

Редакцијски пречишћен текст

На основу члана 6. став 1, члана 18. ст. 4. и 6. тач. 1)–4) и тач. 6)–11), члана 25. став 1, члана 26. став 1. тачка 2), члана 29, члана 36, члана 39. став 3, члана 43. став 1. тачка 3), члана 47, члана 48. став 3, чл. 49, 50, 64, члана 74. став 5, члана 76, члана 87. ст. 1. и 2. тач. 1) и 2), члана 91. став 4, чл. 93, 101, члана 106. став 2, члана 108, члана 111, члана 112. став 7, члана 116. тач. 2–7), члана 122, члана 126, члана 134. тач. 1) и 2) и тач. 4–7), члана 135. ст. 2. и 3, члана 137. став 2, члана 138. тач. 3) и 4), члана 139. став 2, члана 141. став 1, члана 147, члана 152. став 3, чл. 153, 155, 157, 159, 161, 170, 174, 178, 180, 185, 188, 190, 192, 194, члана 198. тач. 2) и 3), члана 201. тач. 1) и 2), члана 215. став 3, члана 229, члана 231, члана 236. тачка 1), члана 239. тачка 1), члана 242, члана 243. став 1, члана 260. став 4, члана 262. став 4. и члана 264. став 3. Царинског закона („Службени гласник РС”, број 95/18) и члана 42. став 1. Закона о Влади („Службени гласник РС”, бр. 55/05, 71/05 – исправка, 101/07, 65/08, 16/11, 68/12 – УС, 72/12, 7/14 – УС, 44/14 и 30/18 – др. закон),

Влада доноси

УРЕДБУ

о царинским поступцима и царинским формалностима

"Службени гласник РС", бр. 39 од 6. јуна 2019, 8 од 31. јануара 2020.

ДЕО ПРВИ

УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

ГЛАВА I

ОБЛАСТ ПРИМЕНЕ ЦАРИНСКИХ ПРОПИСА И ДЕФИНИЦИЈЕ

Предмет и примена уредбе

Члан 1.

Овом уредбом ближе се уређују:

1) посебни случајеви у којима се друга средства за размену и чување информација, осим техника електронске обраде података, могу користити у складу са одредбом члана 5. став 3. тачка 1) Царинског закона; врсте информација и података које треба унети у евиденцију из члана 131. ст. од 6. до 8. и члана 186. ст. 1. и 2. Царинског закона; процедурална правила о

размени и чувању информација које могу да се врше средствима која нису технике електронске обраде података из члана 5. став 3. Царинског закона,

2) случајеви у којима царински орган поново процењује одлуку и суспендује примену одлуке; случајеви за изузеће од члана 17. став 3. Царинског закона; услове за прихватање захтева из члана 17. ст. 4. и 5. Царинског закона; рок за доношење одређене одлуке, укључујући могуће продужење тог рока, у складу са одредбом члана 17. ст. 6–8. Царинског закона; случајеве из члана 17. став 9. Царинског закона, у којима одлука производи правно дејство од дана који се разликује од дана када је достављена подносиоцу захтева или се сматра да му је достављена; трајање рока из члана 17. став 11. Царинског закона; посебне случајеве из члана 17. став 12. тачка б) Царинског закона, у којима се подносиоцу захтева не даје могућност да изрази свој став; случајеве и правила за поновну процену и суспензију одлука у складу са одредбом члана 18. став 4. Царинског закона; подношење и прихватање захтева за одлуку из члана 17. ст. 1–5. Царинског закона; доношење одлуке из члана 17. Царинског закона; праћење одлуке, у складу са чланом 18. став 5. Царинског закона,

3) услови за примену одлука које се односе на обавезујућа обавештења о сврставању робе (ООС) или одлука које се односе на обавезујућа обавештења о пореклу робе (ООП) након што престану да буду важећа или су укинута, у складу са одредбом члана 24. ст. 11, 12. и 13. Царинског закона,

4) врста и обим поједностављења из члана 27. став 3. тачка 1) Царинског закона; врсту и обим олакшица из члана 27. став 3. тачка 2) Царинског закона; начин остваривања повољнијег третмана из члана 27. став 6. Царинског закона; услове за примену критеријума из члана 28. Царинског закона,

5) мере у циљу обезбеђивања једнообразне примене царинске контроле, укључујући размену информација о ризику и резултата анализе ризика, критеријуме и стандарде ризика, мере царинске контроле и приоритетна подручја царинске контроле из члана 33. Царинског закона,

6) правила за прерачунавање стране валуте ради примене члана 39. Царинског закона,

7) мере о једнообразном управљању тарифним квотама и тарифним максимумима из члана 41. ст. 5. и 6. Царинског закона и о надзору над стављањем у слободан промет или извозом робе, из члана 41. став 7. Царинског закона,

8) правила у складу са којима се роба, за коју се, за сврхе примене мера Републике Србије из члана 44. Царинског закона, захтева одређивање непреференцијалног порекла, сматра у потпуности добијеном у једној земљи или на једној територији или се сматра да је подвргнута последњој, битној, економски оправданој преради или обради, у привредном субјекту

опремљеном у ту сврху, и чији је резултат нови производ или која представља битну фазу производње у земљи или на територији, у складу са одредбом члана 45. Царинског закона; правила за обезбеђивање и проверу доказа о пореклу из члана 46. Царинског закона; начин издавања других исправа и уверења која прате робу при увозу или извозу,

9) мере којима се утврђују правила о преференцијалном пореклу за робу на коју се односе повластице предвиђене преференцијалним мерама које је Република Србија једнострано донела у односу на одређене земље или територије или групе земаља или територија,

10) правила о пореклу из члана 48. став 1. Царинског закона, ради олакшавања одређивања преференцијалног порекла робе у Републици Србији,

11) мере за одређивање порекла за поједину робу, у складу са правилима о пореклу која се примењују на ту робу,

12) услови под којима царински орган одобрава да се износи потребни за утврђивање царинске вредности а који нису мерљиви на дан прихватања декларације утврде на основу посебних критеријума; правила за утврђивање царинске вредности у складу са одредбама члана 52. ст. 1. и 2. и чл. 53. и 54. Царинског закона, укључујући и правила за прилагођавање цене која је стварно плаћена или која треба да се плати; правила за примену услова из члана 52. став 3. Царинског закона; правила за утврђивање царинске вредности у складу са одредбом члана 56. Царинског закона,

13) случајеви у којима се износ увозних дажбина одређује у складу са одредбама ст. 3. и 4. члана 74. Царинског закона без захтева декларанта како би се избегло непоштовање тарифних мера из члана 41. став 3. тачка 8) Царинског закона,

14) правила за обрачунавање износа увозних или извозних дажбина која се примењују на робу за коју је настао царински дуг у оквиру посебног поступка, а која допуњују правила из чл. 73. и 74. Царинског закона; случајеве из члана 74. став 5. Царинског закона; рок из члана 75. став 4. Царинског закона,

15) посебни случајеви из члана 77. став 10. тачка 3) Царинског закона, у којима се за робу стављену у поступак привременог увоза не захтева полагање обезбеђења; облик обезбеђења, из члана 80. став 1. тачка 3) Царинског закона, и правила која се односе на гаранта из члана 82. Царинског закона; услови за давање одобрења за употребу заједничког обезбеђења са смањеним износом или за ослобођење од полагања обезбеђења из члана 83. став 2. Царинског закона; рок за раздуживање обезбеђења; начин одређивања износа обезбеђења, укључујући смањени износ из члана 83. ст. 2. и 3. Царинског закона; начин полагања и вршења надзора над обезбеђењем из члана 77. Царинског закона, укидања и

опозива обавезе коју је преузео гарант из члана 82. Царинског закона и раздуживања обезбеђења из члана 86. Царинског закона,

16) начин књижења износа увозних или извозних дажбина,

17) случајеви из члана 89. став 2. тачка 4) Царинског закона, у којима је царински орган ослобођен од обавезе обавештавања о царинском дугу,

18) услови за прекидање рока за плаћање износа увозних или извозних дажбина који одговара царинском дугу из члана 94. став 5. Царинског закона и дужину трајања прекида,

19) случајеви у којима постоје посебне околности из члана 106. став 1. Царинског закона, односно случајеви у којима је јасно да је дужник у изузетној ситуацији у поређењу са другим субјектима који се баве истим послом, и да, у одсуству таквих околности, не би био у неповољном положају услед наплате износа увозних или извозних дажбина,

20) поступак за повраћај и отпуст царинског дуга у складу са одредбом члана 102. овог закона,

21) случајеви из члана 109. став 1. тачка 8) подтачка (1) Царинског закона, у којима се сматра да пропусти не утичу значајно на правилно спровођење конкретног царинског поступка,

22) случајеви ако се подаци из члана 112. став 6. Царинског закона не могу добити од лица из става 5. наведеног члана, они се могу захтевати од других лица која имају те податке и одговарајућа права да их пруже,

23) рок у ком треба да се поднесе улазна сажета декларација пре него што се роба унесе у царинско подручје Републике Србије, узимајући у обзир врсту робе или саобраћаја, у складу са одредбом члана 112. ст. 3, 4. и 8. Царинског закона; случајеве из члана 112. став 7. Царинског закона и друга лица од којих се може захтевати пружање података из улазне сажете декларације у тим случајевима; начин подношења улазне сажете декларације из члана 112. Царинског закона; начин подношења и пружања података из улазне сажете декларације од стране других лица из члана 112. став 7. Царинског закона; рок у ком анализа ризика треба да буде спроведена и неопходне мере које треба предузети, у складу са чланом 113. Царинског закона; услове за измену и начин измене улазне сажете декларације, у складу са одредбом члана 114. ст. 1. и 2. Царинског закона,

24) начин и поступак обавештења о доласку ваздухоплова, односно брода из члана 117. Царинског закона, као и начин превоза робе из члана 119. став 5. Царинског закона,

25) услови за одобравање других места за допремање робе из члана 123. став 1. Царинског закона, као и начин допремања робе из члана 123. Царинског закона,

26) начин подношења декларације за привремени смештај из члана 128. Царинског закона; начин измене декларације за привремени смештај, у складу са чланом 129. ст. 1. и 2. Царинског закона; услове за одобравање других места за привремени смештај робе из члана 130. став 1. Царинског закона; услове за давање одобрења за управљање простором за привремени смештај, из члана 131. Царинског закона; услове за кретање робе која је у привременом смештају из члана 131. став 9. Царинског закона; кретање робе из члана 131. став 9. тачка 3) Царинског закона,

27) случајеви у којима се царински статус домаће робе доказује, случајеви у којима роба у потпуности добијена у царинском подручју Републике Србије нема царински статус домаће робе ако је добијена од робе у привременом смештају или од робе која је стављена у поступак спољног транзита, поступак складиштења, поступак привременог увоза или поступак активног оплемењивања,

28) случајеви кад домаћа роба може, без промене царинског статуса, да се креће од једне тачке до друге у царинском подручју Републике Србије и привремено ван тог подручја, а да не буде стављена у царински поступак,

29) услови за пружање и проверу доказа о царинском статусу домаће робе, као и случајеве у којима роба из члана 135. став 3. Царинског закона нема царински статус домаће робе; случајеве у којима се царински статус робе из члана 137. став 2. Царинског закона не мења,

30) случајеви осим случајева наведених у члану 5. став 3. Царинског закона, у којима се декларација може поднети употребом других средстава, а не техником електронске обраде података,

31) случајеви и начин стављања робе у царински поступак усменим декларисањем или другим радњама, у складу са чланом 139. став 2. Царинског закона; надлежност царинарница у случајевима на које се примењује члан 140. Царинског закона, укључујући улазне и излазне царинарнице,

32) услови за давање одобрења из члана 145. став 2. Царинског закона; рок из члана 146. став 1. Царинског закона у којем допунска декларација треба да се поднесе; рок из члана 146. став 2. у којем пратеће исправе треба да буду у поседу декларанта; случајеве у којима се одустаје од обавезе подношења допунске декларације у складу са чланом 146. став 4. тачка 2) Царинског закона; начин подношења поједностављене декларације из члана 145. Царинског закона; начин подношења и рок за подношење допунске декларације из члана 146. Царинског закона,

33) случајеви кад се декларација може поништити након пуштања робе декларанту,

34) поступање царинског органа по декларацији поднетој у складу са одредбом члана 149. Царинског закона; поступање царинског органа са

декларацијом прихваћеном у складу са одредбама чл. 150. и 156. Царинског закона; услови за измену декларације након пуштања робе у складу са одредбом члана 151. став 3. Царинског закона,

35) начин одређивања тарифне ознаке за робу на основу које ће се применити дажбина која се наплаћује на целу пошилику, из члана 154. став 1. Царинског закона,

36) услови за давање одобрења из члана 156. став 1. Царинског закона, неопходне царинске формалности и контроле из члана 156. Царинског закона, као и случајеве у којима се може одустати од обавезе допремања робе из члана 158. ст. 3, 4. и 5. Царинског закона,

37) услови за давање одобрења из члана 158. став 1. Царинског закона, као и неопходне царинске формалности и контроле,

38) услови за давање одобрења из члана 160. став 1. Царинског закона; начин спровођења царинских формалности и контрола које врши носилац одобрења из члана 160. став 1. Царинског закона,

39) случајеви у којима пуштање робе није условљено полагањем обезбеђења за робу за коју је затражена додела тарифне квоте,

40) начин уништавања робе, из члана 171. Царинског закона; продаје робе, из члана 172. став 1. Царинског закона; уступања робе држави из члана 173. Царинског закона,

41) случајеви у којима се ослобођење од плаћања увозних дажбина, предвиђено чланом 177. Царинског закона, одобрава за враћену робу на коју су могле бити примењене мере подстицаја утврђене пољопривредном политиком приликом њеног извоза са царинског подручја Републике Србије,

42) случајеви у којима се роба сматра враћеном у стању у коме је била извезена; случајеви из члана 178. Царинског закона; начин доказивања испуњења услова за ослобођење од плаћања увозних дажбина из члана 177. став 8. Царинског закона,

43) услови за давање одобрења за поступке из члана 184. став 1. Царинског закона; изузетке од услова из члана 184. ст. 5. и 6. Царинског закона; случајеви у којима се економски услови сматрају испуњеним, у складу са чланом 184. став 7. Царинског закона.

44) рок, односно начин одређивања рока из члана 187. став 4. овог закона и окончање посебног поступка из члана 187. Царинског закона.

45) случајеви у којима роба стављена у посебан поступак, осим поступка транзита, или у слободну зону може се кретати између различитих места на царинском подручју Републике Србије,

46) уобичајене облике поступања са робом стављеном у поступак царинског складиштења, поступак оплемењивања или у слободну зону, у складу са

чланом 191. Царинског закона; услове и поступак за пренос права и обавеза носиоца поступка у вези са робом која је стављена у посебан поступак, осим поступка транзита, у складу са чланом 189. Царинског закона; кретање робе стављене у посебан поступак, осим транзитног, или у слободну зону у складу са чланом 190. Царинског закона,

47) изузеци од услова из члана 193. став 3. Царинског закона; услове под којима се еквивалентна роба користи у складу са чланом 193. став 4. Царинског закона; случајеве у којима се еквивалентна роба користи у поступку привременог увоза, у складу са чланом 193. став 4. тачка 2) Царинског закона; случајеве у којима се употреба еквивалентне робе не одобрава у складу са чланом 193. став 6. тачка 3) Царинског закона; формалности за поступање са еквивалентном робом чија је употреба одобрена у складу са чланом 193. став 4. Царинског закона,

48) услове за давање одобрења из члана 197. Царинског закона; поступак и формалности које се примењују на кретање робе на царинском подручју Републике Србије из чл. 195. став 3. тач. 2)–5) и члана 196. став 2. тач. 2)–5) Царинског закона,

49) услови под којима се дају одобрења из члана 199. став 4. Царинског закона; поступак и формалности за стављање робе у национални поступак транзита и завршетак тог поступка и примену поједностављења из члана 199. став 4. Царинског закона,

50) случајеви посебне употребе из члана 215. став 1. Царинског закона и услови наведени у члану 215. став 2. тачка 4) Царинског закона, као и рокови за примену поступка привременог увоза са потпуним ослобођењем од плаћања увозних дажбина,

51) рок из члана 227. став 1. Царинског закона, у ком декларација пре отпреме треба да се поднесе пре него што се роба изнесе са царинског подручја Републике Србије, узимајући у обзир врсту саобраћаја; посебне случајеве у којима се одустаје од обавезе подношења декларације пре отпреме, у складу са чланом 227. став 2. тачка 2) Царинског закона; рок из члана 228. Царинског закона, у ком треба извршити анализу ризика, узимајући у обзир рок из члана 227. став 1. Царинског закона,

52) спровођење царинског надзора и формалности при изласку робе са царинског подручја Републике Србије из члана 230. Царинског закона,

53) начин подношења излазне сажете декларације из члана 234. Царинског закона;

54) правила за подношење обавештења о поновном извозу из члана 237. Царинског закона,

55) правила о размени и чувању података у случајевима из члана 241. Царинског закона,

56) програм рада који се односи на развој и коришћење електронских система, ради развоја електронских система из члана 241. Царинског закона,

57) услови за отварање слободних царинских продавница и продају робе у тим продавницама,

58) услови и начин продаје царинске робе,

59) врста и вредност робе на коју се примењује јединствена стопа царине из члана 264. став 1. Царинског закона.

Дефиниције

Члан 2.

Поједини изрази употребљени у овој уредби имају следеће значење:

1) „АТА карнет“ – међународни царински документ за привремени увоз издат у складу са Конвенцијом АТА и Истанбулском конвенцијом;

2) „Конвенција АТА“ – Царинска конвенција о карнету АТА за привремени увоз робе, потписана у Бриселу 6. децембра 1961. године;

3) „Истанбулска конвенција“ – Конвенција о привременом увозу, потписана у Истанбулу 26. јуна 1990. године;

4) „пртљаг“ – сва роба која се превози било којим средствима у вези са путовањем физичког лица;

5) „ручни пртљаг“ – пртљаг који физичко лице понесе са собом у кабину ваздухоплова и изнесе са собом из ње, у случају ваздушног саобраћаја;

6) „предати пртљаг“ – пртљаг који је предат на полазном аеродрому, а није доступан физичком лицу за време лета нити, по потреби, за време преседања, у ваздушном саобраћају;

7) „аеродром Републике Србије“ – сваки аеродром који се налази у царинском подручју Републике Србије;

8) „међународни аеродром у Републици Србији“ – сваки аеродром у Републици Србији који има одобрење надлежног органа за обављање ваздушног саобраћаја са подручјима ван царинског подручја Републике Србије;

9) „лет унутар Републике Србије“ – лет ваздухоплова између два аеродрома у Републици Србији, без заустављања, а који не почиње и не се завршава са на аеродрому ван Републике Србије;

10) „пословни или туристички ваздухоплов“ – приватни ваздухоплов намењен путовањима према захтевима корисника;

11) „пловило за разоноду“ – приватно пловило које служи путовању по жељи корисника;

- 12) „земља заједничког транзита“ – свака држава Европске уније и свака друга држава која је приступила Конвенцији о заједничком транзиту;
- 13) „CPD карнет“ – међународни царински документ за привремени увоз превозних средстава издат у складу са Истанбулском конвенцијом;
- 14) „полазна царинарница“ – царинарница у којој је прихваћена декларација којом је роба стављена у поступак транзита;
- 15) „одредишна царинарница“ – царинарница којој се роба стављена у поступак транзита допрема ради окончања поступка;
- 16) „царинарница првог уласка“ – царинарница надлежна за царински надзор у месту где превозно средство које превози робу улази у царинско подручје Републике Србије са подручја ван тог подручја;
- 17) „царинарница допреме робе“ – царинарница надлежна за место у које се роба допрема;
- 18) „царинарница извоза“ – царинарница којој се подноси извозна декларација или декларација о поновном извозу за робу која се износи из царинског подручја Републике Србије;
- 19) „царинарница стављања у поступак“ – царинарница наведена у одобрењу за посебан поступак из члана 184. став 1. Царинског закона, овлашћена за пуштање робе у посебан поступак;
- 20) „извозник“ је:
- (1) физичко лице које превози робу која се износи из царинског подручја Републике Србије, ако се та роба налази у личном пртљагу тог физичког лица;
- (2) у осталим случајевима:
- лице пословно настањено у царинском подручју Републике Србије које има овлашћење за одлучивање о изношењу робе из царинског подручја Републике Србије,
 - лице пословно настањено у царинском подручју Републике Србије које је страна у уговору на основу којег се роба износи из царинског подручја Републике Србије, ако се не примењује алинеја прва ове подтачке;
- 21) „роба некомерцијалне природе“ је:
- (1) роба која се налази у пошиљкама које једно физичко лице шаље другом физичком лицу, ако су те пошиљке:
- повременог карактера,
 - садрже робу искључиво за личну употребу примаоца или његове породице, која по својој природи и количини не указује на постојање комерцијалног интереса, и

– пошиљалац их шаље примаоцу без икаквог плаћања;

(2) роба у личном пртљагу путника:

– ако је повременог карактера, и

– ако се састоји искључиво од робе за личну употребу путника или његове породице или од робе намењене за поклон, с тим да природа и количина те робе не сме бити таква да указује да се увози или извози из комерцијалних разлога;

22) „пошиљке мале вредности, некомерцијалне природе” су:

(1) пошиљке чија вредност не прелази 50 евра, у динарској противвредности, осим пошиљака које се састоје од алкохола и алкохолних пића, парфема и тоалетне воде, дувана и дуванских производа;

(2) писма, разгледнице, Брајева писма (секограм), друга приватна кореспонденција, јавне исправе, трговачка кореспонденција, пословне књиге, робна, правна и финансијска документација и друге штампане ствари, које не подлежу увозним или извозним дажбинама;

23) „роба у поштанској пошиљци” – роба, осим робе из тачке 22) подтачка

(2) овог става, садржана у поштанском пакету или омоту за чији је пренос одговоран или коју преноси поштански оператор у складу са одредбама Конвенције Светске поштанске организације, усвојене 10. јула 1984. године под покровитељством Организације Уједињених нација;

24) „поштански оператор” – оператор пословно настањен у Републици Србији одређен за пружање међународних услуга уређених Светском поштанском конвенцијом;

25) „мера пољопривредне политике” – одредбе прописа које се односе на активности увоза и извоза за пољопривредне производе;

26) „рок за окончање” – временски период у ком роба стављена у посебан поступак, осим транзита, или добијени производи морају бити стављени у следећи царински поступак, морају се уништити, морају се изнети ван царинског подручја Републике Србије или се мора одобрити прописана употреба у посебне сврхе. У случају пасивног оплемењивања, рок за окончање је временски период у коме се привремено извезена роба може поново увести у царинско подручје Републике Србије у облику добијених производа и ставити у слободан промет да би се могло искористити потпуно или делимично ослобођење од плаћања увозних дажбина;

27) „јавно царинско складиште типа I” – јавно царинско складиште код којег одговорност из члана 207. став 1. Царинског закона сноси носилац одобрења и носилац поступка;

28) „јавно царинско складиште типа II“ – јавно царинско складиште код којег одговорност из члана 207. став 2. Царинског закона сноси носилац поступка;

29) „јавно царинско складиште типа III“ – царинско складиште којим управљају царински органи;

30) „надзорна царинарница“ је:

(1) царинарница наведена у одобрењу која надзире привремени смештај робе или предметни посебни поступак, у случају привременог смештаја или у случају посебних поступака, осим транзита;

(2) царинарница наведена у одобрењу која надзире стављање робе у предметни царински поступак, у случају поједностављене декларације из члана 145. Царинског закона, централизованог царинења из члана 156. Царинског закона, евидентирања у пословне књиге декларанта из члана 158. Царинског закона;

31) Овлашћени привредни субјект – АЕО:

(1) АЕОС – овлашћени привредни субјект за сигурност и безбедност;

(2) АЕОС – овлашћени привредни субјект за царинска поједностављења:

32) „Конвенција TIR“ – Царинска конвенција о међународном превозу робе на основу карнета TIR, потписана у Женеви 14. новембра 1975. године;

33) „TIR поступак“ – кретање робе унутар царинског подручја Републике Србије у складу са Конвенцијом TIR;

34) „претовар“ – утовар или истовар производа и робе са једног превозног средства на друго;

35) „путник“ – свако физичко лице које:

(1) улази у царинско подручје Републике Србије привремено и нема боравиште у том подручју, или

(2) се враћа у царинско подручје Републике Србије у којем има боравиште, након што је привремено боравило изван тог подручја, или

(3) привремено напушта царинско подручје Републике Србије у којем има боравиште, или

(4) након привременог борава напушта царинско подручје Републике Србије у којем нема боравиште;

36) „отпаци и остаци“

(1) роба или производи који су сврстани као отпаци и остаци у складу са номенклатуром Царинске тарифе, или

(2) роба или производи настали поступком прераде, који немају никакву или имају незнатну економску вредност и који се не могу користити без даље прераде, у контексту употребе у посебне сврхе или активног оплемењивања;

37) „палета“ – направа на коју се може сместити одређена количина робе која чини јединицу терета за сврхе транспорта, руковања или слагања уз помоћ механичких уређаја. Ову направу чине две површине раздвојене носачима или једна површина која се ослања на ногаре. Њена укупна висина је сведена на најмању меру која омогућује руковање виљушкарима или палетним колицима и може имати надградњу или бити без ње;

38) „брод-фабрика Републике Србије“ – пловило регистровано у Републици Србији, које плови под заставом Републике Србије и којим се не лове производи морског риболова, али се такви производи прерађују на броду;

39) „рибарски брод Републике Србије“ – пловило регистровано у Републици Србији, које плови под њеном заставом и којим се лове производи морског риболова, и, према потреби, прерађују на пловилу;

40) „општеприхваћена рачуноводствена начела“ – призната општа сагласност или пропис надлежних органа у Републици Србији, у одређено време, о томе која се економска средства и обавезе региструју као актива и пасива, које измене у активи и пасиви треба да се региструју, како актива и пасива и промене у њима треба да се мере, које информације се могу дати и на који начин и који финансијски искази треба да се припреме;

41) „истоветна роба“ – роба произведена у истој земљи која је у потпуности иста, укључујући физичка својства, квалитет и изглед, за потребе утврђивања царинске вредности. Незнатне разлике у изгледу неће спречити да се роба, која одговара овој дефиницији, сматра истоветном;

42) „слична роба“ – роба произведена у истој земљи, која, иако није у потпуности иста, има сличне карактеристике и слични састав материјала што јој омогућава вршење истих функција и комерцијалну замењивост, за потребе утврђивања царинске вредности. Као чиниоци који се узимају у обзир при одређивању да ли је роба слична су квалитет, изглед и постојање заштићеног знака;

43) „главни добијени производи“ – добијени производи за које је издато одобрење за активно оплемењивање;

44) „споредни добијени производи“ – добијени производи који су неопходан нуспроизвод процеса прераде, осим главних добијених производа;

45) „маркетинг активности“ – све активности које се односе на рекламирање или промовисање продаје предметне робе и све активности повезане са гаранцијом за ту робу, за потребе утврђивања царинске вредности;

46) „фиксна транспортна инсталација“ – техничка средства која се користе за непрекидан транспорт робе као што су електрична енергија, гас и нафта;

47) „транзитна царинарница“:

(1) царинарница надлежна за место изласка из царинског подручја Републике Србије када роба напушта то подручје за време транзитне операције у поступку заједничког транзита преко границе са територијом изван царинског подручја Републике Србије, али не и са земљом заједничког транзита, или

(2) царинарница надлежна за место уласка у царинско подручје Републике Србије када је роба прешла преко територије изван царинског подручја Републике Србије за време транзитне операције у поступку заједничког транзита;

48) „главни референтни број“ (MRN) – евиденциони број који надлежни царински орган додељује декларацијама у складу са чланом 234. ове уредбе.

ГЛАВА II

ПРАВА И ОБАВЕЗЕ ЛИЦА У ВЕЗИ СА ЦАРИНСКИМ ПРОПИСИМА

ОДЕЉАК 1

ОДЛУКЕ КОЈЕ СЕ ОДНОСЕ НА ПРИМЕНУ ЦАРИНСКИХ ПРОПИСА

Пододељак 1

Општа правила о одлукама које се доносе на основу захтева

Царински орган надлежан за доношење одлуке и електронски системи у вези са одлукама

Члан 3.

Ако није могуће утврдити који је царински орган надлежан, у складу са чланом 17. став 3. Царинског закона, надлежни царински орган се одређује према месту у коме се налазе или су доступне евиденције и документација подносиоца захтева које царинском органу омогућавају доношење одлуке.

До успостављања електронских система из члана 241. Царинског закона, царински орган може дозволити употребу других средстава, осим техника електронске обраде података, за захтеве и одлуке које се односе на примену царинских прописа.

Услови за прихватање захтева

Члан 4.

Захтев за доношење одлуке која се односи на примену царинских прописа прихвата се ако су испуњени следећи услови:

1) подносилац захтева је пословно настањен у царинском подручју Републике Србије, ако се то захтева поступком на који се односи захтев;

2) захтев је поднет надлежном царинском органу из члана 17. став 3. Царинског закона;

3) захтев се не односи на одлуку са истом сврхом као одлука насловљена на истог подносиоца захтева која је, током периода од годину дана пре подношења захтева, поништена или укинута зато што подносилац захтева није испунио обавезу прописану том одлуком.

Изузетно од става 1. тачка 3) овог члана, период износи три године ако је претходна одлука поништена у складу са чланом 19. став 1. Царинског закона или је у питању захтев за статус овлашћеног привредног субјекта поднет у складу са чланом 27. Царинског закона.

Прихватање захтева

Члан 5.

Ако царински орган прихвати захтев у складу са чланом 4. став 1. ове уредбе, дан прихватања тог захтева представља дан када је царински орган примио све потребне информације у складу са чланом 17. став 5. Царинског закона.

Ако утврди да захтев не садржи све потребне информације, царински орган ће затражити од подносиоца захтева да достави релевантне информације у разумном року не дужем од 30 дана.

Ако подносилац захтева у року који је одредио царински орган не достави тражене информације, захтев се не прихвата, о чему се подносилац захтева обавештава.

Ако подносилац захтева не добије обавештење о томе да ли је захтев прихваћен или не, сматра се да је тај захтев прихваћен. Дан прихватања је дан подношења захтева или, у случајевима када је подносилац захтева доставио додатне информације на захтев царинског органа, из става 2. овог члана, дан када је достављена последња информација.

Продужење рока за доношење одлуке

Члан 6.

Ако након прихватања захтева царински орган надлежан за доношење одлуке сматра да је потребно да затражи додатну информацију од подносиоца захтева да би донео одлуку, одређује подносиоцу захтева рок који не може бити дужи од 30 дана за достављање те информације. Рок за доношење одлуке из члана 17. став 6. Царинског закона продужава се за тај период. Подносилац захтева се обавештава о продужењу рока за доношење одлуке.

Рок за доношење одлуке из члана 17. став 6. Царинског закона продужава се за 30 дана, ако се примењује члан 10. став 1. ове уредбе. Подносилац захтева се обавештава о продужењу.

Ако постоји основана сумња у повреду царинских прописа и царински орган спроводи истрагу по том основу, рок за доношење одлуке се продужава за период неопходан за завршетак тих истрага. То продужење не сме бити дуже од девет месеци. Ако то не угрожава истрагу, подносилац захтева се обавештава о продужењу.

Правно дејство одлуке

Члан 7.

Одлука производи правно дејство од дана који се разликује од дана када је подносилац захтева примио одлуку или се сматра да је примио одлуку, у следећим случајевима:

- 1) ако ће одлука позитивно утицати на подносиоца захтева, а подносилац захтева је затражио други дан правног дејства, у ком случају одлука производи правно дејство од дана који је затражио подносилац захтева под условом да је тај дан каснији од дана када је подносилац захтева примио или се сматра да је примио одлуку;
- 2) ако је претходна одлука била донета са временским ограничењем правног дејства и једини циљ нове одлуке је продужетак њеног важења, у ком случају одлука производи правно дејство од наредног дана после истека рока важења претходне одлуке;
- 3) ако правно дејство одлуке зависи од испуњавања одређених формалности од стране подносиоца захтева, у ком случају одлука производи правно дејство од дана када је подносилац захтева примио или се сматра да је примио обавештење надлежног царинског органа у коме се наводи да су формалности испуњене на задовољавајући начин.

Општи поступак за право на изјашњење

Члан 8.

Обавештење из члана 17. став 11. Царинског закона:

- 1) садржи упућивање на исправе и информације на којима царински орган намерава да заснује своју одлуку;
- 2) има наведен рок у коме подносилац захтева, односно странка мора да изрази свој став од дана када прими то обавештење односно када се сматра да га је примило;
- 3) садржи упућивање на право лица из тачке 2) овог става на приступ исправама и информацијама из тачке 1) овог става у складу са важећим одредбама.

Ако лице из става 1. тачка 2) овог члана изрази свој став пре истека рока из става 1. тачка 2) овог члана, царински орган може приступити доношењу одлуке, осим ако то лице истовремено изрази намеру да изнесе додатни став у прописаном року.

Посебан поступак за право на изјашњење

Члан 9.

Царински орган може доставити обавештење из члана 17. став 11. Царинског закона у оквиру поступка провере или контроле ако намерава да донесе одлуку на основу једног од:

- 1) резултата провере након допремања робе;
- 2) резултата провере декларације из члана 165. Царинског закона;
- 3) резултата накнадне контроле из члана 35. Царинског закона, ако је роба још увек под царинским надзором;
- 4) издавања доказа о пореклу од стране царинског органа;
- 5) резултата контроле робе за коју нису поднете сажета декларација, декларација за привремени смештај, декларација за поновни извоз или царинска декларација.

Ако се обавештење доставља у складу са ставом 1. овог члана, царински орган обавештава заинтересовано лице да може:

- 1) одмах изразити став истим оним средствима која су употребљена за обавештавање у складу са чланом 11. ове уредбе; или
- 2) затражити обавештење у складу са чланом 8. ове уредбе, осим у случајевима из става 1. тачка 5) овог члана.

Ако царински орган донесе одлуку која има штетан утицај на дато лице, евидентира да ли је то лице изразило став у складу са ставом 2. тачка 1) овог члана.

Рок за остваривање права на изјашњење

Члан 10.

Рок у ком подносилац захтева може изразити свој став пре доношења одлуке која не би била у његовом интересу износи 30 дана.

Изузетно од става 1. овог члана, ако се одлука односи на резултате контроле робе за коју није поднета сажета декларација, декларација за привремени смештај, декларација за поновни извоз или декларација, царински орган може захтевати од лица из става 1. овог члана да свој став изрази у року од 24 сата.

Средства обавештавања

Члан 11.

Обавештавање из члана 17. став 11. Царинског закона може се вршити употребом других средстава, осим техника електронске обраде података.

Ако се захтев подноси или о одлуци обавештава коришћењем других средстава, осим техника електронске обраде података, обавештавање се може вршити коришћењем истих средстава.

Изузеци од права на изјашњење

Члан 12.

Подносилац захтева нема право да изрази свој став:

- 1) ако захтев за одлуку не испуњава услове утврђене у члану 4. ове уредбе;
- 2) ако царински орган обавести лице које је поднело улазну сажету декларацију да се роба не сме утоварити у случају поморског контејнерског промета или ваздушног промета.

Поновна процена одлуке

Члан 13.

Царински орган надлежан за доношење одлуке поново процењује одлуку:

- 1) ако су измењени прописи Републике Србије који утиче на одлуку;
- 2) ако је неопходно као резултат спроведеног праћења из члана 18. став 5. Царинског закона;
- 3) ако је неопходно због информација које је доставило лице на које се одлука односи, у складу са чланом 18. став 2. Царинског закона, или други органи;

Царински орган надлежан за доношење одлуке обавештава лице на које се одлука односи о резултату поновне процене.

Суспензија одлуке

Члан 14.

Царински орган надлежан за доношење одлуке суспендоваће одлуку уместо да је поништи, укине или измени у складу са чланом 18. став 3. и чл. 19. или 20. Царинског закона ако:

- 1) сматра да може постојати довољно разлога за поништавање, укидање или измену одлуке, али још увек нема све неопходне елементе да одлучи о поништавању, укидању или измени;
- 2) сматра да услови за одлуку нису испуњени или да лице на које се одлука односи не испуњава обавезе које произлазе из те одлуке и да је примерено лицу на које се одлука односи оставити време за предузимање мера којима ће се обезбедити испуњавање услова или поступање у складу са обавезама;
- 3) лице на које се одлука односи тражи суспензију јер привремено није у могућности да испуни услове наведене у одлуци или да поступи у складу са обавезама које произилазе из те одлуке.

У случајевима из става 1. тач. 2) и 3) овог члана, лице на које се одлука односи обавештава царински орган надлежан за доношење одлуке о мерама које ће предузети да би обезбедило испуњавање услова или поступање у складу са обавезама, као и о времену које му је потребно за предузимање тих мера.

Период суспензије одлуке

Члан 15.

У случају из члана 14. став 1. тачка 1) ове уредбе период суспензије који одреди надлежни царински орган одговара временском периоду који је том царинском органу потребан да утврди да ли су испуњени услови за поништавање, укидање или измену. Тај период не може бити дужи од 30 дана.

Ако царински орган сматра да лице на које се одлука односи неће моћи да испуни критеријуме из члана 28. став 1. тачка 1) Царинског закона, одлука ће бити суспендована док се не утврди да ли је неко од следећих лица извршило тешку повреду или поновљене повреде, и то:

- 1) лице на које се одлука односи;
- 2) одговорно лице у лицу на које се одлука односи или које врши контролу над његовим управљањем;
- 3) лице надлежно за царинска питања у лицу на које се одлука односи.

У случајевима из члана 14. став 1. тач. 2) и 3) ове уредбе период суспензије који утврди царински орган надлежан за доношење одлуке одговара временском периоду о којем је лице на које се одлука односи обавестило царински орган у складу са чланом 14. став 2. ове уредбе. Период суспензије може се по потреби даље продужити на захтев лица на које се одлука односи.

Период суспензије из става 3. овог члана може се даље продужити за временски период који је надлежном царинском органу потребан за проверу да ли те мере обезбеђују испуњавање услова или поступање у складу са обавезама. Тај временски период не сме бити дужи од 30 дана.

Ако, након суспензије одлуке, царински орган надлежан за доношење одлуке намерава да поништи, укине или измени ту одлуку у складу са чланом 18. став 3. и чл. 19. или 20. Царинског закона, период суспензије, у складу са овим чланом уредбе, по потреби се продужава док одлука о поништењу, укидању или измени не почне да производи правно дејство.

Престанак суспензије

Члан 16.

Суспензија одлуке престаје истеком периода суспензије ако је пре истека тог периода:

1) суспензија опозвана на основу тога што у случају из члана 14. став 1. тачка 1) ове уредбе не постоје основи за поништавање, укидање или измену у складу са чланом 18. став 3. и чл. 19. или 20. Царинског закона, у ком случају суспензија престаје даном опозива;

2) суспензија опозвана на основу тога што је у случајевима из члана 14. став 1. тачка 2) и 3) ове уредбе лице на које се одлука односи, на начин прихватљив за царински орган надлежан за доношење одлуке, предузело неопходне мере којима се обезбеђује испуњавање услова утврђених у тој одлуци или поступање у складу са обавезама прописаним том одлуком, у ком случају суспензија престаје даном опозива;

3) суспендована одлука поништена, укинута или измењена, у ком случају суспензија престаје даном поништавања, укидања или измене.

Царински орган надлежан за доношење одлуке о престанку суспензије обавештава лице на које се одлука односи.

Чување информација које се односе на одлуке

Члан 17.

Царински орган надлежан за доношење одлуке дужан је да чува све податке и информације на бази којих је донео одлуку најмање три године од дана престанка важења одлуке.

Укидање повољне одлуке

Члан 18.

Одлуку суспендовану у складу са чланом 14. став 1. ове уредбе царински орган надлежан за доношење одлуке укида у случајевима из члана 14. став 1. тач. 2) и 3) ове уредбе ако лице на које се одлука односи у прописаном року не предузме мере потребне за испуњење услова утврђених за доношење одлуке, или не испуни обавезе које произилазе из одлуке.

Пододељак 2

Одлуке које се односе на обавезујућа обавештења

Захтев за доношење одлуке у вези са обавезујућим обавештењима

Члан 19.

Захтев за доношење одлуке која се односи на обавезујуће обавештење и све приложене или пратеће исправе, подносе се Управи царина.

Сматра се да је подносилац захтева, подношењем захтева за доношење одлуке која се односи на обавезујуће обавештење, дао сагласност да се сви подаци из одлуке, укључујући фотографије, слике и брошуре, осим поверљивих информација, могу јавно објавити на интернет сајту Управе царина. Свако јавно објављивање података мора поштовати право на заштиту података о личности.

Захтев за доношење одлуке у вези са обавезујућим обавештењем о сврставању робе (у даљем тексту: ООС) односи се само на робу која има сличне карактеристике и чије разлике нису релевантне за њено тарифно сврставање.

Захтев за доношење одлуке у вези са обавезујућим обавештењем о пореклу робе (у даљем тексту: ООП) односи се само на једну врсту робе и један скуп околности за утврђивање порекла.

Рокови

Члан 20.

Ако Управа царина утврди да захтев није потпун јер не садржи све податке који су потребни за издавање обавезујућег обавештења, може од подносиоца захтева затражити да достави податке који недостају. Рок из члана 17. став 6. Царинског закона почиње да тече од тренутка када Управа царина располаже свим потребним подацима за издавање обавезујућег обавештења.

Ако је за утврђивање стварног стања робе за сврхе издавања обавезујућег обавештења потребно испитивање робе коју није могуће обавити у царинској лабораторији, Управа царина прибавља понуду стручне организације или лица које ће за ту сврху извршити испитивање робе.

Подносилац захтева дужан је да плати трошкове за услуге стручне организације или лица која врши испитивање робе у складу са понудом коју му прослеђује и доставља Управа царина, у супротном сматра се да је од захтева одустао и поступак се обуставља.

Рок из члана 17. став 7. Царинског закона, може бити дужи од 30 дана, ако се у том року не може завршити анализа коју царински орган надлежан за доношење одлуке сматра неопходном за доношење те одлуке.

Образац захтева и одлука који се односе на обавезујућа обавештења

Члан 21.

До успостављања система електронске обраде података из члана 241. Царинског закона, за захтеве и одлуке који се односе на обавезујућа обавештења, користе се следећи обрасци:

- 1) образац који је дат у Прилогу 1 ове уредбе – за захтеве за одлуку која се односи на ООС;
- 2) образац који је дат у Прилогу 2 ове уредбе – за одлуке које се односе на ООС;
- 3) образац који је дат у Прилогу 3 ове уредбе – за одлуке које се односе на ООП.

До успостављања система електронске обраде података из става 1. овог члана, датум почетка рока важења је датум када је одлука донета.

Ограничење примене правила о поновној процени и суспензији

Члан 22.

Чланови 13–16. ове уредбе који се односе на поновну процену и суспензију одлука не примењују се на одлуке које се односе на обавезујућа обавештења.

Праћење ООС

Члан 23.

Када царинске формалности испуњава лице на које се односи ООС или се испуњавају за његов рачун у погледу робе обухваћене тим ООС, то се наводи у декларацији уносом референтног броја ООС.

Продужена примена одлука у вези са обавезујућим обавештењима

Члан 24.

Ако одлучи да одобри период продужене примене у складу са чланом 24. став 13. Царинског закона, Управа царина одређује дан када период продужене примене дате одлуке истиче.

Ако одлучи да одобри период продужене примене ООС у складу са чланом 24. став 13. Царинског закона, Управа царина одређује, поред дана из става 1. овог члана, количине робе које се могу оцаринити за време периода продужене примене.

Примена одлуке за коју је одобрен период продужене примене престаје чим се достигну количине из става 2. овог члана.

На основу надзора из члана 58. ове уредбе, Управа царина обавештава царинарнице чим се достигну количине из става 2. овог члана.

ОДЕЉАК 2

ОВЛАШЋЕНИ ПРИВРЕДНИ СУБЈЕКАТ – АЕО

Пододељак 1

Захтев и одобрење за статус АЕО

Захтев

Члан 25.

Царински орган може дозволити употребу других средстава, осим техника електронске обраде података, за захтеве и одлуке који се односе на АЕО или за све накнадне догађаје који могу утицати на првобитни захтев или одлуку, до успостављања електронских система из члана 241. Царинског закона.

У случају из става 1. овог члана, захтев за статус АЕО подноси се на обрасцу који је дат у Прилогу 4 ове уредбе, а одобрење којим се додељује статус АЕО издаје се на обрасцу који је дат у Прилогу 5 ове уредбе.

Надлежни царински орган

Члан 26.

Ако се надлежни царински орган не може утврдити у складу са чланом 17. став 3. Царинског закона или чланом 3. ове уредбе, захтев се подноси царинском органу надлежном према месту у коме је подносилац захтева стално пословно настањен и где се подаци о његовим активностима у Републици Србији чувају или им се може приступити како је наведено у захтеву.

Услови за прихватање захтева за статус АЕО

Члан 27.

Поред услова за прихватање захтева предвиђених у члану 4. ове уредбе, да би се пријавио за статус АЕО, подносилац уз захтев подноси и попуњен упитник за самопроцену, који му је царински орган ставио на располагање.

Привредни субјект подноси један захтев за статус АЕО који обухвата сва његова места пословања у оквиру места сталног пословног настањења на царинском подручју Републике Србије.

Поштовање прописа

Члан 28.

Ако је подносилац захтева физичко лице, критеријум из члана 28. тачка 1) Царинског закона сматра се испуњеним ако, у последње три године, подносилац захтева и, где је примењиво, запослени одговоран за царинска питања подносиоца захтева, нису правноснажно оглашени одговорним за озбиљан или поновљен прекршај царинских и пореских прописа нити су починили тежа кривична дела у вези са својом привредном делатношћу.

Ако подносилац захтева није физичко лице, критеријум из члана 28. став 1. тачка 1) Царинског закона сматра се испуњеним ако, у последње три године, није правноснажно оглашено одговорним за озбиљан или поновљен прекршај царинских и пореских прописа, нити је починило тежа кривична дела у вези са својом привредном делатношћу, неко од следећих лица:

- 1) подносилац захтева,
- 2) одговорно лице подносиоца захтева или лице које врши контролу над његовим управљањем,
- 3) запослени одговоран за царинска питања подносиоца захтева.

Критеријум из члана 28. став 1. тачка 1) Царинског закона може се сматрати испуњеним, ако надлежан царински орган, с обзиром на број или обим царинских поступака подносиоца захтева, сматра да је повреда прописа незнатна и не доводи у сумњу „добру веру” подносиоца захтева.

Ако је лице из става 2. тачка 2) овог члана пословно настањено ван царинског подручја Републике Србије, царински орган испуњење критеријума из члана 28. став 1. тачка 1) Царинског закона процењује на основу евиденција и информација које су му на располагању.

Ако је подносилац захтева пословно настањен мање од три године, царински орган испуњење критеријума из члана 28. став 1. тачка 1) Царинског закона процењује на основу евиденција и информација које су му на располагању.

Задовољавајући систем вођења пословне евиденције и евиденције о превозу

Члан 29.

Критеријум из члана 28. тачка 2) Царинског закона сматра се испуњеним ако подносилац захтева испуни следеће услове:

- 1) води рачуноводствени систем у складу са општеприхваћеним рачуноводственим начелима, што омогућава царинску контролу која се заснива на ревизији и води архивску евиденцију података којом се обезбеђује ревизорски траг од тренутка уноса податка у евиденцију;
- 2) да су евиденције које води у царинске сврхе интегрисане у његов рачуноводствени систем или омогућавају вршење унакрсних провера информација са рачуноводственим системом;
- 3) омогућава царинском органу физички приступ својим рачуноводственим системима и, по могућству, трговачким евиденцијама и евиденцијама о превозу;
- 4) омогућава царинском органу електронски приступ својим рачуноводственим системима и, по могућству, својим трговачким евиденцијама и евиденцијама о превозу, ако се ти системи или евиденције воде електронски;
- 5) има логистички систем којим се идентификује домаћа и страна роба и наводи, по потреби, локација робе;
- 6) има административну организацију која одговара врсти и обиму пословања и која је погодна за управљање прометом робе и има унутрашњу контролу која омогућава спречавање, откривање и исправљање грешака, као и спречавање и откривање незаконитих или непрописних трансакција;
- 7) има, по потреби, задовољавајуће процедуре за управљање дозволама и одобрењима издатим у складу са мерама трговинске политике или у вези са трговином пољопривредним производима;
- 8) има задовољавајуће архивирање евиденција и података и заштиту од губитка података;
- 9) обезбеђује услове да одговарајући запослени добију налог да обавесте царински орган кад год открију потешкоће при испуњавању постављених

услова и утврђује процедуре за обавештавање царинског органа о таквим потешкоћама;

10) има одговарајуће мере безбедности за заштиту рачунарског система од неовлашћеног приступа и за обезбеђење документације;

11) има, по потреби, задовољавајуће процедуре за управљање увозним и извозним дозволама у вези са забранама и ограничењима, укључујући и мере за разликовање робе која подлеже забранама и ограничењима од друге робе и мере за обезбеђење поштовања тих забрана и ограничења.

Подносилац захтева који подноси захтев само за одобрење статуса овлашћеног привредног субјекта за сигурност и безбедност из члана 27. став 3. тачка 2) Царинског закона (у даљем тексту: АЕОС), не мора да испуњава услов из става 1. тачка 5) овог члана.

Финансијска ликвидност

Члан 30.

Критеријум из члана 28. тачка 3) Царинског закона сматра се испуњеним ако подносилац захтева испуни следеће услове:

1) није у стечајном поступку;

2) у протекле три године које претходе подношењу захтева, испунио је своје финансијске обавезе у вези са плаћањем царинских дажбина и свих других дажбина, пореза или накнада који се наплаћују на увоз или извоз робе или у вези са њим;

3) докаже, на основу доступних евиденција и података за последње три године које претходе подношењу захтева, да је у таквој финансијској ситуацији која је довољна за испуњење његових обавеза и обавеза у односу на врсту и обим пословне делатности, укључујући и одсуство негативне нето имовине, осим ако се она може покрити.

Ако је подносилац захтева пословно настањен у периоду краћем од три године, његова финансијска ликвидност из члана 28. тачка 3) Царинског закона проверава се на основу доступних евиденција и информација.

Практични стандарди стручности или професионалних квалификација

Члан 31.

Критеријум из члана 28. тачка 4) Царинског закона сматра се испуњеним ако је испуњен један од следећих услова:

1) подносилац захтева или лице одговорно за царинска питања подносиоца захтева испуњава један од следећих практичних стандарда стручности:

(1) доказано практично искуство у царинским питањима од најмање три године,

(2) стандард квалитета који се односи на царинска питања који је усвојило европско тело за стандардизацију,

2) подносилац захтева или лице одговорно за царинска питања подносиоца захтева успешно је завршило обуку о царинским прописима која је релевантна и сразмерна обиму његове укључености у активности у вези са царинском, а коју пружа неко од наведених:

(1) царински орган;

(2) образовна установа коју, у сврхе таквог оспособљавања, признаје царински орган или тело надлежно за професионалну обуку;

(3) струковно или трговинско удружење које признаје царински орган или које је акредитовано, у сврхе таквог оспособљавања.

Ако је лице одговорно за царинска питања подносиоца захтева уговорни партнер, критеријум из члана 28. тачка 4) Царинског закона сматра се испуњеним ако је уговорни партнер овлашћени привредни субјект за царинска поједностављења из члана 27. став 3. тачка 1) Царинског закона (у даљем тексту: АЕОС).

Сигурносни и безбедносни стандарди

Члан 32.

Критеријум из члана 28. тачка 5) Царинског закона сматра се испуњеним ако су испуњени следећи услови:

1) објекти који ће бити коришћени у вези са операцијама које се односе на одобрење за АЕОС пружају заштиту од незаконитог приступа и изграђени су од материјала који спречавају незаконит улазак;

2) успостављене су одговарајуће мере за спречавање неовлашћеног приступа канцеларијама, просторима за отпремање или утовар, простору за терет и другим значајним местима;

3) предузете су мере за руковање робом које обухватају заштиту од неовлашћеног уноса или размене, као и нестручног руковања робом и неовлашћеног поступања са теретом;

4) подносилац захтева је предузео мере које омогућавају јасно препознавање његових пословних партнера и осигуравају, спровођењем одговарајућих уговорних аранжмана или других одговарајућих мера у складу са пословањем подносиоца захтева, да његови пословни партнери осигурају безбедност свог дела међународног ланца снабдевања;

5) подносилац захтева, у мери у којој то дозвољавају прописи, спроводи безбедносно проверу потенцијалних запослених који би требало да раде на безбедносно осетљивим позицијама и спроводи проверу постојећих запослених на тим позицијама, периодично или ако околности тако налажу;

- 6) подносилац захтева има успостављене одговарајуће безбедносне поступке за уговоре са свим спољним пружаоцима услуга;
- 7) подносилац захтева се стара да његови запослени одговорни за безбедносна питања редовно учествују у програмима о подизању свести о безбедности;
- 8) подносилац захтева је именовано контакт особу надлежну за питања у вези са сигурношћу и безбедношћу.

Ако је подносилац захтева носилац сертификата о сигурности и безбедности издатог на основу међународне конвенције или међународног стандарда Међународне организације за стандардизацију или европског стандарда европског тела за стандардизацију, ови сертификати се узимају у обзир при провери испуњености критеријума из члана 28. тачка 5) Царинског закона.

Критеријум из члана 28. тачка 5) Царинског закона сматра се испуњеним у мери у којој се утврди да су критеријуми за издавање сертификата из става 2. овог члана идентични или еквивалентни оном из члана 28. тачка 5) Царинског закона.

Критеријум из члана 28. тачка 5) Царинског закона сматра се испуњеним ако је подносилац захтева носилац сертификата о сигурности и безбедности издатог у држави или територији са којима Република Србија има закључен споразум којим се предвиђа признавање тог сертификата.

Ако је подносилац захтева регулисани агент или познати пошиљалац у складу са прописима којима се уређују ваздушни саобраћај и обезбеђивање у ваздухопловству, сматра се да су услови из става 1. овог члана испуњени у погледу оних пословних просторија и активности за које му је одобрен статус регулисаног агента или познатог пошиљаоца, у мери у којој су критеријуми за издавање статуса регулисаног агента или познатог пошиљаоца идентични или еквивалентни оним из члана 28. тачка 5) Царинског закона.

Испитивање критеријума

Члан 33.

У сврхе испитивања критеријума из члана 28. став 1. тач. 2) и 5) Царинског закона, царински орган надлежан за доношење одлуке стара се да се на лицу места спроводе провере у свим просторима који су релевантни за царинске активности подносиоца захтева.

Ако подносилац захтева има велики број простора, а због прописаног рока за доношење одлуке није могуће извршити преглед свих простора, царински орган може одлучити да прегледа само репрезентативни део тих простора ако је уверен да подносилац захтева примењује исте сигурносне и безбедносне стандарде у свим просторима и примењује исте заједничке стандарде и поступке за вођење евиденције у свим просторима.

Царински орган надлежан да донесе одлуку може узети у разматрање резултате процена или ревизија спроведених у складу са другим прописима, у мери у којој су они релевантни за испитивање критеријума из члана 28. Царинског закона.

У сврхе испитивања испуњености критеријума из члана 28. став 1. тач. 2), 3) и 5) Царинског закона, царински орган може узети у обзир налазе стручњака које је доставио подносилац захтева, под условом да тај стручњак није повезан са подносиоцем захтева у смислу члана 104. ове уредбе.

При испитивању испуњености критеријума из члана 28. Царинског закона, царински орган обраћа дужну пажњу на посебне карактеристике привредних субјеката, нарочито малих и средњих привредних друштава.

Царински орган надлежан да донесе одлуку документује проверу испуњености критеријума из члана 28. Царинског закона, као и резултате провере.

Рок за доношење одлуке

Члан 34.

Рок за доношење одлуке из члана 17. став 6. Царинског закона може се продужити за највише 60 дана.

Ако су у току кривични поступци који дају основа за сумњу да ли подносилац захтева испуњава услове из члана 28. став 1. тачка 1) Царинског закона, рок за доношење одлуке се продужава за време које је потребно за завршетак тих поступака.

Правно дејство одобрења за АЕО

Члан 35.

Изузетно од члана 17. став 9. Царинског закона, одобрење за АЕО почиње да производи правно дејство петог дана од дана издавања одобрења.

Одбијање захтева

Члан 36.

Одбијање захтева за одобрење статуса АЕО не утиче на постојеће повољне одлуке донете у погледу подносиоца захтева у складу са царинским прописима, осим ако се доношење тих одлука не заснива на испуњености неких критеријума за АЕО за које се доказало да нису испуњени у време испитивања захтева за одобрење статуса АЕО.

Комбинација оба типа одобрења

Члан 37.

Ако подносилац захтева испуњава услове за издавање одобрења за АЕОС и одобрења за АЕОС, царински орган надлежан да донесе одлуку издаје једно комбиновано одобрење.

Правна дејства суспензије

Члан 38.

Ако је одобрење за АЕО суспендовано због неиспуњавања неког од критеријума из члана 28. Царинског закона, царински орган који је донео ту одлуку суспендује све одлуке донете у погледу тог АЕО које се у потпуности заснивају на одобрењу статуса АЕО или на неком од конкретних критеријума који су довели до суспензије одобрења статуса АЕО.

Суспензија одлуке која се односи на примену царинских прописа, а која је донета за лице коме је одобрен статус АЕО, не доводи до аутоматске суспензије одобрења статуса АЕО.

Ако се одлука која се односи на лице које је и АЕОС и АЕОС суспендује у складу са чланом 14. став 1. ове уредбе због неиспуњавања услова утврђених у члану 28. став 1. тачка 4) Царинског закона, његово АЕОС одобрење се суспендује, али његово АЕОС одобрење остаје на снази.

Ако се одлука која се односи на лице које је и АЕОС и АЕОС суспендује у складу са чланом 14. став 1. ове уредбе због неиспуњавања услова утврђених у члану 28. став 1. тачка 5) Царинског закона, његово АЕОС одобрење се суспендује, али његово АЕОС одобрење остаје на снази.

Укидање одобрења

Члан 39.

Укидање одобрења за АЕО не утиче ни на једну повољну одлуку која је донета у погледу истог лица, осим ако статус АЕО није био услов за ту повољну одлуку односно та одлука није била заснована на критеријуму из члана 28. Царинског закона који више није испуњен.

Укидање или измена повољне одлуке која је донета у погледу носиоца одобрења не утиче аутоматски на одобрење статуса АЕО тог лица.

Ако исто лице има одобрење за АЕОС и за АЕОС, а члан 20. Царинског закона или члан 18. ове уредбе примењују се услед неиспуњења услова из члана 28. став 1. тачка 4) Царинског закона, укида се одобрење за АЕОС, а одобрење за АЕОС остаје да важи.

Ако исто лице има одобрење за АЕОС и за АЕОС, а члан 20. Царинског закона или члан 18. ове уредбе примењују се услед неиспуњења услова из члана 28. став 1. тачка 5) Царинског закона, укида се одобрење за АЕОС, а одобрење за АЕОС остаје да важи.

Праћење одобрења

Члан 40.

Сви царински органи дужни су да, без одлагања, обавесте надлежни царински орган о свим чињеницама насталим након доделе статуса АЕО који могу утицати на његово даље важење или његову садржину.

Ако царински орган укине повољну одлуку која је донета на основу статуса АЕО, он обавештава царински орган који је доделио статус.

Царински орган надзире испуњеност прописаних критеријума и услова од стране АЕО.

Царински орган надлежан за издавање одобрења поново врши процену испуњености критеријума, у случају:

- 1) значајнијих промена одговарајућих прописа,
- 2) основане сумње да АЕО више не испуњава одговарајуће критеријуме и услове.

Ако је АЕОС регулисани агент или познати пошиљалац, у складу са прописима којима се уређују ваздушни саобраћај и обезбеђивање у ваздухопловству, надлежни царински орган одмах чини доступним органу надлежном за безбедност цивилног ваздухопловства најмање следеће информације у вези са статусом АЕО којима располаже:

- 1) одобрење за АЕОС, укључујући име носиоца одобрења и, по потреби, његову измену или укидање односно суспензију статуса АЕО и разлоге за то;
- 2) информације о томе да ли су конкретну локацију обишли царински органи, датум последњег обиласка, као и да ли је сврха обиласка издавање одобрења, поновна процена или надзор;
- 3) све поновне процене одобрења за АЕОС и резултате тих процена.

Надлежни царински орган, у договору са органом надлежним за безбедност цивилног ваздухопловства, утврђују детаљне модалитете за размену свих информација.

Надлежни орган за безбедност цивилног ваздухопловства информације из става 5. овог члана употребљава само у сврхе статуса регулисаног агента или познатог пошиљалоца, уз предузимање одговарајућих техничких и организационих мера у циљу очувања безбедности тих информација.

Пододељак 2

Повластице за овлашћеног привредног субјекта

Олакшице у погледу декларација пре отпреме

Члан 41.

Ако АЕОС за свој рачун поднесе декларацију пре отпреме у облику декларације или декларације за поновни извоз, не захтевају се додатни подаци, осим оних наведених у тим декларацијама.

Ако АЕОС поднесе декларацију пре отпреме у облику декларације или декларације за поновни извоз за рачун другог лица које је такође АЕОС, не захтевају се додатни подаци, осим оних наведених у тим декларацијама.

Повољнији третман у погледу процене и контроле ризика

Члан 42.

АЕО подлеже мањем броју физичких и документарних контрола него остали привредни субјекти.

Ако АЕОС поднесе улазну сажету декларацију или, у случајевима из члана 115. Царинског закона, декларацију или декларацију за привремени смештај или ако је АЕОС поднео обавештење и омогућио приступ подацима који се односе на његову улазну сажету декларацију у његовом рачунарском систему као што је предвиђено чланом 112. став 9. Царинског закона, царинарница првог уласка из члана 112. став 3. Царинског закона, ако је пошилика одабрана за физичку контролу, о томе обавештава АЕОС. Обавештење се доставља пре него што роба стигне у царинско подручје Републике Србије.

Обавештење из става 2. овог члана се ставља на располагање превознику ако се разликује од АЕОС из става 1. овог члана, под условом да је превозник АЕОС и да је повезан са електронским системима који се односе на декларације из става 1. овог члана.

Обавештење из става 2. овог члана се не доставља ако може угрозити контроле које треба извршити или њихове резултате.

Ако АЕО поднесе декларацију за привремени смештај или декларацију у складу са чланом 149. Царинског закона, царинарница надлежна за прихватање те декларације за привремени смештај или декларације поднете у складу са чланом 149. Царинског закона, ако је пошилика одабрана за царинску контролу, о томе обавештава АЕО. Обавештавање се доставља пре допремања робе царинарници.

Обавештење из става 5. овог члана се не доставља ако може угрозити контроле које треба извршити или њихове резултате.

Ако су пошилике које је пријавио АЕО одабране за физичку или документарну контролу, те контроле се врше по приоритетном поступку.

На захтев АЕО, контроле се могу извршити на другом месту, а не на месту где се роба мора допремити царини.

Обавештења из ст. 2–6. овог члана не односе се на царинске контроле о којима је одлучено на основу декларације о привременом смештају или декларације након допремања робе.

Изузеће од повољнијег третмана

Члан 43.

Повољнији третман из члана 42. ове уредбе не примењује се на царинске контроле у вези са одређеним нивоима повећане опасности или обавезе контроле утврђене у другим прописима.

Царински орган спроводи неопходну обраду, формалности и контролу пошиљака које пријављује АЕОС по приоритетном поступку.

ОДЕЉАК 3 ЦАРИНСКА КОНТРОЛА

Пододељак 1 Ручни и предати пртљаг у ваздушном саобраћају

Транзитни летови

Члан 44.

Царинска контрола и формалности које се примењују на ручни и предати пртљаг лица која путују у ваздухоплову са аеродрома који није у Републици Србији и који, после успутног слетања на аеродром у Републици Србији, наставља лет до другог аеродрома у Републици Србији, спроводе се на последњем међународном аеродрому у Републици Србији.

На ручни и предати пртљаг из става 1. овог члана примењују се правила која важе за пртљаг лица која долазе из земаља или са територија ван царинског подручја Републике Србије, осим ако лице које носи такав пртљаг не докаже да роба која се налази у пртљагу има статус домаће робе.

Царинска контрола и формалности које се примењују на ручни и предати пртљаг лица која путују у ваздухоплову са аеродрома у Републици Србији и који се зауставља на другом аеродрому у Републици Србији пре него што настави лет до аеродрома који није у Републици Србији, спроводе се на првом међународном аеродрому у Републици Србији.

Ручни пртљаг из става 3. овог члана може бити предмет контроле на последњем међународном аеродрому у Републици Србији на коме се зауставља ваздухоплов, како би се утврдио његов царински статус као статус домаће робе.

Транзитни летови у пословном и туристичком ваздухоплову

Члан 45.

Царинска контрола и формалности које се примењују на пртљаг лица у пословном или туристичком ваздухоплову спроводе се на следећим аеродромима:

1) за ваздухоплове који долазе са аеродрома који није у Републици Србији и који, након заустављања на аеродрому у Републици Србији, наставља лет до другог аеродрома у Републици Србији, на првом међународном аеродрому у Републици Србији;

2) за ваздухоплове који долазе са аеродрома у Републици Србији и који, након заустављања на аеродрому у Републици Србији, наставља лет до аеродрома који није у Републици Србији, на последњем међународном аеродрому у Републици Србији.

Долазни трансферни летови

Члан 46.

Царинска контрола и формалности које се примењују на предати пртљаг спроводе се на последњем међународном долазном аеродрому у Републици Србији за лет унутар Републике Србије. Изузетно, царинска контрола и формалности које се примењују на предати пртљаг који долази са аеродрома који није у Републици Србији и претовара се на међународном аеродрому у Републици Србији у ваздухоплов који лети ка другом међународном аеродрому у Републици Србији могу се спроводити на међународном аеродрому у Републици Србији на коме се врши претовар предатог пртљага.

Царинска контрола и формалности које се примењују на предати пртљаг могу се, у изузетним случајевима и поред контрола и формалности из става 1. овог члана, спроводити на првом међународном аеродрому у Републици Србији ако се укаже потреба за додатном контролом, након контроле ручног пртљага.

Царинска контрола и формалности које се примењују на ручни пртљаг спроводе се на првом међународном аеродрому у Републици Србији.

Додатне царинске контроле и формалности које се примењују на ручни пртљаг могу се спроводити на долазном аеродрому за лет унутар Републике Србије, само у изузетним случајевима и ако се укаже потреба за додатном контролом, након контроле предатог пртљага.

Ако се пртљаг који дође на аеродром у Републици Србији у ваздухоплову који долази са аеродрома који није у Републици Србији претовара на том аеродрому у други ваздухоплов који наставља лет унутар Републике Србије, примењују се ст. 1–4. овог члана.

Одлазни трансферни летови

Члан 47.

Царинска контрола и формалности које се примењују на предати пртљаг спроводе се на првом међународном полазном аеродрому у Републици Србији. Изузетно, царинска контрола и формалности које се примењују на предати пртљаг који је утоварен на међународном аеродрому у Републици Србији и претоварен на другом међународном аеродрому у Републици Србији у ваздухоплов чије је одредиште аеродром који није Републици Србији, могу се спроводити на међународном аеродрому у Републици Србији на коме се врши претовар предатог пртљага.

Царинска контрола и формалности које се примењују на предати пртљаг могу се, у изузетним случајевима и поред контрола и формалности из става 1. овог члана, спроводити на последњем међународном аеродрому у Републици Србији ако се укаже потреба за додатном контролом, након контроле ручног пртљага.

Царинска контрола и формалности које се примењују на ручни пртљаг спроводе се на последњем међународном аеродрому у Републици Србији.

Додатне царинске контроле и формалности које се примењују на ручни пртљаг могу се спроводити на полазном аеродрому за лет унутар Републике Србије, само у изузетним случајевима и ако се укаже потреба за додатном контролом, након контроле предатог пртљага.

Ако се пртљаг утовара на аеродрому у Републици Србији у ваздухоплов који наставља лет унутар Републике Србије и накнадно се претовара на другом аеродрому у Републици Србији у други ваздухоплов чије је одредиште аеродром који није у Републици Србији, примењују се ст. 1–4. овог члана.

Претовар у туристички или пословни ваздухоплов

Члан 48.

Све царинске контроле и формалности које се примењују на пртљаг који долази на аеродром у Републици Србији редовним или чартер летом са аеродрома који није у Републици Србији и на том аеродрому у Републици Србији претовара се у туристички или пословни ваздухоплов који наставља лет унутар Републике Србије, спроводе се на долазном аеродрому редовног или чартер лета.

Царинска контрола и формалности које се примењују на пртљаг утоварен на аеродрому у Републици Србији у туристички или пословни ваздухоплов који наставља лет унутар Републике Србије ради претовара на другом аеродрому у Републици Србији, на редован или чартер лет чије је одредиште аеродром који није у Републици Србији, спроводе се на полазном аеродрому редовног или чартер лета.

Мере за спречавање незаконитог претовара

Члан 49.

Надлежни органи обезбеђују да:

- 1) се по доласку на међународни аеродром у Републици Србији на коме треба спровести царинску контролу, сваки претовар робе садржане у ручном пртљагу пре спровођења царинске контроле тог пртљага обавља под надзором;
- 2) се по поласку са међународног аеродрома у Републици Србији на коме треба спровести царинску контролу сваки претовар робе садржане у ручном пртљагу након спровођења царинске контроле тог пртљага обавља под надзором;

3) су по доласку на међународни аеродром у Републици Србији на коме треба спровести царинску контролу предузете одговарајуће мере да би се спречио сваки претовар робе садржане у предатом пртљагу пре спровођења царинске контроле тог пртљага;

4) су по поласку са међународног аеродрома у Републици Србији на коме треба спровести царинску контролу предузете одговарајуће мере да би се спречио сваки претовар робе садржане у предатом пртљагу након спровођења царинске контроле тог предатог пртљага.

Налепница за означавање пртљага

Члан 50.

Предати пртљаг регистрован на аеродрому у Републици Србији означава се налепницом стављеном на пртљаг. Образац и техничке карактеристике налепнице дати су у Прилогу 6.

Пододељак 2 Пртљаг у водном саобраћају

Члан 51.

Све контроле и формалности које се односе на пртљаг лица која користе услуге пловила, ако те услуге пружа исто пловило и састоје се од више превоза који почињу, имају и успутно пристајање или се завршавају у луци која није у Републици Србији, обављају се у луци у Републици Србији, у којој се, зависно од случаја, врши утовар или истовар тог пртљага.

Све контроле и формалности које се односе на пртљаг лица на пловицу за разоноду обављају се у било којој луци у Републици Србији, без обзира на порекло брода или одредиште.

ГЛАВА III ПРЕРАЧУНАВАЊЕ СТРАНЕ ВАЛУТЕ

Одредбе о девизном курсу

Члан 52.

Ако је прерачунавање стране валуте неопходно из разлога из члана 39. став 2. Царинског закона, девизни курс који се примењује је курс који важи првог радног дана у октобру, а примењује се од 1. јануара наредне године.

Износ добијен прерачунавањем стране валуте може се заокружити на најближе више или ниже децимално место.

ДЕО ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ НА ОСНОВУ КОЈИХ СЕ ПРИМЕЊУЈУ УВОЗНЕ ИЛИ ИЗВОЗНЕ ДАЖБИНЕ И ДРУГЕ МЕРЕ У ВЕЗИ СА ТРГОВИНОМ РОБОМ

ГЛАВА I ЦАРИНСКА ТАРИФА И ТАРИФНО СВРСТАВАЊЕ РОБЕ

ОДЕЉАК 1
УПРАВЉАЊЕ ТАРИФНИМ КВОТАМА

Општа правила о једнообразном управљању тарифним квотама

Члан 53.

Ако предвиђено посебним прописима, тарифне квоте се додељују према хронолошком реду датума прихватања декларација за стављање у слободан промет.

Захтев за преференцијално поступање у оквиру тарифне квоте подноси се декларацијом за стављање робе у слободан промет.

Свака тарифна квота је означена редним бројем којим се олакшава управљање.

Ради примене одредаба чл. 53–57. ове уредбе, декларације за стављање у слободан промет прихваћене 1, 2. или 3. јануара, сматраће се прихваћенима 3. јануара. Међутим, ако један од тих датума пада у суботу или недељу, сматраће се да је датум прихватања 4. јануар.

За потребе овог одељка, радни дани означавају дане који нису државни празници у Републици Србији.

Расподела количина према тарифним квотама

Члан 54.

Царински орган врши расподелу тарифних квота сваког радног дана према захтевима поднетим претходног дана.

Не искључујући примену одредаба члана 53. став 4. ове уредбе, расподела тарифних квота обухватиће и још неодобрене захтеве поднете на декларацијама за стављање у слободан промет, прихваћене закључно са претходним даном.

Царински орган врши, уз примену члана 53. став 4. ове уредбе, расподелу тарифних квота на основу датума прихватања одговарајуће декларације за стављање робе у слободан промет, ако статус односне тарифне квоте то допушта. Редослед се утврђује у складу с хронолошким редом тих датума, при чему се све декларације прихваћене истог датума сматрају истовременим.

Ако су тражене количине веће од тренутно доступне, расподела тарифних квота се врши пропорционално захтеваним количинама.

Поништавање захтева и повраћаји неискоришћених додељених количина према тарифним квотама

Члан 55.

Ако царински орган поништи декларацију за стављање у слободан промет за робу која је била предмет захтева за преференцијално поступање у оквиру

тарифне квоте, цео захтев за ту робу ће бити опозван, а тарифних квота враћена.

Обавеза повраћаја царинског дуга се не примењује ако се погрешна додела тарифне квоте, у износу царинског дуга мањег од 10 евра у динарској противвредности, открије након првих месец дана од истека периода важења те тарифне квоте.

Критични статус тарифних квота

Члан 56.

Тарифна квота сматра се критичном када је искоришћено 90% од укупне количине тарифне квоте, или када то процени царински орган.

Изузетно од става 1. овог члана тарифна квота се сматра критичном већ од датума њеног отварања у сваком од следећих случајева:

- 1) ако је отворена за мање од три месеца;
- 2) ако тарифне квоте, које обухватају исти производ и порекло, као и једнак период квоте као и предметна квота (еквивалентне тарифне квоте), нису биле отворене у претходне две године;
- 3) ако је еквивалентна тарифна квота, била отворена у претходне две године, искоришћена последњег дана или пре последњег дана трећег месеца периода квоте или је имала већу почетну количину од предметне квоте.

Тарифна квота, чија једина намена је примена заштитних или реципрочних мера по правилима Светске трговинске организације (у даљем тексту: СТО), сматра се критичном чим је употребљено 90% од укупне количине, без обзира на то да ли су у претходне две године биле или нису биле отворене еквивалентне тарифне квоте.

Расподела тарифних квота на основу одобрења о додели квоте

Члан 57.

Ако је то предвиђено посебним прописима, расподелу тарифних квота обавља министарство надлежно за те прописе, на основу захтева увозника за доделу одређене количине робе у оквиру поједине тарифне квоте, за годину на коју се односи уредба којом се уређује усклађивање номенклатуре Царинске тарифе, односно пропис којим је тарифна квота утврђена.

Након расподеле тарифних квота, која се може обавити једном или више пута годишње, министарство из става 1. овог члана издаје одобрење, а царински орган прати и надзире реализацију увоза робе по издатим одобрењима. Сва издата одобрења уносе се у Информациони систем Управе царина.

Надзор над робом за коју је одобрено преференцијално поступање у оквиру тарифне квоте

Члан 58.

Ако су прописане мере надзора за робу за коју је одобрено преференцијално поступање у оквиру тарифне квоте, извештавање се врши најмање једном месечно. Извештај садржи податке о количинама које су стављене у слободан промет или извезене од првог дана наведеног периода.

Царински орган, министарству надлежном за послове трговине, доставља месечне извештаје о надзору најкасније до 15. у месецу за претходни месец.

ГЛАВА II ПОРЕКЛО РОБЕ

ОДЕЉАК 1 НЕПРЕФЕРЕНЦИЈАЛНО ПОРЕКЛО

Роба у потпуности добијена у једној земљи или територији

Члан 59.

Робом у потпуности добијеном у једној земљи или територији сматра се следећа роба:

- 1) минерални производи извађени у тој земљи или територији;
- 2) биљни производи тамо убрани, односно пожњевени;
- 3) живе животиње тамо окоћене и узгојене;
- 4) производи добијени од живих животиња тамо узгојених;
- 5) производи лова или риболова тамо обављеног;
- 6) производи морског риболова и други производи које су из мора ван територијалних вода било које земље извадила пловила регистрована у датој земљи или територији и која плове под заставом те земље или територије;
- 7) роба добијена или произведена на бродовима-фабрикама од производа из тачке б) који потичу из те земље или те територије, под условом да су ти бродови-фабрике регистровани у тој земљи или територији и да плове под њеном заставом;
- 8) производи извађени с морског дна или из слоја земље испод морског дна ван територијалних вода, под условом да та земља или територија имају искључива права на експлоатацију тог морског дна или слоја земље испод морског дна;
- 9) отпад и отпадни материјал добијен из производних делатности и употребљавани предмети, ако су тамо прикупљени и ако су погодни само за рециклирање сировина;

10) роба тамо произведена искључиво од производа наведених у тач. 1)–9) овог члана.

Роба чија производња укључује више од једне земље или територије

Члан 60.

Сматра се да је роба из Прилога 7 ове уредбе прошла последњу битну прераду или обраду чији је резултат производња новог производа или која представља битну фазу производње у земљи или на територији у којој су испуњена правила утврђена у том прилогу или која је идентификована тим правилима.

Прерада или обрада које нису економски оправдане

Члан 61.

Сматра се да прерада или обрада обављена у другој земљи или на другој територији није економски оправдана ако се на основу расположивих чињеница утврди да је сврха тих радњи било избегавање мера из члана 44. Царинског закона.

За робу из Прилога 7 ове уредбе, примењују се преостала правила уз главу Царинске тарифе за ту робу.

За робу која није обухваћена Прилогом 7 ове уредбе, ако се последња прерада или обрада не сматрају економски оправданом, сматра се да је роба прошла последњу битну, економски оправдану прераду или обраду чији је резултат производња новог производа или која представља битну фазу производње у земљи или на територији са које потиче највећи део материјала, што се утврђује на основу вредности материјала.

Минимални поступци

Члан 62.

Поступци који се не сматрају битном, економски оправданом прерадом или обрадом за сврху стицања статуса робе са пореклом су:

1) поступци којима се обезбеђује очување производа у добром стању за време транспорта и складиштења (проветравање, распростирање, сушење, одстрањивање оштећених делова и слични поступци) или поступци којима се олакшава отпрема или транспорт;

2) једноставни поступци који се састоје од уклањања прашине, просејавања или пребирања, сортирања, разврставања, спаривања, прања, сечења;

3) промена амбалаже и растављање и састављање пошилки, једноставно паковање у флаше, лименке, флашице, кесе, сандуке, кутије, причвршћивање на картоне или плоче и остали једноставни поступци паковања;

4) стављање робе у сетове или комплете или припрема за продају;

- 5) причвршћивање ознака, налепница или осталих сличних знакова разликовања на производе или њихову амбалажу;
- 6) једноставно склапање делова производа како би се добио целовит производ;
- 7) растављање производа или промена употребе;
- 8) комбинације два поступка или више поступака из тач. 1)–7) овог става.

Прибор, резервни делови или алат

Члан 63.

Прибор, резервни делови или алат који се испоручују са робом наведеном у одељцима XVI, XVII и XVIII номенклатуре Царинске тарифе и који представљају део њене стандардне опреме, сматрају се да имају исто порекло као та роба.

Основни резервни делови за употребу са робом наведеном у одељцима XVI, XVII и XVIII номенклатуре Царинске тарифе која је претходно стављена у слободан промет у Републици Србији, сматрају се да имају исто порекло као та роба, ако уграђивање основних резервних делова у фази производње не мења њено порекло.

Основни резервни делови у смислу овог члана су делови који су:

- 1) компоненте без којих се не може обезбедити правилан рад опреме, машине, уређаја или возила који су стављени у слободан промет или претходно извезени; и
- 2) карактеристични за ту робу; и
- 3) намењени за њено редовно одржавање и за замену делова исте врсте који су оштећени или постали неупотребљиви.

Неутрални елементи и амбалажа

Члан 64.

Приликом утврђивања да ли роба потиче из неке земље или територије, не узима се у обзир порекло следећих елемената:

- 1) енергија и гориво;
- 2) постројења и опрема;
- 3) машине и алати;
- 4) материјали који не улазе нити је предвиђено да улазе у састав готовог производа.

Ако се, на основу Основног правила 5 за примењивање номенклатуре Царинске тарифе садржаног у Делу I закона којим се уређује Царинска тарифа, материјали за паковање и контејнери за паковање сматрају делом

производа за сврхе сврставања, они се за сврхе утврђивања порекла не узимају у обзир, осим ако је правило из Прилога 7 ове уредбе за дату робу засновано на проценту додате вредности.

Уверење о пореклу за производе на које се примењују посебни непреференцијални увозни режими

Члан 65.

Уверење о пореклу које се односи на производе са пореклом из земље или територије за које су утврђени посебни непреференцијални увозни режими издаје се, ако се ти аранжмани односе на овај члан, на обрасцу који је дат у Прилогу 8 ове уредбе, у складу са техничким спецификацијама утврђеним у том прилогу.

Уверења о пореклу издају надлежни органи земље или територије из које су пореклом производи на које се примењују посебни непреференцијални увозни режими, односно тела овлашћена од стране тих органа (у даљем тексту: органи издаваоци) у ту сврху, под условом да је порекло производа утврђено у складу са чланом 45. Царинског закона.

Органи издаваоци из става 2. овог члана чувају примерак сваког издатог уверења о пореклу.

Уверења о пореклу издају се пре него што се производи на које се односе декларишу за извоз у земљи или територији порекла.

Изузетно од става 4. овог члана, уверења о пореклу могу се, у изузетним случајевима, издати након извоза производа на које се односе ако нису могла да се издају у тренутку извоза као последица грешке, ненамерног пропуста или посебних околности.

Органи издаваоци из става 2. овог члана могу накнадно издати уверење о пореклу из става 1. само ако су уверени да подаци из захтева извозника одговарају подацима из одговарајућег извозног документа.

Достављање информација у вези са административном сарадњом која се односи на посебне непреференцијалне увозне режиге

Члан 66.

Ако је посебним непреференцијалним увозним режимима за одређене производе предвиђена употреба уверења о пореклу из члана 65. ове уредбе, примена тих режима условљена је успостављањем поступка административне сарадње, осим ако није другачије утврђено у датим режимима.

Да би се успоставио поступак административне сарадње, царински орган од надлежног органа одговарајуће земље или територије тражи да му, што је могуће пре, достави:

- 1) називе и адресе органа издавалаца заједно са узорцима печата које користе ти органи;
- 2) називе и адресе државних органа којима треба слати захтеве за накнадну проверу уверења о пореклу предвиђене у члану 67. ове уредбе;
- 3) резултате провере из члана 67. ове уредбе.

Ако надлежни орган одговарајуће земље или територије царинском органу не достави информације из става 2. овог члана, царински орган одбија примену посебног непреференцијалног увозног режима.

Накнадна провера уверења о пореклу за производе на које се примењују посебни непреференцијални увозни режими

Члан 67.

Провера уверења о пореклу из члана 65. ове уредбе спроводи се у складу са овим чланом по прихватању декларације (накнадна провера).

Ако постоји основана сумња у веродостојност уверења о пореклу или тачност информација које оно садржи и након спроведене насумичне накнадне провере, царински орган тражи од органа из члана 66. став 2. тачка 2) ове уредбе да провери да ли је то уверење о пореклу веродостојно и/или да ли је декларисано порекло утврђено правилно и у складу са чланом 45. Царинског закона.

У сврхе из става 2. овог члана, царински орган враћа уверење о пореклу или копију тог уверења органу из члана 66. став 2. тачка 2) ове уредбе. Ако је декларација пропраћена фактуром, оригинални примерак фактуре или њена копија прикључује се враћеном уверењу о пореклу.

Царински орган, по потреби, наводи разлоге за накнадну проверу и доставља све информације којима располаже и које указују на то да су подаци наведени у уверењу о пореклу нетачни или да уверење о пореклу није веродостојно.

Ако нема одговора у року од шест месеци од слања захтева у складу са ст. 2–4. овог члана, царински орган одбија примену посебног непреференцијалног увозног режима за дате производе.

Издавање уверења о пореклу у Републици Србији

Члан 68.

Ако потребе трговине тако захтевају, уверење о пореклу, у складу са чланом 46. став 3. Царинског закона, издаје Привредна комора Србије.

Друга уверења о роби

Члан 69.

Ако се при извозу или увозу робе од извозника или увозника захтевају уверење о крајњем кориснику, уверење о вишој сили, уверење о пореклу

робе из треће земље и уверење о роби која се извози након поступка активног оплемењивања, та уверења издаје, односно оверава Привредна комора Србије.

Уверења из става 1. овог члана издају се на основу писменог захтева увозника односно извозника, који уз захтев прилажу:

- 1) за уверење о крајњем кориснику робе – изјаву да ће се роба користити за тачно одређену сврху на територији Републике Србије и да неће бити реекспортирана, податке о увознику, крајњем кориснику и испоручиоцу робе, као и роби која се увози;
- 2) за уверење о вишој сили – потврду о наступању околности више силе коју издаје надлежни орган, организација или институција;
- 3) за уверење о пореклу робе из треће земље – изворно уверење о пореклу робе, које је издао надлежни орган у земљи порекла робе или земљи увоза;
- 4) за уверење о роби која се извози након поступка активног оплемењивања – изворно уверење о пореклу робе, које је издао надлежни орган у земљи порекла робе или земљи увоза и одобрење царинског органа за поступак активног оплемењивања.

ОДЕЉАК 2 ПРЕФЕРЕНЦИЈАЛНО ПОРЕКЛО

Пододељак 1 Опште одредбе

Дефиниције

Члан 70.

У сврху примене преференцијалних правила о пореклу робе, поједини појмови имају следеће значење:

- 1) „земља или територија корисница” – земља или територија према којој се примењују преференцијалне тарифне мере које је Република Србија једнострано донела у односу на друге земље, групе земаља или територије;
- 2) „израда” – свака врста обраде или прераде, укључујући састављање;
- 3) „материјал” – било који састојак, сировина, компонента или део, итд. који се користи у изради производа;
- 4) „производ” – израђени производ, чак и ако је намењен за каснију употребу у другом поступку израде;
- 5) „роба” – и материјали и производи;
- 6) „царинска вредност” – вредност утврђена у складу са Споразумом о примени члана VII Општег споразума о царинама и трговини из 1994. године (Споразум СТО о одређивању царинске вредности);

7) „вредност материјала“ – царинска вредност при увозу употребљених материјала без порекла или, ако тај податак није познат и не може се са сигурношћу утврдити, прва цена која се може са сигурношћу утврдити плаћена за материјал у Републици Србији; ако треба утврдити вредност материјала са пореклом, ова тачка се примењује *mutatis mutandis*;

8) „цена франко фабрика“ – цена производа на паритету франко фабрика плаћена произвођачу код кога је обављена последња обрада или прерада, под условом да цена укључује вредност свих употребљених материјала и све остале трошкове у вези са његовом производњом, умањену за све унутрашње порезе који се враћају или се могу вратити након извоза добијеног производа.

Ако стварно плаћена цена не одражава све трошкове у вези са израдом производа стварно настале у земљи производње, цена франко фабрика је збир свих тих трошкова умањен за све унутрашње порезе који се враћају или се могу вратити након извоза добијеног производа.

Ако је последња обрада или прерада поверена произвођачу као подизвођачу, термин „произвођач“ може се односити на привредно друштво које је ангажовало подизвођача.

9) „највећи садржај материјала без порекла“ – највећи садржај материјала без порекла који је дозвољен да би се израда сматрала обрадом или прерадом довољном за стицање статуса производа са пореклом. Може бити изражен као проценат цене производа франко фабрика или као проценат нето масе тих употребљених материјала који спадају у наведену групу глава, главу, тарифни број или подброј;

10) „нето маса“ – маса саме робе без амбалаже и било каквих посуда за паковање;

11) „главе“, „тарифни бројеви“ и „тарифни подбројеви“ – главе, тарифни бројеви и подбројеви (четвороцифрене или шестоцифрене ознаке) који се користе у номенклатури која чини Хармонизовани систем;

12) „сврстан“ се односи на сврставање производа или материјала у одређени тарифни број или подброј Хармонизованог система;

13) „пошиљка“ – производи које или:

(1) један извозник истовремено шаље једном примаоцу; или

(2) производи обухваћени јединственим транспортним документом за њихову допрему од извозника до примаоца или, ако такав документ не постоји, једном фактуром;

14) „извозник“ – лице које извози робу у Републику Србију или у земљу корисницу које може да докаже порекло робе, независно од тога да ли је он произвођач и да ли сам обавља извозне формалности.

Пододељак 1.1
Поступци за олакшавање издавања или састављања доказа о пореклу

Изјаве добављача и њихова употреба

Члан 71.

Ако добављач доставља извознику или трговцу информације неопходне за утврђивање статуса робе са пореклом за сврхе одредаба којима се уређује преференцијална трговина између Републике Србије и одређених земаља или територија (статус преференцијалног порекла), добављач то чини изјавом добављача.

Засебна изјава добављача саставља се за сваку пошиљку робе, осим у случајевима предвиђеним у члану 72. ове уредбе.

Добављач даје изјаву на факури која се односи на ту пошиљку, отпремници или другом комерцијалном документу који описује дату робу пошиљаоца довољно детаљно да би се омогућила њена идентификација.

Добављач може доставити изјаву у било ком тренутку, чак и након што је роба испоручена.

Дугорочна изјава добављача

Члан 72.

Ако добављач редовно испоручује извознику или трговцу пошиљке робе, а очекује се исти статус робе са пореклом за све те пошиљке, добављач може доставити јединствену изјаву којом су обухваћене накнадне пошиљке те робе (дугорочна изјава добављача). Дугорочна изјава добављача може имати рок важности до две године од датума састављања.

Дугорочна изјава добављача може се саставити са ретроактивним дејством за робу испоручену пре састављања изјаве и може имати рок важности до једне године пре датума њеног састављања. Рок важности истиче на датум састављања дугорочне изјаве добављача.

Добављач одмах обавештава извозника или трговца из става 1. овог члана ако дугорочна изјава добављача није важећа у вези са одређеним или свим пошиљкама робе које су испоручене или које треба испоручити.

Састављање изјаве добављача

Члан 73.

За производе који су стекли статус преференцијалног порекла, изјаве добављача се састављају у складу са Прилогом 9 ове уредбе. Дугорочне изјаве добављача за те производе састављају се у складу са Прилогом 10 ове уредбе.

За производе који су прошли обраду или прераду у Републици Србији без стицања статуса преференцијалног порекла, изјаве добављача састављају се у складу са Прилогом 11 ове уредбе. Дугорочне изјаве добављача за те производе састављају се у складу са Прилогом 12 ове уредбе.

Изјава добављача садржи својеручни потпис добављача, а ако се и изјава добављача и фактура састављају електронским средствима, њихова веродостојност се може утврдити електронским путем односно добављач може дати извознику или трговцу писану изјаву којом прихвата пуну одговорност за сваку изјаву добављача којом се он идентификује као да ју је својеручно потписао.

Одобрење статуса овлашћеног извозника

Члан 74.

Ако Република Србија има преференцијални режим са одређеном земљом или територијом којим је предвиђено да доказ о пореклу треба да има облик изјаве на фактури или изјаве о пореклу робе које саставља овлашћени извозник, извозници и поновни пошиљаоци пословно настањени у царинском подручју Републике Србије могу поднети захтев за одобрење статуса овлашћеног извозника у сврхе састављања и замене тих изјава.

Услови који се односе на прихватање захтева и суспензију одлука из члана 4. став 1. тачка 3) и чл. 14, 15. и 16. ове уредбе, као и одредбе ове уредбе које се односе на употребу електронских средстава за размену и чување информација, не примењују се на одлуке у вези са издатим одобрењима за овлашћеног извозника.

Одобрења статуса овлашћеног извозника издају се само лицима која испуњавају услове утврђене у одредбама о пореклу у споразумима које је Република Србија закључила са одређеним земљама или територијама или мерама које је Република Србија једнострано усвојила у погледу тих земаља, односно територија.

Царински орган додељује овлашћеном извознику број царинског одобрења који се наводи на доказима о преференцијалном пореклу.

Царински орган доставља надлежним органима земаља или територија адресу органа надлежног за контролу доказа о преференцијалном пореклу које састављају овлашћени извозници.

Захтев за стицање статуса овлашћеног извозника за сврхе израде доказа о преференцијалном пореклу може се подносити и та овлашћења се могу издавати другим начинима осим техника електронске обраде података.

Ако се важећим преференцијалним режимом не прецизира облик изјава на фактури или изјава о пореклу робе, те изјаве се састављају у складу са обрасцем који је дат у Прилогу 13 ове уредбе.

Ако се важећим преференцијалним режимом не одреди гранична вредност до које извозник који није овлашћени извозник може састављати изјаву на фактури или изјаву о пореклу робе, та гранична вредност износи 6.000 евра за сваку пошиљку.

Замена издатих или састављених доказа о преференцијалном пореклу

Члан 75.

Ако производи са пореклом обухваћени доказом о преференцијалном пореклу претходно издатим или састављеним у сврхе преференцијалне тарифне мере у складу са чланом 41. став 3. тач. 4) или 5) Царинског закона, нису још увек стављени у слободан промет и налазе се под царински надзор у Републици Србији, изворни доказ о пореклу може се заменити једним или са више заменских доказа у сврхе слања свих тих производа или неких од њих на друго место унутар царинског подручја Републике Србије.

Ако доказ о пореклу обавезан у сврхе преференцијалне тарифне мере како је наведено у ставу 1. овог члана представља уверење о кретању робе EUR.1, друго уверење о пореклу које издаје надлежни орган, изјава о пореклу робе или изјава на фактури, заменски доказ о пореклу издаје се или саставља у облику једног од следећих докумената:

- 1) заменска изјава о пореклу робе или заменска изјава на фактури које саставља овлашћени извозник који обавља поновно слање робе;
- 2) заменска изјава о пореклу робе или заменска изјава на фактури које саставља сваки поновни пошиљалац робе ако укупна вредност производа са пореклом у изворној пошиљци коју треба поделити не прелази важећу граничну вредност;
- 3) заменска изјава о пореклу робе или заменска изјава на фактури које саставља сваки поновни пошиљалац робе ако укупна вредност производа са пореклом у изворној пошиљци коју треба поделити прелази важећу граничну вредност, а поновни пошиљалац приложи копију изворног доказа о пореклу уз заменску изјаву о пореклу робе или заменску изјаву на фактури;
- 4) уверење о кретању робе EUR.1 које издаје царинарница под чији је надзор стављена роба, ако су испуњени следећи услови:
 - (1) поновни пошиљалац није овлашћени извозник и не пристаје да се копија изворног доказа о пореклу приложи уз заменски доказ;
 - (2) укупна вредност производа са пореклом у изворној пошиљци прелази важећу граничну вредност изнад које извозник мора бити овлашћени извозник да би саставио заменски доказ о пореклу.

Ако се заменски доказ о пореклу издаје у складу са ставом 2. тачка 4) овог члана, овера царинарнице која издаје заменско уверење о кретању робе EUR.1 уноси се у рубрику 11. уверења. Подаци из рубрике 4. уверења који се односе на земљу порекла идентични су подацима из изворног доказа о

пореклу. Рубрику 12. потписује поновни пошилалац. Пошилалац који потписује рубрику 12. у доброј вери није одговоран за тачност података унетих у оригинални примерак доказа о пореклу.

Царинарница од које се тражи издавање заменског доказа о пореклу уноси у изворни доказ о пореклу или у његов прилог масу, бројеве, врсту производа који се шаљу даље и њихово одредиште, а наводи и серијске бројеве одговарајућег заменског доказа. Изворни доказ о пореклу чува се најмање три године.

Ако доказ о пореклу обавезан у сврхе преференцијалне тарифне мере у складу са ставом 1. овог члана представља изјава о пореклу, заменски доказ о пореклу саставља поновни пошилалац у облику заменске изјаве о пореклу.

Пододељак 1.2.

Издавање доказа о пореклу у случајевима у којима је Република Србија земља корисница опште шеме преференцијала

Члан 76.

Ради остваривања преференцијалног поступања са робом на основу опште шеме преференцијала (Generalized System of Preferences – GSP), у случајевима у којима је Република Србија земља корисница, доказ о пореклу робе издаје Привредна комора Србије, ако су испуњени прописани услови за примену у земљи-даваоцу преференцијала.

Пододељак 2

Дефиниција производа са пореклом која се примењује у оквиру правила о пореклу у сврхе преференцијалних тарифних мера које је Република Србија једнострано усвојила за одређене земље или територије

Општи захтеви

Члан 77.

Ради спровођења одредаба које се односе на преференцијалне тарифне мере које је Република Србија једнострано усвојила за одређене земље, групе земаља или територије (у даљем тексту: земља или територија корисница), следећи производи се сматрају производима пореклом из земље или територије кориснице:

- 1) производи у потпуности добијени у земљи или на територији корисници у складу са чланом 78. ове уредбе;
- 2) производи добијени у земљи или на територији корисници у чијој изради су употребљени производи осим производа из тачке 1) овог става, ако су ти производи прошли довољну обраду или прераду у складу са чланом 79. ове уредбе.

Став 1. овог члана се примењује *mutatis mutandis* приликом утврђивања порекла производа добијених у Републици Србији.

Ради примене одредаба од чл. 77–85. ове уредбе, производи пореклом из Републике Србије, у складу са ставом 3. овог члана, који су у земљи или на територији корисници прошли обраду или прераду која превазилази обраду или прераду из члана 80. ове уредбе, сматрају се производима пореклом из те земље или територије кориснице.

У потпуности добијени производи

Члан 78.

Сматра се да су следећи производи у потпуности добијени у земљи или на територији корисници или у Републици Србији:

- 1) минерални производи извађени из њеног тла или морског дна;
- 2) биљни производи тамо убрани, односно пожњевени;
- 3) живе животиње тамо окоћене и узгојене;
- 4) производи од тамо узгојених живих животиња;
- 5) производи од закланих животиња тамо окоћених и узгојених;
- 6) производи лова или риболова тамо обављеног;
- 7) производи морског риболова и остали производи који су њеним пловилима извађени из мора ван територијалних вода;
- 8) производи израђени на њеним бродовима-фабрикама искључиво од производа из тачке е);
- 9) употребљавани предмети тамо прикупљени који су погодни само за рециклирање сировина;
- 10) отпад и отпадни материјал из тамо обављених производних делатности;
- 11) производи извађени из морског дна или испод морског дна које се налази ван њених територијалних вода, под условом да земља или територија корисница или Република Србија има искључива права на коришћење;
- 12) роба тамо произведена искључиво од производа наведених у тач. 1)–11) овог става.

Изрази „њена пловила“ и „њени бродови-фабрике“ из става 1. тач. 7) и 8) овог члана примењују се само на пловила и бродове-фабрике који испуњавају следеће услове:

- 1) регистровани су или уписани у земљи или на територији корисници или у Републици Србији;

2) плове под заставом земље или територије кориснице или Републике Србије;

3) налазе се најмање 50% у власништву држављана земље или територије кориснице или Републике Србије или привредног друштва са седиштем у тој земљи или територији корисници или у Републици Србији, чији су директор или директори, председник управног одбора или надзорног одбора и већина чланова тих одбора држављани те земље или територије кориснице или Републике Србије и код којих, поред тога, у случају привредних друштава, најмање половина капитала припада тој земљи или територији корисници или Републици Србији или јавним телима или држављанима те земље или територије кориснице или Републике Србије;

4) капетан и официри пловила и бродова-фабрика су држављани земље или територије кориснице или Републике Србије;

5) најмање 75% посаде су држављани земље или територије кориснице или Републике Србије.

Изрази „земља или територија корисница“ и „Република Србија“ обухватају и територијалне воде те земље или територије кориснице или Републике Србије.

Пловила која плове на отвореном мору, укључујући бродове-фабрике на којима се уловљена риба обрађује или прерађује, сматрају се делом територије земље или територије кориснице или Републике Србије којој припадају, ако испуњавају услове из става 2. овог члана.

Довољно обрађени или прерађени производи

Члан 79.

Ради примене одредаба члана 77. ове уредбе, производи који нису у потпуности добијени у земљи или на територији корисници или у Републици Србији, сматрају се довољно обрађеним или прерађеним ако су испуњени услови наведени у листи из Прилога 14 ове уредбе.

За све производе обухваћене чл. 77–85. ове уредбе, претходно наведени услови односе се на обраду или прераду која се мора извршити на материјалима без порекла који се користе у изради и ти услови важе само за те материјале.

Ако се производ који је стекао статус робе са пореклом испуњавањем услова из листе из става 1. овог члана, употреби у изради другог производа, на њега се не примењују услови који се примењују на производ у који је уграђен и не узимају се у обзир материјали без порекла који су евентуално употребљени у његовој изради.

Недовољна обрада или прерада

Члан 80.

Следећи поступци сматрају се обрадом или прерадом која није довољна за стицање статуса производа са пореклом, независно од тога да ли су испуњени услови из члана 79. ове уредбе:

- 1) поступци који обезбеђују очување производа у добром стању током транспорта и складиштења;
- 2) растављање и састављање пошилики;
- 3) прање, чишћење, уклањање прашине, корозије, уља, боје или других материја за прекривање;
- 4) пеглање или пресовање текстила и текстилних производа;
- 5) једноставне радње бојења и полирања;
- 6) љуштење, делимично или потпуно млевење, полирање и глазирање житарица и пиринча;
- 7) поступци бојења или ароматизовања шећера или обликовања коцки шећера; делимично или потпуно млевење шећера;
- 8) љуштење и уклањање коштица и љуске воћа, орашастих плодова и поврћа;
- 9) оштрење, једноставно дробљење или једноставно резање;
- 10) просејавање, пребирање, сортирање, разврставање, градирање, спаривање (укључујући састављање гарнитура производа);
- 11) једноставно паковање у флаше, лименке, флашице, кесе, сандуке, кутије, причвршћивање на картоне или плоче и остали једноставни поступци паковања;
- 12) причвршћивање или штампање ознака, налепница, логотипа или осталих сличних знакова разликовања на производе или њихову амбалажу;
- 13) једноставно мешање производа, независно од тога да ли су различите врсте; мешање шећера са другим материјалом;
- 14) једноставно додавање воде или разређивање или дехидрација или денатурација производа;
- 15) једноставно склапање делова производа како би се добио целовит производ или растављање производа на делове;
- 16) клање животиња;
- 17) комбинације две или више радњи наведених у тач. 1)–16) овог става.

Приликом утврђивања да ли се обрада или прерада на датом производу сматра недовољном у складу са ставом 1. овог члана, узимају се у обзир све радње извршене на том производу, било у земљи или на територији корисници или у Републици Србији.

Квалификациона јединица

Члан 81.

Ради примене одредаба чл. 77–85. ове уредбе квалификациона јединица је конкретни производ који се сматра основном јединицом за сврставање применом номенклатуре Хармонизованог система, тако да:

- 1) када се производ који се састоји од групе или склопа елемената, сврста у складу са Хармонизованим системом у један тарифни број, таква целина представља квалификациону јединицу;
- 2) када се пошиљка састоји од више истоветних производа, сврстаних у исти тарифни број Хармонизованог система, сваки производ се мора узимати појединачно приликом примене чл. 77–85. ове уредбе.

Када се, у складу са Основним правилом 5 за тумачење номенклатуре Царинске тарифе, амбалажа укључује заједно са производом у сврхе сврставања, она се укључује и за сврхе утврђивања порекла робе.

Општа дозвољена одступања

Члан 82.

Изузетно од одредаба члана 79. ове уредбе, у изради датог производа могу се користити материјали без порекла, под условом да њихова укупна вредност не прелази 10% цене производа франко фабрика.

Када се у листи из члана 79. став 1. ове уредбе наводе један или више процената као максимална вредност материјала без порекла, ти проценти се не смеју прекорачити применом става 1. овог члана.

На производе који се сврставају у Главе 50–63. Хармонизованог система не примењује се одредбе став 1. овог члана.

Прибор, резервни делови и алат

Члан 83.

Прибор, резервни делови и алат испоручени са опремом, машином, уређајем или возилом, који су део уобичајене опреме и који су укључени у њену цену или који нису посебно фактурисани, сматрају се саставним делом те опреме, машине, уређаја или возила.

Сетови

Члан 84.

Сетови у смислу Основног правила 3 за тумачење номенклатуре Царинске тарифе, сматрају се производима са пореклом када су све компоненте сета производи са пореклом. Међутим, када се сет састоји од производа са пореклом и производа без порекла, сматра се да сет као целина има порекло под условом да вредност производа без порекла не прелази 15% цене сета франко фабрика.

Неутрални елементи

Члан 85.

Да би се утврдило да ли је неки производ са пореклом, није потребно одређивати порекло следећих елемената који су евентуално коришћени у његовој изради:

- 1) енергија и гориво;
- 2) постројења и опрема;
- 3) машине и алати;
- 4) роба која не улази нити је намењена да уђе у коначни састав производа.

Пододељак 2.1

Територијални захтеви који се примењују у оквиру правила о пореклу за сврхе преференцијалних тарифних мера које је Република Србија једнострано усвојила за одређене земље или територије

Начело територијалности

Члан 86.

Услови утврђени у чл. 77–85. ове уредбе за стицање статуса производа са пореклом морају бити непрекидно испуњени у сваком тренутку у земљи или на територији корисници или у Републици Србији.

Ако се производи са пореклом извезени из земље или територије кориснице или из Републике Србије у трећу земљу врате, сматра се да су без порекла осим ако се надлежним органима на задовољавајући начин може доказати да:

- 1) су враћени производи истоветни као производи који су извезени;
- 2) производи нису били подвргнути било ком поступку осим оном који је неопходан за њихово очување у добром стању док су се налазили у тој земљи или док су били извезени.

Директан транспорт

Члан 87.

Под производима који су директно транспортовани из земље или територије кориснице у Републику Србију или из Републике Србије у земљу или територију корисницу сматрају се:

- 1) производи који се транспортују без преласка преко територије треће земље;
- 2) производи који представљају јединствену пошиљку транспортовани преко територије трећих земаља осим земље или територије кориснице или Републике Србије, укључујући, ако околности налажу, претовар или

привремено складиштење у тим земљама, под условом да производи остану под надзором царинских органа у земљи транзита или складиштења и да се не подвргавају другим поступцима осим истовара, поновног утовара или било којих других поступака намењених да се одрже у добром стању;

3) производи који се транспортују цевоводом без прекида преко трећих територија које нису територије земље кориснице извознице или територије Републике Србије.

Као доказ да су испуњени услови из става 1. тачка 2) овог члана надлежном царинском органу се подноси неки од следећих докумената:

1) јединствени транспортни документ који обухвата пут од земље извоза кроз земљу транзита;

2) уверење које издаје царински орган земље транзита:

(1) који садржи тачан опис производа;

(2) у којем се наводе датуми истовара и поновног утовара производа и, по потреби, називи бродова или других коришћених превозних средстава, и

(3) у којем се потврђују услови под којима су производи остали у земљи транзита;

(4) или, у недостатку напред наведеног, други документи који могу да послуже као доказ.

Изложбе

Члан 88.

На производе са пореклом који су из земље или територије кориснице послати ради излагања у трећој земљи и након изложбе продати ради увоза у Републику Србију, при увозу се примењују преференцијалне тарифне мере из члана 77. ове уредбе, ако испуњавају услове из чл. 77–88. ове уредбе на основу којих се могу сматрати производима са пореклом из те земље или територије кориснице и под условом да се надлежном царинском органу Републике Србије на задовољавајући начин докаже:

1) да је извозник те производе послао из земље или територије кориснице директно у земљу у којој се изложба одржавала и да их је тамо изложио;

2) да је извозник те производе продао или на други начин отуђио лицу у Републици Србији;

3) да су производи послати у Републику Србију за време или одмах после изложбе у стању у коме су били послати на изложбу;

4) да производи, након упућивања на изложбу, нису били коришћени ни за какву другу сврху осим приказивања на изложби.

Уверење о кретању робе EUR.1 подноси се царинском органу Републике Србије на прописани начин. У њему се мора навести назив и адреса изложбе, а, по потреби, могу се захтевати додатни писани докази о врсти производа и условима под којима су производи били излагани.

Став 1. овог члана примењује се на изложбе, сајмове и сличне јавне приредбе трговинског, индустријског, пољопривредног или занатског карактера, осим оних које се организују у приватне сврхе у трговачким радњама или пословним просторијама ради продаје страних производа и за време чијег одржавања производи остају под царинским надзором.

Пододељак 2.2

Докази о пореклу који се примењују у оквиру правила о пореклу у сврхе преференцијалних тарифних мера које је Република Србија једнострано усвојила за одређене земље или територије

Општи захтеви

Члан 89.

Производи са пореклом из једне од земаља или територија корисница остварују олакшице од преференцијалних тарифних мера из члана 77. ове уредбе, након подношења једног од следећих доказа:

1) уверење о кретању робе EUR.1, које се издаје употребом обрасца који је дат у Прилогу 15 ове уредбе или

2) у случајевима наведеним у члану 95. став 1. ове уредбе, изјава, чији је текст садржан у Прилогу 13 ове уредбе коју даје извозник на фактури, отпремници или неком другом комерцијалном документу, који описује дате производе довољно детаљно да би се омогућила њихова идентификација (у даљем тексту: изјава на фактури).

Рубрика 7. уверења о кретању робе EUR.1 или изјава на фактури садржи навод „Autonomous trade measures” или „Аутономне трговинске мере”.

Поступак издавања уверења о кретању робе EUR.1

Члан 90.

Производи са пореклом у смислу чл. 77–85. ове уредбе, по увозу у Републику Србију, имају право на остваривање олакшица од преференцијалних тарифних мера из члана 77. ове уредбе, ако су транспортовани директно у Републику Србију у складу са чланом 87. ове уредбе, по подношењу уверења о кретању робе EUR.1 који су издали царински или други надлежни државни органи земље или територије кориснице под условом да земља или територија корисница:

1) претходно обавести царински орган Републике Србије о обавезним информацијама из члана 100. ове уредбе и

2) пружи помоћ Републици Србији, омогућавајући царинском органу Републике Србије да провери веродостојност документа или тачност информација у вези са стварним пореклом датих производа.

Уверење о кретању робе EUR.1 може бити издато само ако служи као документарни доказ обавезан у сврхе примене преференцијалних тарифних мера из члана 77. ове уредбе.

Уверење о кретању робе EUR.1 издаје се само на писани захтев извозника или његовог заступника. Захтев се подноси употребом обрасца који је дат у Прилогу 15 ове уредбе и попуњава се у складу са одредбама овог члана и чл. 89, 91, 92, 93, 94, 97. и 99. ове уредбе.

Захтеви за издавање уверења о кретању робе EUR.1 чувају се најмање три године од истека године у којој је уверење о кретању робе издато.

Извозник или његов заступник подноси уз свој захтев све одговарајуће пратеће исправе којима се доказује да се производи, који треба да се извезу, квалификују за издавање уверења о кретању робе EUR.1.

Извозник се обавезује да поднесе, на захтев надлежних органа, сваки додатни доказ који могу захтевати у сврху утврђивања исправности статуса производа са пореклом који се квалификују за примену преференцијалних тарифних мера и обавезује се да даје сагласност за сваку контролу своје рачуноводствене евиденције и сваку проверу наведених органа у вези са околностима под којима су ти производи прибављени.

Уверење о кретању робе EUR.1 издају надлежни државни органи земље или територије кориснице, односно царински орган Републике Србије ако се производи, који треба да се извезу, могу сматрати производима са пореклом у смислу чл. 77–85. ове уредбе.

Уверење о кретању робе EUR.1 је документарни доказ за примену преференцијалних тарифних мера наведених у члану 77. ове уредбе, а надлежни органи земље или територије кориснице, односно царински орган Републике Србије имају одговорност да предузму неопходне мере за проверу порекла производа и проверу других изјава из уверења.

Ради провере испуњености услова из става 5. овог члана, надлежни државни органи земље кориснице или царински орган Републике Србије имају право да затраже сваки документарни доказ или спроведу сваку проверу коју сматрају примереном.

Надлежни органи земље или територије кориснице, односно царински орган Републике Србије дужни су да обезбеде да су обрасци из става 1. овог члана прописно попуњени.

Датум издавања уверења о кретању робе EUR.1 наводи се у делу уверења предвиђеном за царинске органе.

Уверење о кретању робе EUR.1 издају надлежни органи земље или територије кориснице, односно царински орган Републике Србије када се извозе производи на које се оно односи. Уверење се ставља се на располагање извознику чим се извоз обави или обезбеди.

Сукцесивни увоз

Члан 91.

Када се, на захтев увозника и под условима које је утврдио царински орган Републике Србије, несастављени или растављени производи у смислу Основног правила 2 под а) за примењивање Царинске тарифе и на које се односе Одељци XVI или XVII, односно тарифни бројеви 7308 или 9406 Хармонизованог система, увозе сукцесивно, царинским органима се може поднети јединствени доказ о пореклу тих производа по увозу прве пошилике.

Подношење доказа о пореклу

Члан 92.

Докази о пореклу подносе се царинском органу Републике Србије у складу са чланом 143. Царинског закона. Царински орган може захтевати превод доказа о пореклу, а може захтевати и да се уз увозну декларацију приложи изјава увозника у смислу да производи испуњавају услове обавезне за примену чл. 89–99. ове уредбе.

Уверења о кретању робе EUR.1 издата накнадно

Члан 93.

Изузетно од члана 90. став 10. ове уредбе, уверење о кретању робе EUR.1 може се изузетно издати након извоза производа на које се односи ако је испуњен један од следећих услова:

- 1) ако није издато у тренутку извоза услед грешака, ненамерних пропуста или посебних околности или
- 2) ако је царинском органу пружен задовољавајући доказ да је уверење о кретању робе EUR.1 издато али није прихваћено при увозу из техничких разлога.

Надлежни органи могу издати уверење о кретању робе EUR.1 накнадно само након провере да су информације дате у захтеву извозника у складу са оним у одговарајућим извозним документима и да уверење о кретању робе EUR.1 које испуњава одредбе овог пододељка није било издато када у тренутку извоза датих производа.

Уверење о кретању робе EUR.1 издато накнадно оверава се једним од следећих израза на српском или енглеском језику: „ИЗДАТО НАКНАДНО” или „ISSUED RETROSPECTIVELY”

Овера из става 3. овог члана, уноси се у рубрику „Напомене” уверења о кретању робе EUR.1.

Издавање дупликата уверења о кретању робе EUR.1

Члан 94.

У случају крађе, губитка или уништења уверења о кретању робе EUR.1, извозник може поднети захтев надлежним органима који су га издали за састављање дупликата на основу извозних докумената у њиховом поседу.

Дупликат издат на овај начин оверава се једном од следећих речи на српском или енглеском језику: „ДУПЛИКАТ” или „DUPLICATE”.

Овера из става 2. овог члана, уноси се у рубрику „Напомене” уверења о кретању робе EUR.1.

Дупликат, који садржи датум издавања оригиналног примерка уверења о кретању робе EUR.1, производи дејство од тог датума.

Услови за састављање изјаве на фактури

Члан 95.

Изјаву на фактури може дати:

- 1) овлашћени извозник у Републици Србији у смислу члана 96. ове уредбе,
- 2) било који извозник за било коју пошиљку која се састоји од једног или више пакета са производима са пореклом чија укупна вредност не прелази 6.000 евра, а под условом да се сарадња из члана 90. став 1. ове уредбе, примењује на овај поступак.

Изјава на фактури може се саставити ако се предметни производи могу сматрати производима са пореклом из Републике Србије, односно земље или територије кориснице и ако испуњавају друге захтеве из чл. 77–88. ове уредбе.

Извозник који саставља изјаву на фактури дужан је да у сваком тренутку поднесе, на захтев царинских или других надлежних органа земље или територије извознице, све одговарајуће документе којима се доказује статус датих производа са пореклом, као и испуњење других захтева чл. 77–88. ове уредбе.

Изјаву на фактури извозник саставља тако што откуца, отисне или одштампа на фактури, отпремници или неком другом комерцијалном документу изјаву чији је текст дат у Прилогу 13 ове уредбе, користећи једну од језичких верзија садржаних у том прилогу и у складу са одредбама националног законодавства земље извознице. Ако се изјава исписује руком, мора бити написана мастилом и штампаним словима.

Изјаве на фактури садрже оригинални својеручни потпис извозника. Овлашћени извозник у смислу члана 96. ове уредбе не мора да потпише те изјаве под условом да царинском органу да писмену изјаву да прихвата пуну одговорност за сваку изјаву на фактури којом се он идентификује као да ју је својеручно потписао.

У случајевима из става 1. тачка 2) овог члана, изјава на фактури се употребљава под следећим условима:

- 1) по једна изјава на фактури саставља се за сваку пошиљку;
- 2) ако је роба садржана у пошиљци већ прошла проверу у земљи извозници према дефиницији појма „производи са пореклом“, извозник се може позвати на ту проверу у изјави на фактури.

Одредбама става 6. тачка 1) овог члана, извозници нису изузети од испуњења свих других формалности које су обавезне према царинским или поштанским прописима.

Овлашћени извозник

Члан 96.

Царински орган Републике Србије може овластити сваког извозника који је пословно настањен у царинском подручју Републике Србије (у даљем тексту: овлашћени извозник), а који често шаље пошиљке производа који су стекли порекло Републике Србије у смислу члана 77. став 2. ове уредбе и који пружи све задовољавајуће гаранције неопходне за доказивање статуса производа са пореклом, као и за испуњавање других услова из чл. 77–88. ове уредбе, да саставља изјаве на фактури, без обзира на вредност предметних производа.

Царински орган утврђује услове под којима може доделити статус овлашћеног извозника.

Царински орган додељује овлашћеном извознику број царинског одобрења који се наводи на изјавама на фактури.

Царински орган контролише на који начин овлашћени извозник употребљава одобрење.

Царински орган може повући одобрење у сваком тренутку. Царински орган то чини ако овлашћени извозник више не пружа гаранције из става 1. овог члана, не испуњава услове из става 2. овог члана или на други начин непрописно употребљава одобрење.

Важност доказа о пореклу

Члан 97.

Доказ о пореклу важи четири месеца од датума издавања у земљи извозници и подноси се у наведеном року царинском органу земље увознице.

Докази о пореклу који су поднети царинском органу земље увознице по истеку крајњег рока за достављање из става 1. овог члана могу се прихватити у сврху примене преференцијалних тарифних мера из члана 77. ове уредбе, када је неподношење ових доказа до крајњег рока настало услед ванредних околности.

У другим случајевима кашњења у достављању, царински орган земље увознице може прихватити доказе о пореклу ако су производи испоручени пре напред наведеног крајњег рока.

На захтев увозника и у складу са условима које је утврдио царински орган Републике Србије, царинском органу се може поднети јединствени доказ о пореклу при увозу прве пошилике када роба испуњава следеће услове:

- 1) роба се увози у оквиру честих и редовних трговинских токова значајне комерцијалне вредности;
- 2) роба је предмет истог уговора о продаји и ако су стране тог уговора пословно настајене у земљи извозници или у Републици Србији;
- 3) роба је сврстана у исту тарифну ознаку номенклатуре Царинске тарифе;
- 4) роба искључиво долази од истог извозника, има одредиште ка истом увознику и на њу се примењују улазне формалности у истој царинарници у Републици Србији.

Овај поступак се примењује за количине и у року који одреди надлежни царински орган. Овај период не може, ни под каквим околностима, бити дужи од три месеца.

Поступак из ст. 4–5. овог члана, примењује се и ако се јединствени доказ о пореклу поднесе царинском органу за сукцесивни увоз у складу са чланом 91. ове уредбе. Царински орган у том случају може одобрити рок примене дужи од три месеца.

Изузећа од подношења доказа о пореклу

Члан 98.

Производи које физичка лица као мале пакете шаљу другим физичким лицима или који су део личног пртљага путника прихватају се као производи са пореклом који остварују олакшице од преференцијалних тарифних мера из члана 77. ове уредбе, без обавезе подношења уверења о кретању робе EUR.1 или изјаве на фактури, под условом да се ти производи не увозе у комерцијалне сврхе и да су декларисани као производи који испуњавају услове обавезне за примену чл. 77–88. ове уредбе и да нема сумње у истинитост те изјаве.

Повремени увоз производа за личну употребу прималаца, односно путника или њихових породица, не сматра се увозом у комерцијалне сврхе ако је очигледно на основу врсте и количине производа да немају комерцијалну намену.

Укупна вредност производа из става 1. овог члана не може бити већа од 500 евра у случају малих пакета, односно 1.200 евра у случају производа који чине део личног пртљага путника.

Неслагања и формалне грешке

Члан 99.

Уочавање мањих неслагања између изјава датих у доказу о пореклу и оних датих у исправама поднетим царинском органу ради спровођења формалности за увоз производа неће само по себи учинити доказ о пореклу неважећим и ништавним ако је на прописан начин утврђено да та исправа одговара роби за коју је пријављена.

Очигледне формалне грешке као што су грешке у куцању у доказу о пореклу неће бити разлог одбијања тог документа ако те грешке нису такве да доведу у сумњу тачност изјава датих у том документу.

Пододељак 2.3

Методe административне сарадње у сврху провере порекла у оквиру преференцијалних тарифних мера које је Република Србија једнострано усвојила за одређене земље или територије

Административна сарадња

Члан 100.

Земље или територије кориснице достављају царинском органу Републике Србије назив и адресу органа који се налазе на њиховој територији и који су овлашћени за издавање уверења о кретању робе EUR.1, заједно са узорцима отисака печата које користе ти органи, као и називе и адресе релевантних органа надлежних за контролу уверења о кретању робе EUR.1 и изјава на фактури. Печати важе од датума када царински орган Републике Србије прими узорке. Када се достављање података врши у оквиру измена раније достављених података, царински орган Републике Србије наводи датум почетка употребе тих нових печата према упутствима надлежних органа земаља или територија корисница. Ове информације су за службену употребу. Када робу треба ставити у слободан промет, царински орган може дозволити увознику увид у узорке отисака печата из овог става.

Царински орган Републике Србије шаље земљама или територијама корисницама узорке отисака печата који се користе за издавање уверења о кретању робе EUR.1.

Провера доказа о пореклу

Члан 101.

Накнадне провере уверења о кретању робе EUR.1 и изјава на фактури спроводе се насумично или ако царински орган у Републици Србији или надлежни органи земље или територије кориснице имају оправдану сумњу у веродостојност тих докумената, статус датих производа са пореклом у складу са чл. 77–85. ове уредбе или испуњење других захтева у складу са чл. 86–88. ове уредбе.

Ради примене одредаба става 1. овог члана, царински орган Републике Србије, односно надлежни органи у земљи или територији корисници

враћају уверење о кретању робе EUR.1 и фактуру, ако је достављена, изјаву на фактури или копију ових докумената надлежним органима у земљи или територији корисници извозници, односно царинском органу Републике Србије, наводећи, по потреби, разлоге за проверу. Сви добијени документи и информације који указују на то да су наводи дати у доказу о пореклу нетачни достављају се уз захтев за проверу.

Ако царински орган Републике Србије одлучи да суспендује примену преференцијалних тарифних мера из члана 77. ове уредбе, у очекивању резултата провере, пуштање робе се нуди увознику уз примену мера предострожности које се процене неопходним.

Када се поднесе захтев за накнадну проверу у складу са ставом 1. овог члана, та провера се спроводи и њени резултати достављају царинском органу Републике Србије или надлежним органима земље или територије кориснице увознице у року не дужем од шест месеци. Резултати су такви да се на основу њих може установити да ли се дати доказ о пореклу односи на производе који се стварно извозе и да ли се ти производи могу сматрати производима са пореклом из земље или територије кориснице односно Републике Србије.

Ако у случајевима оправдане сумње нема одговора у року од шест месеци низ става 3. овог члана или ако одговор не садржи довољне информације да би се утврдила веродостојност датог документа или стварно порекло производа, друго обавештење се шаље надлежним органима. Ако након другог обавештења резултати провере не буду достављени органима који упућују захтев у року од четири месеца, односно ако ови резултати не омогућавају да се утврди веродостојност датог документа или стварно порекло производа, органи који упућују захтев, осим у изузетним околностима, одбијају да прихвате право на преференцијалне тарифне мере.

Ако поступак провере или друге доступне информације наизглед указују да се крше одредбе чл. 77–88. ове уредбе, земља или територија корисница извозница на сопствену иницијативу или на захтев Републике Србије хитно спроводи одговарајуће провере или обезбеђује хитно спровођење тих провера да би се уочила и спречила та кршења. У ту сврху, представник Републике Србије може учествовати у проверама.

У сврхе накнадне провере уверења о кретању робе EUR.1, копије уверења, као и све извозне документе који се односе на њих чувају надлежни органи земље или територије кориснице извознице, односно царински орган у Републици Србији најмање три године од истека године у којој су уверења о кретању робе издата.

Производи у слободној зони уз које је приложен доказ о пореклу

Члан 102.

Царински орган Републике Србије предузеће све потребне мере које ће осигурати да производи који су предмет трговине, а који се у току транспорта задржавају у слободној зони на територији Републике Србије, и уз које је приложен доказ о пореклу, не буду замењени другом робом, као и да не буду подвргнути другим поступцима, осим уобичајених поступака којима је циљ њено очување у добром стању.

Изузетно, од одредбе става 1. овог члана, у случају да су производи пореклом из стране кориснице, увезени у слободну зону на подручју Републике Србије, уз које је приложен доказ о пореклу, подвргнути обради или преради, царински орган Републике Србије дужан је да на захтев извозника изда ново уверење о пореклу робе EUR.1, ако је извршена обрада или прерада у складу са одредбама овог поглавља.

ГЛАВА III *ЦАРИНСКА ВРЕДНОСТ РОБЕ*

Опште одредбе

Члан 103.

Ради примене одредаба чл. 51–64. Царинског закона, које се односе на утврђивање царинске вредности и чл. 103–125. ове уредбе, примењује се и Прилог 16 ове уредбе.

Одредбе чланова наведених у првој колони Прилога 16 ове уредбе тумаче се и примењују заједно са напоменама наведеним у другој колони тог прилога.

Повезана лица

Члан 104.

Ради примене одредаба чл. 51–64. Царинског закона које се односе на утврђивање царинске вредности и чл. 103–125. ове уредбе, два лица се сматрају повезаним ако је испуњен један од следећих услова:

- 1) ако је једно лице руководилац или директор привредног друштва другог лица;
- 2) ако су правно признати партнери у послу;
- 3) ако су послодавац и запослени;
- 4) ако треће лице непосредно или посредно има у власништву, контролише или држи 5% или више обичних акција или удела са правом гласа у оба лица;
- 5) ако једно од лица непосредно или посредно контролише друго;
- 6) ако су оба лица под непосредном или посредном контролом трећег лица;
- 7) ако заједно контролишу треће лице непосредно или посредно;

8) ако су чланови исте породице. Лица ће се сматрати члановима исте породице само ако су у једном од следећих односа:

- (1) супруг и супруга,
- (2) родитељ и дете,
- (3) брат и сестра (било да су од истих родитеља или да се ради о полубрату или полусестри),
- (4) родитељи родитеља и унуци,
- (5) браћа/сестре родитеља и нећаци,
- (6) родитељи супруга/супруге и зетови и снахе,
- (7) супружници браће и сестара.

Лица која су међусобно пословно повезана при чему је једно лице искључиви заступник, искључиви дистрибутер или искључиви концесионар другог, без обзира како је однос описан, сматрају се повезаним само ако су обухваћена критеријумима из става 1. овог члана.

Ради примене одредаба става 1. тач. 5), 6) и 7) овог члана, сматра се да једно лице контролише друго када је једно лице законски или практично у положају да управља другим.

Трансакцијска вредност

Члан 105.

Трансакцијска вредност робе продате за извоз у царинско подручје Републике Србије утврђује се у тренутку прихватања декларације која се односи на продају која је извршена непосредно пре него што је роба унета у царинско подручје.

Ако се роба продаје за извоз у царинско подручје Републике Србије након њеног уноса у царинско подручје, односно док се налази у привременом смештају или је стављена у посебан поступак, осим поступка унутрашњег транзита, употребе у посебне сврхе или пасивног оплемењивања, трансакцијска вредност се утврђује на основу те продаје.

Стварно плаћена цена или цена која треба да се плати

Члан 106.

Стварно плаћена цена или цена која треба да се плати из члана 52. ст. 1. и 2. Царинског закона, обухвата сва плаћања која је извршио или треба да изврши купац као услов за продају увезене робе, неком од следећих лица:

- 1) продавцу,
- 2) трећем лицу у корист продавца,
- 3) трећем лицу повезаном са продавцем,

4) трећем лицу ако се плаћање том лицу врши да би се испунила обавеза продавца.

Плаћање се може вршити преносом новчаних средстава, акредитивима или преносивим инструментима плаћања, а може се вршити непосредно или посредно.

Стварно плаћена цена или цена која треба да се плати односи се на цену увезене робе.

Маркетинг и друге активности, које предузме купац или лице повезано са купцем, за сопствени рачун, осим оних за које је усклађивање предвиђено чланом 53. Царинског закона, не сматрају се посредним плаћањем продавцу, и у случају ако се може сматрати да су у корист продавца или да су предузете у договору са продавцем, и њихови трошкови неће бити обухваћени ценом која је стварно плаћена или која треба да се плати приликом утврђивања царинске вредности увезене робе.

Попусти

Члан 107.

Ради утврђивања царинске вредности у складу са чланом 52. став 1. Царинског закона, снижења и готовински попусти из члана 58. Царинског закона узимају се у обзир ако је, у тренутку прихватања декларације, уговором о продаји предвиђена њихова примена и износ.

Снижења и готовински попусти за плаћање пре истека рока доспелости узимају се у обзир за робу за коју цена није стварно плаћена у тренутку прихватања декларације.

Снижења и готовински попусти који настану као последица измена уговора након прихватања декларације, не узимају се у обзир.

Делимична испорука

Члан 108.

Ако роба декларисана за царински поступак чини део веће количине исте робе купљене у једној трансакцији, стварно плаћена цена или цена која треба да се плати, из члана 52. став 1. Царинског закона, обрачунава се пропорционално у односу на цену за укупну купљену количину робе.

Пропорционална расподела стварно плаћене цене или цене која треба да се плати примењује се и у случају губитка дела пошиљке или када је роба оштећена пре него што се стави у слободан промет.

Прилагођавање цене за робу са недостатком

Члан 109.

Прилагођавање стварно плаћене цене или цене која треба да се плати, које изврши продавац у корист купца, може се прихватити при утврђивању

царинске вредности у складу са чланом 52. став 1. Царинског закона ако су испуњени следећи услови:

- 1) роба је имала недостатке у тренутку прихватања декларације за стављање у слободан промет;
- 2) продавац је извршио прилагођавање да би компензовао недостатак како би испунио једну од следећих обавеза:
 - (1) уговорну обавезу закључену пре прихватања декларације;
 - (2) законску обавезу која се примењује на робу;
- 3) прилагођавање је извршено у року од једне године од датума прихватања декларације.

Вредновање услова и ограничења

Члан 110.

Ако је продаја или цена увезене робе предмет услова или ограничења из члана 52. став 3. тачка 2) Царинског закона, чија се вредност може утврдити у односу на робу која се вреднује, вредност услова или ограничења се сматра делом стварно плаћене цене или цене која треба да се плати, осим ако се услови или ограничења односе на:

- 1) активност на коју се примењује члан 106. став 4. ове уредбе, или
- 2) елемент царинске вредности из члана 53. Царинског закона.

Трансакције између повезаних лица

Члан 111.

Ради примене члана 52. став 3. тачка 4) Царинског закона, приликом утврђивања да ли се трансакцијска вредност може прихватити, чињеница да су купац и продавац међусобно повезани неће бити довољан разлог да се трансакцијска вредност сматра неприхватљивом. Царински орган, по потреби, испитује околности под којима је извршена продаја и прихвата трансакцијску вредност, ако тај однос не утиче на цену. Ако на основу података које је добио од декларанта или на основу других података, царински орган сумња да је тај однос утицао на цену, о томе обавештава декларанта и даје му могућност да одговори. Царински орган, на захтев декларанта, наводи разлоге и доставља одговор у писменој форми.

Вредност робе се утврђује у складу са чланом 52. став 1. Царинског закона ако декларант докаже да је декларисана трансакцијска вредност приближно једнака једној од следећих упоредних вредности, утврђених у исто или приближно исто време:

- 1) трансакцијској вредности при продаји истоветне или сличне робе за извоз у царинско подручје Републике Србије, између купца и продавца који нису међусобно повезани;

2) царинској вредности истоветне или сличне робе утврђеној у складу са чланом 56. став 3. тачка 3) Царинског закона;

3) царинској вредности истоветне или сличне робе утврђеној у складу са чланом 56. став 3. тачка 4) Царинског закона.

При утврђивању вредности истоветне или сличне робе из става 2. овог члана, води се рачуна о постојећим разликама између:

1) комерцијалних нивоа,

2) количина,

3) елемената наведених у члану 53. став 1. Царинског закона,

4) трошкова насталих на терет продавца при продаји у којој он и купац нису повезани ако ти трошкови нису настали на терет продавца приликом продаје у којој су он и купац међусобно повезани.

Упоредне вредности из става 2. овог члана употребљавају се на захтев декларанта само ради поређења и њима се не замењује декларисана трансакцијска вредност.

Роба и услуге употребљене у производњи увезене робе

Члан 112.

Ако купац продавцу испоручи робу или услуге из члана 53. став 1. тачка 2) Царинског закона, сматра се да је вредност робе и услуга једнака њиховој набавној цени која обухвата сва плаћања која купац мора да изврши за набавку те робе или услуга.

Ако су робу или услуге произвели купац или лице повезано са њим, њихова вредност једнака је трошку њихове производње.

Ако вредност робе и услуга из члана 53. став 1. тачка 2) Царинског закона не може да се одреди у складу са ставом 1. овог члана, вредност робе и услуга одређује се на основу других објективних и мерљивих података.

Ако је робу из члана 53. став 1. тачка 2) Царинског закона купац користио пре него што је испоручена, њена вредност се прилагођава да би се узела у обзир амортизација.

Вредност услуга из члана 53. став 1. тачка 2) Царинског закона обухвата и трошкове неуспешних активности развоја ако су они настали у вези са пројектима или наруџбинама који се односе на увезену робу.

Ради примене члана 53. став 1. тачка 2), подтачка (4) Царинског закона, трошкови истраживања и нацрти идејног пројекта не урачунавају се у царинску вредност.

Вредност испоручене робе и услуга, утврђена у складу са ст. 1–5. овог члана пропорционално се распоређује на увезену робу.

Накнаде за коришћење ауторског права и лицендне накнаде

Члан 113.

Накнаде за коришћење ауторског права и лицендне накнаде односе се на увезену робу, нарочито ако су та права садржана у роби, пренета на основу уговора о лиценци или уговора о накнадама за коришћење ауторског права при чему метод обрачуна износа накнаде за коришћење ауторског права или лицендне накнаде није одлучујући чинилац.

Ако метод обрачуна износа накнада за коришћење ауторског права или лиценцих накнада проистиче из цене увезене робе, сматра се, ако нема доказа о супротном, да се плаћање тих накнада за коришћење ауторског права или лиценцих накнада односи на робу чију вредност треба утврдити.

Ако се накнаде за коришћење ауторског права или лицендне накнаде делом односе на робу чија се вредност утврђује, а делом на друге састојке или саставне делове додате роби након увоза, односно на активности или услуге након увоза, врши се одговарајуће прилагођавање.

Сматра се да се накнаде за коришћење ауторског права или лицендне накнаде плаћају као услов за продају увезене робе када је испуњен један од следећих услова:

- 1) продавац или лице повезано са продавцем захтева од купца да изврши ово плаћање;
- 2) купац врши плаћање да би испунио обавезу продавца у складу са уговорним обавезама;
- 3) роба не може да се прода купцу нити је он може купити без плаћања накнада за коришћење ауторских права или лиценцих накнада даваоцу лиценце.

Земља у којој је прималац плаћања на име накнада за коришћење ауторских права или лиценцих накнада пословно настањен, није од утицаја.

Место где се роба уноси у царинско подручје Републике Србије

Члан 114.

Ради примене члана 53. став 1. тачка 5) Царинског закона, место где се роба уноси у царинско подручје Републике Србије је:

- 1) за робу која се превози железницом, унутрашњим пловним путевима или друмом, место на коме се налази улазна царинарница;
- 2) за робу која се превози другим видовима транспорта, место где роба пређе границу са царинским подручјем Републике Србије.

Ради примене члана 53. став 1. тачка 5) Царинског закона, ако се роба уноси у царинско подручје Републике Србије, а затим превози до одредишта у другом делу тог подручја преко територија ван царинског подручја

Републике Србије, место где се роба уноси у царинско подручје Републике Србије је место где је роба први пут унета у то подручје, под условом да је роба превезена преко територија ван царинског подручја Републике Србије директно, уобичајеним путем до одредишта.

Одредбе става 2. овог члана примењује се и ако је роба истоварена, претоварена или привремено задржана на територијама ван царинског подручја Републике Србије из разлога који се искључиво односе на транспорт те робе.

Ако услови из ст. 2. и 3. овог члана нису испуњени, место где се роба уноси у царинско подручје Републике Србије је место из става 1. овог члана које се налази у делу царинског подручја Републике Србије у који се роба шаље.

Транспортни трошкови

Члан 115.

Ако се роба превози истим превозним средствима до одређеног места након места уласка робе у царинско подручје Републике Србије, транспортни трошкови се процењују сразмерно удаљености до места уласка робе у царинско подручје Републике Србије у складу са чланом 114. ове уредбе, осим ако се царинском органу не поднесе доказ о трошковима који би настали према уобичајеној тарифи за превоз робе до места уласка робе у царинско подручје Републике Србије.

Ако је транспорт бесплатан или га обезбеђује купац, транспортни трошкови које треба урачунати у царинску вредност робе обрачунавају се у складу са уобичајеном тарифом за превоз робе која се примењује за исте видове транспорта.

Дажбине обрачунате на поштанске пошиљке

Члан 116.

Поштарина обрачуната до места одредишта за робу послату поштом урачунава се у царинску вредност те робе, уз изузеће додатне поштарине обрачунате у царинском подручју Републике Србије.

Неприхватање декларисаних трансакцијских вредности

Члан 117.

Царински орган може, ако основано сумња да декларисана трансакцијска вредност представља укупан износ који је плаћен или који треба да се плати у складу са чланом 52. став 1. Царинског закона, да затражи од декларанта да достави додатне информације.

Ако сумње нису отклоњене, царински орган није дужан да утврђује вредност робе у складу са чланом 52. став 1. Царинског закона.

Поједностављење

Члан 118.

Царински орган може дати одобрење из члана 55. Царинског закона ако су испуњени следећи услови:

- 1) примена поступка из члана 145. Царинског закона створила би, у датим околностима, несразмерне административне трошкове;
- 2) утврђена царинска вредност неће се знатно разликовати од царинске вредности која би се утврдила да одобрење није дато.

Ради добијања одобрења подносилац захтева мора да:

- 1) испуњава критеријум из члана 28. тачка 1) Царинског закона;
- 2) води рачуноводствени систем у складу са општеприхваћеним рачуноводственим начелима чиме се олакшава царинска контрола која се заснива на ревизији и води евиденцију података која пружа ревизорски траг од тренутка када се подаци унесу у евиденцију;
- 3) има административну организацију која одговара врсти и величини пословања погодну за управљање током робе и интерне контроле којима се могу открити незаконите или неправилне трансакције.

Царинска вредност истоветне или сличне робе

Члан 119.

При утврђивању царинске вредности увезене робе у складу са чланом 56. став 3. тач. 1) или 2) Царинског закона, примењује се трансакцијска вредност истоветне или сличне робе која се продаје на истом комерцијалном нивоу и у приближно истим количинама као и роба чија се вредност утврђује.

Ако нема продаје из става 1. овог члана, царинска вредност се утврђује применом трансакцијске вредности истоветне или сличне робе која се продаје на различитом комерцијалном нивоу и/или у различитим количинама, уз потребна прилагођавања како би се узеле у обзир разлике везане за комерцијални ниво, односно количину, ако се таква усклађивања могу спровести на основу поднетих доказа о оправданости и тачности усклађивања, независно од тога да ли се због тог усклађивања повећава или смањује вредност.

Ако су трошкови из члана 53. став 1. тачка 5) Царинског закона обухваћени трансакцијском вредношћу, прилагођавање се врши да би се обухватиле значајне разлике у трошковима и накнадама између увезене робе и истоветне или сличне робе из ст. 1. и 2. овог члана, услед разлика у удаљености и видовима транспорта.

Ако се применом овог члана утврди да постоји више трансакцијских вредности истоветне или сличне робе, примењује се најнижа од тих вредности за утврђивање царинске вредности увезене робе.

Појмови „истоветна“ и „слична роба“, у зависности од случаја, не односе се на робу која обухвата као саставни део или одражава пројектовање, развој, уметнички рад, обликовање, планове или скице за које није извршено прилагођавање у складу са чланом 53. став 1. тачка 2) подтачка (4) Царинског закона зато што је тај рад обављен у Републици Србији.

Трансакцијска вредност робе коју је произвело друго лице узима се у обзир само када се не може пронаћи трансакцијска вредност за истоветну или сличну робу коју је произвело исто лице које је произвело и робу чија се вредност утврђује.

Метод дедукције

Члан 120.

Ако се увезена роба или истоветна или слична увезена роба продаје у Републици Србији у истом стању у каквом је увезена, царинска вредност робе у складу са чланом 56. став 3. тачка 3) Царинског закона утврђује се на основу јединичне цене по којој се увезена роба или истоветна или слична увезена роба продаје у највећој укупној количини, у исто или приближно исто време као и роба за коју се утврђује царинска вредност, и то лицима која нису повезана са лицима од којих ту робу купују.

Ако се у исто или приближно исто време увоза робе за коју се утврђује царинска вредност не продаје ни увезена нити истоветна или слична увезена роба, царинска вредност робе из става 1. овог члана, утврђује се према јединичној цени по којој се увезена, истоветна или слична роба продаје у царинском подручју Републике Србије у истом стању у каквом је и увезена, и то у најкраћем року после увоза робе чију вредност треба утврдити, а најкасније у року од 90 дана од дана тог увоза.

Ако нема јединичне цене из ст. 1. и 2. овог члана, на захтев декларанта користи се јединична цена по којој се увезена роба продаје у царинском подручју Републике Србије након обраде или прераде у највећој укупној количини лицима која нису повезана са лицима од којих купују такву робу, узимајући у обзир додатну вредност од обраде или прераде.

При утврђивању царинске вредности у складу са чланом 56. став 3. тачка 3) Царинског закона не узимају се у обзир:

- 1) продаја робе на комерцијалном нивоу који није први након увоза;
- 2) продаја повезаним лицима;
- 3) продаја лицима која непосредно или посредно испоручују, бесплатно или по сниженој цени, робу или услуге наведене у члану 53. став 1. тачка 2) Царинског закона за употребу у вези са производњом и продајом за извоз увезене робе;
- 4) продаја у количинама које нису довољне да би се одредила јединична цена.

При одређивању царинске вредности, од јединичне цене утврђене у складу са ст. 1–4. овог члана, одузимају се:

1) уобичајене провизије које су плаћене или које треба платити или уобичајена увећања ради остваривања добити и покрића општих трошкова (укључујући директне и индиректне трошкове пласирања на тржиште дате робе) у царинском подручју Републике Србије који настају за увезену робу исте врсте или групе која означава робу која спада у групу или асортиман робе коју производи одређена индустрија или одређени индустријски сектор;

2) уобичајени трошкови транспорта и осигурања и повезани трошкови настали унутар царинског подручја Републике Србије;

3) увозне дажбине и друге накнаде које се плаћају у царинском подручју Републике Србије због увоза или продаје робе.

Царинска вредност одређене кварљиве робе, наведене у Прилогу 17, увезене ради консигнационе продаје може се непосредно утврдити у складу са чланом 56. став 3. тачка 3) Царинског закона.

За те потребе, јединичне цене се израчунавају након одбитака предвиђених у ставу 5. овог члана, за 100 kg нето тежине, за сваку категорију робе, при чему се могу утврдити стандардни износи за трошкове из става 5. тачка 2) овог члана.

Јединичне цене могу се користити за утврђивање царинске вредности увезене робе у периодима од 14 дана. Сваки период почиње у петак.

Референтни период за одређивање јединичних цена је претходни период од 14 дана који се завршава у четвртак који претходи недељи током које се утврђују нове јединичне цене.

Метод обрачунате вредности

Члан 121.

Ради примене члана 56. став 3. тачка 4) Царинског закона, царински орган не може захтевати нити приморати лице које није пословно настањено у царинском подручју Републике Србије да омогући преглед или дозволи приступ било ком рачуну или другој евиденцији ради утврђивања царинске вредности. Царински орган може, ради утврђивања царинске вредности према овом члану, у другој држави, проверавати обавештења добијена од произвођача робе уз његов пристанак, под условом да су органи те државе благовремено обавештени и да се не противе тој провери.

Трошак или вредност из члана 56. став 3. тачка 4) подтачка (1) Царинског закона обухвата трошкове елемената наведених у члану 53. став 1. тачка 1) подтач. (2) и (3) Царинског закона, као и пропорционални трошак сваког производа или услуге из члана 53. став 1. тачка 2) Царинског закона које је купац испоручио или извршио непосредно или посредно ради употребе у

вези са производњом робе чија се вредност утврђује. Вредност елемената наведених у члану 53. став 1. тачка 2) подтачка (4) Царинског закона који су израђени у Републици Србији урачунава се само у мери у којој су ти елементи наплаћени произвођачу.

Трошак производње обухвата све расходе настале при изради, проширењу или значајном унапређењу привредних добара, као и трошкове наведене у члану 53. став 1. тачка 2) подтач. (2) и (3) Царинског закона.

Општи трошкови из члана 56. став 3. тачка 4) подтачка (2) Царинског закона обухватају директне и индиректне трошкове производње и продаје робе за извоз који нису обухваћени чланом 56. став 3. тачка 4) подтачка (1) Царинског закона.

Резервни метод

Члан 122.

При утврђивању царинске вредности у складу са чланом 56. став 4. Царинског закона може се употребити разумна флексибилност у примени метода из члана 52. и члана 56. став 3. Царинског закона. Вредност утврђена на тај начин заснива се, у највећој могућој мери, на претходно утврђеним царинским вредностима.

Ако се царинска вредност не може утврдити на основу става 1. овог члана, користе се други одговарајући методи. У том случају, царинска вредност неће се одређивати према:

- 1) продајној цени, на тржишту Републике Србије, робе која се производи у Републици Србији;
- 2) систему по коме се за царинско вредновање користи виша од две могуће вредности;
- 3) цени робе на домаћем тржишту земље извознице;
- 4) трошку производње, осим обрачунатих вредности које су утврђене за истоветну или сличну робу у складу са чланом 56. став 3. тачка 4) Царинског закона;
- 5) цени робе намењене извозу у другу државу, а не за тржиште Републике Србије;
- 6) минималним царинским вредностима;
- 7) произвољним или непостојећим вредностима.

Увозник ће, на сопствени захтев, бити обавештен у писаном облику о царинској вредности која је утврђена у складу са одредбама овог члана и методама који су примењени за њено утврђивање.

Пратеће исправе у вези са царинском вредношћу

Члан 123.

У складу са чланом 143. став 1. Царинског закона, као пратећа исправа подноси се фактура која се односи на декларисану трансакцијску вредност.

Прерачунавање стране валуте за потребе утврђивање царинске вредности

Члан 124.

Ако је за утврђивање царинске вредности неопходно да се износ у иностраној валути прерачуна у динаре, страна валута се, у складу са чланом 39. став 1. Царинског закона, прерачунава у динаре према званичном средњем курсу утврђеном последњег радног дана недеље која претходи недељи у којој се утврђује царинска вредност.

Пријављивање података о царинској вредности

Члан 125.

До успостављања електронских система из члана 241. Царинског закона, декларација за стављање у слободан промет садржи податке који се односе на царинску вредност.

Царински орган може дозволити употребу других средстава осим техника електронске обраде података у вези са достављањем података из става 1. овог члана.

Ако се подаци из става 1. овог члана достављају другим средствима осим техникама електронске обраде података, достављање се врши на обрасцу декларације о царинској вредности робе.

Царински орган може одустати од обавезе достављања података из става 1. овог члана ако се царинска вредност дате робе не може утврдити у складу са чланом 52. Царинског закона.

Осим ако то није од суштинског значаја за правилно утврђивање царинске вредности, царински орган одустаје од обавезе достављања података из става 1. овог члана у следећим случајевима:

- 1) ако царинска вредност увезене робе у пошиљци не прелази 20.000 евра у динарској противвредности, под условом да се не ради о подељеним или вишеструким пошиљкама од истог пошиљаоца истом примаоцу;
- 2) ако је трансакција на којој се заснива стављање робе у слободан промет некомерцијалне природе;
- 3) ако достављање датих података није неопходно за примену Царинске тарифе;
- 4) ако се царинске дажбине прописане Царинском тарифом не наплаћују.

У случају континуиране испоруке робе истог продавца истом купцу под истим комерцијалним условима, царински орган може одустати од захтева да сви подаци из става 1. овог члана буду наведени у свакој декларацији.

ДЕО ТРЕЋИ
ЦАРИНСКИ ДУГ И ОБЕЗБЕЂЕЊЕ ЗА ПЛАЋАЊЕ ЦАРИНСКОГ ДУГА

ГЛАВА I
НАСТАНАК ЦАРИНСКОГ ДУГА

ОДЕЉАК 1
ЗАЈЕДНИЧКЕ ОДРЕДБЕ ЗА ЦАРИНСКИ ДУГ КОЈИ НАСТАЈЕ ПРИ УВОЗУ И
ИЗВОЗУ

Пододељак 1

Правила за обрачунавање износа увозних и извозних дажбина

*Обрачунавање износа увозних дажбина за добијене производе који су
резултат поступка активног оплемењивања*

Члан 126.

Да би се утврдио износ увозних дажбина за добијене производе у складу са чланом 74. став 4. Царинског закона, количина робе стављене у поступак активног оплемењивања за коју се сматра да се налази у добијеним производима за које је настао царински дуг, одређује се у складу са ст. 2–9. овог члана.

Количински метод из ст. 3. и 4. овог члана, примењује се у следећим случајевима:

- 1) ако се радњама прераде добија само једна врста добијених производа;
- 2) ако се радњама прераде добијају различите врсте добијених производа, а сви састојци или компоненте робе стављене у поступак налазе се у сваком од тих добијених производа.

У случају из става 2. тачка 1) овог члана, количина робе стављене у поступак активног оплемењивања за коју се сматра да се налази у добијеним производима за које је настао царински дуг утврђује се тако што се на укупну количину робе стављене у поступак активног оплемењивања примењује проценат у којем добијени производи за које је настао царински дуг учествују у укупној количини добијених производа насталих радњама прераде.

У случају из става 2. тачка 2) овог члана, количина робе стављене у поступак активног оплемењивања за коју се сматра да се налази у добијеним производима за које је настао царински дуг, утврђује се тако што се на укупну количину робе стављене у поступак активног оплемењивања примењује проценат који се добија множењем следећих фактора:

- 1) процента у којем добијени производи за које је настао царински дуг учествују у укупној количини добијених производа исте врсте насталих радњама прераде;

2) процента у којем укупна количина добијених производа исте врсте, независно од тога да ли је настао царински дуг, учествује у укупној количини свих добијених производа насталих радњама прераде.

Количине робе стављене у поступак које су уништене и изгубљене током радњи прераде, нарочито испаравањем, сушењем, сублимацијом или цурењем, не узимају се у обзир приликом примене количинског метода.

У случајевима у којима се не може применити поступак обрачуна применом количинског метода из става 2. овог члана, примењује се вредносни метод у складу са ст. 7–9. овог члана.

Количина робе стављене у поступак активног оплемењивања за коју се сматра да се налази у добијеним производима за које је настао царински дуг утврђује се тако што се на укупну количину робе стављене у поступак активног оплемењивања примењује проценат који се добија множењем следећих фактора:

1) процента у којем добијени производи за које је настао царински дуг учествују у укупној вредности добијених производа исте врсте насталих радњама прераде;

2) процента у којем укупна вредност добијених производа исте врсте, независно од тога да ли је настао царински дуг, учествује у укупној вредности свих добијених производа насталих радњама прераде.

Ради примене вредносног метода, вредност добијених производа се утврђује на основу текућих цена франко фабрика у царинском подручју Републике Србије или, ако се те цене не могу утврдити, на основу текућих продајних цена у царинском подручју Републике Србије за истоветне или сличне производе. Цене између лица за која се сматра да су повезана или да имају међусобни компензациони аранжман не могу се користити за утврђивање вредности добијених производа, осим ако се утврди да тај однос не утиче на цене.

Ако се вредност добијених производа не може утврдити у складу са ставом 8. овог члана, утврђује се другим прихватљивим методом који даје исте или одговарајуће резултате.

Примена одредаба о поступку употребе у посебне сврхе на добијене производе који су резултат поступка активног оплемењивања

Члан 127.

Ради примене члана 74. став 4. Царинског закона, приликом утврђивања износа увозних дажбина које одговарају царинском дугу за добијене производе који су резултат поступка активног оплемењивања, роба стављена у тај поступак ослобађа се од плаћања увозних дажбина или се на њу примењује нижа стопа царине, по основу њене посебне употребе, која би

се применила на ову робу да је стављена у поступак употребе у посебне сврхе у складу са чланом 218. Царинског закона.

Одредба става 1. овог члана се примењује ако су испуњени следећи услови:

- 1) може се издати одобрење за стављање робе у поступак употребе у посебне сврхе;
- 2) услови за ослобођење од плаћања увозних дажбина или за нижу стопу царине по основу посебне употребе били би испуњени у тренутку прихватања декларације за стављање робе у поступак активног оплемењивања.

Примена повлашћеног тарифног третмана на робу стављену у поступак активног оплемењивања

Члан 128.

Обрачун износа увозних дажбина из члана 74. став 4. Царинског закона, ако у тренутку прихватања царинске декларације за стављање робе у поступак активног оплемењивања увезена роба испуњава услове за стицање права на преференцијални тарифни третман у оквиру тарифних квота или тарифних максимума, та роба има право на преференцијални тарифни третман који се примењује на истоветну робу у тренутку прихватања декларације за стављање у слободан промет.

Специфична царина за добијене производе који су резултат поступка пасивног оплемењивања или за производе за замену

Члан 129.

Ради примене члана 74. став 6. Царинског закона, ако се специфична царина примењује на добијене производе који су резултат поступка пасивног оплемењивања или на производе за замену, износ увозних дажбина се обрачунава на основу царинске вредности добијених производа у тренутку прихватања царинске декларације за стављање у слободан промет умањене за статистичку вредност одговарајуће привремено извезене робе у тренутку када је стављена у поступак пасивног оплемењивања, помножено износом увозних дажбина који се примењује на добијене производе или производе за замену, подељено царинском вредношћу добијених производа или производа за замену.

Одступање код обрачуна износа увозних дажбина за добијене производе који су резултат поступка активног оплемењивања

Члан 130.

Ако је царински дуг настао за добијене производе који су резултат поступка активног оплемењивања, одредбе члана 74. став 4. Царинског закона се примењује без захтева декларанта ако су испуњени сви следећи услови:

- 1) добијене производе који су резултат поступка активног оплемењивања увози непосредно или посредно одговарајући носилац одобрења у року од годину дана од њиховог поновног извоза;
- 2) роба би, у тренутку прихватања декларације за стављање робе у поступак активног оплемењивања, подлежала мерама пољопривредне или трговинске политике, привременој или коначној антидампиншкој дажбини, компензаторној дажбини, заштитној мери или додатној дажбини због суспензије концесија да је у том тренутку декларисана за стављање у слободан промет;
- 3) није се захтевало испитивање економских услова у складу са чланом 276. ове уредбе.

Пододељак 2

Рок за утврђивање места настанка царинског дуга

Рок за утврђивање места настанка царинског дуга у случају националног поступка транзита

Члан 131.

За робу стављену у национални поступак транзита, рок из члана 75. став 4. Царинског закона је:

- 1) седам месеци од последњег дана када је робу требало допремити одредишној царинарници, изузев ако је пре истека тог рока царинском органу надлежном за место где се, према доказима које је добио царински орган отпреме, наступио догађај на основу којег је настао царински дуг, послат захтев за пренос наплате царинског дуга, у ком случају се рок продужава најдуже за месец дана; или
- 2) један месец од истека рока за одговор носиоца поступка на захтев за достављање информација потребних за окончање поступка, ако полазна царинарница није обавештена о приспећу робе, а носилац поступка је пружио недовољно информација или није пружио никакве информације.

Рок за утврђивање места настанка царинског дуга у случају транзита у складу са Конвенцијом TIR

Члан 132.

За робу стављену у поступак транзита у складу са Царинском конвенцијом о међународном превозу робе на основу исправа за MDP (карнета TIR), укључујући њене накнадне измене (Конвенција TIR), рок из члана 75. став 4. Царинског закона је седам месеци од најкаснијег датума када је робу требало допремити одредишној или излазној царинарници.

Рок за утврђивање места настанка царинског дуга у случају транзита у складу са Конвенцијом АТА или Истанбулском конвенцијом

Члан 133.

За робу стављену у поступак транзита у складу са Царинском конвенцијом о карнету АТА за привремени увоз робе (Конвенција АТА), укључујући њене накнадне измене или са Конвенцијом о привременом увозу, укључујући њене накнадне измене (Истанбулска конвенција), рок из члана 75. став 4. Царинског закона је седам месеци од датума када је робу требало допремити одредишној царинарници.

Рок за утврђивање места настанка царинског дуга у другим случајевима осим транзита

Члан 134.

За робу стављену у посебан поступак, осим транзита или за робу у привременом смештају, рок из члана 75. став 4. Царинског закона је седам месеци од истека једног од следећих рокова:

- 1) рока прописаног за окончање посебног поступка;
- 2) рока прописаног за завршетак царинског надзора над робом за употребу у посебне сврхе;
- 3) рока прописаног за завршетак привременог смештаја;
- 4) рока прописаног за завршетак кретања робе стављене у поступак складиштења између различитих места на царинском подручју Републике Србије ако поступак није окончан.

ГЛАВА II

ОБЕЗБЕЂЕЊЕ ЗА ПЛАЋАЊЕ ЦАРИНСКОГ ДУГА КОЈИ ЈЕ НАСТАО ИЛИ БИ МОГАО НАСТАТИ

ОДЕЉАК 1 ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Електронски системи у вези са обезбеђењима

Члан 135.

За размену и чување информација о обезбеђењима употребљава се електронски систем успостављен у те сврхе у складу са чланом 5. став 1. Царинског закона.

Царински орган може, до дана увођења система управљања обезбеђењима, дозволити употребу других средстава, осим техника електронске обраде података за размену и чување информација о обезбеђењима.

Одредбе чл. 137–146. ове уредбе примењиваће се на привремени смештај, поступак стављања робе у слободан предмет и посебне поступке, осим поступка транзита, а одредбе чл. 147–159. ове уредбе примењиваће се само на национални поступак транзита, до дана увођења система управљања обезбеђењима.

Износ појединачног обезбеђења за царински дуг који би могао настати

Члан 136.

Ако постоји обавеза да се положи обезбеђење, обезбеђење за појединачну операцију (појединачно обезбеђење) за царински дуг који би могао настати обухвата износ увозних или извозних дажбина, који одговара царинском дугу који може настати, обрачунатом на основу највише стопе дажбине која се примењује на робу исте врсте.

Ако друге дажбине које се плаћају у вези са увозом или извозом робе треба обухватити појединачним обезбеђењем, њихов обрачун се заснива на највишој стопи која се примењује на робу исте врсте.

Пододељак 1

Обезбеђење за привремени смештај, поступак стављања робе у слободан промет и посебне поступке, осим поступка транзита

Случајеви у којима се не захтева обезбеђење за робу стављену у поступак привременог увоза

Члан 137.

За робу која се ставља у поступак привременог увоза не полаже се обезбеђење:

- 1) ако се декларација може поднети усмено или другом радњом из члана 216. ове уредбе;
- 2) за материјал који у међународном саобраћају користе авио-компаније, бродарске или железничке компаније или пружаоци поштанских услуга под условом да је тај материјал јасно означен;
- 3) за амбалажу која се увози празна, под условом да је означена трајним и неизбрисивим ознакама;
- 4) ако је претходни носилац одобрења за привремени увоз декларисао робу за поступак привременог увоза у складу са чл. 211. или 214. ове уредбе, а та роба се накнадно поново ставља у поступак привременог увоза у исту сврху.

Облици обезбеђења, осим депоновања готовине или гаранције

Члан 138.

Облици обезбеђења осим депоновања готовине или гаранције су:

- 1) заснивање хипотеке, задужења на земљишту, антихресе или другог права које је еквивалентно праву на непокретној имовини;
- 2) цесија потраживања, залога са предајом или без предаје у државину робе, хартије од вредности, потраживања или банковне штедне књижице или упис у регистар јавног дуга;

3) преузимање заједничке уговорне одговорности за целокупан износ дуга од стране трећег лица које за ту сврху одобри царински орган или подношење менице чију наплату гарантује то треће лице;

4) депоновање готовине или средстава плаћања која се сматрају томе еквивалентна у другој валути осим валуте Републике Србије;

5) учешће, под условом да је плаћен улог, у општој шеми гаранција којом руководи царински орган.

Облици обезбеђења из става 1. овог члана не прихватају се за стављање робе у национални поступак транзита.

Царински орган може прихватити облике обезбеђења из става 1. овог члана ако су ти облици обезбеђења у складу са националним законодавством.

Облик и начин подношења појединачног и заједничког обезбеђења

Члан 139.

Као појединачно обезбеђење може се употребити један од облика обезбеђења из члана 80. Царинског закона, а за заједничко обезбеђење само гаранција.

Појединачно обезбеђење дужник полаже у царинарници, а заједничко обезбеђење дужник полаже у Управи царина.

Заједничко обезбеђење може да се користи до износа до којег се поднетим обезбеђењем у потпуности обезбеђује плаћање царинског дуга и свих дажбина, такси и накнада које је царински орган посебним прописима дужан да наплаћује приликом увоза и извоза робе.

Заједничко обезбеђење не може бити ниже од 700.000,00 динара.

Случај кад положено обезбеђење не обезбеђује или више није сигурно да ће обезбедити наплату царинског дуга

Члан 140.

У складу са чланом 85. Царинског закона, сматра се да положено обезбеђење не обезбеђује или више није сигурно да ће обезбедити наплату царинског дуга у потпуности или благовремено, ако дужник није платио већ доспеле, тим обезбеђењем обухваћене, царинске дугове.

Увећање висине гарантне своте

Члан 141.

Полагање обезбеђења за плаћање царинског дуга са 50% увећаном висином гарантне своте гаранције царински орган може да одобри дужнику или лицу које може постати дужник, које је у претходних 12 месеци:

1) благовремено и у потпуности испуњавало своје обавезе према царинском органу;

2) није плаћало доспели царински дуг плаћањима по основу поднете гаранције; и

3) није кажњавано за царински прекршај почињен са намером избегавања плаћања царинског дуга или више пута кажњавано за царинске прекршаје.

Захтев за увећање висине гарантне своте подноси се надлежној царинарници.

Одобрење или одлуку о одбијању захтева за увећање висине гарантне своте доноси Управа царина на основу мишљења надлежне царинарнице након провере испуњености услова из става 1. овог члана.

У случају измене или промене података у одобрењу, корисник одобрења дужан је да о томе одмах обавести надлежну царинарницу и Управу царина.

Управа царина ће укинути одобрење из става 3. овог члана, ако корисник одобрења више не испуњава услове прописане за издавање одобрења.

Обезбеђење у облику депоновања готовине

Члан 142.

Дужник може да положи готовину као обезбеђење за плаћање царинског дуга, уплатом средстава на рачун који одреди Управа царина.

Ако се захтева обезбеђење за посебан поступак или привремени смештај, а полаже се као појединачно обезбеђење депоновањем готовине, то обезбеђење се полаже царинарници надлежној за место у којем је роба стављена у посебни поступак или се налази у привременом смештају.

Ако је посебан поступак, осим поступка употребе робе у посебне сврхе, окончан или је надзор над робом за употребу у посебне сврхе или над привременим смештајем прописно завршен, износ обезбеђења враћа царинарница из става 2. овог члана.

На положени износ готовине не плаћају се камате.

Враћање обезбеђења положеног у облику депоновања готовине

Члан 143.

Дужник не може да користи депоновану готовину као обезбеђење за плаћање царинског дуга од дана када је поднео захтев за враћање депоноване готовине.

Ако је дужник поднео захтев за делимично враћање положених средстава, може, од дана подношења захтева, и даље да користи депоновану готовину као обезбеђење само у преосталом износу.

Подношење, овера и прихватање гаранције

Члан 144.

Гаранција се подноси у три примерка на оверу Управи царина, односно надлежној царинарници у складу са чланом 139. ове уредбе.

Овером поднете гаранције царински орган доноси одлуку о прихватању те гаранције.

Оригинал оверене гаранције чува се у Управи царина, односно у надлежној царинарници. Два примерка оверене гаранције враћају се дужнику, од којих дужник један примерак доставља издаваоцу гаранције.

Управа царина одмах обавештава царинарнице о прихватању гаранције за заједничко обезбеђење.

Дужник се у царинском поступку може позвати на гаранцију из става 4. овог члана, следећи радни дан од дана када је Управа царина прихватила гаранцију.

Царинарница доноси одлуку о прихватању гаранције забелешком на обрасцу положене гаранције. Евиденциони број примљене гаранције уписује се у царинске исправе.

Дужник се у царинском поступку може позвати на гаранцију из става 6. овог члана, следећи радни дан од дана када је Управа царина примила гаранцију као одговарајућу.

Рок важења гаранције

Члан 145.

Рок важења гаранције не може бити краћи од рока у којем може настати царински дуг, продужен за три месеца, односно шест месеци за гаранције поднете као обезбеђење за плаћање царинског дуга који би могао настати у поступку активног оплемењивања.

Гаранција се може продужити пре истека рока важења.

Ако дужник подноси нову гаранцију, царински дугови који су били обезбеђени претходном гаранцијом, а нису у потпуности плаћени, односно царински дугови који могу још настати, морају бити обезбеђени новом гаранцијом коју положи дужник. Нова гаранција мора да садржи клаузулу да се из ње могу наплатити и дугови који су били обезбеђени претходном гаранцијом.

Ако издавалац гаранције опозове гаранцију, опозив, у писменом облику, доставља Управи царина поштом препоручено са повратницом. Опозив важи од осмог дана од дана достављања Управи царина.

У случају опозива, та гаранција важи за сва дуговања која су до дана ступања на снагу била обезбеђена опозваном гаранцијом, а издавалац гаранције се може позвати на плаћање до истека продуженог рока важења гаранције из става 1. овог члана, рачунајући од дана ступања на снагу опозива гаранције.

Необавезно обезбеђење

Члан 146.

Ако царински орган одлучи да захтева полагање обезбеђења које није обавезно, примењују се одредбе чл. 137–145. ове уредбе.

Пододељак 2

Обезбеђење за национални поступак транзита

Обезбеђење у облику гаранције

Члан 147.

Гаранцију одобрава царински орган обезбеђења код којег ће се гаранција положити и о одобрењу обавештава лице од којег се захтева да положи обезбеђење.

Царински орган обезбеђења може укинути одобрење гаранције у сваком тренутку. Царински орган обезбеђења о укидању обавештава гаранта и лице од којег се захтева да положи обезбеђење.

Укидање одобрења гаранције производи правно дејство шеснаестог дана од дана када је гарант примио или се сматра да је примио одлуку о укидању.

Гарант може опозвати гаранцију у сваком тренутку, о чему обавештава царински орган обезбеђења.

Опозив обавезе коју је преузео гарант производи правно дејство шеснаестог дана од дана када је гарант о опозиву обавестио царински орган обезбеђења.

Опозив гаранције не утиче на робу која је, у тренутку када опозив производи дејство, већ стављена у поступак и још увек се налази у поступку на основу опозване гаранције.

Ако се гаранција као обезбеђење које обухвата једну операцију полаже у облику купона, она се може положити на други начин, а не употребом техника електронске обраде података.

Појединачно обезбеђење у облику гаранције полаже се употребом обрасца који је дат у Прилогу 18 ове уредбе.

Заједничко обезбеђење у облику гаранције полаже се употребом обрасца који је дат у Прилогу 20 ове уредбе.

Изузетно од ст. 8. и 9. овог члана и члана 156. ове уредбе, царински орган може дозволити да се гаранција поднесе на обрасцу различитом од оних који су дати у прилозима 18, 19 и 20 ове уредбе, под условом да има исто правно дејство.

Појединачно обезбеђење положено у облику гаранције

Члан 148.

Ако се појединачно обезбеђење полаже у облику гаранције, доказ о тој гаранцији чува царински орган обезбеђења у периоду важења обезбеђења.

Ако се појединачно обезбеђење полаже у облику гаранције, носилац поступка не може променити приступну шифру повезану са референтним бројем обезбеђења.

Референтни број обезбеђења и приступна шифра

Члан 149.

Царински орган обезбеђења обавештава лице које је положило појединачно обезбеђење или обезбеђење у облику купона, о следећем:

- 1) референтном броју обезбеђења,
- 2) приступној шифри која је повезана са референтним бројем обезбеђења.

Царински орган обезбеђења обавештава лице које је положило заједничко обезбеђење о следећем:

- 1) референтном броју обезбеђења за сваки део референтног износа који треба пратити у складу са чланом 152. ове уредбе;
- 2) приступној шифри која је повезана са референтним бројем обезбеђења.

Царински орган проверава постојање и валидност обезбеђења сваки пут када му лице достави референтни број обезбеђења.

Заједничко обезбеђење и ослобођење од полагања обезбеђења

Референтни износ

Члан 150.

Осим ако није другачије прописано чланом 153. ове уредбе, износ заједничког обезбеђења једнак је референтном износу који утврди царински орган обезбеђења у складу са чланом 78. Царинског закона.

Ако се заједничко обезбеђење полаже за увозне или извозне дажбине и друге дажбине чији се износ не може утврдити са сигурношћу у тренутку када се захтева полагање обезбеђења, или који се мења током времена, референтни износ обухвата те дажбине које могу постати плативе у вези са сваком декларацијом за национални поступак транзита.

Ради примене става 2. овог члана, узимају се у обзир највише стопе увозних или извозних дажбина које се примењују на робу исте врсте и највише стопе других дажбина које се плаћају у вези са увозом или извозом робе исте врсте.

Ако информације неопходне да би се одредио референтни износ у складу са ставом 2. овог члана нису доступне царинском органу обезбеђења, тај износ је 10.000 евра у динарској противвредности за сваку декларацију.

Царински орган обезбеђења утврђује референтни износ у сарадњи са лицем од којег се захтева да положи обезбеђење. При одређивању референтног износа у складу са ст. 2–4. овог члана, царински орган обезбеђења утврђује тај износ на основу информација о роби стављеној у национални поступак транзита у претходних 12 месеци, и на основу процене обима намераваних операција приказаном, између осталог, у комерцијалној документацији и рачуноводственој евиденцији лица од којег се захтева да положи обезбеђење.

Царински орган обезбеђења преиспитује референтни износ по службеној дужности или на захтев лица од којег се захтева да положи обезбеђење и усклађује га са одредбама овог члана и члана 78. Царинског закона.

Надзор над референтним износом од стране лица од којег се захтева да положи обезбеђење

Члан 151.

Лице од којег се захтева да положи обезбеђење дужно је да осигура да износ увозних или извозних дажбина и осталих дажбина насталих или које могу настати у вези са увозом или извозом робе, обухваћени обезбеђењем, не прелази референтни износ.

Лице из става 1. овог члана дужно је да обавести царински орган обезбеђења када референтни износ падне испод нивоа довољног да покрије његове активности.

Надзор над референтним износом од стране царинских органа

Члан 152.

Надзор над референтним износом који обухвата износ увозних или извозних дажбина, као и других дажбина које се плаћају у вези са увозом или извозом робе, које је потребно платити у вези са робом стављеном у национални поступак транзита, осигурава се употребом електронског система из члана 302. став 1. ове уредбе, за сваку декларацију у тренутку стављања робе у поступак. Надзор се не примењује на робу стављену у национални поступак транзита употребом поједностављења из члана 199. став 4. тачка 5) Царинског закона ако се декларација не обрађује у електронском систему из члана 302. став 1. ове уредбе.

Висина заједничког обезбеђења

Члан 153.

Ради примене члана 83. став 2. Царинског закона, износ заједничког обезбеђења смањује се на:

1) 50% референтног износа утврђеног у складу са чланом 150. ст. 2–4. ове уредбе ако су испуњени услови из члана 154. став 1. ове уредбе;

2) 30% референтног износа утврђеног у складу са чланом 150. ст. 2–4. ове уредбе ако су испуњени услови члана 154. став 2. ове уредбе;

3) 0% референтног износа утврђеног у складу са чланом 150. ст. 2–4. ове уредбе ако су испуњени услови члана 154. став 3. ове уредбе.

Смањење износа заједничког обезбеђења и ослобођење од полагања обезбеђења

Члан 154.

Одобрење за коришћење заједничког обезбеђења са износом смањеним на 50% референтног износа даје се ако подносилац захтева докаже да испуњава следеће услове:

1) води рачуноводствени систем у складу са општеприхваћеним рачуноводственим начелима која се примењују у Републици Србији на тај начин да омогућава накнадне царинске контроле и води архиву о подацима којом се омогућава ревизорски траг од тренутка уноса података у евиденцију;

2) има административну организацију која одговара врсти и обиму пословања и која је погодна за управљање прометом робе и има унутрашњу контролу која омогућава спречавање, откривање и исправљање грешака, као и спречавање и откривање незаконитих или непрописних трансакција;

3) над њим се не води стечајни поступак;

4) током последње три године пре подношења захтева је испунио своје финансијске обавезе у погледу плаћања царинских дажбина и свих осталих дажбина, пореза или накнада које се наплаћују на увоз или извоз робе или у вези са увозом и извозом робе;

5) докаже, на основу евиденције и података доступних за три године које претходе подношењу захтева, да је довољно финансијски солвентан да испуни своје обавезе имајући у виду врсту и обим пословне делатности, као и да нема негативну нето имовину, осим ако располаже довољним средствима да је може покрити;

6) може да докаже да има довољно финансијских средстава за испуњавање својих обавеза за део референтног износа који није покривен обезбеђењем.

Одобрење за коришћење заједничког обезбеђења са износом смањеним на 30% референтног износа одобрава се ако подносилац захтева докаже да испуњава следеће услове:

1) води рачуноводствени систем у складу са општеприхваћеним рачуноводственим начелима која се примењују у Републици Србији на тај начин да омогућава накнадне царинске контроле и води архиву о подацима којом се омогућава ревизорски траг од тренутка уноса података у евиденцију;

2) има административну организацију која одговара врсти и обиму пословања и која је погодна за управљање прометом робе и има унутрашњу контролу која омогућава спречавање, откривање и исправљање грешака, као и спречавање и откривање незаконитих или непрописних трансакција;

3) обезбеђује услове да одговарајући запослени добију налог да обавесте царински орган кад год открију потешкоће при испуњавању постављених услова и утврђује процедуре за обавештавање царинског органа о таквим потешкоћама;

4) над њим се не води стечајни поступак;

5) током последње три године пре подношења захтева је испунио своје финансијске обавезе у погледу плаћања царинских дажбина и свих осталих дажбина, пореза или накнада које се наплаћују на увоз или извоз робе или у вези са увозом и извозом робе;

6) докаже, на основу евиденције и података доступних за три године које претходе подношењу захтева, да је довољно финансијски солвентан да испуни своје обавезе имајући у виду врсту и обим пословне делатности, као и да нема негативну нето имовину, осим ако располаже довољним средствима да је може покрити;

7) може да докаже да има довољно финансијских средстава за испуњавање својих обавеза за део референтног износа који није покривен обезбеђењем.

Ослобођење од полагања обезбеђења одобрава се ако подносилац захтева докаже да испуњава следеће услове:

1) води рачуноводствени систем у складу са општеприхваћеним рачуноводственим начелима која се примењују у Републици Србији на тај начин да омогућава накнадне царинске контроле и води архиву о подацима којом се омогућава ревизорски траг од тренутка уноса података у евиденцију;

2) омогућује царинском органу физички приступ својим рачуноводственим системима и, по потреби, својим пословним евиденцијама и евиденцијама о превозу робе;

3) има логистички систем који идентификује робу као домаћу или страну, и по потреби, наводи где се она налази;

4) има административну организацију која одговара врсти и обиму пословања и која је погодна за управљање прометом робе и има унутрашњу контролу која омогућава спречавање, откривање и исправљање грешака, као и спречавање и откривање незаконитих или непрописних трансакција;

5) по потреби, има успостављене задовољавајуће процедуре за руковање дозволама и одобрењима издатим у складу са мерама трговинске политике или које се односе на промет пољопривредним производима;

- 6) има успостављене задовољавајуће поступке за архивирање својих евиденција и информација и за заштиту од губитка информација;
 - 7) обезбеђује услове да одговарајући запослени добију налог да обавесте царински орган кад год открију потешкоће при испуњавању постављених услова и утврђује процедуре за обавештавање царинског органа о таквим потешкоћама;
 - 8) има успостављене одговарајуће безбедносне мере за заштиту свог рачунарског система од неовлашћеног упада и за обезбеђење своје документације;
 - 9) над њим се не води стечајни поступак;
 - 10) током последње три године пре подношења захтева је испунио своје финансијске обавезе у погледу плаћања царинских дажбина и свих осталих дажбина, пореза или накнада које се наплаћују на увоз или извоз робе или у вези са увозом и извозом робе;
 - 11) докаже, на основу евиденције и података доступних за три године које претходе подношењу захтева, да је довољно финансијски солвентан да испуни своје обавезе имајући у виду врсту и обим пословне делатности, као и да нема негативну нето имовину, осим ако располаже довољним средствима да је може покрити;
 - 12) може да докаже да има довољно финансијских средстава за испуњавање својих обавеза за део референтног износа који није покривен обезбеђењем.
- Ако подносилац захтева постоји мање од три године, услови из става 1. тачка 4), става 2. тачка 5) и става 3. тачка 10) провериће се на основу расположивих евиденција и информација.

Обезбеђење у облику депоновања готовине

Члан 155.

Појединачно обезбеђење у облику готовинског износа полаже се у полазној царинарници. Обезбеђење се враћа када је поступак окончан.

Појединачно обезбеђење у облику купона

Члан 156.

За потребе националног поступка транзита, гарант може положити појединачно обезбеђење у облику гаранције издавањем купона лицима која намеравају да буду носиоци поступка.

Доказ о гаранцији из става 1. овог члана саставља се на обрасцу који је дат у Прилогу 19 ове уредбе, а купони на обрасцу који је дат у Прилогу 21 ове уредбе.

Сваки купон покрива износ од 10.000 евра у динарској противвредности, за који је одговоран гарант.

Период важења купона је једну годину од датума издавања.

Гарант доставља царинском органу обезбеђења све обавезне податке о купонима појединачног обезбеђења које је издао.

За сваки купон, гарант доставља лицу које намерава да буде носилац поступка следеће информације:

- 1) референтни број обезбеђења,
- 2) приступну шифру повезану са референтним бројем обезбеђења.

Лице које намерава да буде носилац поступка не сме мењати приступну шифру.

Лице које намерава да буде носилац поступка подноси полазној царинарници онолико купона од 10.000 евра у динарској противвредности колико је потребно да се покрије укупан износ из члана 136. ове уредбе.

Укидање и опозив гаранције у случају појединачног обезбеђења у облику купона

Члан 157.

Царински орган обезбеђења уноси у електронски систем из члана 302. став 1. ове уредбе информације о сваком укидању или опозиву гаранције у случају појединачног обезбеђења у облику купона и датум када почиње да се примењује.

Заједничко обезбеђење, уверење о заједничком обезбеђењу и уверење о ослобођењу од полагања обезбеђења

Члан 158.

За потребе националног поступка транзита, заједничко обезбеђење се може положити само у облику гаранције.

Доказ о тој гаранцији чува царински орган обезбеђења у периоду важења обезбеђења.

Носилац поступка не сме мењати приступну шифру повезану са референтним бројем обезбеђења.

На основу одобрења, царински орган обезбеђења издаје носиоцу поступка једно или више уверења о заједничком обезбеђењу, на обрасцу из Прилога 36 или једно или више уверења о ослобођењу од полагања обезбеђења, на обрасцу из Прилога 37, примењујући правила наведена у Прилогу 38, како би се носиоцу поступка омогућило да пружи доказ о заједничком обезбеђењу или ослобођењу од полагања обезбеђења.

Рок важења уверења не може бити дужи од две године. Царински орган обезбеђења може да продужи тај рок за период који не може бити дужи од две године.

Ослобођење гаранта од његових обавеза у оквиру националног поступка транзита

Члан 159.

Ако национални поступак транзита није окончан, полазна царинарница, у року од девет месеци од прописаног рока за допремање робе у одредишну царинарницу, обавештава гаранта да поступак није окончан.

Ако национални поступак транзита није окончан, царински орган утврђен у складу са чланом 75. Царинског закона, у року од три године од датума прихватања транзитне декларације обавештава гаранта да је дужан или да може бити дужан да плати дуг за који је одговоран у вези са тим националним поступком транзита.

Царински орган ослобађа гаранта од његових обавеза ако му пре истека рока није издато неко од обавештења из ст. 1. и 2. овог члана.

Ако је неко од обавештења из ст. 1. и 2. овог члана издато, гарант се обавештава о наплати дуга или о окончању поступка.

Обавештење из става 1. овог члана доставља се употребом обрасца из Прилога 22 ове уредбе.

Обавештење из става 2. овог члана доставља се употребом обрасца из Прилога 23 ове уредбе.

У складу са чланом 5. став 3. тачка 1) Царинског закона, обавештења из ст. 1. и 2. овог члана могу се слати другим начинима осим техникама електронске обраде података.

ОДЕЉАК 2

ПОСТУПЦИ НА ОСНОВУ КОНВЕНЦИЈЕ О ЗАЈЕДНИЧКОМ ТРАНЗИТНОМ ПОСТУПКУ, КОНВЕНЦИЈЕ TIR И КОНВЕНЦИЈЕ ATA

Обрачун за потребе заједничког транзита

Члан 160.

Ради обрачуна износа обезбеђења из члана 136. и члана 150. став 2. ове уредбе, домаћа роба која се превози у складу са Конвенцијом о заједничком транзитном поступку третира се као страна роба.

Одговорност удружења гаранта за операције TIR, захтев за плаћање од удружења гаранта за робу покривену ATA карнетом и обавештавање удружења гаранта о нераздуживању CPD карнета

Члан 161.

Ради примене члана 8. став 4. Конвенције TIR, укључујући и све њене накнадне измене, ако се операција TIR спроводи у царинском подручју Републике Србије, удружење гарант пословно настањено у царинском подручју Републике Србије може постати одговорно за плаћање

гарантованог износа за одређену робу из операције TIR, до максималног износа од 100.000 евра или противвредности у динарима, по карнету TIR.

У случају неиспуњења једне од обавеза на основу АТА карнета или CPD карнета, царински орган уређује исправе за привремени увоз (захтев за плаћање од удружења гаранта, односно обавештење о нераздуживању) у складу са чл. 9, 10. и 11. Прилога А Истанбулске конвенције или, по потреби, у складу са чл. 7, 8. и 9. Конвенције АТА.

Захтев за плаћање од удружења гаранта из става 2. овог члана, садржи податке из Прилога 24 ове уредбе.

Обавештење о нераздуживању CPD карнета из става 2. овог члана садржи податке из Прилога 25 ове уредбе.

У складу са чланом 5. став 3. тачка 1) Царинског закона, захтев за плаћање од удружења гаранта и обавештење о нераздуживању CPD карнета могу се слати одговарајућем удружењу гаранта другим начинима, осим техникама електронске обраде података.

ГЛАВА III *НАПЛАТА, ПЛАЋАЊЕ, ПОВРАЋАЈ И ОТПУСТ ИЗНОСА УВОЗНИХ ИЛИ* *ИЗВОЗНИХ ДАЖБИНА*

ОДЕЉАК 1 ОДРЕЂИВАЊЕ ИЗНОСА УВОЗНИХ ИЛИ ИЗВОЗНИХ ДАЖБИНА, ОБАВЕШТАВАЊЕ О ЦАРИНСКОМ ДУГУ И КЊИЖЕЊЕ

Начини обавештавања о царинском дугу

Члан 162.

Обавештавање о царинском дугу у складу са чланом 89. Царинског закона може се извршити другим начинима осим техникама електронске обраде података.

Изузеће од обавештавања о царинском дугу

Члан 163.

Царински орган може одустати од обавештавања о царинском дугу насталом због неиспуњавања обавеза из чл. 67. или 70. Царинског закона, ако је износ увозних или извозних дажбина мањи од 10 евра у динарској противвредности.

Ако је првобитно обавештење о царинском дугу дато на износ увозних или извозних дажбина који је мањи од износа увозних или извозних дажбина које треба платити, царински орган може одустати од обавештавања о царинском дугу ако је разлика између наведених износа мања од 10 евра у динарској противвредности.

Ограничење од 10 евра у динарској противвредности из ст. 1. и 2. овог члана примењује се на сваку појединачну наплату.

Узајамна помоћ између царинских органа

Члан 164.

Ако настане царински дуг, царински орган надлежан за наплату износа увозних или извозних дажбина који одговара царинском дугу обавештава друге укључене царинске органе о:

- 1) чињеници да је настао царински дуг,
- 2) предузетој мери против дужника да би се наплатили дати износи.

ОДЕЉАК 2

ПЛАЋАЊЕ ИЗНОСА УВОЗНИХ ИЛИ ИЗВОЗНИХ ДАЖБИНА

Прекидање рока за плаћање у случају захтева за отпуст

Члан 165.

Царински орган прекида рок за плаћање износа увозних или извозних дажбина који одговара царинском дугу док не донесе одлуку о захтеву за отпуст, ако су испуњени следећи услови:

- 1) ако је поднет захтев за отпуст у складу са чл. 104, 105. или 106. Царинског закона, а вероватно је да ће услови утврђени у одговарајућем члану бити испуњени;
- 2) ако је поднет захтев за отпуст у складу са чланом 103. Царинског закона, а вероватно је да ће услови утврђени у члану 103. и члану 31. став 2. Царинског закона бити испуњени.

Ако роба која је предмет захтева за отпуст није више под царинским надзором у тренутку подношења захтева, полаже се обезбеђење.

Изузетно од става 2. овог члана, царински орган не захтева обезбеђење ако се утврди да би полагање обезбеђења могло изазвати дужнику озбиљне економске или социјалне тешкоће.

Прекидање рока за плаћање у случају робе коју треба одузети, уништити или уступити у корист државе

Члан 166.

Царински орган прекида рок за плаћање износа увозних или извозних дажбина који одговара царинском дугу ако је роба још увек под царинским надзором и треба је одузети, уништити или уступити у корист државе, а царински орган сматра да ће услови за одузимање, уништење или уступање у корист државе бити испуњени до доношења коначне одлуке о њеном одузимању, уништењу или уступању.

Прекидање рока за плаћање у случају неиспуњавања обавеза

Члан 167.

Лицу из члана 67. став 3. тачка 1) Царинског закона, царински орган прекида рок за плаћање износа увозних или извозних дажбина који одговара царинском дугу када је царински дуг настао због неиспуњавања обавеза из члана 67. Царинског закона, ако су испуњени следећи услови:

- 1) идентификован је најмање још један дужник у складу са чланом 67. став 3. тач. 2) и 3) Царинског закона;
- 2) дужник из тачке 1) овог става је обавештен о износу увозних или извозних дажбина у складу са чланом 89. Царинског закона;
- 3) лице из члана 67. став 3. тачка 1) Царинског закона не сматра се дужником у складу са чланом 67. став 3. тач. 2) или 3) Царинског закона и том лицу се не може приписати никаква превара или груба непажња.

Услов за прекидање рока је да лице, у чију корист се одобрава прекидање, положи обезбеђење на износ увозних или извозних дажбина, осим ако:

- 1) обезбеђење које покрива цео износ увозних или извозних дажбина већ постоји и гарант није ослобођен својих обавеза;
- 2) утврђено је, на основу документоване процене, да би захтев за обезбеђењем вероватно изазвао дужнику озбиљне економске или социјалне тешкоће.

Трајање прекида ограничава се на годину дана. Царински орган може овај период продужити из оправданих разлога.

ОДЕЉАК 3 ПОВРАЋАЈ И ОТПУСТ ЦАРИНСКОГ ДУГА

Пододељак 1 Опште одредбе и поступак

Захтев за повраћај или отпуст

Члан 168.

Захтев за повраћај или отпуст царинског дуга подноси лице које је платило или је одговорно за плаћање износа увозних или извозних дажбина, односно лице на које су пренета његова права и обавезе.

Подношење захтева за повраћај или отпуст

Члан 169.

Изузетно од члана 17. став 3. Царинског закона, захтев за повраћај или отпуст увозних или извозних дажбина из члана 102. Царинског закона подноси се надлежном царинском органу који је издао обавештење о царинском дугу.

Захтев из става 1. овог члана може се поднети другим начинима осим техникама електронске обраде података.

Допремање робе као услов за повраћај или отпуст

Члан 170.

Повраћај или отпуст царинског дуга условљен је допремањем робе. Ако роба не може да се допреми царинском органу, царински орган надлежан да донесе одлуку одобрава повраћај или отпуст само ако има доказ да роба, која не може му се допреми, је роба за коју је затражен повраћај или отпуст.

Ограничење премештања робе

Члан 171.

До доношења одлуке о захтеву за повраћај или отпуст, не доводећи у питање члан 173. став 4. ове уредбе, роба за коју је затражен повраћај или отпуст не премешта се на место различито од оног које је наведено у захтеву, осим ако подносилац захтева унапред не обавести царински орган из члана 169. став 1. ове уредбе, који обавештава царински орган надлежан да донесе одлуку.

Узајамна помоћ између царинских органа

Члан 172.

Ако се ради испуњења услова за повраћај или отпуст морају прибавити додатне информације и прегледати роба, царински орган надлежан да донесе одлуку предузеће све неопходне мере и одредити природу информација које треба прибавити или провера које треба спровести.

Ако је потребно, царински орган који доноси одлуку може захтевати помоћ надзорне царинарнице.

Надзорна царинарница из става 2. овог члана ће без одлагања поступити у складу са захтевом из става 1. овог члана.

Обављање царинских формалности

Члан 173.

Ако је повраћај или отпуст условљен обављањем царинских формалности, лице на које се односи одлука о повраћају или отпусту обавештава надзорну царинарницу да је испунило те формалности. Ако је у одлуци наведено да роба може да се извезе или стави у посебан поступак, а дужник искористи ту прилику, надзорна царинарница постаје царинарница у којој је роба стављена у тај поступак.

Надзорна царинарница обавештава царински орган надлежан да донесе одлуку о обављању царинских формалности које су услов за повраћај или отпуст употребом обрасца који је дат у Прилогу 26 ове уредбе.

Ако је царински орган надлежан да донесе одлуку одлучио да је повраћај или отпуст оправдан, износ дажбина враћа се или отпушта само након што тај царински орган прими информације из става 2. овог члана.

Царински орган надлежан да донесе одлуку може одобрити обављање царинских формалности које су услов за повраћај или отпуст, пре него што донесе одлуку. Одобрење не утиче на одлуку, а одредбе ст. 1–3. овог члана примењују се *mutatis mutandis*.

Ради примене овог члана, надзорна царинарница је царинарница која се стара, по потреби, да су испуњене формалности или захтеви који су услов за повраћај или отпуст износа увозних или извозних дажбина.

Формалности у вези са одлуком о повраћају или отпусту

Члан 174.

При доношењу одлуке о повраћају или отпусту увозних или извозних дажбина који је условљен претходним обављањем одређених царинских формалности, царински орган одређује рок за њихово обављање, који није дужи од 60 дана од датума обавештења о одлуци.

Непоштовањем рока из става 1. овог члана губи се право на повраћај или отпуст, осим ако дато лице докаже да је било спречено да испуни рок услед непредвидивих околности или више силе.

Делови или компоненте појединачне робе

Члан 175.

Ако је повраћај или отпуст условљен уништењем, уступањем у корист државе или стављањем у посебан поступак, односно поступак извоза робе, али су одговарајуће формалности обављене само за један или више делова, односно компоненти те робе, износ царинског дуга који треба вратити или отпустити представља разлику између износа увозних или извозних дажбина на робу и износа увозних или извозних дажбина који би се примењивао на остатак робе да је стављена у неизмењеном стању у царински поступак који укључује настанак царинског дуга, на дан када је у тај поступак стављена роба.

Отпаци и остаци

Члан 176.

Ако уништењем робе које одобри царински орган надлежан да донесе одлуку настану отпаци и остаци, ти отпаци или остаци се, по доношењу одлуке о одобрењу повраћаја или отпуста, сматрају страном робом.

Извоз или уништење без царинског надзора

Члан 177.

У случајевима из члана 102. став 2, чл. 104. или 106. Царинског закона, ако су извоз или уништење обављени без царинског надзора, повраћај или отпуст на основу члана 106. Царинског закона условљен је следећим:

1) подносилац захтева који подноси царинском органу надлежном да донесе одлуку доказ потребан да би се утврдило да ли роба за коју се тражи повраћај или отпуст, испуњава један од следећих услова:

(1) роба је извезена из царинског подручја Републике Србије;

(2) роба је уништена под надзором надлежних органа или лица која су ти органи овластили да потврде уништење;

2) подносилац захтева враћа царинском органу надлежном да донесе одлуку сваки документ којим се потврђује или који садржи информације којима се потврђује царински статус као домаће робе за дату робу на основу кога је та роба могла да напусти царинско подручје Републике Србије, или подноси доказ који наведени орган сматра неопходним да би се уверио да се дати документ не може накнадно користити у вези са робом унетом у царинско подручје Републике Србије.

Доказ којим се утврђује да је роба за коју се тражи повраћај или отпуст извезена из царинског подручја Републике Србије садржи:

1) потврду изласка из члана 407. ове уредбе;

2) оригинални примерак или оверену копију декларације за поступак који укључује настанак царинског дуга;

3) по потреби, комерцијалне документе или царинске исправе који садрже комплетан опис робе која је допремљена са декларацијом за наведени поступак или са декларацијом за извоз из царинског подручја Републике Србије, односно са декларацијом која се односи на робу у земљи одредишта.

Доказ којим се утврђује да је роба за коју се тражи повраћај или отпуст уништена под надзором надлежних органа или лица која су ти органи овластили да званично потврде уништење, садржи један од следећих докумената:

1) извештај или декларацију о уништењу које су саставили органи под чијим је надзором роба уништена или њихова оверена копија;

2) уверење које је саставило лице овлашћено да потврди уништење, пропраћено доказом о његовом овлашћењу.

Документи из става 3. овог члана садрже комплетан опис уништене робе како би се утврдило, поређењем са подацима из декларације за царински поступак који укључује настанак царинског дуга и пратећим документима, да је уништена роба она која је стављена у наведени поступак.

Ако докази из ст. 2. и 3. овог члана нису довољни царинском органу да донесе одлуку о случају који му је поднет или ако одређени доказ није доступан, такав доказ се може допунити или заменити другим документима који наведени орган сматра неопходним.

*Начини обавештавања о одлуци о повраћају
или отпусту*

Члан 178.

Обавештење о одлуци о повраћају или отпусту увозних или извозних дажбина може се доставити лицу на које се односи другим начинима, осим техникама електронске обраде података.

*ГЛАВА IV
ГАСЕЊЕ ЦАРИНСКОГ ДУГА*

**Пропусти који немају значајан утицај на правилно спровођење
царинског поступка**

Члан 179.

Пропусти који немају значајан утицај на правилно спровођење царинског поступка су:

- 1) прекорачење рока за период који није дужи од продужетка рока који би био одобрен да је за њега био поднет захтев;
- 2) ако је царински дуг настао за робу која је стављена у посебан поступак или у привремени смештај у складу са чланом 67. став 1. тач. 1) или 3) Царинског закона, а та роба је накнадно стављена у слободан промет;
- 3) ако је царински надзор накнадно поново успостављен над робом која није званично била део транзитног поступка, али се претходно налазила у привременом смештају или је била стављена у посебан поступак заједно са робом која је званично стављена у тај транзитни поступак;
- 4) у случају робе стављене у посебан поступак, осим транзита и слободних зона или у случају робе која се налази у привременом смештају, ако је у декларацију којом се окончава поступак или завршава привремени смештај унета погрешна информација, под условом да грешка нема никаквог утицаја на окончање поступка или завршетак привременог смештаја;
- 5) ако је царински дуг настао у складу са чланом 67. став 1. тач. 1) или 2) Царинског закона, под условом да лице у питању обавести надлежне царинске органе о неиспуњењу обавеза пре обавештења о царинском дугу или пре него што царински орган обавести то лице да намерава да изврши контролу.

**ДЕО ЧЕТВРТИ
УНОШЕЊЕ РОБЕ У ЦАРИНСКО ПОДРУЧЈЕ**

*ГЛАВА I
УЛАЗНА САЖЕТА ДЕКЛАРАЦИЈА*

**Употреба електронског система у вези са улазном сажетом
декларацијом**

Члан 180.

Електронски систем успостављен у складу са чланом 241. Царинског закона употребљава се за подношење, обраду, чување и размену информација у вези са улазним сажетим декларацијама, као и за накнадну размену информација предвиђену у овој глави.

Регистрација улазне сажете декларације

Члан 181.

Царински орган региструје улазну сажету декларацију по њеном пријему, о регистрацији одмах обавештава лице које је поднело декларацију и додељује му MRN улазне сажете декларације и датум регистрације.

Ако се подаци за улазну сажету декларацију достављају у више скупова података, царински орган региструје свако подношење података за улазну сажету декларацију по њиховом пријему и о регистрацији одмах обавештава лице које је податке доставило и доставља му MRN за поднете податке, као и датум регистрације података.

Царински орган о регистрацији одмах обавештава превозника, ако је превозник захтевао да буде обавештен и да има приступ електронском систему из члана 180. ове уредбе, у неком од следећих случајева:

- 1) ако улазну сажету декларацију подноси лице из члана 112. став 5. тач. 1) и 2) Царинског закона;
- 2) ако се подаци за улазну сажету декларацију достављају у складу са чланом 112. став 7. Царинског закона.

Ослобођење од обавезе подношења улазне сажете декларације

Члан 182.

Улазна сажета декларација не подноси се за следећу робу:

- 1) електрична енергија;
- 2) роба која се уноси цевоводом;
- 3) предмети из члана 2. став 1. тачка (22) подтачка 2) ове уредбе;
- 4) роба за коју је могуће поднети усмену декларацију у складу са чланом 210. и чланом 211. став 1. ове уредбе, под условом да се не превози на основу уговора о превозу;
- 5) роба из члана 213. тач. 2)–4) или члана 214. став 1. ове уредбе за коју се сматра да је декларисана у складу са чланом 216. ове уредбе, ако се не превози на основу уговора о превозу;
- 6) роба у личном пртљагу путника;
- 7) роба која се креће на основу обрасца 302 предвиђеног Споразумом између држава чланица Северноатлантског уговора о правном положају

њихових снага, потписаним у Лондону 19. јуна 1951. године, и осталих држава учесница у Партнерству за мир у погледу статуса њихових снага;

8) оружје и војна опрема, које у царинско подручје Републике Србије, војним превозом или превозом који се обавља само за потребе војних органа, уносе органи надлежни за одбрану Републике Србије;

9) роба која се уноси у царинско подручје Републике Србије непосредно са ванобалских платформи којима управља лице пословно настањено у царинском подручју Републике Србије, и то:

(1) роба која је уграђена у наведене ванобалске платформе за потребе њихове изградње, поправке, одржавања или адаптације;

(2) роба употребљена за оспособљавање или опремање наведених платформи;

(3) потрепштине које се употребљавају или троше на наведеним платформама;

(4) безопасан отпад са наведених платформи;

10) роба која је ослобођена плаћања дажбина на основу Бечке конвенције о дипломатским односима од 18. априла 1961. године, Бечке конвенције о конзуларним односима од 24. априла 1963. године, других конзуларних конвенција или на основу Њујоршке конвенције о специјалним мисијама од 16. децембра 1969. године;

11) роба на пловилима или ваздухопловима, и то:

(1) роба која је испоручена за уградњу у та пловила и ваздухоплове као делови или прибор;

(2) роба за рад мотора, машина и остале опреме на тим пловилима или ваздухопловима;

(3) храна и друга роба која ће се трошити или продавати на пловилу или у ваздухоплову;

12) пловила и роба која се њима превози која улазе у територијалне воде Републике Србије искључиво ради укрцавања потрепштина без повезивања са било којим лучким објектом;

13) роба обухваћена АТА или СРД карнетима, ако се не превози на основу уговора о превозу.

Рокови за подношење улазне сажете декларације у ваздушном саобраћају

Члан 183.

Ако се роба у царинско подручје Републике Србије уноси у ваздушном саобраћају, улазна сажета декларација се подноси у најкраћем могућем року.

Минималан скуп података улазне сажете декларације подноси се најкасније пре утовара робе на ваздухоплов којим се допрема у царинско подручје Републике Србије.

Ако је у року из става 2. овог члана поднет само минималан скуп података улазне сажете декларације, остали подаци се достављају у следећим роковима:

- 1) за летове који трају мање од четири сата – најкасније у тренутку стварног поласка ваздухоплова;
- 2) за остале летове – најкасније четири сата пре доласка ваздухоплова на први аеродром у царинском подручју Републике Србије.

Рокови за подношење улазне сажете декларације у железничком саобраћају

Члан 184.

Ако се роба у царинско подручје Републике Србије уноси у железничком саобраћају, улазна сажета декларација се подноси у следећим роковима:

- 1) ако путовање возом од последње станице воза која се налази у другој земљи до царинарнице првог уласка траје мање од два сата – најкасније један сат пре доласка робе у место за које је надлежна та царинарница;
- 2) у свим осталим случајевима – најкасније два сата пре доласка робе у место за које је надлежна царинарница првог уласка.

Рокови за подношење улазне сажете декларације у друмском саобраћају

Члан 185.

Ако се роба у царинско подручје Републике Србије уноси у друмском саобраћају, улазна сажета декларација се подноси најкасније један сат пре доласка робе у место за које је надлежна царинарница првог уласка.

Рокови за подношење улазне сажете декларације у случају транспорта унутрашњим пловним путевима

Члан 186.

Ако се роба у царинско подручје Републике Србије уноси унутрашњим пловним путевима, улазна сажета декларација се подноси најкасније два сата пре доласка робе у место за које је надлежна царинарница првог уласка.

Рокови за подношење улазне сажете декларације у случају комбинованог превоза

Члан 187.

Ако се роба у царинско подручје Републике Србије уноси превозним средством које се и само транспортује активним превозним средством, рок за подношење улазне сажете декларације је рок који важи за активно превозно средство.

Рокови за подношење улазне сажете декларације у случају више силе

Члан 188.

Рокови из чл. 183–186. ове уредбе не примењују се у случају више силе.

Подаци из улазне сажете декларације које достављају друга лица у посебним случајевима у погледу превоза унутрашњим пловним путевима

Члан 189.

Ако су, у случају превоза унутрашњим пловним путевима, једно или више лица који нису превозници, за исту робу закључили један или више додатних уговора о превозу обухваћених једним товарним листом или више њих, а лице које издаје товарни лист није ставило на располагање податке неопходне за улазну сажету декларацију свом уговорном партнеру који му издаје товарни лист или свом уговорном партнеру са којим је закључило уговор о заједничком утовару робе, лице које није ставило податке на располагање, те податке доставља царинарници првог уласка у складу са чланом 112. став 7. Царинског закона.

Ако прималац наведен на товарном листу, који нема додатне товарне листове, не стави на располагање лицу, које издаје тај товарни лист, податке неопходне за улазну сажету декларацију, те податке доставља царинарници првог уласка.

Свако лице које доставља податке из члана 112. став 6. Царинског закона одговорно је за податке које је доставило у складу са чланом 12. став 3. тач. 1) и 2) Царинског закона.

Подаци из улазне сажете декларације које достављају друга лица у посебним случајевима у погледу ваздушног саобраћаја

Члан 190.

Ако су, у случају ваздушног превоза, једно или више лица који нису превозници, за исту робу закључили један или више додатних уговора о превозу обухваћених једним или више авионских товарних листова, а лице које издаје авионски товарни лист није ставило на располагање податке неопходне за улазну сажету декларацију свом уговорном партнеру који му издаје авионски товарни лист или свом уговорном партнеру са којим је закључило уговор о заједничком утовару робе, лице, које није ставило

податке на располагање, те податке доставља царинарници првог уласка, у складу са чланом 112. став 7. Царинског закона.

Ако се, у случају ваздушног превоза, роба креће на основу правила из аката Светског поштанског савеза, а поштански оператор не стави превознику на располагање податке неопходне за улазну сажету декларацију, поштански оператор те податке доставља царинарници првог уласка у складу са чланом 112. став 7. Царинског закона.

Свако лице које доставља податке из члана 112. став 6. Царинског закона одговорно је за податке које је доставило у складу са чланом 12. став 3. тач. 1) и 2) Царинског закона.

Подношење улазне сажете декларације

Члан 191.

Подаци за улазну сажету декларацију могу се доставити у више скупова података.

У сврху подношења улазне сажете декларације достављањем више скупова података, царинарница првог уласка јесте царинарница према сазнањима датог лица у тренутку достављања података, нарочито на основу места у које се роба шаље.

Обавезе обавештавања у вези са достављањем података за улазну сажету декларацију од стране лица која нису превозници

Члан 192.

У случајевима из члана 189. ст. 1. и 2. ове уредбе, превозник и свако лице које издаје товарни лист ће, у делимичном скупу података за улазну сажету декларацију, навести идентитет сваког лица које је са њима закључило уговор о превозу, издало товарни лист у погледу исте робе и које им није ставило на располагање податке обавезне за улазну сажету декларацију.

Ако прималац наведен у товарном листу, који не садржи додатне товарне листове, потребне податке не стави на располагање лицу које издаје товарни лист, то лице наводи идентитет примаоца.

У случајевима из члана 189. ст. 1. и 2. ове уредбе, лице које издаје товарни лист о издавању товарног листа обавештава лице које је закључило уговор о превозу са њим и које му издаје товарни лист.

У случају уговора о заједничком утовару робе, лице које издаје товарни лист о издавању товарног листа обавештава лице са којим је закључило тај уговор.

У случајевима из члана 190. став 1. ове уредбе, превозник и свако лице које издаје ваздухопловни товарни лист ће, у делимичном скупу података за улазну сажету декларацију, навести идентитет сваког лица које је са њима закључило уговор о превозу, издало ваздухопловни товарни лист у погледу

исте робе и које им није ставило на располагање податке обавезне за улазну сажету декларацију.

У случајевима из члана 190. став 1. ове уредбе, лице које издаје ваздухопловни товарни лист о издавању тог ваздухопловног товарног листа обавештава лице које је закључило уговор о превозу са њим и издаје му ваздухопловни товарни лист.

У случају уговора о заједничком утовару робе, лице које издаје ваздухопловни товарни лист о издавању тог ваздухопловног товарног листа обавештава лице са којим је закључило тај уговор.

У случајевима из члана 190. став 2. ове уредбе, превозник, у делимичном скупу података за улазну сажету декларацију, наводи идентитет поштанског оператора који му није ставио на располагање податке обавезне за улазну сажету декларацију.

Анализа ризика

Члан 193.

Анализа ризика се спроводи пре доласка робе у царинарницу првог уласка ако је улазна сажета декларација поднета у роковима наведеним у чл. 183–186. ове уредбе, осим ако се утврди ризик или је потребно спровести додатну анализу ризика.

У случају робе унете у царинско подручје Републике Србије ваздушним путем, анализа ризика се спроводи по пријему најмање минималног скупа података за улазну сажету декларацију из члана 183. став 2. ове уредбе.

Анализа ризика се окончава, по потреби, након размене информација о ризику и резултата анализе ризика како је наведено у члану 33. став 6. Царинског закона.

Ако су за окончање анализе ризика неопходне додатне информације о подацима за улазну сажету декларацију, та анализа се окончава тек након достављања тих информација.

Царински орган информације из става 4. овог члана захтева од лица које је поднело улазну сажету декларацију или, где је примењиво, од лица које је доставило те податке за улазну сажету декларацију. Ако то лице није превозник, царински орган обавештава превозника, ако је превозник затражио да буде обавештен и има приступ електронском систему из члана 180. ове уредбе.

Ако је роба унета у царинско подручје Републике Србије ваздушним путем, а царински орган има оправдане разлоге да сумња да пошиљка може представљати озбиљну претњу ваздухопловној безбедности, о томе обавештавају лице које је поднело улазну сажету декларацију или, по потреби, лице које је доставило податке за улазну сажету декларацију и, ако то лице није превозник, обавештавају превозника, ако превозник има

приступ електронском систему из члана 180. ове уредбе, да пошиљка мора проћи проверу као високоризични терет и пошта, у складу са одговарајућим прописима. По достављеном обавештењу, то лице обавештава царински орган да ли је пошиљка већ раније прошла проверу или је прошла проверу у складу са наведеним захтевима и пружа све релевантне информације о тој провери. Анализа ризика се окончава тек након достављања тих информација.

Ако је терет у контејнерима унет у царинско подручје Републике Србије ваздушним путем, а анализа ризика пружа оправдане разлоге царинском органу да сматра да би улазак робе у царинско подручје Републике Србије представљао такву озбиљну претњу по безбедност и сигурност да би била обавезна хитна мера, царински орган обавештава лице које је поднело улазну сажету декларацију или, по потреби, лице које је доставило податке за улазну сажету декларацију и, ако то лице није превозник, обавештава превозника, ако превозник има приступ електронском систему из члана 180. ове уредбе, да робу не треба утоварити. То обавештење и те информације достављају се одмах након откривања релевантног ризика.

Ако је препознато да пошиљка представља претњу такве природе да је хитна мера обавезна по доласку, царинарница првог уласка предузима ту меру по доласку робе.

Ако се препозна ризик који не представља тако озбиљну претњу по безбедност и сигурност да би била обавезна хитна мера, царинарница првог уласка прослеђује резултате анализе ризика укључујући, по потреби, информације о најпримеренијем месту у коме треба спровести контролу, као и податке из улазне сажете декларације свим царинарницама које су потенцијално обухваћене кретањем робе.

Ако се роба која је ослобођена обавезе подношења улазне сажете декларације у складу са чланом 182. став 1. тач. 3)–11) и 13) ове уредбе уноси у царинско подручје Републике Србије, анализа ризика се спроводи по допремању робе на основу декларације за привремени смештај или декларације које обухватају ту робу ако су доступне.

Роба допремљена царинарници може се ставити у царински поступак или поновни извоз чим се спроведе анализа ризика, а резултати анализе ризика и, ако је то обавезно, предузете мере, дозвољавају такво пуштање.

Анализа ризика се спроводи и ако се подаци за улазну сажету декларацију измене у складу са чланом 114. Царинског закона. У том случају, анализа ризика окончава се непосредно по пријему података, осим ако се препозна ризик или је потребно спровести додатну анализу ризика.

Анализа ризика у ваздушном саобраћају

Члан 194.

Ако ваздухоплов треба да слети на више аеродрома у царинском подручју Републике Србије и ако се креће између тих аеродрома без слетања на аеродром ван царинског подручја Републике Србије, примењује се следеће:

- 1) за сву робу која се превози ваздухопловом, подноси се улазна сажета декларација на првом аеродрому у Републици Србији. Царински орган на аеродрому уласка спроводи анализу ризика у сврхе безбедности и сигурности за сву робу превезену ваздухопловом. Додатне анализе ризика могу се спровести за ту робу на аеродрому истовара;
- 2) у случају пошиљки које се препознају као претња такве озбиљне природе да је обавезна хитна мера, царинарница аеродрома првог уласка у Републику Србију предузима меру забране и, у сваком случају, прослеђује резултате анализе ризика наредним аеродромима;
- 3) на наредним аеродромима у царинском подручју Републике Србије, примењује се члан 128. Царинског закона за робу допремљену царини на том аеродрому.

Ако се роба која је ослобођена обавезе подношења улазне сажете декларације у складу са чланом 182. став 1. тач. 3)–11) и тачка 13) ове уредбе уноси у царинско подручје Републике Србије, анализа ризика се спроводи по допремању робе на основу декларације за привремени смештај или декларације које обухватају ту робу ако су доступне.

Измена улазне сажете декларације

Члан 195.

Ако податке за улазну сажету декларацију подносе различита лица, сваком лицу се може дозволити да измени само оне податке које је то лице доставило.

Царински орган одмах обавештава лице које је захтевало измену података у улазној сажетој декларацији о одлуци да региструју или одбију измене.

Ако измену података у улазној сажетој декларацији захтева лице које није превозник, царински орган обавештава и превозника, ако је превозник затражио да буде обавештен и има приступ електронском систему из члана 180. ове уредбе.

Одложена примена одредби о подношењу улазне сажете декларације

Члан 196.

Одредбе ове уредбе које се односе на подношење улазне сажете декларације неће се примењивати до успостављања електронских система из члана 241. Царинског закона.

ГЛАВА II ДОЛАЗАК РОБЕ

ОДЕЉАК 1
УНОШЕЊЕ РОБЕ У ЦАРИНСКО ПОДРУЧЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Обавештење о доласку брода или ваздухоплова

Члан 197.

Царински орган може, до успостављања електронских система из члана 241. Царинског закона, дозволити употребу других средстава, осим техника електронске обраде података, за подношење обавештења о доласку брода или ваздухоплова у складу са чланом 117. Царинског закона.

Преусмеравање

Члан 198.

Ако се брод или ваздухоплов који улази у царинско подручје Републике Србије преусмери или се очекује да пристигне прво у царинарницу која није наведена у улазној сажетој декларацији, оператер тог превозног средства о преусмеравању обавештава царинарницу која је у улазној сажетој декларацији наведена као царинарница првог уласка тог преусмеравања.

Одредба става 1. овог члана не примењује се ако је роба унета у царинско подручје Републике Србије у поступку транзита у складу са чланом 125. Царинског закона.

Царинарница наведена у улазној сажетој декларацији као царинарница првог уласка, након што буде обавештена у складу са ставом 1. овог члана, о преусмерењу одмах обавештава царинарницу која је, према тим информацијама, царинарница првог уласка, тако да релевантни подаци за улазну сажету декларацију и резултати анализе ризика буду доступни царинарници првог уласка.

ОДЕЉАК 2
ДОПРЕМАЊЕ, ИСТОВАР И ПРЕГЛЕД РОБЕ

Допремање робе царинарници

Члан 199.

Царински орган може прихватити употребу лучког или аеродромског система, односно других информационих метода за допремање робе царинарници.

Одложена примена одредби о подношењу обавештења о допремању робе царинарници техником електронске обраде података

Члан 200.

Царински орган може, до успостављања електронских система из члана 241. Царинског закона, дозволити употребу других средстава, осим техника електронске обраде података за допремање робе царинарници, у складу са чланом 123. Царинског закона.

ОДЕЉАК 3
ПРИВРЕМЕНИ СМЕШТАЈ РОБЕ

**Одобрење места за допремање робе царинарници и привремени
смештај**

Члан 201.

Царински орган може одобрити да се роба допреми на место које није надлежна царинарница, ако:

- 1) су испуњени су услови из члана 131. ст. 2, 3. и 4. Царинског закона и члана 202. ове уредбе;
- 2) је роба декларисана за царински поступак наредног дана по њеном допремању, осим ако царински орган захтева да се роба прегледа у складу са чланом 124. став 3. Царинског закона.

Ако је место већ одобрено за сврхе управљања простором за привремени смештај, одобрење из става 1. овог члана није потребно.

Друго место које није простор за привремени смештај може се одобрити за привремени смештај робе под условима из става 1. овог члана

**Услови за одобрење за управљање просторима за привремени
смештај**

Члан 202.

Одобрење за управљање просторима за привремени смештај из члана 131. Царинског закона даје се ако:

- 1) простори за привремени смештај се не користе за малопродају;
- 2) ако смештена роба представља опасност или постоји вероватноћа да може покварити другу робу или из других разлога захтева посебне просторе, простори за привремени смештај морају бити опремљени за смештај те робе;
- 3) просторима за привремени смештај управља искључиво носилац одобрења.

Евиденција

Члан 203.

Евиденција из члана 131. ст. 6, 7. и 8. Царинског закона садржи следеће информације и податке:

- 1) навођење одговарајуће декларације за привремени смештај за смештену робу, као и навођење одговарајућег завршетка привременог смештаја;
- 2) датум и податке којима се идентификују царинска документа која се односе на смештену робу и остала документа која су у вези са привременим смештајем робе;

- 3) идентификационе бројеве, број и врсту паковања, количину и уобичајени трговачки и технички опис робе и, по потреби, идентификационе ознаке контејнера неопходне за идентификацију робе;
- 4) место где се роба налази и подаци о евентуалном кретању робе;
- 5) царински статус робе;
- 6) о облицима руковања из члана 130. став 2. Царинског закона;
- 7) у вези са кретањем робе у привременом смештају, између простора за привремени смештај, као и податке о приспећу робе у одредишне просторе за привремени смештај.

Ако евиденција није део главне књиговодствене евиденције за царинске сврхе, евиденција мора упућивати на главне књиговодствене евиденције за царинске сврхе.

Царински орган може одустати од захтева за неким информацијама из става 1. овог члана, ако то не утиче на царински надзор и контролу робе, с тим што не може одустати у случају кретања робе између простора за привремени смештај.

Кретање робе у привременом смештају

Члан 204.

Ако се кретање робе одвија између простора за привремени смештај у надлежности различитих царинских органа, носилац одобрења за управљање просторима за привремени смештај из којих се роба премешта, обавештава:

- 1) царински орган надлежан за надзор над простором за привремени смештај из кога се роба премешта о намераваном кретању на начин наведен у одобрењу и, након доласка робе у одредишни простор за привремени смештај, о завршетку кретања на начин наведен у одобрењу;
- 2) носиоца одобрења за простор у који се роба премешта да је роба отпремљена.

Ако се кретање робе одвија између простора за привремени смештај у надлежности различитих царинских органа, носилац одобрења за просторе у које се роба премешта:

- 1) обавештава царински орган надлежан за те просторе о доласку робе, и
- 2) по доласку робе у одредишни простор за привремени смештај, обавештава носиоца одобрења за простор за привремени смештај из којих је роба отпремљена.

Обавештења из ст. 1. и 2. овог члана обухватају упућивање на одговарајућу декларацију за привремени смештај и датум завршетка привременог смештаја.

Ако се кретање робе одвија у привременом смештају, роба остаје у надлежности носиоца одобрења за управљање просторима за привремени смештај из којих се роба премешта све док се роба не унесе у евиденцију носиоца одобрења за просторе за привремени смештај у које се роба премешта, осим ако није другачије наведено у одобрењу.

Остали случајеви кретања робе у привременом смештају

Члан 205.

У складу са чланом 131. став 9. тачка 3) Царинског закона, царински орган може одобрити кретање робе у привременом смештају између различитих простора за привремени смештај обухваћених различитим одобрењима за управљање просторима за привремени смештај под условом да су носиоци тих одобрења АЕОС.

Одложена примена одредби о кретању робе у привременом смештају

Члан 206.

Одредбе чл. 204. и 205. ове уредбе неће се примењивати, до успостављања електронских система из члана 241. Царинског закона, а кретање робе између простора за привремени смештај вршиће се применом поступка транзита.

Декларација за привремени смештај

Члан 207.

Ако је декларација поднета пре очекиваног допремања робе царинарници, у складу са чланом 149. Царинског закона, царински орган ту декларацију може сматрати декларацијом за привремени смештај.

Одложена примена одредби о подношењу декларације за привремени смештај техником електронске обраде података

Члан 208.

Царински орган може, до успостављања електронских система из члана 241. Царинског закона, дозволити употребу других средстава, осим техника електронске обраде података, за подношење декларације за привремени смештај у складу са чланом 128. Царинског закона.

ДЕО ПЕТИ

ОПШТА ПРАВИЛА О ЦАРИНСКОМ СТАТУСУ, СТАВЉАЊУ РОБЕ У ЦАРИНСКИ ПОСТУПАК, ПРОВЕРИ, ПУШТАЊУ РОБЕ И РАСПОЛАГАЊУ РОБОМ

ГЛАВА I

ЦАРИНСКИ СТАТУС РОБЕ

ОДЕЉАК 1

ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Роба за коју се не сматра да има царински статус домаће робе

Члан 209.

За следећу робу се не сматра да има царински статус домаће робе:

- 1) робу унету у царинско подручје Републике Србије која подлеже царинској контроли и царинском надзору и остаје под царинским надзором док је потребно ради утврђивања њеног царинског статуса;
- 2) робу у привременом смештају;
- 3) робу стављену у неки од посебних поступака, осим спољног транзита, пасивног оплемењивања и употребе у посебне сврхе.

Домаћа роба може, без промене царинског статуса, да се креће од једне тачке до друге у царинском подручју Републике Србије и привремено ван тог подручја, а да не буде стављена у царински поступак, у следећим случајевима:

- 1) ако се превози са једног места на друго у оквиру царинског подручја Републике Србије и привремено напушта то подручје водним или ваздушним путем;
- 2) ако се превози са једног места на друго у оквиру царинског подручја Републике Србије, преко територије ван царинског подручја Републике Србије, без претовара и превози се на основу јединственог транспортног документа који је издат у Републици Србији;
- 3) ако се превози са једног места на друго у оквиру царинског подручја Републике Србије, преко територије ван царинског подручја Републике Србије и претоварена је ван царинског подручја Републике Србије на превозно средство на које није првобитно утоварена, при чему је издат нови транспортни документ који обухвата превоз са територије ван царинског подручја Републике Србије, ако је уз нови документ приложена копија првобитног јединственог транспортног документа;
- 4) моторна друмска возила регистрована у Републици Србији која су привремено напустила царинско подручје Републике Србије и поново у њега ушла;
- 5) амбалажа, палете и остала слична опрема, искључујући контејнере, која припада лицу пословно настањеном у царинском подручју Републике Србије која се користи за транспорт робе која је привремено напустила царинско подручје Републике Србије и поново ушла у то подручје;
- 6) роба у пртљагу путника која није намењена комерцијалној употреби и која је привремено напустила царинско подручје Републике Србије и поново ушла у то подручје.

ГЛАВА II

СТАВЉАЊЕ РОБЕ У ЦАРИНСКИ ПОСТУПАК

ОДЕЉАК 1
ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Усмена декларација за стављање робе у слободан промет

Члан 210.

Декларација за стављање робе у слободан промет може се поднети усмено за следећу робу:

- 1) робу у личном пртљагу путника из члана 2. став 1. тачка 21) подтачка (2) ове уредбе;
- 2) производе земљорадње, сточарства, рибарства, пчеларства и шумарства домаћих држављана који живе у пограничном појасу добијене на њиховим имањима која се налазе у пограничном појасу суседне државе, као и приплод и остале производе добијене од стоке која се због пољских радова, испаше или зимовања налазе на тим имањима;
- 3) другу робу мањег економског значаја, ако то одобри царински орган.

Декларација за стављање робе у слободан промет може се поднети усмено за робу из члана 211. став 1. ове уредбе ако је роба ослобођена од плаћања увозних дажбина као враћена роба.

Усмена декларација за привремени увоз и поновни извоз

Члан 211.

Декларација за привремени увоз може се поднети усмено за:

- 1) палете, контејнере и превозна средства, као и резервне делове, прибор и опрему за те палете, контејнере и превозна средства, наведене у чл. 357–362. ове уредбе;
- 2) лични предмети и предмети у спортске сврхе из члана 369. ове уредбе;
- 3) материјал за разоноду посаде на пловилу из члана 370. став 1. тачка 1) ове уредбе;
- 4) медицинску, хируршку и лабораторијску опрему из члана 372. ове уредбе;
- 5) животиње из члана 373. ове уредбе, под условом да су намењене сезонском сточарству или испаша или за обављање рада или транспорта;
- 6) опрему из члана 374. став 1. тачка 1) ове уредбе;
- 7) инструменте и апарате који су лекару потребни за пружање помоћи пацијенту који чека трансплантацију органа и који испуњавају услове утврђене у члану 376. став 1. ове уредбе;
- 8) материјал за помоћ у несрећама који се употребљава у вези са мерама предузетим за отклањање последица несрећа или сличних ситуација које погађају царинско подручје Републике Србије;

- 9) преносне музичке инструменте које привремено увозе путници и који су намењени за коришћење као професионална опрема;
- 10) амбалажу која се увози пуна и намењена је поновном извозу, било празна или пуна, на којој се налазе трајне, неизбрисиве ознаке лица пословно настањеног ван царинског подручја Републике Србије;
- 11) опрему за производњу и емитовање радио и телевизијског програма и возила посебно прилагођена за употребу у производњи и емитовању радио и телевизијског програма и њихову опрему, коју увозе јавне или приватне организације пословно настањене ван царинског подручја Републике Србије, а које је одобрио царински орган који издаје одобрење за привремени увоз те опреме и возила;
- 12) осталу робу, за коју то одобри царински орган.

Декларација за поновни извоз може се поднети усмено приликом окончања поступка привременог увоза за робу из става 1. овог члана.

Усмена декларација за извоз

Члан 212.

Декларација за извоз може се поднети усмено за:

- 1) робу у личном пртљагу путника из члана 2. став 1. тачка (21) подтачка 2) ове уредбе;
- 2) превозна средства регистрована у царинском подручју Републике Србије и намењена поновном увозу, као и резервне делове, прибор и опрему за та превозна средства;
- 3) другу робу мањег економског значаја, за коју то одобри царински орган.

Декларација за извоз може се поднети усмено за робу из члана 211. став 1. ове уредбе ако је та роба намењена поновном увозу.

Роба која се сматра декларисаном за стављање у слободан промет у складу са чланом 216. ове уредбе

Члан 213.

Следећа роба, ако није декларисана на други начин, сматра се декларисаном за стављање у слободан промет у складу са чланом 216. ове уредбе, и то:

- 1) роба у личном пртљагу путника из члана 2. став 1. тачка (21) подтачка 2) ове уредбе која је ослобођена од плаћања увозних дажбина, у складу са прописима, или као роба која се враћа;
- 2) роба из члана 210. став 1. тачка 2. ове уредбе;
- 3) превозна средства која су ослобођена од плаћања увозних дажбина као враћена роба у складу са чланом 177. Царинског закона;

- 4) преносни музички инструменти које путници поново увозе а који се ослобађају од плаћања увозних дажбина као враћена роба у складу са чланом 177. Царинског закона;
- 5) предмети из члана 2. став 1. тачка (22) подтачка 2) ове уредбе;
- 6) поштанске пошиљке које садрже робу из члана 2. став 1. тачка (21) подтачка 1) ове уредбе, која је ослобођена од плаћања увозних дажбина, у складу са прописима.

Роба која се сматра декларисаном за привремени увоз и поновни извоз у складу са чланом 216. ове уредбе

Члан 214.

Роба из члана 211. став 1. тач. 5)–10) ове уредбе, ако није декларисана на други начин, сматра се декларисаном за привремени увоз у складу са чланом 216. ове уредбе.

Роба из члана 211. став 1. тач. 5)–10) ове уредбе, ако није декларисана на други начин, сматра се декларисаном за поновни извоз у складу са чланом 216. ове уредбе, којим се окончава поступак привременог увоза.

Роба која се сматра декларисаном за извоз у складу са чланом 216. ове уредбе

Члан 215.

Следећа роба, ако није декларисана на други начин, сматра се декларисаном за извоз у складу са чланом 216. ове уредбе:

- 1) роба из члана 212. ове уредбе;
- 2) преносни музички инструменти путника.

Радње које се сматрају декларацијом

Члан 216.

За робу из члана 213. став 1. тачка 1)–4), члана 214. и члана 215. ове уредбе, следеће радње сматрају се декларацијом:

- 1) пролазак кроз зелени контролни пролаз или контролни пролаз „ништа за пријављивање” у царинарници где је у функцији систем са два контролна пролаза;
- 2) прелаз преко граничног прелаза у царинарници у којој не постоји систем са два контролна пролаза;
- 3) стављање налепнице „ништа за пријављивање” или вињете декларације на ветробранско стакло путничких возила ако је то предвиђено прописима.

Предмети из члана 2. став 1. тачка (22) подтачка 2) ове уредбе сматрају се декларисаним за стављање у слободан промет њиховим уласком на царинско подручје Републике Србије.

Предмети из члана 2. став 1. тачка (22) подтачка 2) ове уредбе сматрају се декларисаним за извоз или поновни извоз њиховим изласком из царинског подручја Републике Србије.

Поштанске пошиљке које садрже робу из члана 2. став 1. тачка (21) подтачка 1) ове уредбе, која је ослобођена од плаћања увозних дажбина у складу са прописима, сматрају се декларисаним за стављање у слободан промет допремањем царини у складу са чланом 123. Царинског закона, под условом да царински орган прихвати потребне податке.

Роба која се не може декларисати усмено или у складу са чланом 216. ове уредбе

Члан 217.

Одредбе чл. 210–215. ове уредбе не примењују се на:

- 1) робу за коју су завршене формалности у циљу добијања подстицаја или финансијских повластица при извозу на основу пољопривредне политике;
- 2) робу за коју је поднет захтев за повраћај увозних дажбина;
- 3) робу која подлеже забрани или ограничењу;
- 4) робу која подлеже некој другој посебној формалности предвиђеној прописима.

Декларација у писаном облику коју подносе путници

Члан 218.

Путници могу поднети декларацију у писаном облику за робу коју носе са собом.

Царински орган може од декларанта да захтева да поднесе декларацију у писаном облику ако сумња да декларантови усмени наводи нису исправни или потпуни.

Издавање обрачуна дажбина код усмене декларације

Члан 219.

Ако се декларација подноси усмено у складу са чл. 210. или 212. ове уредбе за робу која подлеже плаћању увозних или извозних дажбина и других дажбина, царински орган издаје лицу обрачун дажбина за плаћање истих.

Обрачун дажбина садржи најмање следеће податке:

- 1) опис робе који је довољно прецизан да би се омогућила идентификација робе;
- 2) вредност на фактури или, ако није доступна, количина робе;
- 3) износ царине и других дажбина;
- 4) датум издавања обрачуна;

5) назив органа који је издао обрачун.

Ако се декларант не слаже са обрачуном дажбина, исти ће се упутити на редован поступак царинјења.

Царинске формалности које се сматрају спроведеним, радњом из члана 216. став 1. ове уредбе

Члан 220.

За потребе чл. 213–215. ове уредбе, следеће царинске формалности сматрају се спроведеним, радњом из члана 216. став 1. ове уредбе:

- 1) превоз робе на одговарајуће место у складу са чланом 119. Царинског закона и допремање робе царинарници у складу са чланом 123. Царинског закона;
- 2) допремање робе царинарници у складу са чланом 230. Царинског закона;
- 3) прихватање декларације од стране царинског органа у складу са чланом 150. Царинског закона;
- 4) пуштање робе од стране царинског органа у складу са чланом 168. Царинског закона.

Случајеви када се сматра да декларација није поднета радњом из члана 216. ове уредбе

Члан 221.

Ако се прегледом утврди да је радња из члана 216. ове уредбе спроведена, а роба која је унета или изнета није роба из чл. 213, 214. и 215. ове уредбе, сматра се да та роба није ни декларисана.

Роба у поштанској пошиљци

Члан 222.

Декларација за робу из члана 216. ст. 2–4. ове уредбе сматра се прихваћеном, а роба пуштеном:

- 1) у тренутку када се роба испоручи примаоцу, ако се декларација односи на стављање у слободан промет,
- 2) у тренутку када се роба изнесе из царинског подручја Републике Србије, ако се декларација односи на извоз или поновни извоз.

Ако се декларација односи на стављање робе у слободан промет, а није било могуће примаоцу испоручити робу из члана 216. ст. 2–4. ове уредбе, сматра се да декларација није поднета.

За робу која није испоручена примаоцу, сматра се да се налази у привременом смештају до уништења, поновног извоза или другог располагања у складу са чланом 172. Царинског закона.

Надлежна царинарница за стављање робе у царински поступак

Члан 223.

За потребе ослобађања од обавезе да се роба допреми у складу са чланом 158. став 3. Царинског закона, надзорна царинарница из члана 158. став 4. тачка 3) Царинског закона је надлежна царинарница за стављање робе у царински поступак из члана 140. Царинског закона.

Царинарнице које су надлежне за стављање робе у поступак извоза су:

- 1) царинарница надлежна према месту у ком је извозник пословно настањен;
- 2) царинарница надлежна према месту у ком се роба пакује или утовара за извоз;
- 3) друга царинарница која је из административних разлога надлежна за поступак извоза.

У случају постојања уговора са подизвођачем, за стављање робе у поступак извоза, поред царинарница наведених у ставу 2. овог члана, надлежна је и царинарница надлежна према месту у коме је подизвођач пословно настањен.

Ако то оправдавају околности појединачног случаја, за стављање робе у поступак извоза надлежна је и друга царинарница која је због своје локације погоднија за допремање робе.

Усмене декларације за извоз и поновни извоз подnose се царинарници надлежној за место изласка робе.

ОДЕЉАК 2 РЕДОВНЕ ДЕКЛАРАЦИЈЕ

Декларација у писаном облику

Члан 224.

У складу са чланом 5. став 3. и чланом 241. Царинског закона, до успостављања потпуне оперативности електронских система који су неопходни за примену одредаба Царинског закона, може се употребљавати декларација у писаном облику, чији облик, садржину, начин подношења и попуњавања прописује министар.

Пратеће исправе из члана 143. Царинског закона, достављају се царинском органу уз декларацију у писаном облику.

Време и место подношења декларације

Члан 225.

Декларација се подноси у редовно радно време царинског органа.

Царински орган може на захтев декларанта да одобри да се декларација поднесе ван редовног радног времена. Могуће трошкове сноси декларант.

Свака декларација која се поднесе овлашћеном царинском службенику на неком другом месту које је царински орган одобрио декларанту сматра се да је поднета царинском органу.

Наименовање робе

Члан 226.

Ако декларација обухвата два или више наименовања робе, подаци наведени у декларацији за свако наименовање сматрају се засебном декларацијом.

Осим ако роба садржана у пошиљци не подлеже различитим мерама, сматра се да роба садржана у пошиљци чини једно наименовање за сврхе става 1. овог члана, ако:

- 1) се роба сврстава у једну тарифну ознаку;
- 2) је за робу поднет захтев за поједностављење у складу са чланом 154. Царинског закона.

ОДЕЉАК 3 ПОЈЕДНОСТАВЉЕЊА

Поједностављена декларација

Одобравање редовне употребе поједностављених декларација

Члан 227.

Одобрење за редовно стављање робе у царински поступак на основу поједностављене декларације у складу са чланом 145. став 2. Царинског закона издаје се ако:

- 1) подносилац захтева испуњава критеријум утврђен у члану 28. тачка 1) Царинског закона;
- 2) подносилац захтева, према потреби, има успостављене задовољавајуће поступке управљања дозволама и одобрењима издатим у складу са мерама трговинске политике или који се односе на трговину пољопривредним производима;
- 3) подносилац захтева обезбеђује услове да одговарајући запослени добију налог да обавесте царински орган кад год открију потешкоће при испуњавању постављених услова и утврђује процедуре за обавештавање царинског органа о таквим потешкоћама;
- 4) подносилац захтева, према потреби, има успостављене задовољавајуће поступке управљања увозним и извозним дозволама у вези са забранама и ограничењима, укључујући мере за разликовање робе која подлеже

забранама или ограничењима у односу на осталу робу и мере за обезбеђивање поштовања тих забрана и ограничења.

Сматра се да АЕОС испуњава услове из става 1. тач. 2)–4) ако је његова евиденција одговарајућа за потребе стављања робе у царински поступак на основу поједностављене декларације.

Пратеће исправе за поједностављене декларације

Члан 228.

Ако је роба стављена у царински поступак на основу поједностављене декларације, пратеће исправе из члана 143. став 2. Царинског закона достављају се царинском органу пре пуштања робе.

Допунска декларација

Члан 229.

Ако царински орган мора да књижи износ увозних или извозних дажбина који треба платити у складу са чланом 92. став 1. Царинског закона, допунска декларација из члана 146. став 1. Царинског закона мора да се поднесе у року од 10 дана од пуштања робе.

Ако се књижење врши у складу са чланом 92. став 2. Царинског закона, а допунска декларација је општа, периодична или збирна, временски период обухваћен допунском декларацијом не сме бити дужи од једног календарског месеца.

Царински орган утврђује рок за подношење допунске декларације из става 2. овог члана. Тај рок не може бити дужи од 10 дана од краја периода обухваћеног допунском декларацијом.

У случају евидентирања у пословним књигама декларанта у складу са чланом 158. Царинског закона, ако је допунска декларације општа, периодична или збирна и ако је привредном субјекту на основу самопроцене одобрено да утврди износ увозних или извозних дажбина које треба платити, тај носилац одобрења подноси допунску декларацију или му царински орган може омогућити директан електронски приступ допунским декларацијама у систему носиоца одобрења.

Рок у коме декларант мора да поседује пратеће исправе у случају допунске декларације

Члан 230.

Декларант, пратеће исправе које су недостајале приликом подношења поједностављене декларације, мора да поседује у року за подношење допунске декларације у складу са чланом 229. ст. 1. или 3. ове уредбе.

Царински орган може, у оправданим случајевима, да дозволи дужи рок за стављање на располагање пратећих исправа од рока предвиђеног у ставу 1. овог члана. Тај рок не може бити дужи од 120 дана од дана пуштања робе.

Царински орган, ако се пратећа исправа односи на царинску вредност, може, у оправданим случајевима, да одреди дужи рок од рока из ст. 1. или 2. овог члана, водећи рачуна о временском ограничењу из члана 90. став 1. Царинског закона.

Употреба комерцијалног или административног документа као поједностављене декларације

Члан 231.

Царински орган, до успостављања електронских система из члана 241. Царинског закона, може прихватити комерцијални или административни документ као поједностављену декларацију ако тај документ садржи, најмање, податке неопходне за идентификацију робе и ако је уз њега приложен захтев за стављање робе у одговарајући царински поступак.

Ако се поједностављеној декларацији из става 1. овог члана стављају у поступак узорци или рекламни материјал, који представљају робу на коју се не плаћају увозне дажбине, царински орган може одобрити да се не подноси допунска декларација, ако поједностављена декларација садржи све податке потребне за стављање робе у предметни поступак. Царински орган може одобрити да се не подноси допунска декларација и у случају стављања у поступак по поједностављеној декларацији друге робе мањег економског значаја, ако то одобри царински орган.

ОДЕЉАК 4

ОДРЕДБЕ КОЈЕ СЕ ПРИМЕЊУЈУ НА СВЕ ДЕКЛАРАЦИЈЕ

Измена декларације после пуштања робе на основу решења донетог у виду забелешке на спису

Члан 232.

Царински орган може решењем донетим у виду забелешке на спису да одобри измену декларације после пуштања робе, у смислу члана 151. став 3. Царинског закона, ако су испуњени сви следећи услови:

- 1) постоји неусаглашеност података из декларације са подацима из пратећих исправа, односно са подацима из накнадно приложених или прибављених исправа;
- 2) царински орган је недвосмислено утврдио да се пратеће исправе, односно накнадно приложене или прибављене исправе односе на робу која је првобитно била обухваћена декларацијом;
- 3) измена података не утиче на висину већ обрачунатог царинског дуга по декларацији или на примену мера трговинске политике, забране и ограничења;
- 4) измена се не односи на други царински поступак, већ само на првобитно одобрен.

Поништавање декларације после пуштања робе

Члан 233.

Ако се утврди да је роба грешком декларисана за царински поступак у оквиру ког је настао царински дуг при увозу уместо да је декларисана за други царински поступак, царински орган поништава декларацију након пуштања робе, на основу образложеног захтева декларанта, ако:

- 1) је захтев поднет у року од 90 дана од дана прихватања декларације;
- 2) роба није била употребљена на начин неспојив са царинским поступком за који би била декларисана да није дошло до грешке;
- 3) у тренутку погрешног декларисања услови за стављање робе у царински поступак за који би била декларисана били су испуњени, да није дошло до грешке;
- 4) је поднета декларација за царински поступак за који би роба била декларисана да није дошло до грешке.

Ако се утврди да је роба грешком декларисана уместо друге робе за царински поступак у оквиру ког је настао царински дуг при увозу, декларација се поништава након пуштања робе, на основу образложеног захтева декларанта, ако:

- 1) је захтев поднет у року од 90 дана од дана прихватања декларације;
- 2) се погрешно декларисана роба употребљавала само у оквиру одобрења у свом изворном стању и враћена је у своје изворно стање;
- 3) је иста царинарница надлежна и за робу која је погрешно декларисана и за робу коју је декларант намеравао да декларише;
- 4) се роба декларише за исти царински поступак као и погрешно декларисана роба.

Ако је роба која је продата на основу уговора на даљину, у складу са одговарајућим прописима, стављена у слободан промет, а затим враћена, царински орган декларацију поништава после пуштања робе, на основу образложеног захтева декларанта, ако:

- 1) је захтев поднет у року од 90 дана од дана прихватања декларације;
- 2) је роба извезена са намером да се врати на адресу првобитног добављача или на другу адресу коју наведе тај добављач.

Поред случајева из ст. 1, 2. и 3. овог члана, царински орган декларацију поништава после пуштања робе, на основу образложеног захтева декларанта, и:

- 1) ако је роба пуштена за извоз, поновни извоз или пасивно оплемењивање, и није напустила царинско подручје Републике Србије;

- 2) ако је домаћа роба грешком декларисана за царински поступак који се примењује на страну робу, а њен царински статус као домаће робе је накнадно доказан путем одговарајућих докумената;
- 3) ако је роба погрешно декларисана у више од једне декларације;
- 4) ако је дато накнадно одобрење у складу са чланом 184. став 3. Царинског закона;
- 5) ако је домаћа роба стављена у поступак царинског складиштења у складу са чланом 202. став 2. Царинског закона и више не може бити стављена у тај поступак у складу са чланом 202. став 2. Царинског закона.

Царински орган декларацију за робу која подлеже плаћању извозних дажбина, захтеву за повраћај увозних дажбина, подстицајима или другим износима повезаним са извозом, односно другим посебним извозним мерама, може да поништи у складу са ставом 4. тачка 1) овог члана само ако су испуњени следећи услови:

- 1) декларант подноси извозној царинарници или у случају пасивног оплемењивања, царинарници стављања у поступак, доказ да роба није напустила царинско подручје Републике Србије;
- 2) ако је декларација у писаном облику, декларант враћа извозној царинарници или, у случају пасивног оплемењивања, царинарници стављања у поступак, све примерке декларације, заједно са свим исправама које су му издате приликом прихватања декларације;
- 3) декларант пружа царинарници извоза доказ да су сви подстицаји и остали износи финансијских повластица одобрених за извоз дате робе враћени или да су надлежни органи предузели неопходне мере да спрече њихово плаћање;
- 4) декларант испуњава све друге обавезе у погледу робе;
- 5) поништавају се све евентуалне измене на извозној дозволи која је приложена уз декларацију.

Главни референтни број – MRN

Члан 234.

Осим у случајевима када се декларација подноси усмено или радњом која се сматра декларацијом или ако се декларација подноси у облику евидентирања у пословним књигама декларанта у складу са чланом 158. Царинског закона, царински орган обавештава декларанта о прихватању декларације и доставља му MRN те декларације, као и датум њеног прихватања.

До успостављања електронских система из члана 241. Царинског закона, став 1. овог члана неће се примењивати, осим за поступак транзита.

Подношење декларације пре допремања робе

Члан 235.

Царински орган, ако је декларација поднета у складу са чланом 149. Царинског закона, обрађује достављене податке пре допремања робе, нарочито у сврхе анализе ризика.

Ако се декларација подноси пре допремања робе у складу са чланом 149. Царинског закона, царински орган, до успостављања електронских система из члана 241. Царинског закона, може да дозволи употребу других средстава, осим техника електронске обраде података, за подношење обавештења о допремању.

ОДЕЉАК 5

ОСТАЛА ПОЈЕДНОСТАВЉЕЊА

Пододељак 1

Роба из различитих тарифних ознака декларисана под једном тарифном ознаком

Члан 236.

Ако се роба у пошиљци сврстава у тарифне ознаке на које се примењује специфична дажбина изражена у истој јединици мере, за потребе члана 154. Царинског закона, дажбина која се наплаћује на целу пошиљку заснива се на тарифној ознаци на коју се примењује највиша специфична дажбина.

Ако се роба у пошиљци сврстава у тарифне ознаке на које се примењује специфична дажбина изражена у различитим јединицама мере, за потребе члана 154. Царинског закона, примењује се највиша специфична дажбина за сваку јединицу мере на сву робу у тој пошиљци за коју је специфична дажбина изражена у тој јединици, а конвертује се у *ad valorem* дажбину за сваку врсту те робе.

Дажбина коју треба наплатити на целу пошиљку заснива се на тарифној ознаци на коју се примењује највиша стопа *ad valorem* дажбине као резултат конверзије у складу са ставом 2. овог члана.

Ако се роба у пошиљци сврстава у тарифне ознаке на које се примењују *ad valorem* дажбина и специфична дажбина, за потребе члана 154. Царинског закона, највиша специфична дажбина утврђена у складу са ст. 1–3. овог члана конвертује се у *ad valorem* дажбину за сваку врсту робе за коју је специфична дажбина изражена у истој јединици.

Дажбина коју треба наплатити на целу пошиљку заснива се на тарифној ознаци на коју се примењује највиша стопа *ad valorem* дажбине, укључујући и *ad valorem* дажбину као резултат конверзије у складу са ставом 4. овог члана.

Пододељак 2

Централизовано царињење

Услови за давање одобрења за централизовано царињење

Члан 237.

Централизовано царињење из члана 156. Царинског закона царински орган може да одобри за:

- 1) стављање у слободан промет;
- 2) царинско складиштење;
- 3) привремени увоз;
- 4) употребу у посебне сврхе;
- 5) активно оплемењивање;
- 6) пасивно оплемењивање;
- 7) извоз;
- 8) поновни извоз.

Ако декларација има облик евидентирања у пословним књигама декларанта, централизовано царињење царински орган може да одобри под условима утврђеним у члану 242. ове уредбе.

Одбијање захтева за централизовано царињење

Члан 238.

Царински орган надлежан за доношење одлуке, до успостављања електронских система из члана 241. Царинског закона, може одбити захтев за централизовано царињење ако би одобрење узроковало несразмерно административно оптерећење.

Царинске формалности и контрола у случају централизованог царињења

Члан 239.

Носилац одобрења за централизовано царињење допрема робу надлежној царинарници која је наведена у одобрењу, уз подношење једне од следећих исправа надзорној царинарници:

- 1) редовне декларације из члана 142. Царинског закона;
- 2) поједностављене декларације из члана 145. Царинског закона;
- 3) обавештења о допремању робе из члана 244. став 1. тачка 1) ове уредбе.

Ако декларација има облик евидентирања у пословним књигама декларанта, примењују се одредбе чл. 244. и 245. ове уредбе.

Ослобођење од обавезе допремања робе у складу са чланом 158. став 3. Царинског закона примењује се на централизовано царињење под условом да је носилац одобрења за подношење декларације у облику евидентирања

у пословним књигама декларанта испунио обавезу из члана 244. став 1. тачка б) ове уредбе.

Ако је прихватила декларацију или примила обавештење из става 1. тачка 3) овог члана, надзорна царинарница:

- 1) спроводи одговарајућу контролу ради провере декларације или обавештења о допремању робе;
- 2) одмах прослеђује царинарници допреме робе декларацију или обавештење о допремању робе и резултате одговарајуће анализе ризика;
- 3) обавештава царинарницу допреме робе о једном од следећих:
 - (1) да се роба може ставити у захтевани царински поступак;
 - (2) да је потребно спровести царинску контролу, у складу са чланом 156. став 3. тачка 3) Царинског закона.

Ако надзорна царинарница обавести царинарницу којој је роба допремљена да се роба може ставити у захтевани царински поступак, царинарница допреме робе, у року утврђеном у одобрењу за централизовано царињење, обавештава надзорну царинарницу да ли контрола робе коју је спровела та царинарница допреме, утиче на стављање робе у захтевани царински поступак.

Ако надзорна царинарница обавести царинарницу допреме робе да је потребно спровести царинску контролу, у складу са чланом 156. став 3. тачка 3) Царинског закона, царинарница допреме робе, у року утврђеном у одобрењу за централизовано царињење, потврђује пријем захтева надзорне царинарнице да спроведе контролу и, по потреби, обавештава надзорну царинарницу о сопственим контролама робе.

Надзорна царинарница обавештава царинарницу допреме робе о пуштању робе.

При извозу, надзорна царинарница, по пуштању робе, ставља на располагање податке из извозне декларације, уз одговарајуће допуне у складу са чланом 403. ове уредбе, декларисаној излазној царинарници. Излазна царинарница обавештава надзорну царинарницу о излазу робе у складу са чланом 406. ове уредбе. Надзорна царинарница потврђује излаз робе декларанту у складу са чланом 407. ове уредбе.

Обавештавање царинских органа у погледу централизованог царињења

Члан 240.

Надзорна царинарница доставља царинарници допреме робе:

- 1) сваку измену или поништавање редовне декларације који настану након пуштања робе;

2) ако је поднета допунска декларација, ту декларацију и сваку њену измену или поништавање.

Ако је допунска декларација доступна царинском органу у информатичком систему субјекта у складу са чланом 229. став 4. ове уредбе, надзорна царинарница доставља податке најкасније 10 дана од истека периода обухваћеног допунском декларацијом, као и сваку измену или поништавање те допунске декларације извучене из система.

Средства за размену информација за централизовано царињење

Члан 241.

Царински орган може, до успостављања електронских система из члана 241. Царинског закона, дозволити употребу других средстава, осим техника електронске обраде података за размену информација између царинских органа и носиоца одобрења за централизовано царињење.

Пододељак 3

Евидентирање у пословним књигама декларанта

Услови за давање одобрења за евидентирање у пословним књигама декларанта

Члан 242.

Одобрење за подношење декларације у облику евидентирања у пословним књигама декларанта издаје се ако подносилац захтева докаже да испуњава критеријуме из члана 28. тач. 1)–4) Царинског закона.

Подношење декларације у облику евидентирања у пословним књигама декларанта може се, у складу са чланом 158. став 1. Царинског закона, одобрити за:

- 1) стављање у слободан промет;
- 2) царинско складиштење;
- 3) привремени увоз;
- 4) употребу у посебне сврхе;
- 5) активно оплемењивање;
- 6) пасивно оплемењивање;
- 7) извоз;
- 8) поновни извоз.

Ако се захтев за одобрење односи на извоз и поновни извоз, одобрење се издаје само ако су испуњена оба следећа услова:

- 1) постоји ослобођење од обавезе подношења декларације пре отпреме у складу са чланом 227. став 2. Царинског закона;

2) царинарница извоза је и излазна царинарница или царинарница извоза и излазна царинарница имају договор којим се обезбеђује да роба буде под царинским надзором на излазу.

План контроле

Члан 243.

Царински орган, при издавању одобрења за подношење декларације у облику евидентирања у пословним књигама декларанта у складу са чланом 158. став 1. Царинског закона, утврђује план контроле за привредног субјекта, којим се предвиђа надзор царинских поступака који се спроводе на основу одобрења, утврђује учесталост царинских контрола и обезбеђује, између осталог, да се делотворне царинске контроле могу спроводити у свим фазама поступка евидентирања у пословним књигама декларанта.

Планом контроле, по потреби, узима се у обзир рок за обавештење о царинском дугу из члана 90. став 1. Царинског закона.

План контроле предвиђа контролу коју треба спровести у случају ослобођења од обавезе допремања робе у складу са чланом 158. став 3. Царинског закона.

Обавезе носиоца одобрења за подношење декларације у облику евидентирања у пословним књигама декларанта

Члан 244.

Носилац одобрења за подношење декларације у облику евидентирања у пословним књигама декларанта дужан је да:

- 1) допреми робу царинарници, осим ако се не примењује члан 158. став 3. Царинског закона и да унесе датум обавештења о допремању робе у пословне књиге;
- 2) унесе у пословне књиге, најмање, податке из поједностављене декларације и пратећих исправа;
- 3) стави на располагање податке из декларације унете у пословне књиге и сваку пратећу исправу, на захтев надзорне царинарнице, осим ако царински орган не дозволи декларанту да омогући директан рачунарски приступ тим информацијама у својим пословним књигама;
- 4) стави на располагање надзорној царинарници информације о роби на коју се примењују ограничења и забране;
- 5) надзорној царинарници достави пратеће исправе из члана 143. став 2. Царинског закона како би декларисана роба могла бити пуштена;
- 6) стара се да носилац одобрења за управљање просторима за привремени смештај има потребне информације за доказивање завршетка привременог смештаја, ако се примењује ослобођење од обавезе допремања из члана 158. став 3. Царинског закона;

7) поднесе допунску декларацију надзорној царинарници на начин и у року утврђеним у одобрењу, осим ако нема ослобођења од обавезе подношења допунске декларације у складу са чланом 146. став 4. Царинског закона.

Одобрење за подношење декларације у облику евидентирања у пословним књигама декларанта не примењује се на следеће декларације:

- 1) декларације које чине захтев за издавање одобрења за посебни поступак у складу са чланом 273. ове уредбе;
- 2) декларације поднете уместо улазне сажете декларације у складу са чланом 115. став 1. Царинског закона.

Пуштање робе ако се декларација подноси у облику евидентирања у пословним књигама декларанта

Члан 245.

Ако је у одобрењу за подношење декларације у облику евидентирања у пословним књигама декларанта утврђен рок за обавештавање носиоца тог одобрења о контролама које треба спровести, сматра се да је роба пуштена по истеку тог рока, осим ако је надзорна царинарница изразила своју намеру да спроведе контролу у том року.

Ако у одобрењу није утврђен рок како је наведено у ставу 1. овог члана, надзорна царинарница пушта робу у складу са чланом 168. Царинског закона.

Одложена примена одредби које се односе на евидентирање у пословним књигама декларанта

Члан 246.

Царински орган може, до успостављања електронских система из члана 241. Царинског закона, дозволити употребу других средстава, осим техника електронске обраде података за подношење обавештења о допреми робе, осим ако се одустало од обавезе допремања робе царинарници у складу са чланом 158. став 3. Царинског закона.

Царински орган може, до успостављања електронских система из члана 241. Царинског закона, дозволити да се обавештење о допреми замени декларацијом, укључујући поједностављену декларацију коју декларант прослеђује царинском органу употребом информационог система царинске службе.

У случају из става 2. овог члана пратеће исправе се, осим ако су неопходне за царинску контролу, достављају царинском органу заједно са декларацијом у писаном облику, у року за подношење допунске декларације.

Пододељак 4 Самопроцена

Услови за давање одобрења

Члан 247.

Ако је подносилац захтева из члана 160. став 2. Царинског закона носилац одобрења за евидентирање у пословним књигама декларанта, самопроцена се одобрава под условом да се захтев за самопроцену односи на царинске поступке из члана 242. став 2. ове уредбе или на поновни извоз.

Царинске формалности и контрола

Члан 248.

Носилац одобрења за самопроцену може бити овлашћен за контролу поштовања забрана и ограничења наведених у одобрењу, под царинским надзором.

Утврђивање износа увозних и извозних дажбина који треба платити

Члан 249.

Ако је привредни субјект овлашћен да утврђује износ увозних и извозних дажбина који треба да плати у складу са чланом 160. став 1. Царинског закона, тај субјект, по истеку рока који одреди царински орган у одобрењу, утврђује износ увозних и извозних дажбина који треба да плати за тај рок у складу са правилима утврђеним у одобрењу.

У року од 10 дана од дана истека рока који одреди царински орган у одобрењу, носилац тог одобрења доставља надзорној царинарници податке о износу утврђеном у складу са ставом 1. овог члана. Сматра се да је о царинском дугу дато обавештење у тренутку достављања тих података.

Носилац одобрења плаћа износ из става 2. овог члана у року прописаном у одобрењу, а најкасније у року утврђеном у члану 94. став 1. Царинског закона.

ГЛАВА III

ПРОВЕРА И ПУШТАЊЕ РОБЕ

ОДЕЉАК 1

ПРОВЕРА

Место и време прегледа робе

Члан 250.

Ако је одлучио да прегледа робу у складу са чланом 162. став 1. тачка 3) Царинског закона или да узме узорке у складу са чланом 162. став 1. тачка 4) Царинског закона, царински орган одређује време и место у ту сврху и о томе обавештава декларанта.

На захтев декларанта, царински орган може одредити место ван службених просторија или време ван редовног радног времена царинског органа.

Преглед робе

Члан 251.

Ако царински орган одлучи да прегледа само део робе, декларанта обавештава о томе који део робе жели да прегледа.

Ако декларант одбије да присуствује прегледу робе или не пружи неопходну помоћ према захтеву царинског органа, царински орган одређује рок у коме декларант мора присуствовати или пружити помоћ.

Ако декларант не испуни захтеве царинског органа до истека тог рока, царински орган приступа прегледу робе, на ризик и о трошку декларанта. Царински орган може, по потреби, затражити услуге стручних лица у складу са одговарајућим прописима.

Узимање узорака

Члан 252.

Ако царински орган одлучи да узме узорке робе, о томе обавештава декларанта.

Ако декларант одбије да присуствује узимању узорака или не пружи неопходну помоћ у складу са захтевом царинског органа, царински орган одређује рок у коме декларант мора присуствовати или пружити помоћ.

Ако декларант није испунио захтев царинског органа до истека рока из става 2. овог члана, царински орган приступа узимању узорака, на ризик и о трошку декларанта.

Царински орган сам узима узорке, а може да захтева да узорке узме декларант или да затражи од стручних лица да узму узорке, под његовим надзором. Стручна лица именују се у складу са одговарајућим прописима.

Узорци се узимају у количинама које не прелазе количину која је потребна за анализу или детаљан преглед, укључујући могућу накнадну анализу.

Количине робе узете за узорковање не одбијају се од декларисане количине робе.

Ако је у питању извозна декларација или декларација за пасивно оплемењивање, декларант може да замени количине робе узете за узорке идентичном робом да би се попунила пошиљка.

Испитивање узорака

Члан 253.

Ако испитивање узорака исте робе доведе до различитих резултата који захтевају различит царински третман, узимају се, ако је могуће, додатни узорци.

Ако резултати испитивања додатних узорака потврде различите резултате, сматра се да се роба састоји од различите робе у количинама које одговарају резултатима испитивања, као и у случају када није могуће узети додатне узорке.

Враћање и располагање узорцима

Члан 254.

Узети узорци се враћају декларанту на његов захтев, осим у следећим случајевима:

- 1) ако су узорци уништени приликом анализе или испитивања;
- 2) ако узорке треба да задржи царински орган у следеће сврхе:
 - (1) даљег испитивања,
 - (2) жалбеног или судског поступка.

Ако декларант не поднесе захтев за враћање узорака, царински орган може да захтева од декларанта да уклони преостале узорке или да предузме мере у складу са чланом 172. став 1. тачка 3) Царинског закона.

Резултати провере декларације и прегледа робе

Члан 255.

Ако проверава тачност података садржаних у декларацији, царински орган евидентира чињеницу да је провера извршена, као и резултате те провере.

Ако је прегледан само део робе, евидентира се прегледана роба.

Ако је декларант био одсутан, евидентира се његово одсуство.

Царински орган обавештава декларанта о резултатима провере.

Ако резултати провере декларације нису у складу са подацима наведеним у декларацији, царински орган утврђује и евидентира које податке треба узети у обзир у сврхе:

- 1) обрачуна износа увозних или извозних дажбина и других дажбина за робу;
- 2) обрачуна свих подстицаја или других износа и финансијских погодности у погледу извоза предвиђених пољопривредном политиком;
- 3) примене других одредаба којима се уређује царински поступак у који се роба ставља.

Ако се утврди да је декларисано непреференцијално порекло нетачно, порекло које треба узети у обзир за сврхе става 5. тачка 1) овог члана утврђује се на основу доказа које достави декларант или, ако ти докази нису довољни или задовољавајући, на основу других доступних информација.

Полагање обезбеђења

Члан 256.

Ако царински орган сматра да би се провером декларације могао утврдити већи износ увозних или извозних дажбина или других дажбина за робу од оног који се добија на основу података из декларације, роба се пушта ако се положи обезбеђење које је довољно да се покрије разлика између износа који се може добити на основу података из декларације и износа који се на крају може обрачунати на робу.

Изузетно од става 1. овог члана, уместо полагања обезбеђења декларант може да затражи да му се одмах достави обавештење о царинском дугу са износом који би се на крају могао обрачунати на робу.

ОДЕЉАК 2 ПУШТАЊЕ

Пуштање робе након провере

Члан 257.

Ако на основу провере декларације царински орган утврди износ увозних или извозних дажбина који се разликује од износа који произлази из података наведених у декларацији, у погледу тако утврђеног износа примењује се члан 169. ст. 1–3. Царинског закона.

Ако царински орган у погледу примене забрана или ограничења има недоумице које се не могу решити док не буду доступни резултати провере коју спроводи царински орган, предметна роба се не пушта.

Обавештење о пуштању робе

Члан 258.

Ако је декларација за царински поступак или поновни извоз поднета коришћењем других начина, осим техника електронске обраде података, царински орган може, у сврхе обавештавања декларанта о пуштању робе, да користи друге начине, осим техника електронске обраде података.

Ако је роба била у привременом смештају пре пуштања, а царински орган треба да обавести носиоца одобрења за управљање простором за привремени смештај о пуштању робе, информација о пуштању робе може да се да коришћењем других начина, осим техника електронске обраде података.

Евидентирање пуштања робе и достављање обавештења о пуштању робе

Члан 259.

Царински органи доставља декларанту обавештење о пуштању робе и евидентира пуштање робе у предметни царински поступак наводећи најмање број декларације или обавештења, као и датум пуштања робе.

Пуштање које није условљено полагањем обезбеђења

Члан 260.

Ако се, пре пуштања робе која је предмет захтева за доделу тарифне квоте, дата тарифна квота не сматра критичном, пуштање робе се не условљава полагањем обезбеђења за ту робу.

Немогућност пуштања робе

Члан 261.

Ако се из неког од разлога из члана 172. став 1. тачка 2) Царинског закона роба не може пустити или ако се након пуштања робе утврди да она не испуњава услове за такво пуштање, царински орган даје декларанту разуман рок да реши ситуацију са робом.

Царински орган може, на ризик и о трошку декларанта, преместити робу из става 1. овог члана у посебне просторије под надзором царинског органа.

ГЛАВА IV

РАСПОЛАГАЊЕ РОБОМ

Отпац и остаци настали уништењем робе

Члан 262.

Царински орган утврђује врсту и количину отпадака и остатака насталих уништењем робе, како би се утврдиле царинске и друге дажбине које се односе на тај отпад или остатке при њиховом стављању у царински поступак или при поновном извозу.

Уступање робе

Члан 263.

Царински орган може одбити давање сагласности за уступање робе у корист државе у складу са чланом 173. Царинског закона ако је испуњен било који од следећих услова:

- 1) роба се не може продати у царинском подручју Републике Србије или би трошак те продаје био несразмеран вредности робе;
- 2) робу треба уништити.

Сматра се да је поднет захтев за уступање робе у корист државе у складу са чланом 173. Царинског закона ако царински орган упути јавни позив власнику робе да се јави и он то не учини у року од 90 дана.

Ако власник робе или друго лице, одговорно за обавезе из члана 172. Царинског закона, нису познати или се из околности случаја може закључити да је роба напуштена, царински орган може да јавно позове власника робе да се јави царинском органу у року из става 2. овог члана.

Јавни позив из ст. 2. и 3. овог члана објављује се на огласној табли царинског органа и на интернет страници Управе царина и садржи:

- 1) опис робе;
- 2) друге податке у вези са робом, ако су познати царинском органу;
- 3) упозорење власнику робе да ће се сматрати да је поднео захтев за уступање робе у корист државе ако се не јави у року из става 2. овог члана.

Ако се власник робе не јави, истеком рока из става 2. овог члана од дана упућивања јавног позива на огласној табли царинског органа, односно на интернет страници Управе царина, зависно од тога шта је касније, роба се сматра уступљеном у корист државе.

Продаја робе и друге мере које предузима царински орган

Члан 264.

Царински орган може продати робу уступљену у корист државе или одузету само ако купац одмах спроведе формалности за стављање робе у царински поступак или поновни извоз.

Ако се роба продаје по цени у коју је урачунат и износ увозних и других дажбина, сматра се да је роба стављена у слободан промет. Царински орган обрачунава и књижи износ дажбина.

ДЕО ШЕСТИ СТАВЉАЊЕ РОБЕ У СЛОБОДАН ПРОМЕТ И ОСЛОБОЂЕЊЕ ОД ПЛАЋАЊА УВОЗНИХ ДАЖБИНА

ГЛАВА I

ОСЛОБОЂЕЊЕ ОД ПЛАЋАЊА УВОЗНИХ ДАЖБИНА

ОДЕЉАК 1

ВРАЋЕНА РОБА

Роба која се сматра враћеном у стању у коме је извезена

Члан 265.

Роба се сматра враћеном у стању у коме је извезена ако, након што је извезена из царинског подручја Републике Србије, није била предмет никаквог третмана или руковања, осим оног којим се мења само њен изглед или оног који је неопходан за њену поправку, враћање у исправно стање или одржавање у исправном стању.

Роба се сматра враћеном у стању у коме је извезена ако је, након што је извезена из царинског подручја Републике Србије, била предмет третмана или руковања, осим оног којим се мења само њен изглед или оног који је неопходан за њену поправку, враћање у исправно стање или одржавање у исправном стању, али је, након што је отпочет тај третман или руковање,

постало јасно да такав третман или руковање нису примерени за предвиђену употребу робе.

Ако је роба из ст. 1. или 2. овог члана била подвргнута третману или руковању због којих би се за њу морале платити увозне дажбине да је стављена у поступак пасивног оплемењивања, та роба се сматра враћеном у стању у коме је извезена само ако тај третман или руковање, укључујући уградњу резервних делова, не прелазе оно што је неопходно да би се омогућило да се роба употребљава на исти начин као у тренутку извоза из царинског подручја Републике Србије.

Обавезне информације

Члан 266.

Декларант царинском органу, којем се подноси декларација за стављање у слободан промет, ставља на располагање информације на основу којих се утврђује да су испуњени услови за ослобођење од плаћања увозних дажбина.

Информације из става 1. овог члана могу да се доставе на један од следећих начина:

- 1) приступ релевантним подацима из декларације или декларације за поновни извоз на основу којих је враћена роба првобитно извезена или поново извезена из царинског подручја Републике Србије;
- 2) штампани примерак декларације или декларације за поновни извоз, оверен од стране надлежног царинског органа, на основу којих је враћена роба првобитно извезена или поново извезена из царинског подручја Републике Србије;
- 3) документ који је издао надлежни царински орган, са релевантним подацима из те декларације или декларације за поновни извоз;

Ако се на основу информација које су доступне надлежном царинском органу утврди да је роба декларисана за стављање у слободан промет првобитно извезена из царинског подручја Републике Србије и у том тренутку је испуњавала услове за ослобођење од плаћања увозних дажбина као враћена роба, информације из става 2. овог члана неће се захтевати.

Одредба става 2. овог члана не примењује се ако се роба може декларисати за стављање у слободан промет усмено или другом радњом, нити се примењује на међународно кретање амбалаже, превозних средстава или одређене робе стављене у посебне царинске режиме, осим ако није другачије предвиђено.

Роба за коју су при извозу остварене погодности мера утврђених пољопривредном политиком

Члан 267.

Уз декларацију за стављање у слободан промет која се односи на враћену робу за коју су при извозу могле бити обављене формалности ради добијања подстицаја или других износа предвиђених пољопривредном политиком достављају се документи из члана 266. ове уредбе и уверење које издаје орган надлежан за одобравање таквих подстицаја или износа у Републици Србији.

Ако царински орган, код кога се роба декларише за стављање у слободан промет, поседује информације којима се потврђује да нису били, нити накнадно могу бити одобрени подстицај нити други износ при извозу у оквиру пољопривредне политике, уверење није обавезно.

Роба за коју су приликом извоза коришћене мере утврђене пољопривредном политиком

Члан 268.

За враћену робу за коју су приликом извоза коришћене мере утврђене пољопривредном политиком, одобрава се ослобођење од плаћања увозних дажбина ако су испуњени сви следећи услови:

1) подстицаји или други износи исплаћени на основу тих мера су враћени, надлежни органи су предузели неопходне мере да задрже износе које треба платити по основу тих мера за ту робу или су друге одобрене финансијске повластице поништене;

2) роба се налазила у једној од следећих ситуација:

(1) није могла бити стављена у промет у земљи у коју је послата,

(2) прималац је вратио као неисправну или као робу која није уговорена,

(3) поново је увезена у царинско подручје Републике Србије јер се није могла употребити за предвиђене сврхе због околности на које извозник није могао утицати;

3) роба је декларисана за стављање у слободан промет на царинском подручју Републике Србије у року од 12 месеци од дана завршетка извозних царинских формалности или касније, ако то дозволи царински орган поновног увоза у оправданим околностима.

Околности из става 1. тачка 2) подтачка (3) овог члана су следеће:

1) роба враћена у царинско подручје Републике Србије након штете која је настала пре испоруке примаоцу, било на самој роби или на превозном средству којим је транспортована;

2) роба првобитно извезена у сврхе потрошње или продаје током сајма или сличне манифестације која није потрошена или продата;

3) роба која није могла бити испоручена примаоцу због његове физичке или правне неспособности да поштује уговор на основу кога је роба извезена;

4) роба која, због природних, политичких или социјалних поремећаја није могла бити испоручена примаоцу или му је испоручена после уговореног датума испоруке.

Комуникација између органа

Члан 269.

На захтев царинског органа код којег се враћена роба декларише за стављање у слободан промет, извозни царински орган доставља све информације које има на располагању и којима се утврђује да су испуњени услови за ослобођење од плаћања увозних дажбина за ту робу.

ДЕО СЕДМИ ПОСЕБНИ ПОСТУПЦИ

ГЛАВА I ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Опште одредбе за посебне поступке, осим поступка транзита

Образац захтева и одобрења за посебне поступке

Члан 270.

Ако се захтев за одобрење из члана 184. став 1. Царинског закона не заснива на декларацији и ако је поднет другим средствима, осим технике електронске обраде података, тај захтев се подноси на прописаном обрасцу, до успостављања електронских система у складу са чланом 241. Царинског закона.

Ако царински орган, надлежан да одлучује о захтеву из става 1. овог члана, одлучи да изда одобрење, одобрење издаје на прописаном обрасцу.

ОДЕЉАК 1 ЗАХТЕВ ЗА ИЗДАВАЊЕ ОДОБРЕЊА

Подносилац захтева пословно настањен ван царинског подручја Републике Србије

Члан 271.

Царински орган може, изузетно од члана 184. став 5. тачка 1) Царинског закона, у појединим случајевима, ако сматра оправданим, да изда одобрење за поступак употребе у посебне сврхе или за поступак активног оплемењивања лицима пословно настањеним ван царинског подручја Републике Србије.

Место подношења захтева ако је подносилац захтева пословно настањен ван царинског подручја Републике Србије

Члан 272.

Изузетно од члана 17. став 3. Царинског закона, ако је подносилац захтева за поступак употребе у посебне сврхе пословно настањен ван царинског

подручја Републике Србије, надлежност царинског органа одређује се према месту прве употребе робе.

Изузетно од члана 17. став 3. Царинског закона, ако је подносилац захтева за поступак активног оплемењивања пословно настањен ван царинског подручја Републике Србије, надлежност царинског органа одређује се према месту прве прераде робе.

Захтев за одобрење на основу декларације

Члан 273.

Декларација се сматра захтевом за одобрење ако:

- 1) се роба ставља у поступак привременог увоза, осим ако царински орган захтева да се поднесе захтев у случајевима из члана 386. став 1. тачка 2) ове уредбе;
- 2) се роба ставља у поступак употребе у посебне сврхе и подносилац захтева намерава да у потпуности намени робу за прописану посебну употребу;
- 3) се роба ставља у поступак активног оплемењивања, а сматра се да су економски услови за ту робу, у складу са чланом 277. ове уредбе, испуњени;
- 4) се роба ставља у поступак пасивног оплемењивања, а сматра се да су економски услови за ту робу, у складу са чланом 277. ове уредбе, испуњени;
- 5) је дато одобрење за употребу поступка пасивног оплемењивања, а производи за замену треба да буду стављени у слободан промет коришћењем система стандардне замене који није обухваћен тим одобрењем;
- 6) добијени производи треба да буду стављени у слободан промет након пасивног оплемењивања, а прерада се односи на робу некомерцијалне природе.

Одредбе става 1. овог члана се не примењује у случајевима:

- 1) поједностављене декларације;
- 2) централизованог царинења;
- 3) евидентирања у пословним књигама декларанта;
- 4) ако се подноси захтев за одобрење за поступке, осим привременог увоза, у чијем спровођењу учествује више царинских органа;
- 5) ако се подноси захтев за употребу еквивалентне робе у складу са чланом 193. Царинског закона;

6) ако надлежни царински орган обавести декларанта да је обавезно испитивање економских услова у складу са чланом 184. став 8. Царинског закона;

7) ако се примењује члан 277. став 1. тачка 4) ове уредбе;

8) ако се примењује накнадно дато одобрење у складу са чланом 184. став 3. Царинског закона, осим у случајевима из става 1. тач. 5) или 6) овог члана.

У случајевима из става 1. овог члана, царински орган може захтевати да се уз декларацију приложи и исправа коју подноси декларант и која, осим ако подаци нису потребни или су већ унети у декларацију, садржи следеће податке:

- 1) о декларанту и другим учесницима поступка;
- 2) о врсти радњи прераде или употребе робе;
- 3) технички опис робе, добијених производа и методе за утврђивање њихове; истоветности;
- 4) прописану шифру економских услова;
- 5) предвиђени нормативи или методе за њихово одређивање;
- 6) предвиђени рок за окончање поступка;
- 7) предложени царински орган окончања поступка;
- 8) место спровођења радњи прераде или употребе робе;
- 9) предложене формалности за премештај робе.

АТА и CPD карнети сматрају се захтевима за одобрење привременог увоза ако испуњавају следеће услове:

- 1) карнет је издат у уговорној страни Конвенције АТА или Истанбулске конвенције и одобрило га је и за њега јемчи удружење које је део гарантног ланца дефинисаног у члану 1. тачка д) Прилога А Истанбулске конвенције;
- 2) карнет се односи на робу и начин употребе обухваћене конвенцијом на основу које је издат;
- 3) карнет су оверили царински органи;
- 4) карнет важи на царинском подручју Републике Србије.

АТА и CPD карнети се подносе царинском органу на граници, осим ако тај орган не може проверити испуњеност прописаних услова за спровођење поступка.

Захтев за продужење важења или измену одобрења

Члан 274.

Царински орган може да дозволи да се захтев за продужење важења или измену одобрења из члана 184. став 1. Царинског закона поднесе у писаном облику, осим на прописаном обрасцу из члана 270. ове уредбе.

Пратећа исправа уз усмену декларацију за привремени увоз

Члан 275.

Ако се усмена декларација сматра захтевом за одобрење привременог увоза у складу са чланом 273. ове уредбе, декларант подноси пратећу исправу из Прилога 27 ове уредбе, у два примерка, а један примерак оверава царински орган и враћа носиоцу одобрења.

ОДЕЉАК 2

ДОНОШЕЊЕ ОДЛУКЕ ПО ЗАХТЕВУ

Испитивање економских услова

Члан 276.

Услов из члана 184. став 6. тачка 2) Царинског закона не примењује се на одобрења за активно оплемењивање, осим у неком од следећих случајева:

1) ако се износ увозних дажбина обрачунава у складу са чланом 74. став 4. Царинског закона, ако постоје докази да ће суштински интереси домаћих произвођача вероватно бити угрожени и ако случај није обухваћен чланом 277. став 1. тач. 1)–4) ове уредбе;

2) ако се износ увозних дажбина обрачунава у складу са чланом 73. Царинског закона, ако би роба намењена за стављање у поступак активног оплемењивања подлежала мерама пољопривредне или трговинске политике, привременој или коначној антидампинској дажбини, компензаторној дажбини, заштитној мери или додатним дажбинама као последица суспензије повластица у случају декларисања за стављање у слободан промет и ако случај није обухваћен чланом 277. став 1. тач. 6), 7), 9), 11) или 14) ове уредбе;

3) ако се износ увозних дажбина обрачунава у складу са чланом 73. Царинског закона, ако роба намењена за стављање у поступак активног оплемењивања не би подлежала мерама пољопривредне или трговинске политике, привременој или коначној антидампинској дажбини, компензаторној дажбини, заштитној мери или додатним дажбинама као последица суспензије повластица у случају декларисања за стављање у слободан промет, ако постоје докази да ће суштински интереси домаћих произвођача вероватно бити угрожени и ако случај није обухваћен чланом 277. став 1. тач. 5)–14) ове уредбе.

Услов из члана 184. став 6. тачка 2) Царинског закона не примењује се на одобрења за пасивно оплемењивање, осим ако постоје докази да ће суштински интереси домаћих произвођача робе из глава од 1 до 24

Царинске тарифе вероватно бити угрожени, а роба није намењена за поправку.

Случајеви у којима се сматра да су испуњени економски услови за активно оплемењивање

Члан 277.

Сматра се да су економски услови за активно оплемењивање испуњени ако се захтев односи на неку од следећих радњи:

- 1) прераду робе која није роба из глава од 1 до 24 Царинске тарифе;
- 2) поправку;
- 3) прераду робе која је непосредно или посредно стављена на располагање носиоцу одобрења, која се обавља према спецификацијама за рачун лица пословно настањеног ван царинског подручја Републике Србије, углавном само уз плаћање трошкова прераде;
- 4) прераду робе из глава од 1 до 24 Царинске тарифе, у некој од следећих ситуација:
 - (1) недоступност робе произведене у Републици Србији са истом тарифном ознаком, истог тржишног квалитета и техничких карактеристика као роба чији се увоз планира за предвиђене радње прераде,
 - (2) разлика у цени између робе произведене у Републици Србији и робе чији се увоз планира, ако се упоредива роба не може користити, јер би њена цена учинила предложени пословни подухват економски неисплативим,
 - (3) уговорне обавезе ако упоредива роба не одговара уговорним захтевима купца прерађених производа из треће земље или ако се, у складу са уговором, прерађени производи морају добити од робе која је намењена за стављање у поступак активног оплемењивања да би била у сагласности са одредбама које се тичу заштите индустријских или комерцијалних својинских права,
 - (4) укупна вредност робе која се ставља у поступак активног оплемењивања по подносиоцу захтева и у календарској години за сваку тарифну ознаку не прелази 150.000 евра у динарској противвредности;
- 5) прераду робе да би се обезбедила њена усклађеност са техничким захтевима за стављање у слободан промет;
- 6) прераду робе некомерцијалне природе;
- 7) прераду робе добијене на основу претходног одобрења, чије је издавање било условљено испитивањем економских услова;
- 8) прераду робе у производе који ће бити уграђени у цивилне ваздухоплове или коришћени за цивилне ваздухоплове за које је издата потврда о пловидбености;

- 9) прераду робе у узорке;
- 10) прераду електронских компоненти, делова, склопова или других материјала у производе информационе технологије;
- 11) прераду робе у отпатке и остатке, уништење, поновну употребу делова или компоненти;
- 12) денатурација;
- 13) уобичајене облике руковања из члана 191. Царинског закона;
- 14) укупна вредност робе коју треба ставити у поступак активног оплемењивања по подносиоцу захтева и календарској години за сваку тарифну ознаку не прелази 150.000 евра у динарској противвредности за робу из глава од 1 до 24 Царинске тарифе и 300.000 евра у динарској противвредности за другу робу, осим ако би роба намењена за стављање у поступак активног оплемењивања подлежала привременој или коначној антидампиншкој дажбини, компензаторној дажбини, заштитној мери или додатној дажбини услед суспензије концесије ако би била декларисана за стављање у слободан промет.

Недоступност из става 1. тачка 4) подтачка (1) овог члана обухвата неки од следећих случајева:

- 1) потпуно непостојање производње упоредивих производа у царинском подручју Републике Србије;
- 2) непостојање довољне количине те робе да би се обавиле предвиђене радње прераде;
- 3) упоредива домаћа роба не може се ставити на располагање подносиоцу захтева благовремено за извршење предвиђене пословне активности, без обзира што је захтев поднет благовремено.

Поступак испитивање економских услова

Члан 278.

Ако је након подношења захтева за одобрење из члана 184. став 1. тачка 1) Царинског закона обавезно испитивање економских услова у складу са чланом 184. став 8. Царинског закона, царински орган подноси Привредној комори Србије захтев за проверу испуњености економских услова.

Ако након издавања одобрења за поступак оплемењивања, царинском органу постану доступни докази који упућују на то да употреба тог одобрења може негативно да утиче на суштинске интересе домаћих произвођача, царински орган информације доставља Привредној Комори Србије ради испитивања економских услова.

Испитивање економских услова може да се обави и на иницијативу Привредне коморе Србије ако има доказа да суштински интереси домаћих произвођача могу претрпети штетан утицај услед употребе одобрења.

Царински орган који обрађује сличне захтеве и одобрења дужан је да узме у обзир резултате испитивања економских услова.

У резултатима испитивања економских услова може се навести да је случај који се испитује јединствен и не може послужити као преседан за друге захтеве и одобрења.

Ако је закључено да економски услови више нису испуњени, надлежни царински орган укида дато одобрење. Укидање производи дејство најкасније годину дана од дана након што је одлука о укидању достављена носиоцу одобрења.

Обрачунавање износа увозних дажбина у одређеним случајевима активног оплемењивања

Члан 279.

Ако није обавезно испитивање економских услова и роба намењена за стављање у поступак активног оплемењивања би била предмет мере пољопривредне или трговинске политике, привремене или коначне антидампиншке дажбине, компензаторне дажбине, заштитне мере или додатне дажбине као последица суспензије повластица у случају декларисања за стављање у слободан промет, износ увозних дажбина се обрачунава у складу са чланом 74. став 4. Царинског закона.

Одредба става 1. овог члана се не примењује ако се сматра да су економски услови испуњени у случајевима утврђеним у члану 277. став 1. тач. 6), 7), 9), 11) или 14) ове уредбе.

Ако носилац одобрења директно или индиректно увози производе добијене у поступку активног оплемењивања и ставља их у слободан промет у року од годину дана од њиховог поновног извоза, износ увозне дажбине се утврђује у складу са чланом 74. став 4. Царинског закона.

Одобрење за поступке у чијем спровођењу учествује више царинских органа

Члан 280.

Ако је поднет захтев за одобрење поступка у коме учествује више царинских органа, потребна је претходна сагласност тих царинских органа у складу са ст. 2–7. овог члана.

У случају привременог увоза, захтев се подноси царинском органу према месту прве употребе, осим у случају из члана 394. став 5. ове уредбе. У другим случајевима, захтев се подноси надлежном царинском органу из члана 17. став 3. Царинског закона, односно из члана 3. ове уредбе.

Надлежни царински орган из става 2. овог члана шаље захтев и предлог одобрења другим царинским органима, који потврђују датум пријема у року од 15 дана и саопштавају своје примедбе надлежном царинском органу у року од 30 дана од дана пријема предлога одобрења. Ако примедбе пристигну у том року и није постигнута сагласност, захтев се одбија уз навођење разлога.

Царински орган може издати одобрење ако не прими никакве примедбе на предлог одобрења у року од 30 дана. Царински орган доставља копију издатог одобрења свим царинским органима који учествују у спровођењу поступка.

Када су општи критеријуми и услови за доношење одобрења из ст. 1–4. овог члана договорени између царинских органа, уместо претходне сагласности и достављања копије одобрења, доставља се само обавештење.

Обавештење из става 5. овог члана је увек довољно када се:

- 1) одобрење обнавља, незнатно мења или допуњава, поништава или укида;
- 2) захтев за одобрење односи се на привремени увоз и није га потребно издати на обрасцу.

Обавештење није потребно када се:

- 1) користи АТА или СРД карнет;
- 2) привремени увоз одобрава прихватањем усмене декларације или декларисањем другим радњама.

Одобрење у облику пуштања робе у одговарајући царински поступак

Члан 281.

Ако је захтев за издавање одобрења поднет на основу декларације у складу са чланом 273. став 1. ове уредбе или на основу АТА или СРД карнета у складу са 273. став 4. ове уредбе, одобрење се издаје пуштањем робе у одговарајући царински поступак.

Одобрење за употребу еквивалентне робе

Члан 282.

За потребе издавања одобрења у складу са чланом 193. став 4. Царинског закона, није од значаја да ли се еквивалентна роба употребљава континуирано.

Употреба еквивалентне робе из члана 193. став 1. Царинског закона не може да се одобри ако би роба стављена у посебан поступак била предмет привремене или коначне антидампиншке, компензаторне, заштитне или додатне дажбине као последице суспензије повластица у случају декларисања за стављање у слободан промет.

Употреба еквивалентне робе из члана 193. став 2. Царинског закона не може да се одобри ако би страна роба која је прерађена уместо домаће робе и која је стављена у поступак пасивног оплемењивања била предмет привремене или коначне антидампиншке, компензаторне, заштитне или додатне дажбине као последица суспензије повластица у случају декларисања за стављање у слободан промет.

Употреба еквивалентне робе у поступку царинског складиштења не може да се одобри ако страна роба која је стављена у поступак царинског складиштења спада у робу из глава од 1 до 24 Царинске тарифе.

Изузетно од члана 193. став 3. Царинског закона, следећа роба се сматра еквивалентном робом за активно оплемењивање:

1) роба на вишем степену производње него страна роба стављена у поступак активног оплемењивања, ако се суштински део обраде те еквивалентне робе обавља код носиоца одобрења или код привредног субјекта који обраду обавља за његов рачун;

2) у случају поправке, нова роба уместо коришћене робе или роба у бољем стању него што је страна роба стављена у поступак активног оплемењивања;

3) роба са сличним техничким карактеристикама као роба коју замењује под условом да имају исту тарифну ознаку и исти тржишни квалитет.

У случају привременог увоза, еквивалентна роба се може употребљавати само ако је одобрење за привремени увоз издато са потпуним ослобођењем од плаћања увозних дажбина у складу са чл. 357–360. ове уредбе.

Добијени производи или роба стављена у поступак активног оплемењивања

Члан 283.

Царински орган може, на захтев подносиоца, у одобрењу за активно оплемењивање навести да се сматра да су добијени производи или роба стављена у поступак активног оплемењивања, који нису декларисани за следећи царински поступак или поновно извезени по истеку рока за окончање поступка, стављени у слободан промет на дан истека рока за окончање.

Одредба става 1. овог члана се не примењује ако су производи или роба предмет мера забране или ограничења.

Накнадно одобрење

Члан 284.

Ако царински орган изда накнадно одобрење, у складу са чланом 184. став 3. Царинског закона, одобрење производи правно дејство најраније од дана прихватања захтева.

У изузетним случајевима, царински орган може дозволити да одобрење из става 1. овог члана производи правно дејство најраније годину дана, а у случају робе из глава од 1 до 24 Царинске тарифе, три месеца пре датума прихватања захтева.

Ако се захтев односи на продужење одобрења за исту врсту поступка и робе, одобрење се може дати са накнадним дејством од датума када је истекло првобитно одобрење.

Ако је, у складу са чланом 184. став 8. Царинског закона, испитивање економских услова обавезно у вези са продужењем одобрења за исту врсту поступка и робе, одобрење са накнадним дејством производи правно дејство најраније од датума доношења потврде о економским условима.

Рок важења одобрења

Члан 285.

Ако је одобрење издато у складу са чланом 184. став 1. тачка 1) Царинског закона, рок важења одобрења не може бити дужи од пет година од дана почетка важења одобрења.

Рок важења из става 1. овог члана не може бити дужи од три године ако се одобрење односи на робу из глава од 1 до 24 Царинске тарифе.

Остала процедурална правила

Декларација поднета у другој царинарници

Члан 286.

Надлежни царински орган може, у изузетним случајевима, да дозволи да се декларација поднесе у царинарници која није наведена у одобрењу. У том случају, надлежни царински орган без одлагања обавештава надзорну царинарницу.

Окончање посебног поступка

Члан 287.

Ако је роба стављена у посебан поступак употребом две или више декларација на основу једног одобрења, сматра се да је стављањем те робе или производа добијених од ње у наредни царински поступак или њиховом наменом прописаној употреби у посебне сврхе окончан поступак за робу стављену у поступак на основу најраније поднете декларације.

Ако је роба стављена у посебни поступак употребом две или више декларација на основу једног одобрења и посебни поступак се оконча изношењем робе из царинског подручја Републике Србије или уништењем робе без отпадака, изношење робе или уништење без отпадака сматра се окончањем поступка за ту робу стављену у поступак на основу најраније поднете декларације.

Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, носилац одобрења или носилац поступка може захтевати да се окончање спроведе у вези са одређеном робом стављеном у поступак.

Примена ст. 1. и 2. овог члана не сме довести до неоправданих погодности у погледу увозних дажбина.

Ако се роба стави у посебан поступак заједно са другом робом, а дође до потпуног уништења или неповратног губитка, царински орган може прихватити доказ који пружи носилац поступка и у коме је наведена стварна количина робе у поступку која је уништена или изгубљена.

Ако носилац поступка не може пружити доказ прихватљив царинском органу, количина робе која је уништена или изгубљена утврђује се сразмерно уделу истоврсне робе која се налазила у поступку у тренутку када је дошло до уништења или губитка.

Рок за окончање посебног поступка

Члан 288.

На захтев носиоца поступка, царински орган може продужити рок за окончање наведен у одобрењу издатом у складу са чланом 184. став 1. Царинског закона.

Ако рок за окончање истиче одређеног дана за сву робу стављену у поступак у том року, царински орган може у одобрењу из члана 184. став 1. тачка 1) Царинског закона утврдити да се рок за окончање аутоматски продужава за сву робу која се на тај дан још увек налази у поступку. Царински орган може донети одлуку да укине аутоматско продужење рока за сву или неку робу стављену у поступак.

Образац за окончање поступка

Члан 289.

У одобрењу за употребу поступка активног оплемењивања или поступка употребе у посебне сврхе утврђује се обавеза носиоца одобрења да у року од 30 дана од дана истека рока за окончање поступка надзорној царинарници достави образац за окончање поступка.

Надзорна царинарница може одустати од обавезе подношења обрасца за окончање поступка ако сматра да то није потребно.

На захтев носиоца одобрења, царински орган рок из става 1. овог члана може да продужи на 60 дана.

Образац за окончање поступка садржи податке који су дати у Прилогу 28 ове уредбе, ако надзорна царинарница не одлучи другачије.

Ако се сматра да су добијени производи или роба стављена у поступак активног оплемењивања стављени у слободан промет у складу са чланом

283. став 1. ове уредбе, потребно је то и навести у обрасцу за завршетак поступка.

Ако је у одобрењу за активно оплемењивање наведено да се добијени производи или роба стављена у тај поступак сматрају стављеним у слободан промет на дан истека рока за окончање поступка, носилац одобрења доставља образац за окончање поступка надзорној царинарници, у складу са ставом 1. овог члана.

Царински орган може дозволити да се образац за завршетак поступка достави другим начинима осим техника електронске обраде података.

Надзорна царинарница без одлагања проверава образац за окончање поступка из става 1. овог члана.

Надзорна царинарница може прихватити износ увозних дажбина који треба платити утврђен од стране носиоца одобрења.

Износ увозне дажбине коју треба платити књижи се у складу са чланом 91. Царинског закона у року од два дана од дана достављања обрасца за завршетак поступка надзорној царинарници.

Смештај домаће робе заједно са страном робом у простору за смештај

Члан 290.

Ако се домаћа роба смешта заједно са страном робом у простору за смештај за царинско складиштење и није могуће у сваком тренутку идентификовати сваку врсту робе или би то било могуће уз несразмерне трошкове, у одобрењу из члана 184. став 1. тачка 2) Царинског закона утврђује се вођење одвојеног књиговодства у погледу сваке врсте робе, царинског статуса и, по потреби, порекла робе.

Остале одредбе

Евиденција

Члан 291.

Евиденција из члана 186. ст. 1. и 2. Царинског закона садржи следеће:

- 1) упућивање на одобрење неопходно за стављање робе у посебан поступак, по потреби;
- 2) MRN или, ако не постоји, други број или шифру којом се идентификују декларације по којима је роба стављена у посебан поступак или, ако је поступак окончан у складу са чланом 187. став 1. Царинског закона, информацију о начину на који је поступак окончан;
- 3) податке који недвосмислено омогућују идентификацију царинских исправа, осим декларација, других исправа значајних за стављање робе у посебан поступак и осталих исправа значајних за одговарајуће окончање поступка;

- 4) податке о ознакама, идентификационим бројевима, броју и врсти колета, количини и уобичајени трговачки или технички опис робе и, по потреби, идентификационе ознаке контејнера неопходне за идентификацију робе;
- 5) место где се роба налази и податке о евентуалном кретању робе;
- 6) царински статус робе;
- 7) податке о уобичајеним облицима руковања и, по потреби, ново тарифно сврставање проистекло из тих уобичајених облика руковања;
- 8) податке о привременом увозу или употреби у посебне сврхе;
- 9) податке о активном или пасивном оплемењивању, укључујући информације о природи прераде;
- 10) ако се примењује члан 74. ст. 1. и 2. Царинског закона, трошкове складиштења или уобичајених облика руковања;
- 11) норматив производње или начин његовог обрачуна, по потреби;
- 12) податке који омогућују царински надзор и контролу употребе еквивалентне робе у складу са чланом 193. Царинског закона;
- 13) ако је обавезно одвојено књиговодство, информације о врсти робе, царинском статусу и, по потреби, пореклу робе;
- 14) у случају привременог увоза из члана 389. ове уредбе, податке који се захтевају тим чланом;
- 15) у случају активног оплемењивања из члана 393. ове уредбе, податке који се захтевају тим чланом;
- 16) податке о преносу права и обавеза у складу са чланом 189. Царинског закона, по потреби;
- 17) ако евиденција није део главних пословних књига за царинске сврхе, упућене на те главне пословне књиге за царинске сврхе;
- 18) додатне информације за посебне случајеве, на захтев царинских органа из оправданих разлога.

Царински орган може одустати од захтева за достављањем неких од информација из ст. 1. или 7. овог члана ако то не утиче негативно на царински надзор и контролу употребе посебног поступка.

У случају привременог увоза, евиденција се води само ако то захтева царински орган.

Корисник слободне зоне води евиденцију о смештају, производњи, преради, продаји или набавци робе у слободној зони, у облику и на начин који је одобрио царински орган.

Корисник слободне зоне не може обављати делатност у слободној зони која обухвата поступање с робом на начин наведен у ставу 4. овог члана без одобрења царинског органа о облику и начину вођења евиденције.

Ако се издато одобрење о облику и начину вођења евиденције поништи или укине, с робом која преостане поступа се као с робом која је унесена или поновно унесена у царинско подручје Републике Србије.

У случају слободних зона, евиденција, поред информација из става 1. овог члана, садржи:

- 1) податке за идентификацију превозних исправа за робу која улази у слободне зоне или их напушта;
- 2) податке у вези са употребом или потрошњом робе чије стављање у слободан промет или привремени увоз не би довело до примене увозне дажбине или мера утврђених у оквиру пољопривредне или трговинске политике у складу са чланом 212. став 3. Царинског закона.

Пренос права и обавеза

Члан 292.

Надлежни царински орган одлучује да ли се може извршити пренос права и обавеза у складу са чланом 189. Царинског закона. Ако се такав пренос може извршити, надлежни царински орган утврђује услове под којима се дозвољава пренос права и обавеза.

Кретање робе у посебном поступку

Члан 293.

Кретање робе до излазне царинарнице ради окончања посебног поступка изношењем робе из царинског подручја Републике Србије, осим поступка употребе у посебне сврхе и поступка пасивног оплемењивања, спроводи се на основу декларације за поновни извоз.

Ако се роба у поступку пасивног оплемењивања креће од царинарнице стављања у поступак до излазне царинарнице, на робу се примењују одредбе које би се примењивале да је роба стављена у поступак извоза.

Ако се роба у поступку употребе у посебне сврхе креће до излазне царинарнице, на робу се примењују одредбе које би се примењивале да је роба стављена у поступак извоза.

За кретање робе које није обухваћено ст. 1–3. овог члана нису потребне царинске формалности, осим вођења евиденције из члана 186. Царинског закона.

Ако се кретање робе врши у складу са ст. 1. или 3. овог члана, роба остаје у посебном поступку док се не изнесе из царинског подручја Републике Србије.

*Кретање робе између различитих места у царинском подручју Републике
Србије*

Члан 294.

Кретање робе стављене у поступак активног оплемењивања, привременог увоза или употребе у посебне сврхе може се обављати између различитих места у царинском подручју Републике Србије без царинских формалности, осим оних из члана 291. став 1. тачка 5) ове уредбе.

Кретање робе стављене у поступак пасивног оплемењивања може се обављати у царинском подручју Републике Србије од царинарнице стављања у поступак до излазне царинарнице.

Кретање робе стављене у поступак царинског складиштења може се обављати у царинском подручју Републике Србије без царинских формалности, осим оних утврђених у члану 291. став 1. тачка 5) ове уредбе, на следећи начин:

- 1) између различитих простора за смештај наведених у истом одобрењу;
- 2) од царинарнице стављања у поступак до простора за смештај; или
- 3) од простора за смештај до излазне царинарнице или друге царинарнице наведене у одобрењу за посебан поступак из члана 184. став 1. Царинског закона, овлашћене за пуштање робе у следећи царински поступак или за пријем декларације за поновни извоз у сврху окончања посебног поступка.

Кретање робе у оквиру царинског складиштења мора се завршити у року од 30 дана од дана када је роба изнесена из царинског складишта.

На захтев носиоца поступка, царински орган може продужити рок од 30 дана из става 4. овог члана.

Ако се роба премешта у оквиру царинског складиштења из простора за смештај до излазне царинарнице, у евиденцији из члана 186. ст. 1. и 2. Царинског закона мора се навести информација о иступу робе у року од 100 дана од дана када је роба изнесена из царинског складишта.

На захтев носиоца поступка, царински орган може продужити рок од 100 дана из става 6. овог члана.

Уобичајени облици поступања

Члан 295.

Уобичајени облици поступања из члана 191. Царинског закона дати су у Прилогу 29 ове уредбе.

Формалности за употребу еквивалентне робе

Члан 296.

На употребу еквивалентне робе не примењују се формалности за стављање робе у посебни поступак.

Еквивалентна роба се може складиштити заједно са другом домаћом или страном робом. У тим случајевима, царински орган може да утврди одређене методе за идентификацију еквивалентне робе ради њеног разликовања од друге домаће или стране робе.

Ако није могуће у сваком тренутку идентификовати сваку врсту робе или ако би то било могуће уз несразмеран трошак, спроводи се одвојено књиговодство у погледу сваке врсте робе, царинског статуса и, по потреби, порекла робе.

У случају употребе у посебне сврхе, роба која је замењена еквивалентном робом није више под царинским надзором у следећим случајевима:

- 1) еквивалентна роба је употребљена у сврхе утврђене за примену изузећа од дажбине или ниже стопе дажбине;
- 2) еквивалентна роба је извезена, уништена или уступљена у корист државе;
- 3) еквивалентна роба је употребљена у друге сврхе које нису утврђене за примену изузећа од дажбине или ниже стопе дажбине, а плаћена је примењива увозна дажбина.

Статус еквивалентне робе

Члан 297.

У случају царинског складиштења и привременог увоза, еквивалентна роба постаје страна роба, а роба коју замењује постаје домаћа роба у тренутку њеног стављања у следећи царински поступак којим се окончава поступак или у тренутку када еквивалентна роба напусти царинско подручје Републике Србије.

У случају активног оплемењивања, еквивалентна роба и производи добијени из ње постају страна роба, а роба коју замењују постаје домаћа роба у тренутку њиховог стављања у следећи царински поступак којим се окончава поступак или у тренутку када добијени производи напусте царинско подручје Републике Србије.

Ако се роба стављена у поступак активног оплемењивања стави на тржиште пре него што се поступак оконча, њен статус се мења у тренутку када се стави на тржиште. У изузетним случајевима, ако се очекује да еквивалентна роба неће бити доступна у тренутку када се роба ставља на тржиште, царински орган, на захтев носиоца поступка, може да дозволи да еквивалентна роба буде доступна касније, у разумном року који они одреде.

У случају претходног извоза добијених производа у поступку активног оплемењивања, еквивалентна роба и производи добијени из ње постају

страна роба са накнадним дејством у тренутку њиховог стављања у поступак извоза ако се роба која треба да се увезе ставља у тај поступак. Ако се роба која треба да се увезе стави у поступак активног оплемењивања, она истовремено постаје домаћа роба.

Електронски систем у вези са еАТА карнетима

Члан 298.

Систем еАТА карнета употребљава се за обраду, размену и чување информација у вези са еАТА карнетима издатим на основу члана 21а Истанбулске конвенције. Надлежни царински органи стављају информације на располагање преко тог система без одлагања.

До успостављања електронских система из члана 241. Царинског закона став 1. овог члана се не примењује.

Царински статус животиња које су окотиле животиње стављене у посебан поступак

Члан 299.

Ако укупна вредност животиња које су у царинском подручју Републике Србије окотиле животиње за које је прихваћена једна декларацији и које су стављене у поступак смештаја, поступак привременог увоза или поступак активног оплемењивања, прелази 100 евра у динарској противвредности, те животиње се сматрају страном робом и треба их ставити у исти поступак као животиње које су их окотиле.

Ослобођење од обавезе подношења допунске декларације

Члан 300.

За робу за коју је окончан посебан поступак, осим поступка транзита, њеним стављањем у наредни посебан поступак, осим поступка транзита, не подноси се допунска декларација ако су испуњени сви следећи услови:

- 1) носилац одобрења за први и наредни посебан поступак је исто лице;
- 2) декларација за први посебан поступак је поднета у редовном облику или је декларант поднео допунску декларацију у складу са чланом 146. став 1. Царинског закона у погледу првог посебног поступка;
- 3) први посебан поступак је окончан стављањем робе у следећи посебан поступак, осим употребе у посебне сврхе или активног оплемењивања, након подношења декларације у облику евидентирања у пословним књигама декларанта.

*ГЛАВА II
ТРАНЗИТ*

ОДЕЉАК 1
СПОЉНИ И УНУТРАШЊИ ТРАНЗИТ

Пододељак 1

Опште одредбе

Контроле и формалности за робу која напушта и поново улази у царинско подручје Републике Србије

Члан 301.

Ако, за време кретања робе из једног места у друго унутар царинског подручја Републике Србије, роба напусти и поново уђе у царинско подручје Републике Србије, царинске контроле и формалности које се примењују у складу са Конвенцијом TIR, Конвенцијом АТА, Истанбулском конвенцијом, Споразумом између држава чланица Северноатлантског уговора и осталих држава учесница у Партнерству за мир о статусу њихових снага, са Додатним протоколом споразума између држава чланица Северноатлантског уговора и осталих држава учесница у Партнерству за мир о статусу њихових снага и наредним додатним протоколом споразума између држава чланица Северноатлантског уговора и осталих држава учесница у Партнерству за мир о статусу њихових снага или у складу са актима Светског поштанског савеза, спроводе се у местима у којима роба привремено напусти царинско подручје Републике Србије и у којима поново уђе у то подручје.

Електронски систем у вези са транзитом

Члан 302.

За размену података о карнетима TIR за операције TIR и за обављање царинских формалности националног поступка транзита, у складу са чланом 5. став 1. Царинског закона, користи се електронски систем транзита.

У случају неслагања између података из карнета TIR и података из електронског транзитног система, првенство има карнет TIR.

Изузетно од става 1. овог члана, до дана надоградње система из тог става, користи се Нови компјутеризовани транзитни систем (у даљем тексту: NCTS)

Пододељак 2.

Кретање робе у TIR поступку

TIR поступак у посебним околностима

Члан 303.

Царински орган прихвата карнет TIR без размене података из карнета TIR за TIR поступак у случају привременог квара:

- 1) електронског транзитног система;
- 2) компјутеризованог система који употребљавају носиоци карнета TIR за подношење података из карнета TIR техникама електронске обраде података;

3) електронске везе између компјутеризованог система који употребљавају носиоци карнета TIR за подношење података из карнета TIR техникама електронске обраде података и електронског транзитног система.

Прихватање карнета TIR без размене података из карнета TIR у случају привременог квара из става 1. тач. 2) или 3) овог члана одобрава царински орган.

Итинерер кретања робе у TIR поступку

Члан 304.

Роба која се креће у поступку TIR превози се до одредишне или излазне царинарнице економски оправданим итинерером.

Ако то сматра неопходним, полазна или улазна царинарница прописује итинерер за TIR поступак узимајући у обзир све релевантне информације које достави носилац карнета TIR.

Формалности које треба обавити у полазној или улазној царинарници за кретање робе у TIR поступку

Члан 305.

Држалац карнета TIR доставља податке из карнета TIR за TIR поступак полазној или улазној царинарници.

Царинарница којој су достављени подаци из карнета TIR одређује рок у коме се роба допрема у одредишну или излазну царинарницу, узимајући у обзир следеће:

- 1) итинерер,
- 2) транспортна средства,
- 3) законодавство у области саобраћаја или друго законодавство које би могло имати утицај на одређивање рока,
- 4) све релевантне информације које достави носилац карнета TIR.

Ако рок одређује полазна или улазна царинарница, он је обавезујући за царинске органе TIR поступка и ти органи не мењају тај рок.

Ако је роба стављена у TIR поступак, полазна или улазна царинарница евидентира MRN у карнет TIR. Царинарница која пушта ту робу обавештава носиоца карнета TIR о пуштању робе у TIR поступак.

На захтев носиоца карнета TIR полазна или улазна царинарница издаје транзитни пратећи документ или, по потреби, транзитни/сигурносни пратећи документ носиоцу карнета TIR.

Транзитни пратећи документ издаје се на прописаном обрасцу и уз њега се прилаже, ако је потребно, Списак наименовања на прописаном обрасцу. Транзитни/сигурносни пратећи документ издаје се на прописаном обрасцу и

уз њега се прилаже Транзитни/сигурносни списак наименовања на прописаном обрасцу.

Полазна или улазна царинарница прослеђује податке о TIR поступку декларисаној одредишној или излазној царинарници.

Незгоде за време кретања робе у операцији TIR

Члан 306.

У случају незгоде превозник без одлагања допрема робу, заједно са друмским возилом, комбинацијом возила или контејнером и MRN операције TIR најближем царинском органу на чијем се подручју налази превозно средство, ако је:

- 1) превозник дужан да одступи од итинерера прописаног у складу са чланом 304. ове уредбе, услед околности ван његове контроле;
- 2) дошло до незгоде или удеса у смислу члана 25. Конвенције TIR.

Ако царински орган на чијем се подручју налази превозно средство сматра да се TIR поступак може наставити, он предузима мере које сматра неопходним.

Царински орган из става 2. овог члана евидентира релевантне информације у вези са незгодама из става 1. овог члана у електронски транзитни систем.

До дана увођења надоградње NCTS, релевантне информације у вези са незгодама из става 1. овог члана, одредишна или излазна царинарница евидентира у електронски транзитни систем.

До дана увођења надоградње NCTS не примењује се став 3. овог члана.

Допремање робе која се креће у TIR поступку у одредишну или излазну царинарницу

Члан 307.

Ако роба која се креће у TIR поступку стигне у одредишну или излазну царинарницу, тој царинарници допрема се:

- 1) роба заједно са друмским возилом, комбинацијом возила или контејнером;
- 2) карнет TIR;
- 3) MRN операције TIR;
- 4) све информације које захтева одредишна или излазна царинарница.

Допремање се обавља у редовно радно време царинског органа.

Одредишна или излазна царинарница може, на захтев заинтересованог лица, дозволити да се допремање обави ван редовног радног времена или на другом месту.

Ако је роба допремљена одредишној или излазној царинарници по истеку рока који је одредила полазна или улазна царинарница у складу са чланом 305. став 2. ове уредбе, сматра се да је носилац карнета TIR испоштовао тај рок ако он или превозник пружи задовољавајући доказ одредишној или излазној царинарници да није одговоран за кашњење.

TIR поступак се може завршити у некој другој царинарници уместо у оној која је декларисана у TIR карнету и та се царинарница сматра одредишном или излазном царинарницом.

Формалности у одредишној или излазној царинарници за кретање робе у операцији TIR

Члан 308.

Одредишна или излазна царинарница обавештава полазну или улазну царинарницу о доласку робе на дан када је роба, заједно са друмским возилом, комбинацијом возила или контејнером, карнетом TIR и MRN операције TIR, допремљена у складу са чланом 307. ст. 1. и 2. ове уредбе.

Ако се TIR поступак заврши у царинарници која није декларисана у TIR карнету, царинарница која се сматра одредишном или излазном царинарницом у складу са чланом 307. став 5. ове уредбе, обавештава полазну или улазну царинарницу о доласку на дан када се роба допреми у складу са чланом 307. ст. 1. и 2. ове уредбе.

Полазна или улазна царинарница обавештава о доласку одредишну или излазну царинарницу декларисану у TIR карнету.

Одредишна или излазна царинарница доставља полазној или улазној царинарници резултате провере у року од три дана од дана када се роба допреми у одредишну или излазну царинарницу, односно на друго место у складу са чланом 307. ст. 1. и 2. ове уредбе. У изузетним случајевима се тај рок може продужити до шест дана.

Ако робу прими овлашћени прималац из члана 197. Царинског закона, полазна или улазна царинарница обавештава се у року од шест дана од дана када је роба испоручена овлашћеном примаоцу.

Одредишна или излазна царинарница завршава операцију TIR у складу са чланом 1. став 1. тачка г) и чланом 28. став 1. Конвенције TIR и попуњава талон број 2 карнета TIR и задржава купон број 2 карнета TIR. Карнет TIR се враћа носиоцу карнета TIR или лицу које иступа за његов рачун.

У случају TIR поступка у посебним околностима из члана 303. ове уредбе, царински орган одредишта или изласка враћа одговарајући део купона број 2 карнета TIR полазној или улазној царинарници без одлагања, а најкасније у року од осам дана од датума када је TIR поступак завршен.

Поступак провере за кретање робе у TIR поступку

Члан 309.

Ако полазна или улазна царинарница није примила резултате контроле у року од шест дана од дана пријема обавештења о доласку робе, та царинарница одмах тражи резултате провере од одредишне или излазне царинарнице која је послала обавештење о доласку робе.

Одредишна или излазна царинарница шаље резултате провере непосредно по пријему захтева од полазне или улазне царинарнице.

Ако царински орган поласка или уласка још увек није примио информације које му омогућавају окончање TIR поступка или наплату царинског дуга, релевантне информације захтева од носиоца карнета TIR или, ако су доступни одговарајући подаци у месту одредишта или изласка, од одредишне или излазне царинарнице, у следећим случајевима:

- 1) полазна или улазна царинарница није примила обавештење о доласку робе до истека рока за допремање робе одређеног у складу са чланом 305. ове уредбе;
- 2) полазна или улазна царинарница није примила резултате провере захтеване у складу са ставом 1. овог члана;
- 3) полазна или улазна царинарница има сазнања да су обавештење о доласку робе или резултати провере послати грешком.

Царински орган полазишта или уласка шаље захтев за информацијама у складу са ставом 3. тачка 1) овог члана у року од седам дана од дана истека рока наведеног у тој тачки и захтев за информацијама у складу са ставом 3. тачка 2) овог члана у року од седам дана од дана истека важећег рока из става 1. овог члана.

Ако пре истека рокова из става 4. овог члана царински орган поласка или уласка прими информације да операција TIR није прописно завршена или сумња да се ради о таквом случају, захтев шаље без одлагања.

Одговори на захтеве поднете у складу са ставом 2. овог члана шаљу се у року од 28 дана од дана када је послат захтев.

Ако, након захтева у складу са ставом 2. овог члана, одредишна или излазна царинарница није доставила довољно информација да се оконча TIR поступак, царински орган поласка или уласка тражи од носиоца карнета TIR да достави те информације, најкасније 35 дана од дана покретања поступка провере.

До дана увођења надоградње NCTS, царински орган из става 7. овог члана тражи од носиоца карнета TIR да достави те информације, најкасније 28 дана од дана покретања истражног поступка.

Носилац карнета TIR одговара на тај захтев у року од 28 дана од дана када је послат. На захтев носиоца карнета TIR овај рок се може продужити за још 28 дана.

Ако је карнет TIR прихваћен без размене података из карнета TIR за TIR поступак у складу са чланом 303. ове уредбе, царински орган поласка или уласка покреће поступак провере да би прибавио информације потребне за окончање TIR поступка ако, након два месеца од дана прихватања карнета TIR, није примио доказ да је TIR поступак завршен. Тај царински орган шаље захтев за релевантне информације царинском органу одредишта или изласка, који одговара на тај захтев у року од 28 дана од дана када је захтев послат.

Ако пре истека рокова из става 10. овог члана, царински орган поласка или уласка прими информације да TIR поступак није прописно завршен или сумња да се ради о таквом случају, покреће поступак провере без одлагања.

Ако царински орган поласка или уласка има информације да је доказ о завршетку поступка фалсификован, покреће поступак провере у циљу утврђивања настанка царинског дуга у складу са ставом 15. овог члана.

Царински орган поласка или уласка обавештава удружење гаранта да није било могуће окончати TIR поступак и захтева да достави доказ да је TIR поступак завршен, Те информације се не сматрају обавештењем у смислу члана 11. став 1. Конвенције TIR.

Ако се у току поступка провере наведеног у ст. 1–13. овог члана утврди да је TIR поступак прописно завршен, царински орган поласка или уласка окончава TIR поступак и одмах обавештава удружење гаранта и држаоца карнета TIR.

Ако се у току поступка провере, наведеног у ст. 1–13. овог члана, утврди да се TIR поступак не може окончати, царински орган поласка или уласка утврђује да ли је настао царински дуг.

Ако је царински дуг настао, царински орган поласка или уласка предузима следеће мере:

- 1) идентификује дужника,
- 2) доставља обавештење о царинском дугу у складу са чланом 89. ст. 1. и 2. Царинског закона.

Алтернативни доказ о завршетку TIR поступка

Члан 310.

Сматра се да је TIR поступак прописно завршен у року одређеном у складу са чланом 305. став 2. ове уредбе, ако носилац карнета TIR или удружење гарант доставе царинском органу отпреме или уласка, једну од следећих исправа којим се идентификује роба:

1) документ који је оверио царински орган одредишта или изласка којим се идентификује роба и утврђује да је роба допремљена у одредишну или излазну царинарницу или испоручена овлашћеном примаоцу из члана 197. Царинског закона;

2) документ или царинска евиденција, који је оверио царински орган и којим се утврђује да је роба физички напустила царинско подручје Републике Србије;

3) царинска исправа издата у трећој земљи у којој је роба стављена у царински поступак;

4) документ издат у трећој земљи, печатиран или на други начин оверен од стране царинског органа те земље, на основу којег се сматра да је роба стављена у слободан промет у тој земљи.

Уместо докумената из става 1. овог члана, могу се доставити као доказ њихове копије оверене од стране органа који је издао оригиналне примерке докумената или од стране овлашћеног управног органа треће земље или уговорне стране Конвенције.

Обавештење о доласку робе из члана 308. ст. 1. и 2. ове уредбе не сматра се доказом да је TIR поступак прописно завршен.

Формалности за робу која се креће у TIR поступку коју прима овлашћени прималац

Члан 311.

Када роба дође на место наведено у одобрењу из члана 197. Царинског закона, овлашћени прималац:

1) одмах обавештава одредишну царинарницу о доласку робе и о свим неправилностима или незгодама које су се догодиле у току превоза;

2) истоварује робу тек пошто добије дозволу одредишне царинарнице;

3) након истовара, без одлагања уноси резултате прегледа и све друге релевантне информације у вези са истоваром у своју евиденцију;

4) обавештава одредишну царинарницу о резултатима прегледа робе и о свим неправилностима најкасније трећег дана од дана када је примио дозволу за истовар робе.

Када прими обавештење о доласку робе у просторије овлашћеног примаоца, одредишна царинарница обавештава полазну или улазну царинарницу о доласку робе.

Када прими резултате прегледа робе из става 1. тачка 4) овог члана, одредишна царинарница шаље резултате провере полазној или улазној царинарници најкасније шестог дана од дана када је роба испоручена овлашћеном примаоцу.

На захтев носиоца карнета TIR, овлашћени прималац издаје потврду којом се потврђује долазак робе на место наведено у одобрењу из члана 197. Царинског закона и која садржи упућивање на MRN TIR поступка и на карнет TIR. Потврда се не сматра доказом да је TIR поступак завршен у складу са чланом 308. став 6. ове уредбе.

Овлашћени прималац обезбеђује да се карнет TIR заједно са MRN TIR поступка достави у року утврђеном у одобрењу, одредишној царинарници ради завршетка операције TIR у складу са чланом 308. став 6. ове уредбе.

Сматра се да је држалац карнета TIR испунио своје обавезе на основу члана 1. тачка м) Конвенције TIR ако су карнет TIR, друмско возило, комбинација возила или контејнер, као и роба, допремљени неоштећени овлашћеном примаоцу на место наведено у одобрењу.

Начин обавештавања царинског органа о MRN транзитног поступка и о MRN TIR поступка

Члан 312.

MRN транзитне декларације или TIR поступка може се доставити царинском органу неким од следећих начина, осим техника електронске обраде података:

- 1) бар-кодом;
- 2) транзитним пратећим документом;
- 3) транзитним/сигурносним пратећим документом;
- 4) карнетом TIR, у случају TIR поступка;
- 5) другим начинима које дозвољава царински орган који прима податке.

MRN транзитне декларације, до дана увођења надоградње NCTS, доставља се царинском органу на начин из става 1. тач. 2) и 3) овог члана.

Пододељак 3.

Кретање робе у складу са Конвенцијом АТА и Истанбулском конвенцијом

Алтернативни доказ о завршетку транзитног поступка АТА

Члан 313.

Сматра се да је поступак транзита АТА прописно завршен ако носилац АТА карнета достави царинском органу, у роковима прописаним у члану 7. ст. 1. и 2. Конвенције АТА, ако се карнет издаје на основу Конвенције АТА, и у члану 9. став 1. тач. а) и б) Прилога А Истанбулске конвенције, ако се карнет издаје на основу Истанбулске конвенције, један од следећих задовољавајућих докумената којима се идентификује роба:

- 1) документи из члана 8. Конвенције АТА ако се карнет издаје на основу Конвенције АТА или члана 10. Прилога А Истанбулске конвенције ако се карнет издаје на основу Истанбулске конвенције;
- 2) документ који је оверио царински орган и којим се утврђује да је роба допремљена у одредишну или излазну царинарницу;
- 3) документ коју су издали царински органи у трећој земљи у којој се роба ставља у царински поступак.

Уместо докумената из става 1. овог члана, могу се доставити као доказ њихове копије оверене од стране органа које је оверио оригинална документа.

Пододељак 4. Кретање робе на основу обрасца 302

Члан 314.

За робу која се, у складу са чланом 195. став 3. тачка 4) и чланом 196. став 2. тачка 4) Царинског закона, превози од једне тачке до друге у царинском подручју Републике Србије на основу Споразума између држава чланица Северноатлантског уговора и осталих држава учесница у Партнерству за мир о статусу њихових снага, са Додатним протоколом споразума између држава чланица Северноатлантског уговора и осталих држава учесница у Партнерству за мир о статусу њихових снага и наредним додатним протоколом споразума између држава чланица Северноатлантског уговора и осталих држава учесница у Партнерству за мир о статусу њихових снага („Службени гласник РС – Међународни уговори”, број 14/15), користи се образац 302 предвиђен тим споразумом.

Ако током поступка превоза из става 1. овог члана, роба прође кроз подручје треће државе, контроле и формалности у вези са образцем 302 из става 1. овог члана обављају се на тачкама где роба привремено напушта царинско подручје Републике Србије и где поново улази на то подручје.

Ако се утврди да је у току или у вези са поступком превоза обављеним на основу обрасца 302 из става 1. овог члана учињен прекршај или неправилност, наплата дажбина и других накнада које треба да се плате, врши се у складу са одговарајућим прописима, не доводећи у питање вођење кривичних поступака.

Пододељак 5. Транзит робе у поштанском систему

*Кретање робе која није роба из Републике Србије у поштанским пошиљкама
у спољном поступку транзита*

Члан 315.

Ако се роба која није из Републике Србије креће у спољном поступку транзита у складу са чланом 195. став 3. тачка 5) Царинског закона,

поштанска пошиљка и сви пропратни документи садрже налепницу која је дата у Прилогу 30 ове уредбе.

Кретање поштанских пошиљки које садрже и робу из Републике Србије и робу која није из Републике Србије

Члан 316.

Ако поштанска пошиљка садржи и робу из Републике Србије и робу која није из Републике Србије, та пошиљка и сви пропратни документи садрже налепницу која је дата у Прилогу 30 ове уредбе.

ОДЕЉАК 2 СПОЉНИ И УНУТРАШЊИ НАЦИОНАЛНИ ПОСТУПАК ТРАНЗИТА

Пододељак 1. Опште одредбе

Транзитна операција у посебним околностима

Члан 317.

Царински орган прихвата папирну транзитну декларацију у случају привремене недоступности:

- 1) електронског транзитног система;
- 2) компјутеризованог система који употребљавају носиоци поступка за подношење декларације за транзит техникама електронске обраде података;
- 3) електронске везе између компјутеризованог система који употребљавају носиоци поступка за подношење декларације за транзит техникама електронске обраде података и електронског транзитног система.

Употреба папирне транзитне декларације врши се на прописан начин.

Прихватање папирне транзитне декларације у случају привремене недоступности из става 1. тач. 2) или 3) овог члана одобрава царински орган.

Провера и административна помоћ

Члан 318.

Надлежни царински орган може спровести накнадне контроле у погледу достављених информација и свих докумената, образаца, одобрења или података који се односе на транзитни поступак да би проверио да ли су унети подаци, размењене информације и отисци печата веродостојни. Контроле се обављају ако постоји сумња у тачност и веродостојност достављених информација или ако постоји сумња на превару, а могу се обавити и на основу анализе ризика или случајним избором.

Надлежни царински орган који прими захтев за накнадну контролу, одговара без одлагања.

Ако надлежни царински орган поласка поднесе захтев надлежном царинском органу за накнадну контролу у погледу информација у вези са националним поступком транзита, сматра се да нису испуњени услови утврђени у члану 187. став 2. Царинског закона за окончање поступка транзита док се не потврде веродостојност и тачност података.

Пододељак 2 **Формалности у полазној царинарници**

Транзитна декларација и превозна средства

Члан 319.

Свака транзитна декларација обухвата само робу стављену у национални поступак транзита која се превози или треба да се превози од једне полазне царинарнице до једне одредишне царинарнице у једном превозном средству, контејнеру или паковању.

Једна транзитна декларација може обухватити робу која се превози или треба да се превози од једне полазне царинарнице до једне одредишне царинарнице у више контејнера или више паковања ако су контејнери или паковања утоварени у једно превозно средство.

Свако од следећих средстава, за потребе овог члана, сматра се једним превозним средством, ако се роба која се превози отпрема заједно:

- 1) друмско возило са приколицом или полуприколицом,
- 2) композиција железничких кола или вагона,
- 3) пловила која чине јединствени ланац.

Ако се у сврху поступка транзита употребљава једно превозно средство за утовар робе у више полазних царинарница и за истовар у више одредишних царинарница, подносе се засебне транзитне декларације за сваку пошиљку.

Рок за допремање робе

Члан 320.

Полазна царинарница одређује рок у коме се роба допрема у одредишну царинарницу, узимајући у обзир следеће:

- 1) итинерер;
- 2) вид превозног средства;
- 3) законодавство у области саобраћаја или друго законодавство које би могло имати утицај на одређивање рока;
- 4) све релевантне информације које достави носилац поступка.

Рок за допремање робе одредишној царинарници, који одреди полазна царинарница, обавезује друге царинарнице и оне га не могу мењати.

Итинерер за кретање робе у националном поступку транзита

Члан 321.

Роба стављена у национални поступак транзита превози се до одредишне царинарнице економски оправданим итинерером.

Ако полазна царинарница или носилац поступка сматрају то неопходним, та царинарница прописује итинерер за кретање робе у националном поступку транзита, узимајући у обзир све релевантне информације које достави носилац поступка.

Пломбирање као мера идентификације

Члан 322.

За робу у националном поступку транзита полазна царинарница ставља пломбе на:

- 1) простор у коме се налази роба ако је превозно средство или контејнер полазна царинарница прихватила као погодно за пломбирање;
- 2) свако појединачно паковање, у осталим случајевима.

Полазна царинарница евидентира број пломби и јединствене идентификационе ознаке пломби у електронски транзитни систем.

Погодност за пломбирање

Члан 323.

Полазна царинарница прихвата да су превозна средства или контејнери погодни за пломбирање под условом да се:

- 1) пломбе могу једноставно и ефикасно ставити на превозно средство или контејнер;
- 2) превозно средство или контејнер конструисани су тако да када се роба износи или уноси, изношење или уношење оставља видљиве трагове, пломба се ломи или има знаке недозвољеног мењања, односно електронски систем за праћење региструје изношење или уношење;
- 3) у превозном средству или контејнеру нема скривених простора у којима се може сакрити роба;
- 4) простори намењени роби лако су доступни за преглед царинског органа.

Свако друмско возило, приколица, полуприколица и контејнер, одобрени за превоз робе под царинском пломбом у складу са међународним споразумом у коме је Република Србија једна од уговорних страна, сматрају се прикладним за пломбирање.

Карактеристике царинских пломби

Члан 324.

Царинске пломбе морају да имају следеће основне карактеристике, као и да су у складу са следећим техничким спецификацијама:

1) основне карактеристике пломби:

(1) остају неоштећене и сигурно причвршћене при уобичајеној употреби,

(2) лако се могу проверити и препознати,

(3) израђене су тако да свако ломљење, недозвољено мењање или уклањање оставља трагове који су видљиви голим оком,

(4) направљене су за једнократну употребу или, ако су намењене вишекратној употреби, направљене су тако да им се може дати јасна, појединачна идентификациона ознака при сваком новом коришћењу,

(5) имају јединствене идентификационе ознаке које су трајне, лако читљиве и нумерисане јединственим бројем;

2) техничке спецификације:

(1) облик и димензије пломби могу варирати зависно од употребљеног метода стављања, али димензије су такве да обезбеђују да се идентификационе ознаке лако читају,

(2) идентификационе ознаке пломби није могуће фалсификовати и тешко их је репродуковати,

(3) употребљени материјал је отпоран на случајни лом и такав да спречава неопажено фалсификовање или поновну употребу.

Ако је пломбе сертифициовало надлежно тело у складу са међународним стандардом ISO број 17712:2013 „Теретни контејнери – механичке пломбе“, сматра се да те пломбе испуњавају захтеве утврђене у ставу 1 овог члана.

За контејнерски транспорт, у највећој могућој мери употребљавају се пломбе са високим степеном безбедности.

Царинска пломба садржи следеће ознаке:

1) реч „Царина“ на службеном језику Републике Србије или одговарајућа скраћеница;

2) шифра земље, у облику ISO-alpha-2 шифра земље;

Ако пломбу треба уклонити да би се омогућио царински преглед, царински орган настоји да поново пломбира, по потреби, царинском пломбом и наводи податке о тој радњи, укључујући број нове пломбе, у транзитној документацији.

Мере идентификације као алтернатива пломбирању

Члан 325.

Изузетно од члана 322. ове уредбе, полазна царинарница може да одлучи да не пломбира робу стављену у национални поступак транзита и да, уместо тога, прихвати опис робе у транзитној декларацији или у допунским документима, ако је опис робе довољно прецизан да дозволи лаку идентификацију робе и наводи њену количину и природу, као и све посебне карактеристике као што је серијски број робе.

Изузетно од члана 322. ове уредбе, осим ако полазна царинарница не одлучи другачије, на превозна средства и на појединачна паковања, која садрже робу, не ставља се плomba, и то:

1) ако се роба превози ваздушним путем и стављају се налепнице на сваку пошиљку са бројем пратећег ваздухопловног товарног листа или пошиљка чини јединицу терета на којој се наводи број пратећег ваздухопловног товарног листа;

2) ако се роба превози железницом и мере идентификације примењују железничке компаније.

Стављање робе у национални поступак транзита

Члан 326.

Само роба на коју је стављена плomba, у складу са чланом 322. ове уредбе или у погледу које су предузете алтернативне мере идентификације, у складу са чланом 325. ове уредбе, пушта се у национални поступак транзита.

По пуштању робе, полазна царинарница прослеђује податке о транзитној операцији декларисаној одредишној царинарници.

Подаци из става 2. овог члана заснивају се на подацима из транзитне декларације, који су, према потреби, измењени.

Полазна царинарница обавештава носиоца поступка о пуштању робе у национални поступак транзита.

На захтев носиоца поступка, полазна царинарница издаје транзитни пратећи документ или, по потреби, транзитни/сигурносни пратећи документ носиоцу поступка.

Транзитни пратећи документ издаје се на прописаном обрасцу и уз њега се прилаже, ако је потребно, Списак наименовања на прописаном обрасцу. Транзитни/сигурносни пратећи документ издаје се на прописаном обрасцу и уз њега се прилаже Транзитни/сигурносни списак наименовања на прописаном обрасцу.

Пододељак 3

Формалности у току националног поступка транзита

Незгоде за време кретања робе у националном поступку транзита

Члан 327.

Превозник допрема робу без одлагања након незгоде, заједно са MRN транзитне декларације, најближем царинском органу надлежном према месту где се превозно средство налази, у следећим случајевима:

- 1) ако је превозник приморан да одступи од итинерера прописаног у складу са чланом 321. ове уредбе, услед околности ван његове контроле;
- 2) ако су пломбе поломљене или неовлашћено измењене у току превоза, а превозник на то није могао утицати;
- 3) ако је под надзором царинског органа роба претоварена из једног превозног средства у друго превозно средство;
- 4) ако је, због непосредне опасности, потребно делимично или потпуно истоварити превозно средство;
- 5) ако је дошло до незгоде која може утицати на способност носиоца поступка или превозника да испуни своје обавезе;
- 6) ако се замени било који елемент који чини једно превозно средство из члана 319. став 3. ове уредбе.

Ако царински орган из става 1. овог члана сматра да се дата транзитна операција може наставити, он предузима неопходне мере.

Царински орган из става 1. овог члана евидентира релевантне информације у вези са незгодом у електронски транзитни систем.

У случају из става 1. тачка 3) овог члана, царински орган из става 1. овог члана не захтева допремање робе заједно са MRN транзитне декларације ако су испуњени сви следећи услови:

- 1) роба се претоварује из превозног средства које није пломбирано;
- 2) носилац поступка или превозник за рачун носиоца поступка, доставља релевантне информације у вези са претоваром том царинском органу;
- 3) тај царински орган евидентира релевантне информације у електронски транзитни систем.

У случају из става 1. тачка 6) овог члана, превозник може наставити транзитну операцију када се једна или више кола, односно вагона искључе из композиције железничких кола или вагона због техничких проблема.

У случају из става 1. тачка 6) овог члана, ако се промени вучно возило друмског возила без промене приколице или полуприколице, царински орган из става 1. овог члана не захтева допремање робе заједно са MRN транзитне декларације, ако су испуњени сви следећи услови:

- 1) носилац поступка или превозник за рачун носиоца поступка доставља релевантне информације у вези са саставом друмског возила том царинском органу;

2) тај царински орган евидентира релевантне информације у електронски транзитни систем.

У случајевима из става 1. овог члана, до дана увођења надоградње NCTS, превозник уноси неопходне податке у транзитни пратећи документ или транзитни/сигурносни пратећи документ и допрема без одлагања робу заједно са транзитним пратећим документом или транзитним/сигурносним пратећим документом царинском органу из става 1. овог члана.

У случајевима из става 4. тач. 1) и 2), става 5. и става 6. тачка 1) овог члана, превозник је ослобођен од обавезе допремања робе и MRN транзитне декларације царинском органу.

Релевантне информације у вези са незгодама у току транзитне операције евидентира у електронски транзитни систем одредишна царинарница.

Одредба става 3. овог члана, до дана увођења надоградње NCTS, не примењује се.

Пододељак 4 **Формалности у одредишној царинарници**

Допремање робе у националном поступку транзита у одредишну царинарницу

Члан 328.

Када роба у националном поступку транзита стигне у одредишну царинарницу, тој царинарници се:

- 1) допрема роба;
- 2) подноси MRN транзитне декларације;
- 3) дају све информације које захтева одредишна царинарница.

Роба се допрема у редовно радно време одредишне царинарнице. На захтев заинтересованог лица одредишна царинарница може одобрити да се допремање робе обави ван редовног радног времена или на другом месту.

Ако је роба допремљена одредишној царинарници по истеку рока који је одредила полазна царинарница у складу са чланом 320. став 1. ове уредбе, а непоштовање тог рока произлази из околности за које је одредишној царинарници дато задовољавајуће објашњење и за које није одговоран превозник или носилац поступка, сматра се да је роба допремљена у року.

Национални поступак транзита може се завршити у некој другој царинарници уместо у оној која је декларисана као одредишна у транзитној декларацији. У том случају, та царинарница се сматра одредишном царинарницом.

Потврда о допреми робе коју оверава одредишна царинарница

Члан 329.

На захтев лица које допрема робу у одредишну царинарницу, та царинарница оверава потврду којом се потврђује допремање робе и која садржи упућивање на MRN транзитне декларације.

Потврда из става 1. овог члана издаје се на обрасцу који је дат у Прилогу 31 ове уредбе, који је претходно попунило заинтересовано лице и не представља алтернативни доказ да је национални поступак транзита завршен у складу са чланом 335. ове уредбе.

Обавештење о допреми робе у националном поступку транзита

Члан 330.

Одредишна царинарница обавештава полазну царинарницу о допреми робе на дан када се роба заједно са MRN транзитне декларације допреми у складу са чланом 328. ст. 1. и 2. ове уредбе.

Ако се национални поступак транзита заврши у царинарници која није декларисана као одредишна у транзитној декларацији, та царинарница се сматра одредишном царинарницом у складу са чланом 328. став 4. ове уредбе, која обавештава полазну царинарницу у складу са ставом 1. овог члана.

Полазна царинарница о допреми робе обавештава одредишну царинарницу декларисану у транзитној декларацији.

Провере и издавање алтернативног доказа

Члан 331.

По допреми робе у националном поступку транзита, одредишна царинарница проверава тачност података о транзитној операцији, које је примила од полазне царинарнице.

У случају да не утврди неправилности и носилац поступка достави транзитни пратећи документ или транзитни/сигурносни пратећи документ, одредишна царинарница, на захтев носиоца поступка, оверава тај документ у сврхе пружања алтернативног доказа у складу са чланом 327. ове уредбе. Овера обухвата потпис овлашћеног царинског службеника, печат те царинарнице, датум и напомену: „Алтернативни доказ – 99202”.

Слање резултата провере

Члан 332.

Одредишна царинарница доставља полазној царинарници резултате провере из члана 331. став 1. ове уредбе, најкасније трећег дана од дана када се роба допреми у одредишну царинарницу, односно на друго место, у складу са чланом 328. ст. 1. и 2. ове уредбе. У изузетним случајевима, тај се рок може продужити до шест дана.

Изузетно од става 1. овог члана, ако робу прими овлашћени прималац из члана 199. став 4. тачка 2) Царинског закона, полазна царинарница

обавештава се најкасније шестог дана од дана када је роба допремљена овлашћеном примаоцу.

Ако се роба превози железницом и једна или више кола, односно вагона се искључе из композиције железничких кола, односно вагона због техничких проблема из члана 327. став 5. ове уредбе, полазна царинарница обавештава се најкасније дванаестог дана од дана када је први део робе допремљен.

Одредба става 3. овог члана, до дана увођења надоградње NCTS, не примењује се.

Пододељак 5

Поступак провере завршетка националног поступка транзита и наплата царинског дуга

Поступак провере за робу у националном поступку транзита

Члан 333.

Ако полазна царинарница не прими резултате провере у року од шест дана у складу са чланом 332. ст. 1. и 2. ове уредбе или у року од 12 дана у складу са чланом 332. став 3. ове уредбе након пријема обавештења о допреми робе, та царинарница одмах тражи резултате провере од одредишне царинарнице која је послала обавештење о допреми робе.

Одредишна царинарница шаље резултате провере одмах након пријема захтева од полазне царинарнице.

Ако царински орган отпреме није примио информације које му омогућавају окончање националног поступка транзита или наплату царинског дуга, релевантне информације захтева од носиоца поступка или, ако су доступни довољни подаци у месту одредишта, од одредишне царинарнице, у следећим случајевима:

- 1) полазна царинарница није примила обавештење о допреми робе у року за допремање робе одређеног у складу са чланом 320. ове уредбе;
- 2) полазна царинарница није примила резултате провере тражене у складу са ставом 1. овог члана;
- 3) полазна царинарница има сазнање да постоји грешка у слању обавештења о допреми или резултата провере.

Царински орган отпреме шаље захтеве за информације у складу са ставом 3. тачка 1) овог члана у року од седам дана од дана истека рока наведеног у тој тачки и захтеве за информације у складу са ставом 3. тачка 2) овог члана у року од седам дана од дана истека рока из става 1. овог члана.

Ако пре истека рокова из става 4. овог члана царински орган отпреме прими информације да национални транзитни поступак није прописно завршен или сумња да је реч о таквом случају, захтев шаље без одлагања.

Одговори на захтеве поднете у складу са ставом 3. овог члана шаљу се у року од 28 дана од дана када је послат захтев.

Ако, након слања захтева у складу са ставом 3. овог члана, одредишна царинарница није доставила довољно информација да би се окончао национални транзитни поступак, царински орган отпреме захтева од носиоца поступка да достави те информације у року од 28 дана од дана покретања поступка провере.

Носилац поступка одговара на захтев у року од 28 дана од дана када је послат.

Ако информације достављене у одговору носиоца поступка, у складу са ставом 7. овог члана, нису довољне да се оконча национални поступак транзита, али царински орган отпреме сматра да су довољне да би се наставио поступак провере, тај орган одмах шаље захтев за додатне информације царинском органу који је укључен у поступак провере, која одговара на захтев у року од 40 дана од дана када је послат.

Ако се у току поступка провере из ст. 1–9. овог члана утврди да је национални поступак транзита прописно завршен, царински орган отпреме окончава национални поступак транзита и одмах обавештава гаранта и носиоца поступка и, по потреби, сваки царински орган који је могао да покрене поступак наплате царинског дуга.

Ако се у току поступка провере из ст. 1–9. овог члана утврди да се национални поступак транзита не може окончати, царински орган отпреме утврђује да ли је настао царински дуг.

Ако је царински дуг настао, царински орган отпреме предузима следеће мере:

- 1) утврђује дужника,
- 2) одређује царински орган надлежан за обавештење о царинском дугу у складу са чланом 89. ст. 1. и 2. Царинског закона.

Захтев за пренос надлежности за наплату царинског дуга

Члан 334.

Ако царински орган отпреме у току поступка провере, а пре истека рока из члана 131. став 1. тачка 1) ове уредбе, добије доказ да се место, у којем се догодио догађај који доводи до настанка царинског дуга, налази код другог царинског органа, царински орган отпреме одмах, а најкасније у року из члана 131. став 1. тачка 1) ове уредбе све доступне информације шаље надлежном царинском органу у том месту.

Надлежни царински орган у том месту потврђује пријем информација и обавештава царински орган отпреме да ли је надлежан за наплату царинског дуга. Ако није примио те информације у року од 28 дана, царински орган

отпреме одмах наставља поступак провере или покреће поступак наплате царинског дуга.

Алтернативни доказ завршетка националног поступка транзита

Члан 335.

Национални поступак транзита сматра се прописно завршеним ако носилац поступка достави царинском орган отпреме један од следећих докумената којим се потврђује истоветност робе:

1) документ који је оверио царински орган одредишта којим се потврђује истоветност робе и утврђује да је роба допремљена у одредишну царинарницу или испоручена овлашћеном примаоцу у складу са чланом 199. став 4. тачка 2) Царинског закона;

2) документ или царинску евиденцију, које је оверио царински орган и којима се утврђује да је роба физички напустила царинско подручје Републике Србије;

3) царинска исправа издата у трећој земљи у којој је роба стављена у царински поступак;

4) документ издат у трећој земљи, са печатом или другом овером царинског органа те земље, на основу којег се може утврдити да је роба у слободном промету у тој земљи.

Уместо докумената из става 1. овог члана, као доказ се могу доставити њихове копије које је оверио орган који је издао оригинална документа или које је оверио овлашћени управни орган треће земље или Републике Србије.

Потврда о допреми робе из члана 329. ове уредбе не представља доказ да је национални поступак транзита прописно завршен.

Пододељак 6

Поједностављења која се употребљавају у националном поступку транзита

Одобрење статуса овлашћеног пошиљаоца за стављање робе у национални поступак транзита

Члан 336.

Статус овлашћеног пошиљаоца из члана 199. став 4. тачка 1) Царинског закона одобрава се само подносиоцу захтева коме је одобрено, у складу са чланом 77. став 6. Царинског закона, полагање заједничког обезбеђења или је ослобођен од полагања обезбеђења у складу са чланом 83. став 2. Царинског закона.

Захтев за статус овлашћеног пошиљаоца за стављање робе у национални поступак транзита

Члан 337.

Захтев за статус овлашћеног пошиљаоца из члана 199. став 4. тачка 1) Царинског закона, за сврхе стављања робе у национални поступак транзита, подноси се царинарници надлежној за место где подносилац захтева ставља робу у национални поступак транзита.

Захтев за статус овлашћеног примаоца за примање робе стављене у национални поступак транзита

Члан 338.

Захтев за статус овлашћеног примаоца из члана 199. став 4. тачка 2) Царинског закона, за сврхе примања робе стављене у национални поступак транзита, подноси се царинарници надлежној за место где подносилац захтева прима робу стављену у национални поступак транзита.

Статус овлашћеног примаоца из става 1. овог члана, одобрава се само подносиоцу захтева који изјави да ће редовно примати робу стављену у национални поступак транзита.

Захтев за статус овлашћеног примаоца за TIR поступке

Члан 339.

Захтев за статус овлашћеног примаоца из члана 197. Царинског закона, за сврхе TIR поступака, подноси се царинарници надлежној за место где подносилац захтева прима робу стављену у TIR поступак.

Одобрење статуса овлашћеног примаоца за TIR поступке

Члан 340.

Статус овлашћеног примаоца из члана 197. Царинског закона одобрава се подносиоцу захтева који испуњава следеће услове:

- 1) подносилац захтева је пословно настањен у царинском подручју Републике Србије;
- 2) подносилац захтева изјављује да ће редовно примати робу која је у TIR поступку;
- 3) подносилац захтева испуњава критеријуме из члана 28. тач. 1), 2) и 4) Царинског закона.

Одобрење се издаје само ако царински орган сматра да ће моћи да надзире TIR поступке и спроводи контролу без административног напора несразмерног у односу на захтеве датог лица.

Одобрење статуса овлашћеног примаоца примењује се на TIR поступке који се завршавају у месту или местима у Републици Србији наведеним у одобрењу.

Стављање робе у национални поступак транзита од стране овлашћеног пошиљаоца

Члан 341.

Овлашћени пошиљалац, ако намерава да стави робу у национални поступак транзита, подноси транзитну декларацију полазној царинарници. Овлашћени пошиљалац не може започети национални поступак транзита до истека рока који је одређен у одобрењу из члана 199. став 4. тачка 1) Царинског закона.

Овлашћени пошиљалац уноси следеће информације у електронски транзитни систем:

- 1) итинерер, ако је прописан у складу са чланом 321. ове уредбе;
- 2) рок одређен у складу са чланом 320. ове уредбе у коме се роба допрема одредишној царинарници;
- 3) број пломби и јединствене идентификационе ознаке пломби, по потреби.

Овлашћени пошиљалац штампа транзитни пратећи документ или транзитни/сигурносни пратећи документ тек након пријема обавештења о пуштању робе у национални поступак транзита од полазне царинарнице.

Формалности за робу стављену у национални поступак транзита коју прима овлашћени прималац

Члан 342.

Када се роба допреми на место наведено у одобрењу из члана 199. став 4. тачка 2) Царинског закона, овлашћени прималац:

- 1) одмах обавештава одредишну царинарницу о допреми робе и о свим неправилностима или незгодама које су се догодиле за време превоза;
- 2) истоварује робу пошто добије дозволу одредишне царинарнице;
- 3) после истовара, без одлагања уноси резултате прегледа и све друге релевантне информације у вези са истоваром у своју евиденцију;
- 4) обавештава одредишну царинарницу о резултатима прегледа робе и о свим неправилностима, најкасније трећег дана од дана када је примио дозволу за истовар робе.

Одредишна царинарница, када прими обавештење о допреми робе у просторије овлашћеног примаоца, обавештава полазну царинарницу о допреми робе.

Одредишна царинарница, када прими резултате прегледа робе из става 1. тачка 4) овог члана, шаље резултате провере полазној царинарници, најкасније шестог дана од дана када је роба испоручена овлашћеном примаоцу.

Завршетак националног поступка транзита за робу коју прима овлашћени прималац

Члан 343.

Сматра се да је носилац поступка испунио своје обавезе и да је поступак транзита завршен у складу са чланом 199. став 2. Царинског закона када је роба допремљена неоштећена овлашћеном примаоцу у складу са чланом 199. став 4. тачка 2) Царинског закона на место и у року наведеним у одобрењу, у складу са чланом 320. став 1. ове уредбе.

*Потврда о допреми коју издаје овлашћени
прималац*

Члан 344.

Овлашћени прималац, на захтев превозника, издаје потврду којом се потврђује допрема робе на место наведено у одобрењу из члана 199. став 4. тачка 2) Царинског закона и која садржи упућивање на MRN националне транзитне операције. Потврда се издаје на обрасцу који је дат у Прилогу 31 ове уредбе.

Формалности за употребу пломби посебне врсте

Члан 345.

Пломбе посебне врсте морају да испуњавају услове из члана 324. став 1. ове уредбе.

Ако је пломбе сертифициовало надлежно тело у складу са међународним стандардом ISO број 17712:2013 „Теретни контејнери – механичке пломбе“, сматра се да те пломбе испуњавају услове из става 1. овог члана.

За контејнерски транспорт, у највећој могућој мери употребљавају се пломбе са високим степеном безбедности.

Пломбе посебне врсте садрже следеће ознаке:

- 1) име лица коме је, у складу са чланом 199. став 4. тачка 3) Царинског закона, одобрено да их употребљава;
- 2) одговарајућа скраћеница или шифра на основу које царински орган отпреме може идентификовати лице из тачке 1) овог става.

Носилац поступка уноси број и јединствене идентификационе ознаке пломби посебне врсте у транзитну декларацију и ставља их најкасније у тренутку када се роба пусти у национални поступак транзита.

Одобрење за употребу пломби посебне врсте

Члан 346.

Одобрење, у складу са чланом 199. став 4. тачка 3) Царинског закона, за употребу пломби посебне врсте на превозним средствима, контејнерима или паковањима која се користе у националном поступку транзита издаје се ако царински орган одобри пломбе наведене у захтеву.

*Царински надзор над употребом пломби
посебне врсте*

Члан 347.

Царински орган контролише употребу пломби посебне врсте од стране лица коме је одобрена њихова употреба у складу са чланом 346. ове уредбе.

Опште одредбе о одобрењима за поједностављења

Члан 348.

Одобрења из члана 199. став 4. Царинског закона издају се подносиоцима захтева који испуњавају следеће услове:

- 1) подносилац захтева је пословно настањен на царинском подручју Републике Србије;
- 2) подносилац захтева изјављује да ће редовно користити национални поступак транзита;
- 3) подносилац захтева испуњава критеријуме утврђене у члану 28. тач. 1), 2) и 4) Царинског закона.

Одобрење се издаје само ако царински орган сматра да ће моћи да надзире национални поступак транзита и спроводи контролу без административног напора несразмерног у односу на захтев датог лица.

Пододељак 7

Роба која се транспортује фиксном транспортном инсталацијом

Транспорт фиксном транспортном инсталацијом и спровођење националног поступка транзита

Члан 349.

Ако роба која се транспортује фиксном транспортном инсталацијом улази у царинско подручје Републике Србије том инсталацијом, сматра се да је та роба стављена у национални поступак транзита када уђе на царинско подручје Републике Србије.

Ако се роба већ налази у царинском подручју Републике Србије и транспортује се фиксном транспортном инсталацијом, сматра се да је та роба стављена у национални поступак транзита када се стави у фиксну транспортну инсталацију.

Ако се роба транспортује фиксним транспортним инсталацијама, у сврхе националног поступка транзита, носилац поступка је оператор фиксне транспортне инсталације пословно настањен у Републици Србији.

Носилац поступка и царински орган утврђују начин царинског надзора над робом у транспорту.

Оператор фиксне транспортне инсталације, сматра се превозником, у сврхе из члана 199. став 3. Царинског закона.

Национални поступак транзита је завршен када се изврши одговарајући унос у пословну евиденцију пошиљаоца или оператора фиксне транспортне инсталације, којим се потврђује да је роба која се транспортовала фиксном транспортном инсталацијом:

- 1) стигла у погон примаоца,
- 2) укључена у транспортну, односно дистрибутивну мрежу примаоца или
- 3) напустила царинско подручје Републике Србије.

ГЛАВА III
СМЕШТАЈ РОБЕ

ОДЕЉАК 1
ЦАРИНСКО СКЛАДИШТЕЊЕ

Забрана малопродаје

Члан 350.

Одобрења за управљање царинским складиштем издају се под условом да се простори за смештај не користе у сврху малопродаје, осим ако се роба продаје на мало у некој од следећих ситуација:

- 1) уз ослобођење од плаћања увозних дажбина за чланове међународних организација;
- 2) уз ослобођење од плаћања увозних дажбина за војску или припаднике страних оружаних снага, према закљученим споразумима;
- 3) уз ослобођење од плаћања увозних дажбина за дипломатско или конзуларно особље, које према међународним споразумима има по том основу право на ослобођење од плаћања увозних дажбина;
- 4) уз ослобођење од плаћања увозних дажбина за друга лица, у складу са закљученим споразумима.

Ради остваривања права на ослобођење од плаћања увозних дажбина из става 1. овог члана, царинском органу се прилажу одговарајући докази наведени у пропису којим се регулише то право на ослобођење.

Посебно опремљени простори за смештај

Члан 351.

Ако роба представља опасност или постоји вероватноћа да може покварити осталу робу или, из других разлога, захтева посебне услове, у одобрењу за управљање царинским складиштем може се навести да се та роба може смештати само у просторима који су за то посебно опремљени.

Типови царинских складишта за која се издају одобрења

Члан 352.

У одобрењу за управљање царинским складиштем наводи се тип царинског складишта за који се издаје одобрење:

- 1) јавно царинско складиште типа I;
- 2) јавно царинско складиште типа II;
- 3) приватно царинско складиште.

*ГЛАВА IV
ПОСЕБНА УПОТРЕБА*

ОДЕЉАК 1
ПРИВРЕМЕНИ УВОЗ

**Пододељак 1
Опште одредбе**

Члан 353.

Царински орган издаје одобрење за поступак привременог увоза ако роба стављена у поступак остане у непромењеном стању, ако није другачије предвиђено.

На роби из става 1. овог члана дозвољене су поправке и одржавање, укључујући ремонт и подешавање или мере за очување робе или за обезбеђивање њихове усклађености са техничким захтевима за употребу на основу тог поступка.

Место подношења захтева

Члан 354.

Изузетно од члана 17. став 3. Царинског закона, захтев за одобрење привременог увоза подноси се царинском органу надлежном за место у коме ће се роба први пут употребити.

Изузетно од члана 17. став 3. Царинског закона, ако се захтев за одобрење привременог увоза подноси путем усмене декларације у складу са чланом 211. ове уредбе, радњом у складу са чланом 214. ове уредбе или АТА или CPD карнетом у складу са чланом 273. ове уредбе, захтев се подноси у месту где је роба допремљена и декларисана за привремени увоз.

Привремени увоз са делимичним ослобођењем од плаћања увозних дажбина

Члан 355.

Одобрење за привремени увоз са делимичним ослобођењем од плаћања увозних дажбина издаје се за робу која не испуњава све релевантне захтеве за потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина из чл. 358–365. и чл. 369–386. ове уредбе.

Одобрење за привремени увоз са делимичним ослобођењем од плаћања увозних дажбина не издаје се за потрошну робу и путничка возила, без обзира на њихову намену.

Пододељак 2

Превозна средства, палете и контејнери, укључујући њихов прибор и опрему

Опште одредбе

Члан 356.

Потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина може се одобрити за робу из чл. 357–360. и члана 362. ове уредбе иако су подносилац захтева и носилац поступка пословно настањени у царинском подручју Републике Србије.

Палете

Члан 357.

Потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина одобрава се за палете.

Резервни делови, прибор и опрема за палете

Члан 358.

Потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина одобрава се за резервне делове, прибор и опрему за палете ако се привремено увозе да би били поново извезени посебно или као део палета.

Контејнери

Члан 359.

Потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина одобрава се за контејнере ако су трајно обележени на одговарајућем и јасно видљивом месту са свим следећим подацима:

- 1) идентификацијом власника или оператера, која се може исказати или пуним именом/називом или препознатљивом идентификационом ознаком, искључујући симболе као што су грбови или заставе;
- 2) идентификационим ознакама и бројевима контејнера које дају власник или оператер;
- 3) тара масом контејнера, укључујући сву трајно причвршћену опрему.

За контејнере за превоз терета за употребу у поморском саобраћају или за било који други контејнер са префиксом ISO стандарда који се састоји од четири велика слова од којих је последње U, идентификација власника или главног оператера и серијског броја контејнера и контролни број контејнера морају бити у складу са међународним стандардом ISO 6346 и његовим анексима.

Ако се захтев за одобрење подноси у складу са чланом 273. став 1. ове уредбе, контејнере надзире лице пословно настањено у царинском подручју Републике Србије или лице пословно настањено ван царинског подручја

Републике Србије, које има заступника у царинском подручју Републике Србије.

Лице из става 3. овог члана доставља царинским органима, на захтев, детаљне информације у вези са кретањем сваког контејнера коме је одобрен привремени увоз, укључујући датуме и места уласка и окончања поступка.

Резервни делови, прибор и опрема за контејнере

Члан 360.

Потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина одобрава се за резервне делове, прибор и опрему за контејнере ако се привремено увозе да би били поново извезени посебно или као део контејнера.

Услови за одобравање потпуног ослобођења од плаћања увозних дажбина за превозна средства

Члан 361.

Појам „превозна средства“, за сврхе овог члана, укључује уобичајене резервне делове, прибор и опрему уз превозно средство.

Ако је превозно средство декларисано за привремени увоз усмено, у складу са чланом 211. ове уредбе или другом радњом у складу са чланом 214. ове уредбе, одобрење се издаје лицу које има физичку контролу над робом у тренутку пуштања робе у поступак привременог увоза, осим ако то лице иступа у име другог лица и тада се одобрење издаје том другом лицу.

Потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина одобрава се за друмска, железничка, ваздухопловна превозна средства и пловила у водном саобраћају ако испуњавају следеће услове:

1) регистрована су ван царинског подручја Републике Србије на име лица пословно настањеног ван тог подручја или, ако превозно средство није регистровано, власништво је лица пословно настањеног ван царинског подручја Републике Србије;

2) употребљава их лице пословно настањено ван царинског подручја Републике Србије, осим у случајевима из чл. 363, 364. и 365. ове уредбе.

Ако превозна средства из става 3. овог члана приватно употребљава треће лице пословно настањено ван царинског подручја Републике Србије, потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина одобрава се ако је носилац одобрења прописно овластио то лице у писаном облику.

Резервни делови, прибор и опрема за страна превозна средства

Члан 362.

Потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина одобрава се за резервне делове, прибор и опрему за превозна средства ако се привремено увозе да би били поново извезени посебно или као део превозног средства.

Услови за одобравање потпуног ослобођења од плаћања увозних дажбина за лица пословно настањена у царинском подручју Републике Србије

Члан 363.

Лица пословно настањена у царинском подручју Републике Србије имају право на потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина ако је испуњен неки од следећих услова:

- 1) у случају железничких превозних средстава, она се стављају на располагање тим лицима у складу са уговором на основу којег свако лице може користити шинска возила другог лица у оквиру тог уговора;
- 2) у случају друмских превозних средстава регистрованих у царинском подручју Републике Србије, приколица је прикључена на превозно средство;
- 3) превозна средства се користе у вези са хитним случајевима;
- 4) превозна средства употребљавају лица регистрована за изнајмљивање, а у циљу поновног извоза.

Превозна средства која употребљавају физичка лица која имају пребивалиште у царинском подручју Републике Србије

Члан 364.

Физичка лица која имају пребивалиште у царинском подручју Републике Србије имају право на потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина на превозна средства регистрована у иностранству, која употребљавају у приватне сврхе, ако имају одобрено привремено боравиште у иностранству дуже од шест месеци, ако превозно средство користе у периоду док бораве у царинском подручју Републике Србије и дужна су да то превозно средство поново извезу приликом напуштања царинског подручја Републике Србије.

Чланови уже породице лица из става 1. овог члана могу користити превозно средство из става 1. овог члана само док се лице из става 1. овог члана налази у царинском подручју Републике Србије.

Физичка лица која имају пребивалиште у царинском подручју Републике Србије имају право на потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина на превозно средство које су изнајмили на основу писаног уговора и користе га приватно, за једну од следећих сврха:

- 1) за повратак у место пребивалишта у царинском подручју Републике Србије;
- 2) за напуштање царинског подручја Републике Србије.

Физичка лица која имају пребивалиште у царинском подручју Републике Србије имају право на потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина на превозна средства која употребљавају у комерцијалне или приватне сврхе ако су запослени код власника, изнајмљивача или закупца превозног

средства и да је послодавац пословно настањен ван царинског подручја Републике Србије.

Приватна употреба превозног средства из става 4. овог члана, дозвољена је за путовање између места рада и места становања запосленог или у сврхе обављања професионалног задатка запосленог предвиђеног уговором о раду.

Лице које употребљава превозно средство, на захтев царинског органа, мора показати примерак уговора о раду.

За сврхе овог члана:

- 1) приватна употреба превозног средства је употреба која није комерцијална;
- 2) комерцијална употреба превозног средства је употреба превозног средства за превоз лица уз накнаду или индустријски или комерцијални превоз робе, независно да ли се обавља уз накнаду.

Ослобођење од плаћања увозних дажбина на превозна средства у осталим случајевима

Члан 365.

Потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина одобрава се ако превозно средство треба привремено регистровати у царинском подручју Републике Србије, с циљем поновног извоза:

- 1) лицу које је у Републици Србији уписано у евиденцију као дописништво иностраног медија или је представник иностраног медија у смислу прописа којима се уређује јавно информисање и медији, а које намерава да поново извезе то превозно средство. Уз захтев за одобрење за ослобођење од плаћања увозних дажбина, подносилац захтева царинском органу прилаже доказ да је уписан у евиденцију министарства надлежног за послове јавног информисања;
- 2) физичком лицу које има пребивалиште у царинском подручју Републике Србије, ако се то лице сели из царинског подручја Републике Србије.

Потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина може се у изузетним случајевима одобрити ако превозно средство комерцијално употребљавају лица пословно настањена у царинском подручју Републике Србије, за обављање појединачног посла.

Окончање поступка привременог увоза за железничка превозна средства, палете и контејнере

Члан 366.

У погледу железничких превозних средства која, на основу уговора заједнички употребљавају превозници пословно настањени у царинском подручју Републике Србије и превозници који нису пословно настањени у

царинском подручју Републике Србије, а који пружају услуге превоза железницом, поступак привременог увоза може се окончати када се извезу или поново извезу железничка превозна средства исте врсте или исте вредности као и она која су стављена на располагање лицу пословно настањеном у царинском подручју Републике Србије.

За палете, поступак привременог увоза може се окончати када се извезу или поново извезу палете исте врсте или исте вредности као и оне које су стављене у тај поступак.

За контејнере, поступак привременог увоза окончава се када се извезу или поново извезу контејнери исте врсте или исте вредности као и они који су стављени у тај поступак.

Рокови за окончање поступка привременог увоза за превозна средства и контејнере

Члан 367.

Поступак привременог увоза у случају превозних средстава и контејнера мора се окончати у следећим роковима од стављања робе у поступак:

- 1) за железничка превозна средства: 12 месеци;
- 2) за комерцијалну употребу превозних средстава, осим железничких превозних средстава: време потребно за обављање превоза;
- 3) за друмска превозна средства која приватно употребљавају:
 - (1) студенти: период у коме студенти остају у царинском подручју Републике Србије, искључиво ради студирања,
 - (2) лица која обављају послове одређеног временског трајања: период потребан за обављање тог посла,
 - (3) у осталим случајевима, укључујући животиње за јахање или вучу и возила која она вуку: шест месеци;
- 4) за ваздухопловна превозна средства за приватну употребу: шест месеци;
- 5) за пловила у водном саобраћају за приватну употребу: 18 месеци;
- 6) за контејнере, њихову опрему и прибор: 12 месеци.

Рокови за поновни извоз у случају професионалних услуга изнајмљивања

Члан 368.

Ако је превозно средство привремено увезено у царинско подручје Републике Србије са потпуним ослобођењем од увозних дажбина у складу са чланом 361. ове уредбе и враћено лицу регистровано за изнајмљивање пословно настањеном у царинском подручју Републике Србије, поновни извоз којим се окончава поступак привременог увоза мора се обавити у року

од шест месеци од дана уласка превозног средства у царинско подручје Републике Србије.

Ако лице регистровано за изнајмљивање, пословно настањено у царинском подручју Републике Србије, поново изнајми превозно средство лицу пословно настањеном ван тог подручја или физичким лицима која имају пребивалиште у царинском подручју Републике Србије, поновни извоз, којим се окончава поступак привременог увоза, мора се обавити у року од шест месеци од дана уласка превозног средства у царинско подручје Републике Србије и у року од три недеље од дана закључења уговора о поновном изнајмљивању.

Сматра се да је датум уласка у царинско подручје Републике Србије датум закључења уговора о изнајмљивању на основу којег је превозно средство употребљено у време уласка у то подручје, осим ако се докаже датум стварног уласка.

Одобрење привременог увоза превозног средства из става 1. овог члана издаје се под условом да се превозно средство не користи за друге сврхе осим поновног извоза.

У случају из члана 364. став 3. ове уредбе превозно средство се, у року од три недеље од закључења уговора о изнајмљивању или поновном изнајмљивању, мора вратити лицу регистрованом за изнајмљивање пословно настањеном у царинском подручју Републике Србије ако превозно средство употребљава физичко лице за повратак у своје пребивалишта у царинском подручју Републике Србије или за поновни извоз ако превозно средство то лице употребљава за напуштање царинског подручја Републике Србије.

Пододељак 3.

Остала роба, осим превозних средстава, палета и контејнера

Лични предмети и предмети у спортске сврхе које увозе путници

Члан 369.

Потпуно ослобођење од увозних дажбина одобрава се за робу коју увозе путници за личне потребе, која им је потребна током путовања и предмете у спортске сврхе.

Лични предмети су сви предмети који су путнику потребни за личну употребу током путовања, узимајући у обзир све околности путовања, али искључујући робу увезену у комерцијалне сврхе.

Путник, у смислу става 1. овог члана, је лице из члана 2. став 1. тачка 35) подтачка (1) ове уредбе.

Материјал за разоноду посаде на пловилу

Члан 370.

Потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина одобрава се за материјал за разоноду посаде на пловилу, у следећим случајевима:

- 1) ако се употребљава на страном пловилу које плови у међународном водном превозу;
- 2) ако је искрцан са тог пловила и посада га привремено користи на копну;
- 3) ако га употребљава посада пловила у културне или социјалне сврхе, којима управљају непрофитне организације, или у просторима у којима се уобичајено обавља верска служба за чланове посаде пловила.

Материјал за помоћ у несрећама

Члан 371.

Потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина одобрава се за материјал за помоћ у несрећама ако се употребљава у вези са мерама предузетим за отклањање последица несрећа или сличних ситуација које погађају царинско подручје Републике Србије.

Подносилац захтева и носилац поступка могу бити пословно настањени у царинском подручју Републике Србије.

Медицинска, хируршка и лабораторијска опрема

Члан 372.

Потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина одобрава се за медицинску, хируршку и лабораторијску опрему која се шаље на позајмицу на захтев болнице или друге медицинске установе којој је та опрема хитно потребна због неадекватности њихових сопствених капацитета и ако је намењена за дијагностичке или терапеутске сврхе. Подносилац захтева и носилац поступка могу бити пословно настањени у царинском подручју Републике Србије.

Животиње

Члан 373.

Потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина одобрава се за животиње у власништву лица пословно настањеног ван царинског подручја Републике Србије.

Роба за употребу у пограничним подручјима

Члан 374.

Потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина одобрава се за следећу робу намењену употреби у пограничним подручјима:

- 1) опрему чији су власници и коју употребљавају лица пословно настањена у пограничном подручју уз погранично подручје Републике Србије на којем ће се роба употребљавати;

2) роба која се употребљава за изградњу, поправку или одржавање инфраструктуре у пограничном подручју Републике Србије за које су надлежни органи управе.

*Носачи звука, слике или података
и промотивни материјал*

Члан 375.

Потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина одобрава се за следећу робу:

- 1) носаче звука, слике или података који се достављају бесплатно и употребљавају у сврхе презентације пре продаје или су намењени за производњу звучног записа, звучну монтажу или репродукцију;
- 2) материјал који се употребљава искључиво у промотивне сврхе, укључујући превозна средства посебно опремљена за те намене.

Професионална опрема

Члан 376.

Потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина одобрава се за професионалну опрему, ако:

- 1) је у власништву лица пословно настањеног ван царинског подручја Републике Србије;
- 2) је привремено увози лице пословно настањено ван царинског подручја Републике Србије или лице, пословно настањено у царинском подручју Републике Србије, запослено код власника из тачке 1) овог става;
- 3) је употребљава лице које је привремено увози или се употребљава под његовим надзором, осим у случајевима аудиовизуелне копродукције.

Без обзира на став 1. овог члана, потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина одобрава се за преносне музичке инструменте које привремено увозе путници да би их користили као професионалну опрему. Путници могу имати пребивалиште у царинском подручју Републике Србије или ван њега.

Потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина одобрава се за професионалну опрему лицу које је у Републици Србији уписано у евиденцију као дописништво иностраног медија или је представник иностраног медија у смислу прописа којима се уређује јавно информисање и медији, а које намерава да поново извезе ту опрему. Уз захтев за одобрење за ослобођење од плаћања увозних дажбина, подносилац захтева царинском органу прилаже доказ да је уписан у евиденцију министарства надлежног за послове јавног информисања.

Потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина не одобрава се за професионалну опрему намењену употреби за неку од следећих сврха:

- 1) индустријску производњу робе;
- 2) индустријско паковање робе;
- 3) експлоатацију природних ресурса;
- 4) изградњу, поправку или одржавање зграда;
- 5) земљане и сличне радове.

На ручни алат не односе се одредбе тач. 3), 4) и 5) става 4. овог члана.

Педагошки материјал и научна опрема

Члан 377.

Потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина одобрава се за педагошки материјал и научну опрему, ако:

- 1) су у власништву лица пословно настањеног ван царинског подручја Републике Србије;
- 2) их привремено увозе непрофитне јавне или приватне научне или образовне установе или установе за стручно оспособљавање и употребљавају се искључиво за образовање, стручно оспособљавање или научно истраживање у надлежности установе која их привремено увози;
- 3) се привремено увозе у разумној количини с обзиром на сврху привременог увоза;
- 4) се не употребљавају у комерцијалне сврхе.

Амбалажа

Члан 378.

Потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина одобрава се за следећу робу:

- 1) амбалажу која се привремено увози пуна, а намењена је поновном извозу празна или пуна;
- 2) амбалажу која се привремено увози празна, а намењена је поновном извозу пуна.

Модел, матрице, калупи, цртежи, скице, инструменти за мерење, контролу и испитивање, као и други слични предмети

Члан 379.

Потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина одобрава се за моделе, матрице, калупе, цртеже, скице, инструменте за мерење, контролу и испитивање као и за друге сличне предмете, ако:

- 1) су у власништву лица пословно настањеног ван царинског подручја Републике Србије;

2) их у производњи употребљава лице пословно настањено у царинском подручју Републике Србије, а више од 50% производа, добијених њиховом употребом, се извози.

Специјални алати и инструменти

Члан 380.

Потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина одобрава се за специјалне алате и инструменте, ако:

1) су у власништву лица пословно настањеног ван царинског подручја Републике Србије;

2) се стављају на располагање лицу пословно настањеном у царинском подручју Републике Србије за производњу робе, а више од 50% робе, добијене њиховом употребом, се извози.

Роба која се користи за обављање тестирања или на којој се обавља тестирање

Члан 381.

Потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина одобрава се за робу у било којој од следећих ситуација:

1) на којој се обављају тестирања, експерименти или демонстрације;

2) на којој се мора обавити тестирање у складу са купопродајним уговором, који укључује одредбе о обавезном тестирању које се стварно и обави;

3) која се употребљава за обављање тестирања, експеримената или демонстрација без финансијске добити.

Узорци

Члан 382.

Потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина одобрава се за узорке који се искључиво користе за приказивање или демонстрације у царинском подручју Републике Србије, ако је количина узорака разумна имајући у виду ту употребу.

Производна средства за замену

Члан 383.

Потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина одобрава се за производна средства за замену која добављач или сервисер привремено стављају на располагање купцу до поправке или испоруке сличне робе.

Роба за манифестације или за продају у одређеним ситуацијама

Члан 384.

Потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина одобрава се за робу намењену излагању или коришћењу на јавној манифестацији која није искључиво организована ради комерцијалне продаје робе или добијену на таквим манифестацијама из робе стављене у поступак привременог увоза.

У изузетним случајевима, царински орган може одобрити потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина за робу намењену излагању или употреби на другим манифестацијама или која је добијена на тим другим манифестацијама из робе стављене у поступак привременог увоза.

У сврхе окончања поступка привременог увоза за робу из ст. 1. и 2. овог члана, осим дувана и дуванских прерађевина и горива, њена потрошња, уништење или бесплатна подела посетиоцима на манифестацији, сматра се поновним извозом ако њена количина одговара врсти манифестације, броју посетилаца и обиму учешћа носиоца поступка на тој манифестацији.

Потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина одобрава се за робу коју је власник испоручио ради излагања лицу у Републици Србији које има право да је купи након излагања.

Потпуно ослобођење од увозних дажбина одобрава се за:

- 1) уметничка дела, збирке и антиквитете, привремено увезене за изложбу, с намером могуће продаје;
- 2) робу, осим новопроизведене, која се увози ради аукцијске продаје.

Када се поступак привременог увоза за робу, привремено увезену у складу са овим чланом, окончава стављањем те робе у слободан промет, износ дуга се одређује на основу елемента за обрачун који одговара за ту робу у тренутку прихватања декларације за слободан промет.

Ако се роба, привремено увезена у складу са овим чланом, пласира на тржиште, сматра се да је пријављена за стављање у слободан промет пре истека рока за окончање поступка привременог увоза.

Резервни делови, прибор и опрема

Члан 385.

Потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина одобрава се за резервне делове, прибор и опрему који се употребљавају за поправку и одржавање, укључујући ремонт, подешавање и очување робе стављене у поступак привременог увоза.

Остала роба

Члан 386.

Потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина може се одобрити и за робу, осим робе из чл. 357–365. и чл. 369–385. ове уредбе или која не испуњава услове из тих чланова уредбе, ако се привремено увози:

- 1) повремено, на период не дужи од три месеца; или
- 2) у посебним ситуацијама без економског дејства у Републици Србији.

Посебни рокови за окончање поступка

Члан 387.

За робу из члана 381. став 1. тачка 3), члана 383. и члана 384. став 4. ове уредбе рок за окончање поступка је шест месеци од тренутка стављања робе у поступак привременог увоза.

За животиње из члана 373. ове уредбе рок за окончање поступка не може бити краћи од 12 месеци од тренутка стављања животиња у поступак привременог увоза.

**Пододељак 4.
Спровођење поступка**

Подношење декларације у писаном облику

Члан 388.

Ако су лични предмети, роба за спортске сврхе, превозна средства или резервни делови, прибор и опрема за превозна средства усмено декларисани, у складу са чланом 211. ове уредбе, или радњом, у складу са чланом 214. ове уредбе, царински орган може, ако се ради о високом износу увозних дажбина или када постоји озбиљан ризик у смислу непоштовања неке од обавеза утврђених царинским прописима, да захтева декларацију у писаном облику.

Подаци који се уносе у декларацију

Члан 389.

Ако се роба стављена у поступак привременог увоза после тога ставља у царински поступак који омогућује окончање поступка привременог увоза у складу са чланом 187. став 1. Царинског закона, декларација за наредни царински поступак, осим у случају АТА/СРД карнета, садржи ознаку „ПУ” и, по потреби, одговарајући број одобрења.

Ако се роба стављена у поступак привременог увоза поново извози у складу са чланом 233. став 1. Царинског закона, декларација за поновни извоз, осим у случају АТА/СРД карнета, садржи податке из става 1 овог члана.

Примена одредби Конвенције о привременом увозу

Члан 390.

На услове и поступак привременог увоза робе који нису прописани чл. 353–389. ове уредбе, примењују се одговарајуће одредбе Конвенције о привременом увозу.

На робу из прилога уз Анексе Конвенције о привременом увозу може се одобрити приврени увоз уз потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина.

Употреба у посебне сврхе

Обавеза носиоца одобрења за употребу у посебне сврхе

Члан 391.

Одобрење за употребу у посебне сврхе издаје се ако се носилац одобрења обавезе на испуњавање једне од следећих обавеза:

- 1) да употребљава робу у сврхе наведене у захтеву за ослобођење од плаћања увозних дажбина или за примену ниже стопе царине;
- 2) да пренесе обавезу из тачке 1) овог става на друго лице под условима које утврде царински органи.

ГЛАВА V
ОПЛЕМЕЊИВАЊЕ

Одобрење

Члан 392.

Царински орган у одобрењу за поступак оплемењивања наводи мере којима се утврђује следеће:

- 1) да су добијени производи добијени прерадом робе стављене у поступак оплемењивања;
- 2) да су испуњени услови за употребу еквивалентне робе у складу са чланом 193. Царинског закона или система стандардне замене у складу са чланом 225. Царинског закона.

Одобрење за активно оплемењивање може се издати за помоћна средства у производњи у смислу члана 4. став 1. тачка 37) подтачка (5) Царинског закона, осим за:

- 1) гориво и изворе енергије, осим оних неопходних за испитивање добијених производа или за утврђивање недостатака на роби стављеној у поступак којој је потребна поправка;
- 2) мазива, осим оних која су потребна за испитивање, подешавање или повлачење добијених производа;
- 3) опрему и алате.

Одобрење за активно оплемењивање издаје се само ако су испуњени следећи услови:

- 1) роба се, након прераде, не може економски вратити у опис или стање у коме се налазила пре стављања у поступак;

2) употреба поступка не може довести до избегавања примене правила о пореклу и количинским ограничењима која важе за увозне производе.

Одредба става 3. тачка 1) овог члана не примењује се ако се износ увозних дажбина утврђује у складу са чланом 74. став 4. Царинског закона.

Подаци који се уносе у декларацију

Члан 393.

Ако се роба стављена у поступак активног оплемењивања или производи добијени у том поступку, стављају у царински поступак који омогућује окончање поступка активног оплемењивања у складу са чланом 187. став 1. Царинског закона, декларација за наредни царински поступак, осим у случају АТА или СРД карнета, садржи ознаку „АО” и одговарајући број одобрења.

Ако роба стављена у поступак активног оплемењивања подлеже посебним мерама трговинске политике и те мере важе и када роба, у облику добијених производа или не, буде стављена у наредни царински поступак, декларација за наредни царински поступак садржи податке из става 1. овог члана, као и ознаку „МТП”.

Ако се роба стављена у поступак активног оплемењивања поново извози у складу са чланом 233. став 1. Царинског закона, декларација за поновни извоз садржи податке из ст. 1. и 2. овог члана.

Посебни случајеви окончања поступка активног оплемењивања

Члан 394.

У сврхе окончања поступка активног оплемењивања под поновним извозом сматра се следеће:

- 1) добијени производи се испоручују лицу које има право на ослобођење од плаћања увозних дажбина у складу са Бечком конвенцијом о дипломатским односима од 18. априла 1961. године или Бечком конвенцијом о конзуларним односима од 24. априла 1963. године, односно Њујоршком конвенцијом о специјалним мисијама од 16. децембра 1969. године;
- 2) добијени производи се испоручују страним војним снагама у царинском подручју Републике Србије, ако је то предвиђено одговарајућим међународним споразумом;
- 3) испорука ваздухоплова;
- 4) испорука свемирских летелица и пратеће опреме;
- 5) испорука главних добијених производа на које се примењује стопа царине нула у *erga omnes* режиму или за које је издата потврда о пловидбености ваздухоплова;

б) одлагање, у складу са одговарајућим одредбама, споредних добијених производа чије је уништење под царинским надзором забрањено из еколошких разлога.

Одредба става 1. овог члана не примењује се, ако:

1) би се на страну робу која је стављена у поступак активног оплемењивања примењивале мере пољопривредне или трговинске политике, привремена или коначна антидампиншка дажбина, компензаторна дажбина, заштитна мера или додатна царинска дажбина као резултат суспензије концесија у случају декларисања за стављање у слободан промет;

2) би за робу без порекла стављену у поступак активног оплемењивања настао царински дуг у складу са чланом 66. став 1. Царинског закона, ако носилац одобрења намерава да поново извезе добијене производе. У случају из става 1. тачка 3) овог члана, надзорна царинарница дозвољава да се поступак активног оплемењивања оконча након што је роба која је стављена у поступак, првобитно употребљена за производњу, поправку, укључујући одржавање, опремање или преуређивање ваздухоплова или њихових делова, ако је евиденција носиоца поступка таква да омогућава проверу да се поступак правилно примењује и обавља.

У случају из става 1. тачка 4) овог члана, надзорна царинарница дозвољава да се поступак активног оплемењивања оконча након што је роба која је стављена у поступак, првобитно употребљена за производњу, поправку, укључујући одржавање, опремање или преуређивање сателита, њихових лансирних летелица и земаљске опреме, као и њихових делова који чине саставне делове система, ако је евиденција носиоца поступка таква да омогућава проверу да се поступак правилно примењује и обавља.

У случају из става 1. тачка 5) овог члана, надзорна царинарница дозвољава да се поступак активног оплемењивања оконча након што је роба која је стављена у поступак, по први пут употребљена у процесима прераде у вези са испорученим добијеним производима или њиховим деловима, ако је евиденција носиоца поступка таква да омогућава проверу да се поступак правилно примењује и обавља.

У случају из става 1. тачка 6) овог члана, носилац поступка активног оплемењивања доказује да је окончање поступка активног оплемењивања у складу са уобичајеним правилима, немогуће или неекономично.

Добијени производи или роба који се сматрају стављеним у слободан промет

Члан 395.

Ако је у одобрењу за активно оплемењивање наведено да се добијени производи или роба стављена у поступак сматрају стављеним у слободан промет ако нису стављени у наредни царински поступак или поново извезени по истеку рока за окончање поступка, декларација за стављање у

слободан промет сматра се поднетом и прихваћеном, а пуштање робе одобреним на дан истека рока за окончање поступка.

У случају из става 1. овог члана, производи или роба стављени у поступак активног оплемењивања постају домаћа роба након стављања у промет.

Пасивно оплемењивање уз употребу еквивалентне робе

Члан 396.

У случају пасивног оплемењивања из члана 193. став 4. тачка 4) Царинског закона, у одобрењу се наводи рок у коме домаћа роба, која је замењена еквивалентном робом, мора бити стављена у поступак пасивног оплемењивања. Тај рок не сме бити дужи од шест месеци.

На захтев носиоца одобрења, рок се може продужити и по његовом истеку, под условом да укупан рок не пређе једну годину.

У случају претходног увоза добијених производа, полаже се обезбеђење које обухвата износ увозних дажбина који би требало платити ако замењена домаћа роба не би била стављена у поступак пасивног оплемењивања у складу са ставом 1. овог члана.

Поправка робе у оквиру пасивног оплемењивања

Члан 397.

Ако се поступак пасивног оплемењивања захтева због поправке, роба за привремени извоз мора бити подобна за поправку и поступак се не може користити за побољшање техничких карактеристика робе.

ДЕО ОСМИ

ИЗНОШЕЊЕ РОБЕ ИЗ ЦАРИНСКОГ ПОДРУЧЈА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ГЛАВА 1

ФОРМАЛНОСТИ ПРЕ ИЗНОШЕЊА РОБЕ

Рок за подношење декларације пре отпреме

Члан 398.

Декларација пре отпреме из члана 227. Царинског закона подноси се надлежној царинарници у следећим роковима:

- 1) у случају ваздушног саобраћаја, најмање 30 минута пре поласка са аеродрома у царинском подручју Републике Србије;
- 2) у случају друмског и унутрашњег водног саобраћаја, најмање један сат пре него што роба треба да напусти царинско подручје Републике Србије;
- 3) у случају железничког саобраћаја:

(1) ако путовање возом од последње станице до излазне царинарнице траје мање од два сата, најкасније један сат пре доласка робе у место за које је надлежна излазна царинарница;

(2) у свим другим случајевима, најмање два сата пре него што роба треба да напусти царинско подручје Републике Србије.

У следећим ситуацијама, рок за подношење декларације пре отпреме је онај који важи за активно превозно средство које се користи за напуштање царинског подручја Републике Србије:

1) ако је роба стигла у излазну царинарницу на другом превозном средству са кога се претоварује пре напуштања царинског подручја Републике Србије (интермодални транспорт);

2) ако је роба стигла у излазну царинарницу на превозном средству које се и само превози на активном превозном средству када напушта царинско подручје Републике Србије (комбиновани транспорт).

Рокови из овог члана се не примењују у случају више силе.

Ослобођење од обавезе подношења декларације пре отпреме

Члан 399.

Не доводећи у питање обавезу подношења декларације у складу са чланом 139. став 1. Царинског закона или декларације за поновни извоз у складу са чланом 233. став 1. Царинског закона, следећа роба се ослобађа од обавезе подношења декларације пре отпреме:

1) електрична енергија;

2) роба која се отпрема цевоводом;

3) предмети из члана 2. тачка 22) подтачка 2) ове уредбе;

4) роба која се креће у складу са правилима Светског поштанског савеза;

5) роба у личном пртљагу путника;

6) роба из члана 215. ове уредбе, осим када се превози на основу уговора о превозу и то:

(1) палете, резервни делови, прибор и опрема за палете,

(2) контејнери, резервни делови, прибор и опрема за контејнере,

(3) превозна средстава, резервни делови, прибор и опрема за превозна средства;

7) роба обухваћена АТА и СРД карнетима;

8) роба која се креће на основу обрасца 302 из Споразума између држава чланица Северноатлантског уговора, потписаним у Лондону 19. јуна 1951. године, и осталих држава учесница у Партнерству за мир о статусу њихових

снага, са Додатним протоколом споразума између држава чланица Северноатлантског уговора и осталих држава учесница у Партнерству за мир о статусу њихових снага и наредним Додатним протоколом споразума између држава чланица Северноатлантског уговора и осталих држава учесница у Партнерству за мир о статусу њихових снага;

9) оружје и војна опрема које из царинског подручја Републике Србије, војним превозом или превозом који се обавља само за потребе војних органа, износе органи надлежни за одбрану државе;

10) роба за коју се може тражити ослобођење од плаћања дажбина на основу Бечке конвенције о дипломатским односима од 18. априла 1961. године, Бечке конвенције о конзуларним односима од 24. априла 1963. године, других конзуларних конвенција или на основу Њујоршке конвенције о специјалним мисијама од 16. децембра 1969. године;

11) роба која се испоручује ради уградње као део или прибор у пловила или ваздухоплове и за рад мотора, машина и остале опреме пловила или ваздухоплова, као и храна и друга роба која ће се трошити или продавати на пловилу или ваздухоплову.

Од обавезе подношења декларације пре отпреме ослобођена је роба, и то:

1) роба која остане натоварена на ваздухоплову током задржавања на аеродрому ван царинског подручја Републике Србије, ако ваздухоплов који превози робу између аеродрома Републике Србије треба да се заустави на аеродрому ван царинског подручја Републике Србије;

2) роба која се на аеродрому не истоварује из превозног средства којим је унета у царинско подручје Републике Србије и којим ће се превозити из тог подручја;

3) роба утоварена на претходном аеродрому у царинском подручју Републике Србије где је поднета декларација пре отпреме или се примењивало ослобођење од обавезе подношења декларације пре отпреме а остала је на превозном средству којим ће се превести из царинског подручја Републике Србије;

4) ако је роба унета у царинско подручје Републике Србије, али је надлежни царински орган одбио и одмах је враћена у земљу извоза.

Роба која није обухваћена декларацијом пре отпреме

Члан 400.

Ако се утврди да роба која је намењена за изношење из царинског подручја Републике Србије није обухваћена декларацијом пре отпреме, осим у случају ослобођења од обавезе подношења те декларације, за излазак робе подноси се декларација пре отпреме.

Анализа ризика

Члан 401.

Анализа ризика се спроводи пре пуштања робе у року који одговара периоду од истека рока за подношење декларација пре отпреме, у складу са чланом 398. ове уредбе, до утовара или отпреме робе, по потреби.

Ако се примењује ослобођење од обавезе подношења декларације пре отпреме у складу са чланом 399. ове уредбе, анализа ризика се спроводи по допремању робе на основу декларације или декларације за поновни извоз којима је обухваћена та роба или, ако нису доступне, на основу других доступних информација о роби.

ГЛАВА II

ФОРМАЛНОСТИ ПРИ ИЗЛАСКУ РОБЕ

Одређивање излазне царинарнице

Члан 402.

Излазном царинарницом сматра се царинарница надлежна за место на којем роба напушта царинско подручје Републике Србије у смеру одредишта изван тог подручја, осим ако се не примењују ст. 2–5. овог члана.

У случају робе која напушта царинско подручје Републике Србије фиксном транспортном инсталацијом, излазном царинарницом сматра се извозна царинарница.

Ако се роба утовара на ваздухоплов за превоз до одредишта ван царинског подручја Републике Србије, излазном царинарницом сматра се царинарница надлежна за место у ком се роба утовара на ваздухоплов.

Ако се, пошто је пуштена у извоз, роба стави у спољни транзитни поступак, излазна царинарница је полазна царинарница транзитне операције.

Ако се, пошто је пуштена у извоз, роба стави у транзитни поступак осим спољног транзитног поступка, излазна царинарница је полазна царинарница транзитне операције под условом да је испуњен један од следећих услова:

- 1) одредишна царинарница транзитне операције налази се у земљи заједничког транзита;
- 2) одредишна царинарница транзитне операције налази се на граници царинског подручја Републике Србије.

Комуникација између извозне царинарнице и излазне царинарнице

Члан 403.

Осим ако се декларација подноси у облику евидентирања у пословним књигама декларанта у складу са чланом 158. Царинског закона, након пуштања робе, извозна царинарница прослеђује податке из извозне декларације декларисаној излазној царинарници. Ти подаци се заснивају на подацима из извозне декларације, са изменама по потреби.

Допремање робе излазној царинарници

Члан 404.

Лице које допрема робу на излазу, у тренутку допремања робе у излазну царинарницу:

- 1) подноси примерак извозне декларације или декларације за поновни извоз;
- 2) наводи сва неслагања између робе декларисане и пуштене у извоз и допремљене робе, укључујући и случајеве када је роба препакована или стављена у контејнер пре допремања у излазну царинарницу.

Роба декларисана за извоз или поновни извоз може се допремити у излазну царинарницу која није декларисана у извозној декларацији или декларацији за поновни извоз. Ако стварна излазна царинарница није декларисана, та царинарница тражи податке из извозне декларације или декларације за поновни извоз од извозне царинарнице.

Царински надзор и формалности при изласку робе

Члан 405.

Ако роба која се износи из царинског подручја Републике Србије подлеже царинским проверама, излазна царинарница врши провере на бази података које је добила од извозне царинарнице.

Ако лице које допрема робу наведе или излазна царинарница утврди да део робе декларисане за извоз, поновни извоз или пасивно оплемењивање недостаје при допремању излазној царинарници, та царинарница обавештава извозну царинарницу о недостајућој роби.

Ако лице које допрема робу наведе или излазна царинарница утврди да је део робе допремљене излазној царинарници вишак у односу на робу декларисану за извоз, поновни извоз или пасивно оплемењивање, та царинарница неће дозволити излазак вишка робе док се за ту робу не поднесе извозна декларација или декларација за поновни извоз.

Ако лице које допрема робу наведе или излазна царинарница утврди да постоји неслагање у врсти робе декларисане за извоз, поновни извоз или пасивно оплемењивање у поређењу са робом допремљеном излазној царинарници, излазна царинарница неће дозволити излазак те робе док се за њу не поднесе извозна декларација или декларација за поновни извоз и обавештава извозну царинарницу.

Надзор над робом пуштеном за излазак и размена информација између царинарница

Члан 406.

Пошто је роба пуштена за излаз, излазна царинарница врши надзор над њом док се не изнесе из царинског подручја Републике Србије.

Ако излазна царинарница није истовремено и извозна царинарница, излазна царинарница обавештава извозну царинарницу о изласку робе најкасније наредног радног дана од дана када је роба напустила царинско подручје Републике Србије.

У случајевима из члана 402. ст. 3–5. ове уредбе, излазна царинарница обавештава извозну царинарницу о изласку робе у следећем року:

- 1) у случају из члана 402. став 3. ове уредбе, најкасније првог радног дана након одласка ваздухоплова са аеродрома у којем је роба утоварена;
- 2) у случају из члана 402. став 4. ове уредбе, најкасније првог радног дана након што је роба стављена у спољни транзитни поступак;
- 3) у случајевима из члана 402. став 5. ове уредбе, најкасније првог радног дана након што је окончан транзитни поступак.

Ако излазна царинарница није истовремено и извозна царинарница и не дозволи се излазак робе, излазна царинарница обавештава извозну царинарницу најкасније наредног радног дана од дана када излазак робе није дозвољен.

Потврда изласка робе

Члан 407.

Извозна царинарница потврђује излазак робе декларанту или извознику у следећим случајевима:

- 1) ако је ту царинарницу о изласку робе обавестила излазна царинарница;
- 2) ако је та царинарница уједно и излазна царинарница и роба је изашла;
- 3) ако та царинарница сматра да је доказ достављен у складу са чланом 408. ст. 5. и 6. ове уредбе довољан.

Ако је потврдила излазак робе у складу са ставом 1. тачка 3) овог члана, извозна царинарница о томе обавештава излазну царинарницу.

Поступак провере окончања поступка

Члан 408.

Ако, након 90 дана од дана пуштања робе у извоз, извозна царинарница није обавештена о изласку робе, она може затражити од декларанта да је обавести о дану када је роба напустила царинско подручје Републике Србије и о излазној царинарници из које је роба напустила царинско подручје Републике Србије.

Декларант може, на сопствену иницијативу, обавестити извозну царинарницу о датумима када је роба напустила царинско подручје Републике Србије и о излазним царинарницама из којих је роба напустила царинско подручје Републике Србије.

Ако декларант достави информације извозној царинарници у складу са ст. 1. или 2. овог члана, од извозне царинарнице може тражити да потврди излазак. У ту сврху, извозна царинарница тражи информације о изласку робе од излазне царинарнице, која одговара у року од 10 дана од дана тражења информација.

Ако излазна царинарница не одговори у року из става 3. овог члана, извозна царинарница о томе обавештава декларанта.

Ако извозна царинарница обавести декларанта да излазна царинарница није одговорила у року из става 3. овог члана, декларант може да достави извозној царинарници доказ да је роба напустила царинско подручје Републике Србије.

Доказ из става 5. овог члана може бити једна од следећих исправа или њихова комбинација:

- 1) копија отпремнице коју је потписао или оверио прималац ван царинског подручја Републике Србије;
- 2) доказ о плаћању;
- 3) фактура;
- 4) отпремница;
- 5) документ који је потписао или оверио привредни субјект који је изнео робу из царинског подручја Републике Србије;
- 6) документ који је издао царински орган треће земље у складу са правилима и поступцима који се примењују у тој земљи;
- 7) евиденција привредних субјеката о роби испорученој за снабдевање ваздухоплова и пловила у водном саобраћају.

ГЛАВА III ИЗВОЗ И ПОНОВНИ ИЗВОЗ

Извозна декларација и декларација за поновни извоз робе у више пошиљака

Члан 409.

Ако се роба износи из царинског подручја Републике Србије у најмање две пошиљке, за сваку појединачну пошиљку подноси се посебна извозна декларација или декларација за поновни извоз.

Накнадно подношење извозне декларације или декларације за поновни извоз

Члан 410.

Ако је било потребно да се поднесе извозна декларација или декларација за поновни извоз, а роба је изнета из царинског подручја Републике Србије без

такве декларације, извозник је дужан да накнадно поднесе извозну декларацију или декларацију за поновни извоз. Та декларација се подноси у царинарници надлежној према месту у коме је извозник пословно настањен. Та царинарница потврђује извознику излазак робе ако би пуштање било одобрено да је декларација поднета пре изласка робе из царинског подручја Републике Србије и да та царинарница располаже доказом да је роба напустила царинско подручје Републике Србије.

Ако је роба из Републике Србије, која је била намењена поновном увозу, напустила царинско подручје Републике Србије, али више не постоји намера да се та роба поново увезе, при чему би се употребљавала друга врста царинске декларације да није било намере поновног увоза, извозник у извозној царинарници може накнадно поднети извозну декларацију, којом се замењује првобитна декларација. Та царинарница потврђује извознику излазак робе.

Ако је роба из Републике Србије напустила царинско подручје Републике Србије на основу АТА карнета и СРД карнета, извозна царинарница потврђује извознику излазак робе ако се поништи купон за поновни увоз и талон АТА карнета и СРД карнета.

Излазна царинарница за поновни извоз робе обухваћене АТА карнетом и СРД карнетом

Члан 411.

Царинарница надлежна за поновни извоз робе на основу АТА карнета и СРД карнета сматра се, поред царинарница из члана 223. ст. 2, 3. и 4. ове уредбе, излазном царинарницом.

Употреба АТА карнета и СРД карнета као извозне декларације

Члан 412.

АТА карнет и СРД карнет сматрају се извозном декларацијом ако је карнет издат у уговорној страни Конвенције АТА или Истанбулске конвенције и оверила га је и за њега гарантује Привредна комора Србије, која је део гарантног ланца из члана 1. тачка г) Прилога А Истанбулске конвенције.

АТА карнет и СРД карнет не употребљавају се као извозна декларација за домаћу робу:

- 1) ако се на ту робу приликом извоза из царинског подручја Републике Србије примењују царинске формалности са намером добијања накнада или других износа при извозу у складу са мерама пољопривредне политике;
- 2) ако су за ту робу одобрене друге финансијске повластице у складу са мерама пољопривредне политике, а у вези са обавезом извоза те робе;
- 3) ако је то роба за коју је повраћај или отпуст увозних дажбина условљен извозом те робе из царинског подручја Републике Србије;

Ако се АТА карнет употребљава као извозна декларација, извозна царинарница спроводи следеће формалности:

- 1) проверава податке наведене у рубрикама А–Г. извозног купона у односу на робу обухваћену карнетом;
- 2) попуњава, по потреби, рубрику на насловној страни карнета под називом „потврда царинских органа“;
- 3) попуњава талон и рубрику Н. извозног купона;
- 4) наводи извозну царинарницу у рубрици Н (b) купона за поновни увоз;
- 5) задржава извозни купон.

Ако извозна царинарница није уједно и излазна царинарница, извозна царинарница спроводи формалности из става 3. овог члана, али не попуњава рубрику 7. талона, коју попуњава излазна царинарница.

Рокови за поновни увоз робе које одреди извозна царинарница у рубрици Н (b) извозног купона не могу бити дужи од рока важности карнета.

Роба пуштена у извоз или поновни извоз која не напушта царинско подручје Републике Србије

Члан 413.

Ако за робу пуштену у извоз или поновни извоз више не постоји намера изношења из царинског подручја Републике Србије, декларант одмах обавештава извозну царинарницу.

Не доводећи у питање став 1. овог члана, ако је роба већ допремљена излазној царинарници, лице које уклања робу из излазне царинарнице ради превоза до места унутар царинског подручја Републике Србије обавештава излазну царинарницу о томе да се роба неће изнети из царинског подручја Републике Србије и наводи број извозне декларације или декларације за поновни извоз.

Ако, у случајевима из члана 402. ст. 4. и 5. ове уредбе, измена уговора о превозу има за последицу завршетак транспортне операције унутар царинског подручја Републике Србије коју је требало завршити ван њега, дата привредна друштва или органи могу извршити измењен уговор једино уз претходну сагласност излазне царинарнице.

У случају поништавања извозне декларације или декларације за поновни извоз у складу са чланом 414. ове уредбе, извозна царинарница обавештава декларанта и декларисану излазну царинарницу о том поништавању.

Поништавање декларације или декларације за поновни извоз

Члан 414.

Ако се врста робе пуштене за извоз, поновни извоз или пасивно оплемењивање не подудара са робом која је допремљена излазној

царинарници, извозна царинарница поништава декларацију по којој је роба пуштена у захтевани поступак.

Ако после периода од 150 дана од дана пуштања робе у поступак извоза, пасивног оплемењивања или поновног извоза, извозна царинарница није примила податке о изласку робе нити доказ да је роба напустила царинско подручје Републике Србије, извозна царинарница може поништити декларацију из става 1. овог члана.

ГЛАВА IV ИЗЛАЗНА САЖЕТА ДЕКЛАРАЦИЈА

Мере које треба предузети по пријему излазне сажете декларације

Члан 415.

Царинарница у којој је поднета излазна сажета декларација у складу са чланом 234. став 1. Царинског закона:

- 1) региструје излазну сажету декларацију непосредно по њеном пријему;
- 2) доставља декларанту MRN;
- 3) пушта робу, по потреби, за излазак из царинског подручја Републике Србије.

Роба за коју је поднета излазна сажета декларација а која не напушта царинско подручје Републике Србије

Члан 416.

Ако за робу за коју је поднета излазна сажета декларација више не постоји намера изношења из царинског подручја Републике Србије, лице које уклања робу из излазне царинарнице ради превоза до места унутар подручја Републике Србије обавештава излазну царинарницу да роба неће бити изнета из царинског подручја Републике Србије и наводи MRN излазне сажете декларације.

ГЛАВА V ОБАВЕШТЕЊЕ О ПОНОВНОМ ИЗВОЗУ

Мере које треба предузети по пријему обавештења о поновном извозу

Члан 417.

Излазна царинарница:

- 1) региструје обавештење о поновном извозу непосредно по његовом пријему;
- 2) доставља декларанту MRN;
- 3) пушта робу, по потреби, за излазак из царинског подручја Републике Србије.

Роба за коју је поднето обавештење о поновном извозу и која не напушта царинско подручје Републике Србије

Члан 418.

Ако за робу за коју је поднето обавештење о поновном извозу више не постоји намера изношења из царинског подручја Републике Србије, лице које уклања робу из излазне царинарнице ради превоза до места унутар подручја Републике Србије обавештава излазну царинарницу да роба неће бити изнета из царинског подручја Републике Србије и наводи MRN обавештења о поновном извозу.

Одложена примена одредби о подношењу декларације пре отпреме, излазне сажете декларације и обавештења о поновном извозу

Члан 419.

Одредбе ове уредбе које се односе на подношење декларације пре отпреме, излазне сажете декларације и обавештења о поновном извозу неће се примењивати до увођења електронских система из члана 241. Царинског закона.

ДЕО ДЕВЕТИ

ГЛАВА I

ЕКСПРЕСНЕ ПОШИЉКЕ

Одобрење посебног поступка декларисања и консолидовани (збирни) манифест

Члан 420.

Експресне пошиљке, у смислу ове уредбе, су поштанске пошиљке које припадају услугама додатне вредности (курирске, експресне, убрзане и слично).

Царински орган може, на захтев правног лица, чија је делатност експресни пренос и уручење поштанских пошиљака (у даљем тексту: поштански оператор), да одобри посебан поступак за декларисање тих пошиљака.

Одобрење царинског органа из става 2. овог члана садржи услове које треба да испуни поштански оператор у примени поступка из става 2. овог члана, рок за подношење допунске декларације или ослобођење од подношења допунске декларације и одобрење за одложено плаћање царинског дуга, ако је такво плаћање оправдано.

Поступак са експресним пошиљкама је хитан.

Поштански оператор може, ради убрзања поступка са експресним пошиљкама, царинском органу да најави приспеће пошиљки по консолидованом (збирном) манифесту који се може поднети царинском органу електронском разменом података и који у том случају представља сажету декларацију.

Групе пошиљки

Члан 421.

Приспеле пошиљке из члана 420. ове уредбе пријављују се царинском органу консолидованим (збирним) манифестом приспелих пошиљака који представља поједностављену декларацију и који се може поднети царинском органу електронском разменом података.

Ако је манифест из члана 420. став 5. ове уредбе поднет електронском разменом података, поштански оператор о приспећу пошиљки обавештава царински орган на начин утврђен одобрењем.

У манифест из става 1. овог члана уносе се подаци о пошиљкама, по следећем редоследу:

1) пошиљке из члана 2. став 1. тачка 22) подтачка (2) ове уредбе, на које се не плаћају увозне дажбине; роба у личном пртљагу путника из члана 2. став 1. тачка 21) подтачка (2) ове уредбе, која је пристигла одвојено од власника и која је ослобођена од плаћања увозних дажбина у складу са прописима; роба из члана 2. став 1. тачка 21) подтачка (1) ове уредбе која је ослобођена од плаћања увозних дажбина у складу са прописима;

2) пошиљке које садрже рекламни материјал и узорке који се бесплатно примају из иностранства, на које се не плаћају увозне дажбине; пошиљке мале вредности, некомерцијалне природе из члана 2. став 1. тачка 22) подтачка (1) ове уредбе, на које се не плаћају увозне дажбине;

3) пошиљке за које може настати царински дуг, а које не подлежу мерама трговинске политике;

4) пошиљке које садрже робу која подлеже мерама трговинске политике или робу која се привремено увози.

Поступак царињења пошиљака из става 1. овог члана врши се по пријављеним групама пошиљака.

Обрачун увозних дажбина, пуштање пошиљки и подношење допунске декларације

Члан 422.

За пошиљке из члана 421. став 3. тач. 1) и 2) ове уредбе трошкови превоза не урачунавају се у царинску вредност робе.

Царински орган за пошиљке из члана 421. став 3. тачка 3) ове уредбе издаје обрачун увозних дажбина за сваку пошиљку појединачно, и то по царинској стопи која одговара садржају сваке пошиљке.

Изузетно од става 2. овог члана, царински орган, на захтев поштанског оператора, издаје један обрачун увозних дажбина на име оператора, и то по јединственој стопи царине, у складу са условима прописаним за примену јединствене стопе царине.

Пошиљке из члана 421. став 3. тач. 1), 2) и 3) ове уредбе за које је манифест поднет електронском разменом података пре приспећа и које нису означене за контролу и преглед, пуштају се одмах по допреми.

Пошиљке из члана 421. став 3. тач. 1), 2) и 3) ове уредбе за које манифест није поднет електронском разменом података пре приспећа, пуштају се забелешком на манифесту.

За пошиљке из члана 421. став 3. тач. 1) и 2) ове уредбе не подноси се допунска декларација, а за пошиљке из члана 421. став 3. тачка 3) ове уредбе оператор подноси допунску декларацију у року од седам дана од дана прихватања манифеста.

Ако пошиљка из члана 421. став 3. тачка 3) ове уредбе, за коју су плаћене увозне дажбине, није уручена примаоцу, оператор има право на повраћај плаћених увозних дажбина, након што пружи доказе да је пошиљка напустила царинско подручје Републике Србије.

Ако за робу из става 6. овог члана увозне дажбине нису плаћене, царински дуг се гаси, ако оператор пружи доказе да је пошиљка напустила царинско подручје Републике Србије.

Подаци које садржи консолидовани (збирни) манифест

Члан 423.

Консолидовани (збирни) манифест садржи податке предвиђене прописом којим се уређује облик, садржина и начин подношења и попуњавања декларације и других образаца који се употребљавају у царинском поступку.

Сходна примена прописа

Члан 424.

На поступак са експресним пошиљкама сходно се примењују одредбе ове уредбе које уређују поштански саобраћај.

На пословање оператора сходно се примењују одредбе које се односе на заступање из чл. 13. и 14. Царинског закона.

ГЛАВА II

СЛОБОДНЕ ЦАРИНСКЕ ПРОДАВНИЦЕ

Отварање слободне царинске продавнице

Члан 425.

Отварање слободне царинске продавнице (у даљем тексту: продавница) врши се на основу одобрења надлежног царинског органа.

Надлежном царинском органу, уз захтев за отварање продавнице, подноси се:

1) доказ о регистрацији у Регистру привредних субјеката,

2) доказ о правном основу за коришћење просторија, односно простора намењених за продавницу (право својине, закуп и сл.),

3) скица и технички опис просторија, односно простора намењених за продавницу,

4) доказ о ПИБ и о броју рачуна код пословне банке.

Просторија продавнице мора бити обезбеђена тако да се без царинског надзора роба не може уносити и износити.

Продавница се може састојати од продајног места и складишта поред продајног места.

Карта за укрцај у ваздухоплов (бординг карта) као услов за продају робе

Члан 426.

У продавници се може продавати страна и домаћа роба лицима из члана 260. став 1. Царинског закона на основу карте за укрцај у ваздухоплов (бординг карта).

Царински орган одређује време у коме се роба може продавати у продавници.

Упућивање робе из царинског складишта у продавницу

Члан 427.

Царински орган ће одобрити да се роба за коју је одобрен поступак царинског складиштења упути из царинског складишта у продавницу, по поступку и на начин прописан за премештање царинске робе из једног царинског складишта у друго.

Роба која се смешта у продавницу, односно царинско складиште мора се евидентирати одмах по уношењу у продавницу, односно царинско складиште.

Евиденција о роби

Члан 428.

Држалац продавнице дужан је да води евиденцију о роби на обрасцу: „Лист картотеке“, одвојено за домаћу и одвојено за страну робу. Листови картотеке за домаћу робу су беле боје, а за страну робу – зелене боје.

У образац из става 1. овог члана уписује се назив држаоца царинског складишта, број одобрења за отварање продавнице, број декларације на основу које је роба смештена у царинско складиште, односно број фактуре или доставнице за домаћу робу, назив робе, тарифна ознака и цена робе.

Држалац продавнице дужан је да у листове картотеке сваког дана уписује промене у погледу врсте, количине и вредности смештене и продате робе, на основу евиденције о дневној продаји која се води преко фискалне касе.

Евиденција из ст. 1. и 2. овог члана може се прилагодити и водити системом електронске обраде података.

Чување рачуна и карте за укрцај у ваздухоплов

Члан 429.

Држалац продавнице дужан је да води и евиденцију из које је видљива повезаност између броја рачуна по којем је роба продата и карте за укрцај са назначеним одредиштем ван царинског подручја Републике Србије.

Путник је дужан да рачун из става 1. овог члана чува док не напути царинско подручје Републике Србије.

Ограничено располагање купљеном робом

Члан 430.

Држалац продавнице дужан је да продату страну робу пре предаје путнику стави у кесу и да на затворену кесу стави ознаке, на начин који онемогућава уклањање ознаке без оштећења.

Робу стављену у кесу, на начин наведен у ставу 1. овог члана, путник не сме уступити другом лицу, уклонити или оштетити ознаке са кесе или употребити или потрошити робу све док се налази на царинском подручју Републике Србије.

Извештај о продатој роби

Члан 431.

Држалац продавнице дужан је да најкасније до петог у месецу за претходни месец, за робу продату у продавници у претходном месецу, сачини извештај у три примерка, које оверава надлежни царински орган и задржава један примерак извештаја.

Месечни извештај о продатој роби поред врсте и количине продате робе, обавезно садржи податке о набавној цени робе, број декларације на основу које је роба смештена у продавницу, као и број фактуре, односно доставнице за домаћу робу.

На основу овереног извештаја из става 2. овог члана, држалац продавнице надлежном царинском органу подноси, најкасније до петог у месецу, попуњену декларацију.

Непродата роба

Члан 432.

Непродата роба може се вратити из продавнице у царинско складиште на основу одобрења надлежног царинског органа.

ГЛАВА III
СНАБДЕВАЊЕ ПЛОВИЛА И ВАЗДУХОПЛОВА

ОДЕЉАК 1
СНАБДЕВАЊЕ БРОДОВА И ПЛОВИЛА ЗА РАЗОНОДУ

Снабдевање горивом, мазивом, намирницама и другим потребним производима

Члан 433.

Бродови на међународним линијама и страна пловила за разоноду, који имају одобрење за пловидбу на водним путевима, а налазе се у домаћим пристаништима, односно лукама, страна пловила на поправци у домаћим бродоградилиштима, домаћи бродови који саобраћају са иностранством и бродови изграђени у домаћим бродоградилиштима за потребе страног наручиоца, приликом испловљавања из бродоградилшта, пристаништа, односно луке или из царинског подручја Републике Србије могу се, под царинским надзором, снабдевати горивом и мазивом, као и намирницама и другим потребним производима из царинских складишта.

Пловила из става 1. овог члана могу се снабдевати техничком робом само у пристаништу, односно луци из којих напуштају царинско подручје. Изузетно, пловила се могу снабдети техничком робом и у другом пристаништу, односно луци ако се роба смести под царински надзор у просторије на тим пловилима на које царинарница ставља царинска обележја, која се не смеју повредити док пловила не напусте царинско подручје Републике Србије.

Упућивање на пловила делова опреме, резервних делова и других производа неопходних за поправку или редовно одржавање пловила, у смислу ове уредбе, не сматра се снабдевањем.

Снабдевање робом из ст. 1. и 2. овог члана не односи се на снабдевање пловила за време трајања поправке, односно изградње.

Правно лице регистровано за снабдевање, услови и поступак снабдевања

Члан 434.

Страна и домаћа роба за снабдевање пловила из члана 433. ове уредбе може се упутити преко правног лица регистрованог за снабдевање превозних средстава из царинског складишта које се налази на пристаништу, односно луци отвореној за међународни саобраћај, на основу фактуре и отпремнице, коју оверава надлежни царински орган.

Фактура и отпремница из става 1. овог члана попуњавају се у најмање пет примерака нумерисаних редним бројем.

Царински орган на пристаништу, односно луци оверава све примерке фактура и отпремница из става 1. овог члана, од којих један примерак задржава царинско складиште, по један примерак лице из става 1. овог

члана и царински орган, а остали примерци прате робу и предају се заповеднику пловног објекта, односно овлашћеном члану посаде.

Правно лице из става 1. овог члана дужно је да:

- 1) царинском органу поднесе декларацију за поновни извоз стране робе из става 1. овог члана, најкасније до петог у текућем месецу за робу продату у претходном месецу. Уз декларацију за поновни извоз прилаже се спецификација продате робе која је састављена на основу оверене фактуре, односно отпремнице,
- 2) царинском органу поднесе отпремницу и месечни извештај о утрошеној роби за домаћу робу из става 1. овог члана продату домаћем лицу,
- 3) домаћу робу из става 1. овог члана продату страном лицу, извозно оцарини до петог у месецу, за претходни месец. Уз извозну декларацију, царинском органу подносе се фактуре, односно отпремнице за продату робу.

Непродата роба

Члан 435.

Роба која није продата у току пловидбе на међународним линијама може се вратити у царинско складиште или задржати на броду, ако је брод под царинским надзором или ако наставља пловидбу на међународној линији.

Виша сила

Члан 436.

Изузетно од члана 434. став 1. ове уредбе, у оправданим случајевима (виша сила, нестанак горива, односно мазива за време пловидбе, бављење у бродоградилишту и др.) царински орган може да одобри да се на пловило које је остало без горива, односно мазива пренесу с другог пловила мање количине горива или мазива потребног за пловидбу до првог пристаништа, односно луке у којима се може извршити редовно снабдевање.

Снабдевање страних и домаћих путничких бродова који саобраћају са иностранством на редовним и чартер-линијама у речном саобраћају

Члан 437.

Страни и домаћи путнички бродови који саобраћају са иностранством на редовним и чартер-линијама у речном саобраћају могу се снабдевати намирницама и другим производима намењеним броду, посади и путницима у количинама које су потребне за попуњавање бродских залиха.

Бродови из става 1. овог члана могу се снабдевати цигаретама или другим дуванским прерађевинама, жестокиим алкохолним пићима, техничком робом и другим производима ради продаје путницима.

Изузетно од одредбе става 2. овог члана, страни и домаћи путнички бродови који саобраћају у малограничном саобраћају, који се у иностранству не задржавају дуже од 24 сата, не могу се снабдевати цигаретама и жестоким алкохолним пићима из става 2. овог члана.

Подаци о цигаретама, другим дуванским прерађевинама и жестоким алкохолним пићима којима је брод снабдевен уписују се у књигу провијанта.

Снабдевање страних и домаћих теретних бродова који саобраћају у међународном водном транспорту

Члан 438.

Страни и домаћи теретни бродови који саобраћају у међународном водном транспорту могу се снабдевати намирницама и другим производима намењеним броду и посади у количинама потребним за попуњавање бродских залиха.

Бродови из става 1. овог члана могу се снабдевати цигаретама или другим дуванским прерађевинама и жестоким алкохолним пићима само у количинама потребним према броју чланова посаде и дужини путовања, а највише до 200 комада цигарета или других дуванских прерађевина у одговарајућој количини и жестоких алкохолних пића до пола литра по члану посаде за сваки дан задржавања у царинском подручју, а у пристаништу, односно луци из које напуштају царинско подручје – и цигаретама или другим дуванским прерађевинама и жестоким алкохолним пићима у количинама потребним за попуњавање бродских залиха.

Подаци о цигаретама или другим дуванским прерађевинама и жестоким алкохолним пићима којима је брод снабдевен уписују се у књигу провијанта.

Бродске залихе

Члан 439.

Бродске залихе из чл. 437. и 438. ове уредбе које су веће од потреба потрошње на броду до следећег пристаништа, односно луке у којој брод пристаје, односно до изласка брода из царинског подручја Републике Србије морају се сместити у просторије на броду на које царински орган ставља царинска обележја.

Царинска обележја се могу скинути само у присуству овлашћеног царинског службеника, односно по изласку брода из царинског подручја Републике Србије.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, царински орган може одобрити да се за време задржавања брода у пристаништу, односно луци ради утовара, односно истовара или у бродоградилу ради ремонта, поправке и др. изузму из царинског надзора цигарете или друге дуванске прерађевине и жестока алкохолна пића у количинама које су члановима посаде потребне највише за пет дана.

Снабдевање цигаретама или другим дуванским прерађевинама и жестокиим алкохолним пићем страних пловила за разоноду

Члан 440.

Страна пловила за разоноду могу се једанпут снабдети цигаретама до 200 комада или другим дуванским прерађевинама у одговарајућој количини и жестокиим алкохолним пићем до пола литра по члану посаде и укрцаном путнику, а за сваки дан задржавања у царинском подручју Републике Србије још и цигаретама до 40 комада или другим дуванским прерађевинама у одговарајућој количини и до пола литра жестоког алкохолног пића по члану посаде и укрцаном путнику. Дневно снабдевање цигаретама или другим дуванским прерађевинама и жестокиим алкохолним пићима може се извршити и унапред, али највише за седам дана.

Страна пловила за разоноду могу се у пристаништу из којег напуштају царинско подручје Републике Србије једанпут снабдети цигаретама до 400 комада или другим дуванским прерађевинама у одговарајућој количини и жестокиим алкохолним пићима до једног литра по члану посаде и укрцаном путнику.

Царинарница ставља забелешку о извршеном снабдевању на одобрење за пловидбу.

ОДЕЉАК 2

СНАБДЕВАЊЕ ВАЗДУХОПЛОВА У МЕЂУНАРОДНОМ САОБРАЋАЈУ

Обрачунски лист продаје у ваздухопловима

Члан 441.

Страна и домаћа роба намењена снабдевању ваздухоплова на међународним линијама може се упутити на ваздухоплов преко лица регистрованог за снабдевање превозних средстава из царинског складишта које се налази на аеродрому отвореном за међународни саобраћај, на основу обрасца Обрачунског листа продаје у ваздухопловима који је дат у Прилогу 32 ове уредбе.

Обрачунски лист из става 1. овог члана попуњава се у најмање пет примерака нумерисаних редним бројем.

Царински орган на аеродрому оверава све примерке Обрачунског листа из става 1. овог члана, од којих један примерак задржава царинско складиште, један примерак лице из става 1. овог члана и царински орган, а остали примерци прате робу и предају се вођи ваздухоплова, односно овлашћеном члану посаде.

Ако се робом из царинског складишта на аеродрому снабдева ваздухоплов који се налази на другом аеродрому, Обрачунски лист из става 1. овог члана садржи податак о томе.

Ако је робом снабдевен ваздухоплов који пре напуштања царинског подручја Републике Србије слеће на други аеродром у царинском подручју Републике Србије, царинска обележја са робе, односно простора у којем је роба смештена могу се скинути тек после полетања ваздухоплова са аеродрома са којег ваздухоплов полеће у иностранство.

По завршеном лету на међународној линији, заповедник ваздухоплова, односно овлашћени члан посаде дужан је да „закључи“ Обрачунски лист из става 1. овог члана, који оверава царински орган и задржава један примерак, а један доставља лицу из става 1. овог члана.

Лице из става 1. овог члана дужно је да поднесе декларацију за поновни извоз стране робе из става 1. овог члана, најкасније до петог у текућем месецу за робу продату у претходном месецу. Уз декларацију за поновни извоз прилажу се „закључени“ Обрачунски листови из става 1. овог члана.

Роба која није продата на међународним линијама може се вратити у царинско складиште или задржати у ваздухоплову ако је ваздухоплов под царинским надзором или ако наставља лет на међународној линији.

За робу која по завршетку лета ваздухоплова на међународној линији остаје у ваздухоплову царински орган на аеродрому на коме се завршава међународни лет, савиђује податке из „закљученог“ Обрачунског листа из става 1. овог члана са стварним стањем робе и ставља царинско обележје на просторе у ваздухоплову у којима је роба смештена.

Изузетно од одредбе става 6. овог члана, царински орган може одобрити да се Обрачунски лист из става 1. овог члана „закључи“ и по завршеној дневној експлоатацији ваздухоплова (у случајевима кружних летова и појединачних летова краћих од једног сата), кад чланови посаде не напуштају ваздухоплов.

Домаћа непродата роба враћа се у унутрашњи промет доставницом која садржи назив правног лица које се бави снабдевањем ваздухоплова, назив лица коме се роба упућује и врсту, количину и вредност робе. Доставница се подноси у најмање четири примерка, од којих један задржава царински орган, један правно лице које се бави снабдевањем ваздухоплова, а два прате робу.

Спровођење поступка извозног царињења, на захтев лица које је снабдело ваздухоплов домаћом робом

Члан 442.

На захтев лица које је снабдело ваздухоплов домаћом робом која је продата, царински орган одобрава да се за ту робу спроведе поступак извозног царињења. Уз извозну декларацију подноси се спецификација продате робе састављена на основу Обрачунских листови из члана 441. став 1. ове уредбе.

Поступак снабдевања ваздухоплова горивом и мазивом

Члан 443.

Ваздухоплови на међународним линијама снабдевају се горивом и мазивом у присуству овлашћеног царинског службеника. Правно лице које се бави снабдевањем горивом и мазивом подноси царинском органу отпремницу за сваки ваздухоплов, коју царински орган оверава.

Правно лице из става 1. овог члана дужно је да:

- 1) царинском органу поднесе декларацију за поновни извоз стране робе из става 1. овог члана, најкасније до петог у текућем месецу за робу продату у претходном месецу. Уз декларацију за поновни извоз прилаже се спецификација продате робе која је састављена на основу оверене фактуре, односно отпремнице;
- 2) царинском органу поднесе отпремницу и месечни извештај о утрошеној роби за домаћу робу из става 1. овог члана продату домаћем лицу;
- 3) домаћу робу из става 1. овог члана продату страном лицу, извозно оцарини до петог у месецу, за претходни месец. Уз извозну декларацију подносе се фактуре, односно отпремнице за продату робу.

Листа снабдевања ваздухоплова на међународним линијама

Члан 444.

По завршетку лета ваздухоплова на међународној линији заповедник ваздухоплова, односно овлашћено лице, дужан је да царинском органу, поднесе Листу снабдевања ваздухоплова на међународним линијама на обрасцу који је дат у Прилогу 33 ове уредбе, за робу купљену у иностранству која није утрошена за време лета, са документацијом о извршеној набавци.

Правно лице које се бави снабдевањем ваздухоплова (у даљем тексту: кетеринг), у магацину кетеринга прима робу и смешта је одвојено од остале робе.

Кетеринг је дужан да за робу из става 2. овог члана води посебну евиденцију.

Роба из става 2. овог члана може се из магацина кетеринга отпремити на ваздухоплов на међународној линији на основу нове Листе из става 1. овог члана.

Царинска обележја на просторима у којима је смештена роба из става 1. овог члана могу се скинути по полетању ваздухоплова на међународној линији.

Предмети за једнократну употребу

Члан 445.

Кетеринг може привремено увозити предмете за једнократну употребу, који се користе на међународним линијама.

Предмети из става 1. овог члана отпремају се на ваздухоплов на међународној линији у складу са одредбом члана 444. ст. 2–4. ове уредбе.

Кетеринг је дужан да поднесе увозну декларацију за утрошене предмете из става 1. овог члана до петог у текућем месецу за претходни месец, уз коју се подносе Листе снабдевања за утрошене предмете.

Домаћа роба за снабдевање ваздухоплова која се служи путницима на међународним линијама

Члан 446.

Домаћа роба за снабдевање ваздухоплова која се служи путницима на међународним линијама упућује се на ваздухоплов у паковањима на која су стављена царинска обележја, на основу Листе снабдевања из члана 444. ове уредбе, која се подноси у најмање пет примерака, нумерисаних редним бројем.

Пре стављања царинских обележја на паковања из става 1. овог члана, царински орган врши савлађивање робе по врсти и количини. Ако се пломбирање врши посебним нумерисаним пломбама возара, царински орган врши контролу бројева пломби за повратак, које се уписују у горњи десни угао Листе снабдевања и које убацује у бокс у ваздухоплову, а затим и бројева пломби, којима се пломбирају простори за смештај ове робе, за одлазак.

Царинска обележја, односно пломбе се могу скинути по полетању ваздухоплова на међународној линији. На мешовитој линији, робом из става 1. овог члана могу се служити само путници за иностранство.

Враћање неутрошене домаће робе из става 1. овог члана врши се на основу пописа неутрошене робе у Листи снабдевања. Заповедник ваздухоплова, односно овлашћени члан посаде, дужан је да по слетању ваздухоплова, покаже царинском органу Листу снабдевања и пломбирани просторе у којима је смештена ова роба.

Попис неутрошене домаће робе врши се у магацину кетеринга и о томе се сачињавају дневни и месечни извештаји утрошене робе које оверава овлашћени царински службеник на захтев кетеринга.

У случају кад се врши допунско снабдевање ваздухоплова на аеродрому, где се не налази магацин кетеринга, издаје се допунска Листа снабдевања, која се повезује са основном.

Поступак са робом на допунској листи спроводи се у складу са одредбом члана 444. ст. 2–4. ове уредбе.

Смештај страних предмета намењених за снабдевање ваздухоплова на међународним линијама

Члан 447.

На аеродромима у царинском подручју Републике Србије, отвореним за међународни саобраћај, могу се, у одговарајућим складиштима, смештати страни предмети намењени за снабдевање ваздухоплова на међународним линијама (за вишекратну или једнократну употребу).

На захтев возара, односно овлашћеног лица, царински орган утврђује да за то намењене просторије одговарају условима за спровођење мера царинског надзора и контроле.

Евиденцију о предметима који се налазе у складиштима из става 1. овог члана води возар, односно овлашћено лице. Евиденција садржи нарочито податке о врсти, количини и датуму смештаја робе.

Предмети из складишта из става 1. овог члана издају се на основу отпремнице по којој се предмети отпремају на ваздухоплов и коју, по одлетању ваздухоплова у иностранство, оверава царински орган.

Возар, односно овлашћено лице, дужан је да поднесе извештај о утрошеним предметима до петог у текућем месецу, за претходни месец који, на захтев возара, односно овлашћеног лица, оверава царински орган.

Листа позајмица

Члан 448.

Заповедник ваздухоплова, односно овлашћено лице, може да на аеродрому отвореном за међународни саобраћај узме део за замену или резервни део за ваздухоплов. О узимању дела за замену или резервног дела за ваздухоплов на позајмицу, заповедник ваздухоплова, односно овлашћено лице подноси царинском органу Листу позајмица, на обрасцу који је дат у Прилогу 34 ове уредбе, пре узимања дела на аеродрому у царинском подручју Републике Србије, односно одмах по повратку, ако је део узет на аеродрому у иностранству.

Кад провери податке, царински орган оверава Листу позајмица из става 1. овог члана и један примерак задржава за себе, а други предаје заповеднику ваздухоплова, односно овлашћеном лицу.

Приликом враћања дела за замену или резервног дела за ваздухоплов који је узет на позајмицу, царинском органу подноси се оверен примерак Листе позајмица из става 1. овог члана, на којем она оверава враћање дела за замену или резервног дела за ваздухоплов.

Враћање дела за замену или резервног дела за ваздухоплов који је узет на позајмицу, мора се извршити у року од 90 дана. Изузетно, у оправданим случајевима царински орган може тај рок продужити за још 30 дана.

На аеродрому у царинском подручју Републике Србије, отвореном за међународни саобраћај, правно лице пословно настањено у царинском подручју Републике Србије, може са страним авио-превозником размењивати моторе и резервне делове за ваздухоплов.

Слање мотора, односно делова ваздухоплова у иностранство ради замене неисправних мотора, односно делова на домаћим ваздухопловима

Члан 449.

Слање мотора, односно делова ваздухоплова у иностранство ради замене неисправних мотора, односно делова на домаћим ваздухопловима који се налазе у иностранству врши се по прописима о привременом извозу робе.

Ако се мотор домаћег ваздухоплова остави у иностранству ради оправке, заповедник ваздухоплова то пријављује царинском органу на матичном аеродрому.

Ако је неисправан мотор, односно неисправан део ваздухоплова послат из Републике Србије у иностранство ради замене, документација о извозном царинењу подноси се уз декларацију за стављање робе у слободан промет.

Ако је мотор, односно део за ваздухоплов купљен у иностранству и тамо уграђен у домаћи ваздухоплов, царинска документација о враћању неисправног мотора, односно неисправног дела ваздухоплова прилаже се уз документацију у поступку стављања у слободан промет купљеног мотора, односно дела ваздухоплова.

Листа евиденције резервних делова у стоку

Члан 450.

Авио-превозилац, односно правно лице које има закључен уговор са авио-превозиоцем, а бави се оправком и одржавањем ваздухоплова и њихових делова, може на аеродрому у царинском подручју републике Србије, у одговарајућим просторијама, под царински надзор смештати стране делове за оправку и одржавање ваздухоплова (у даљем тексту: стокови).

На захтев лица из става 1. овог члана, односно овлашћеног лица, царински орган утврђује да просторије које су намењене за стокове одговарају условима за спровођење мера царинског надзора.

Евиденцију о деловима ваздухоплова који се налазе у стоковима на домаћем ваздухопловном пристаништу води лице из става 1. овог члана, односно овлашћено лице на Листи евиденције резервних делова у стоку, на обрасцу који је дат у Прилогу 35 ове уредбе.

Евиденцију из става 3. овог члана контролише и оверава царински орган.

Обавезе домаћег авио-превозиоца који је привремено извезао ваздухоплов у закуп

Члан 451.

Ако је домаћи авио-превозилац у државама у које је привремено извезао ваздухоплов у закуп отворио сток резервних делова за ваздухоплов, о слању и враћању резервних делова из стока на матичном аеродрому у ове стокове дужан је да води евиденцију на обрасцу из члана 450. став 3. ове уредбе.

Домаћи авио-превозилац дужан је да, по истеку уговора о закупу ваздухоплова, врати све делове за ваздухоплов, односно да их извозно оцарини.

Домаћи авио-превозилац може, у складу са ставом 1. овог члана, у стокове у иностранству слати и потрошни материјал, који је дужан да извозно оцарини до петог у текућем месецу за претходни месец.

Евиденцију из става 1. овог члана контролише и оверава царински орган.

Хитне поправке ваздухоплова

Члан 452.

Царински орган може, на захтев лица из члана 450. став 1. ове уредбе, одобрити да, без потпуне документације, изузме испод царинског надзора стране делове за хитне поправке ваздухоплова, а пре уплате увозних и других дажбина.

Лица из члана 450. став 1. ове уредбе дужна су да за делове из става 1. овог члана поднесу декларацију за стављање у слободан промет најкасније у року од три месеца од дана подизања делова.

Ако лица из члана 450. став 1. ове уредбе не поднесу декларацију за стављање у слободан промет у року из става 2. овог члана, царински орган покреће поступак за наплату увозних дажбина по службеној дужности.

ГЛАВА IV ПРОДАЈА РОБЕ

Образовање комисије царинарнице

Члан 453.

Царинарница, коју овласти директор Управе царина, врши јавну продају робе.

Царинарница, за робу која се излаже јавној продаји, саставља спискове робе по врсти, трговачком називу и количини.

Царинарница, ради прегледа, мерења и процене вредности робе која се излаже јавној продаји, као и ради провере да ли су се стекли услови за продају те робе, образује комисију од три члана, а по потреби, може ангажовати и вештака.

Комисија из става 3. овог члана дужна је да утврди да ли роба наведена у списковима одговара подацима из исправа по којима је царинарница робу примила, одузела или на други начин преузела. Комисија о свом раду саставља записник. Ако утврди да се стање робе у погледу каквоће или количине не слаже с подацима из наведених исправа, комисија је дужна да то констатује у записнику, као и да су се стекли услови предвиђени законом за излагање робе продаји.

Утврђивање почетне цене робе која се излаже јавној продаји

Члан 454.

После извршеног прегледа, мерења и процењивања вредности робе комисија из члана 453. став 3. ове уредбе утврђује почетну цену робе која се излаже јавној продаји.

Приликом утврђивања почетне цене робе, комисија из члана 453. став 3. ове уредбе узима у обзир цену исте или сличне робе на домаћем тржишту, по одбитку уобичајених трошкова пословања у трговини.

Преузимање робе од стране власника

Члан 455.

Царинарница може до објављивања јавне продаје одобрити власнику робе, осим робе одузете у прекршајном поступку, да робу преузме ради царињења или поновног извоза.

Ако се роба из става 1. овог члана не прода на првој јавној продаји, царинарница може, у смислу става 1. овог члана, дозволити преузимање робе, до објављивања наредне јавне продаје.

У случајевима из ст. 1. и 2. овог члана, лице које преузима робу дужно је да плати и све трошкове које је царинарница имала због држања, чувања, превоза и процене робе, као и друге трошкове у вези са продајом робе, које утврђује царинарница.

Изузетно, страну робу уступљену у корист државе или трајно одузету, а коју није било могуће продати на првој јавној продаји у царинском подручју Републике Србије, Влада може уступити без плаћања противвредности државним органима, културним и научним установама, хуманитарним организацијама и другим корисницима хуманитарне помоћи, као и друге оправдане сврхе.

Оглас о јавној продаји

Члан 456.

Јавна продаја објављује се у најмање једном дневном листу, чија се дистрибуција врши на целом царинском подручју, најкасније осам дана пре дана јавне продаје.

Оглас о јавној продаји садржи: услове јавне продаје, податке о врсти и стању робе, почетну цену робе, дан, час и место одржавања јавне продаје, висину и начин полагања кауције за учествовање у јавној продаји, као и дан, час и место на коме се може разгледати роба која се излаже продаји.

На јавној продаји могу учествовати сва лица. Ако је посебним прописом предвиђена обавеза регистрације, односно испуњење посебних услова за промет или употребу робе која се излаже јавној продаји, на јавној продаји могу учествовати само тако регистрована лица, односно лица која испуњавају прописане посебне услове.

Кауција

Члан 457.

Пре почетка јавне продаје, понуђачи су дужни да положе кауцију у износу од 30% од почетне цене царинске робе, и 1% на име трошкова трансфера новчаних средстава.

Кауција се може уплатити на рачун царинарнице или готовином на благајни царинарнице.

По окончаној јавној продаји кауција се враћа без одлагања понуђачу чија понуда није прихваћена.

Прва јавна продаја

Члан 458.

Прва јавна продаја може се одржати само ако на њој учествују најмање три понуђача, која су благовремено уплатила кауцију.

Ако прва јавна продаја не успе, заказује се друга јавна продаја која се може одржати ако на њој учествују најмање два понуђача, која су благовремено уплатила кауцију. Друга јавна продаја објављује се на исти начин као и прва, с тим што се у огласу назначује да је то друга јавна продаја.

Јавна продаја из ст. 1. и 2. овог члана сматра се неуспелом ако се за робу ни после трећег позива не понуди цена већа од почетне цене.

Записник о јавној продаји

Члан 459.

О јавној продаји води се записник у који се уносе подаци о роби, уплаћеној кауцији, почетној цени робе, учесницима у надметању на јавној продаји, додатној кауцији, поднесеним понудама, постигнутој продајној цени и купцу.

Ако у току јавне продаје почетна цена робе достигне износ који је 100% већи од почетне цене робе, комисија ће прекинути јавну продају и обавестити учеснике у надметању да на увећану вредност уплате додатну кауцију у износу који са већ уплаћеном кауцијом чини 30% од цене робе понуђене на јавној продаји до момента њеног прекида. Поступак јавне

продаје ће се наставити само ако на њој учествују најмање три понуђача која су уплатила додатну кауцију.

Записник о јавној продаји потписују чланови комисије, купац и присутни понуђачи.

Записник из става 2. овог члана истиче се на огласној табли царинарнице у року од два дана од дана завршене продаје и мора се налазити на огласној табли три дана од дана њиховог истицања са поуком у ком року учесници јавне продаје могу поднети приговор на рад и поступак комисије.

О поднесеном приговору царинарница одлучује у року од три дана од дана подношења приговора.

Продаја прикупљањем понуда

Члан 460.

Ако се роба не прода на другој јавној продаји, може се продати прикупљањем понуда.

Након окончања поступка јавне продаје из става 1. овог члана понуђачи који су благовремено уплатили кауцију за другу јавну продају, позивају се да у затвореним ковертама доставе своје понуде у року који одреди комисија.

Отварању коверата са понудама приступа се одмах по истеку рока из става 2. овог члана.

Комисија, након констатације да роба није продата прикупљањем понуда, саопштава датум, време и место одржавања непосредне погодбе и утврђује најнижу цену по којој се роба може продати.

Уплата купопродајне цене и преузимање робе

Члан 461.

Купац је дужан да купопродајну цену уплати и робу преузме у року од осам дана од дана извршене продаје, односно од дана окончања поступка по приговору.

Ако купац у року из става 1. овог члана не уплати купопродајну цену, нема право на повраћај кауције, а роба се поново излаже јавној продаји.

Купац из ст. 1. и 2. овог члана не може учествовати на поново одржаној јавној продаји исте робе.

Продаја експлозивних, отровних, радиоактивних, запаљивих материје и друге робе која подлеже забранама и ограничењима

Члан 462.

Експлозивне, отровне, радиоактивне и запаљиве материје као и друга роба која подлеже забранама и ограничењима, може се продати у складу са

прописима којима се уређује промет те робе, непосредном погодбом правном лицу овлашћеном или регистрованој за промет такве робе, ако се посебним прописима такво овлашћење или регистрација захтева или правном лицу које такву робу користи у процесу производње.

Роба која има комерцијалну вредност само као сировина или отпадак може се продати прикупљањем понуда.

ГЛАВА V
ЈЕДИНСТВЕНА СТОПА ЦАРИНЕ

Висина јединствене стопе царине

Члан 463.

Јединствена царинска стопа у висини од 10% може се применити на робу из члана 264. Царинског закона чија укупна вредност не прелази износ од 3.000 евра, у динарској противвредности.

ГЛАВА VI
ЦАРИНСКИ ПРЕКРШАЈИ

Тежи прекршаји

Члан 464.

Новчаном казном у износу од 50.000 до 500.000 динара казниће се правно лице, ако:

- 1) са робом која се не може декларисати усмено или у складу са чланом 216. ове уредбе поступа супротно члану 217. ове уредбе;
- 2) одбије да присуствује прегледу робе супротно члану 251. ове уредбе;
- 3) приликом подношења захтева за одобрење на основу декларације поступа супротно члану 273. ове уредбе;
- 4) приликом захтевања одобрења за употребу еквивалентне робе поступа супротно члану 282. ове уредбе;
- 5) не поднесе захтев за окончање поступка активног оплемењивања и не поштује рокове из члана 289. ове уредбе.

Новчаном казном у износу од 50.000 до 150.000 динара казниће се предузетник за прекршај из става 1. овог члана.

Новчаном казном у износу од 15.000 до 150.000 динара казниће се физичко лице и одговорно лице у правном лицу за прекршај из става 1. овог члана.

Лакши прекршаји

Члан 465.

Новчаном казном у износу од 100.000 динара казниће се правно лице, ако:

- 1) се не придржава услова за одобрење потпуног ослобођења од плаћања увозних дажбина за превозно средство, прописаних чланом 361. ове уредбе;
- 2) се не придржава услова који се односе на превозна средства које употребљавају физичка лица која имају пребивалиште у царинском подручју Републике Србије, прописаних чл. 364. и 365. ове уредбе;
- 3) се не придржава рокова за поновни извоз у случају професионалних услуга изнајмљивања, прописаних чланом 368. ове уредбе;
- 4) не поштује услове који се односе на личне предмете и предмете у спортске сврхе прописане чланом 369. ове уредбе;
- 5) супротно одредбама члана 213. став 1. тачка 1) ове уредбе уноси робу која не представља предмете за личну употребу;
- 6) се не придржава обавеза носиоца одобрења за отварање слободних царинских продавница, прописаних чл. 426–432. ове уредбе;
- 7) се не придржава одредаба у вези са снабдевањем бродова и пловила за разоноду, прописаних чл. 433–440. ове уредбе;
- 8) се не придржава одредаба прописаних у вези са снабдевањем ваздухоплова у међународном саобраћају, прописаних чл. 441–452. ове уредбе.

Новчаном казном у износу од 50.000 динара казниће се предузетник за прекршај из става 1. овог члана.

Новчаном казном у износу од 20.000 динара казниће се физичко лице и одговорно лице у правном лицу за прекршај из става 1. овог члана.

Надлежност органа

Члан 466.

Царински орган издаје прекршајни налог за прекршаје за које је прописана новчана казна у фиксном износу, у складу са одредбама закона којим се уређују прекршаји.

За прекршаје за које се не издаје прекршајни налог, царински орган подноси захтев за покретање прекршајног поступка.

Застаревање

Члан 467.

Прекршајни поступак се не може покренути ако протекне три године од дана када је прекршај учињен.

Поступак за издавање прекршајног налога не може се покренути нити водити ако протекне три године од дана када је прекршај учињен.

Застаревање се прекида сваком радњом надлежног органа која се предузима ради издавања прекршајног налога или покретања прекршајног поступка пред надлежним судом.

Застаревање почиње поново да тече после сваког прекида, али апсолутна застарелост настаје у сваком случају по истеку роба од шест година од дана када је прекршај учињен.

Примена одредаба закона који се уређују прекршаји

Члан 468.

На поступак у царинским прекршајима примењују се одредбе закона којим се уређују прекршаји.

ДЕО ДЕСЕТИ ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Одобрења и друге исправе издата од стране царинског органа

Члан 469.

Одобрења и друге исправе издата од стране царинског органа, која буду на снази 17. јуна 2019. године, остају на снази, и то:

- 1) одобрења са ограниченим роком важења – до краја тог рока или до 17. јуна 2022. године, у зависности од тога шта је раније;
- 2) за сва остала одобрења – до поновне процене одобрења.

Обавезујућа обавештења

Члан 470.

Обавезујућа обавештења, која буду на снази 17. јуна 2019. године, остају на снази у роковима наведеним у тим обавештењима. Та обавештења су од 17. јуна 2019. године обавезујућа и за царинске органе и за лица којима су издата.

Обезбеђења за плаћање царинског дуга

Члан 471.

Обезбеђења за плаћање царинског дуга поднета царинском органу до дана почетка примене ове уредбе, одговарајуће се примењују и важе, и то:

- 1) гаранције, до у њима назначеног рока важења,
- 2) остали облици обезбеђења, до окончања предметног царинског поступка за који су положена или до престанка важења одобрења за спровођење предметног поступка.

Правила за поновну процену одобрења која су на снази пре 17. јуна 2019. године

Члан 472.

Одлуке на основу поновне процене одобрења, у складу са чланом 469. став 1. тачка 2), доносе се пре 17. јуна 2022. године.

Одлукама из става 1. овог члана укидају се одобрења која су била предмет поновне процене и, према потреби, издају се нова одобрења. Одлуке се без одлагања достављају носиоцима одобрења.

Прилози

Члан 473.

Прилози 1–38. ове уредбе одштампани су уз ову уредбу и чине њен саставни део.

Пропис који престаје да важи

Члан 474.

Даном почетка примене ове уредбе престаје да важи Уредба о царински дозвољеном поступању с робом („Службени гласник РС” , бр. 93/10, 63/13, 145/14, 95/15, 44/16, 10/17, 62/18 и 93/18).

Ступање на снагу и почетак примене

Члан 475.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана од објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије” , а примењује се од 17. јуна 2019. године.

05 број 110-5348/2019

У Београду, 30. маја 2019. године

Влада

Председник,

Ана Брнабић, с.р.

Прилози

НАПОМЕНА ИЗДАВАЧА: Уредбом о измени Уредбе о царинским поступцима и царинским формалностима ("Службени гласник РС", број 8/2020) измењене су одређене речи у Прилогу 5 "АЕО ОДОБРЕЊЕ" (види члан 1. Уредбе - 8/2020-5).

[Прилог 1 - Захтев за издавање обавезујућег обавештења о сврставању робе \(ООС\)](#)

[Прилог 2 - Одлука у вези са обавезујућим обавештењем о сврставању робе \(ООС\)](#)

[Прилог 3 - Одлука у вези са обавезујућим обавештењем о пореклу робе \(ООП\)](#)

[Прилог 4 - Захтев за добијање статуса АЕО](#)

Прилог 5 - АЕО одобрење

Прилог 6 - Налепница за означавање предатог пртљага на домаћем аеродрому

Прилог 7 - Уводне напомене и списак битних операција прераде или обраде којима се стиче непреференцијално порекло

Прилог 8 - Уверење о пореклу за одређене производе на које се примењују посебни непреференцијални увозни режими

Прилог 9 - Изјава добављача за производе са статусом преференцијалног порекла

Прилог 10 - Дугорочна изјава добављача за производе са статусом преференцијалног порекла

Прилог 11 - Изјава добављача за производе без статуса преференцијалног порекла

Прилог 12 - Дугорочна изјава добављача за производе без статуса преференцијалног порекла

Прилог 13 - Изјава на факутури

Прилог 14 - Уводне напомене и листа обраде или прераде коју треба извршити на материјалима без порекла како би израђени производ могао да добије статус производа са пореклом

Прилог 15 - Уверење о кретању робе EUR1. и релативни захтеви

Прилог 16 - Напомене за утврђивање царинске вредности

Прилог 17 - Списак робе на коју се примењује члан 120. став 6. ове уредбе

Прилог 18 - Гаранција – појединачно обезбеђење

Прилог 19 - Гаранција – појединачно обезбеђење у облику купона (заједнички поступак транзита / национални поступак транзита)

Прилог 20 - Гаранција – заједничко обезбеђење

Прилог 21 - Купон појединачног обезбеђења (национални / заједнички поступак транзита)

Прилог 22 - Обавештење гаранту да национални поступак транзита није окончан

Прилог 23 - Обавештење гаранту о одговорности за дуг у националном поступку транзита

Прилог 24 - Захтев за плаћање од удружења гаранта за дуг у поступку транзита на основу АТА/Е-АТА карнета

Прилог 25 - Обавештење гаранту о одговорности за дуг у поступку транзита на основу CPD карнета

Прилог 26 - Повраћај или отпуст царинског дуга

Прилог 27 - Пратећа исправа уз усмену декларацију за привремени увоз

Прилог 28 - Подаци које треба да садржи образац за окончање поступка

Прилог 29 - Списак дозвољених уобичајених облика поступања

Прилог 30 - Жута налепница

Прилог 31 - Потврда (ТС11)

Прилог 32 - Обрачунски лист

Прилог 33 - Листа снабдевања ваздухоплова на међународним линијама

Прилог 34 - Листа позајмица

Прилог 35 - Листа евиденције резервних делова у стоку

Прилог 36 - Уверење о заједничком обезбеђењу

Прилог 37 - Уверење о ослобођењу од полагања обезбеђења

Прилог 38 - Напомене за попуњавање уверења о заједничком обезбеђењу и уверења о ослобођењу од полагања обезбеђења